

Prop. 46 LS

(2024–2025)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak og stortingsvedtak)

Lov om endringer i finansforetaksloven mv.
(syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og
samtykke til godkjenning av EØS-komiteens
beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024
om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter
på finansmarkedsområdet

Prop. 46 LS

(2024–2025)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak og stortingsvedtak)

Lov om endringer i finansforetaksloven mv.
(syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og
samtykke til godkjenning av EØS-komiteens
beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024
om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter
på finansmarkedsområdet

Innhold

1	Proposisjonens hoved-innhold	5	3.3	Nærmere om syntetiske STS-verdipapiriseringer	17
1.1	Gjennomføring av forordning (EU) 2021/557 (endringer i verdipapiriseringsforordningen) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning om innlemmelse av forordning (EU) 2017/2402 og forordning (EU) 2021/557 i EØS-avtalen	5	3.3.1	EØS-rett	17
			3.3.2	Finanstilsynets høringsnotat	19
			3.3.3	Høringsinstansenes syn	19
			3.3.4	Departementets vurdering	19
1.2	Gjennomføring av forordning (EU) 2021/1230 om grensekryssende betalinger	6	3.4	Nærmere om verdipapirisering av problemlån	20
1.3	Endringer i regnskapsloven mv. ...	6	3.4.1	EØS-rett	20
1.4	Andre endringer i finansforetaksloven	6	3.4.2	Finanstilsynets høringsnotat	20
			3.4.3	Høringsinstansenes syn	22
			3.4.4	Departementets vurdering	23
2	Bakgrunn	7	3.5	Nærmere om spesialforetak	24
2.1	Forordning (EU) 2021/557 om endringer i verdipapiriseringsforordningen	7	3.5.1	EØS-rett	24
2.1.1	Endringsforordning til verdipapiriseringsforordningen	8	3.5.2	Finanstilsynets høringsnotat	24
2.1.2	Forordninger som tilpasser kapitalkravsregelverket til verdipapirisering	8	3.5.3	Høringsinstansenes syn	25
2.1.3	Høring	9	3.5.4	Departementets vurdering	25
2.2	Forordning (EU) 2021/1230 om grensekryssende betalinger	10	3.6	Opphevelse av lovvedtak om endring av verdipapirhandel-loven § 17-1	25
2.2.1	Hovedtrekkene i forordningen	10	3.7	Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning om innlemmelse av verdipapiriseringsforordningen og endringsforordningen i EØS-avtalen	25
2.2.2	Høring	11	3.7.1	Bakgrunn	25
2.3	Andre endringer i finansforetaksloven	12	3.7.2	Omtale av EØS-komiteens beslutning	26
			3.7.3	Departementets vurdering	26
			3.7.4	Tilrådning	27
3	Gjennomføring av forordning (EU) 2021/557 (endringer i verdipapiriseringsforordningen) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 om innlemmelse av forordning (EU) 2017/2402 (verdipapiriseringsforordningen) og forordning (EU) 2021/557 i EØS-avtalen mv.	16	4	Gjennomføring av forordning (EU) 2021/1230 om grensekryssende betalinger	28
3.1	Innledning	16	4.1	Innledning	28
3.2	Regelverksstruktur ved gjennomføring i norsk rett	17	4.2	Gjennomføring i norsk rett	28
3.2.1	Finanstilsynets høringsnotat	17	4.2.1	Høringsbrevet	28
3.2.2	Høringsinstansenes syn	17	4.2.2	Høringsinstansenes syn	28
3.2.3	Departementets vurdering	17	4.2.3	Departementets vurdering	29
			4.3	Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning om innlemmelse av forordningen	29
			4.3.1	Omtale av beslutningen	29
			4.3.2	Tilpasninger i EØS-komiteebeslutningen	29
			4.3.3	Tilrådning	30
			5	Endringer i regnskapsloven mv.	31
			5.1	Innledning	31
			5.2	Årsregnskapets innhold	31
			5.2.1	Gjeldende rett	31

5.2.2	Verdipapirlovutvalgets forslag i NOU 2023: 15	31
5.2.3	Departementets vurdering	31
5.3	Konsolidert bærekraftsrapportering	31
5.3.1	Gjeldende rett	31
5.3.2	EØS-rett	32
5.3.3	Departementets vurdering	33
5.4	Endring i universitets- og høyskoleloven om krav til regnskap og revisjon	34
5.4.1	Gjeldende rett	34
5.4.2	Forslag i Prop. 57 L (2023–2024) ...	34
5.4.3	Departementets vurdering	34
6	Andre endringer i finansforetaksloven	35
6.1	Opphevelse av finansforetaksloven § 14-6 fjerde ledd	35
6.2	Retting av inkurier i finansforetaksloven	36
6.2.1	Finanstilsynets høringsnotat	36
6.2.2	Departementets vurdering	37
7	Økonomiske og administrative konsekvenser	39
7.1	Gjennomføring av forordning (EU) 2021/557 (endringer i verdipapiriseringsforordningen) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning om innlemmelse av forordning (EU) 2017/2402 og forordning (EU) 2021/557 i EØS-avtalen	39
7.2	Gjennomføring av forordning (EU) 2021/1230 om grensekryssende betalinger	40
7.3	Endringer i regnskapsloven mv. ...	40
7.4	Endringer i finansforetaksloven ...	40
8	Merknader til de enkelte bestemmelsene	41
8.1	Regnskapsloven	41
8.2	Finansforetaksloven	41
8.3	Finansavtaleloven	42
8.4	Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (verdipapirisering og kreditorhierarki)	42
8.5	Universitets- og høyskoleloven	42
8.6	Lov om endringer i regnskapsloven mv. (bærekraftsrapportering)	42

A Forslag til lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.)	44
--	-----------

B Forslag til vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet	47
---	-----------

Vedlegg

1	EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 av 12. juni 2024 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester)	48
2	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402 av 12. desember 2017 om fastsettelse av en generell ramme for verdipapirisering og en særskilt ramme for enkel, gjennomsliktig og standardisert verdipapirisering, og om endring av direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012	52
3	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/557 av 31. mars 2021 om endring av forordning (EU) 2017/2402 om fastsettelse av en generell ramme for verdipapirisering og en særskilt ramme for enkel, gjennomsliktig og standardisert verdipapirisering for å bidra til gjenoppbyggingen etter covid-19-krisen	98
4	EØS-komiteens beslutning nr. 170/2024 av 5. juli 2024 om endring av EØS-avtalens vedlegg XII (Fri bevegelighet for kapital)	120
5	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1230 av 14. juli 2021 om betalinger på tvers av landegrensene i Unionen (kodifisering)	122

Prop. 46 LS

(2024–2025)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak og stortingsvedtak)

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

*Tilråding fra Finansdepartementet 7. februar 2025,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Støre)*

1 Proposisjonens hovedinnhold

1.1 Gjennomføring av forordning (EU) 2021/557 (endringer i verdipapiriseringsforordningen) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning om innlemmelse av forordning (EU) 2017/2402 og forordning (EU) 2021/557 i EØS-avtalen

Departementet fremmer i kapittel 3 forslag til endringer i lov 23. april 2021 nr. 22 om endringer i finansforetaksloven mv. (verdipapirisering og kreditorhierarki) for å gjennomføre EØS-regler som svarer til Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/557 av 31. mars 2021 om endring av

forordning (EU) 2017/2402 om fastsettelse av en generell ramme for verdipapirisering og en særskilt ramme for enkel, gjennomiktig og standardisert verdipapirisering for å bidra til gjenoppbyggingen etter Covid-19-krisen i lov 10. april 2015 nr. 17 om finansforetak og finanskonsern (finansforetaksloven). Forordningen er en endringsforordning til verdipapiriseringsforordningen (forordning (EU) 2017/2402) og innfører regler om syntetisk STS-verdipapirisering og verdipapirisering av såkalte problemlån, dvs. lån som har blitt misligholdt.

I proposisjonen punkt 3.7 bes det om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 av 12. juni 2024, jf. Grunnloven § 26 annet ledd. EØS-komitebeslutningen inn-

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

lemmer fire Europaparlaments- og rådsforordninger og én delegert kommisjonsforordning, som alle gjelder verdipapirisering, i EØS-avtalen.

Departementet foreslår også å oppheve et lovvedtak til endring av verdipapirhandelloven som ikke har trådt i kraft. Det vises til punkt 3.6.

1.2 Gjennomføring av forordning (EU) 2021/1230 om grensekryssende betalinger

Departementet fremmer i kapittel 4 forslag til endringer i lov 18. desember 2020 nr. 146 om *finansavtaler* (finansavtaleloven) for å gjennomføre forordning (EU) 2021/1230 av 14. juli 2021 om *betaling på tvers av landegrensene i unionen (kodifisering)*, også omtalt som euroforordningen. Rettsakten ble tatt inn i EØS-avtalen 5. juli 2024 ved EØS-komiteens beslutning nr. 170/2024 med forbehold om Stortingets samtykke, jf. Grunnloven § 26 annet ledd.

Forordningen gjelder betalinger på tvers av landegrensene. Forordningen er en såkalt kodifisering, det vil si at den ikke inneholder nye materielle bestemmelser sammenlignet med det som har vært gjeldende rett i EU/EØS gjennom forordning (EF) nr. 924/2009 med endringer. Gjennomføringen av forordningen i norsk rett innebærer imidlertid at betalingstjenestetilbydere vil få enkelte nye opplysningsplikter knyttet til gebyrer ved valutakonvertering ettersom disse pliktene da også vil gjelde for grensekryssende betalinger utført i norske kroner

I proposisjonen punkt 4.3 bes det om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 170/2024 av 5. juli 2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2021/1230 om grensekryssende betalinger i EU/EØS (kodifisering), jf. Grunnloven § 26 annet ledd.

1.3 Endringer i regnskapsloven mv.

Departementet foreslår i kapittel 5 enkelte mindre endringer i lov 17. juli 1998 nr. 56 om *årsregnskap* (regnskapsloven) og lov 8. mars 2024 nr. 9 om *universiteter og høyskoler* (universitets- og høyskoleloven). Endringene i regnskapsloven om årsregnskapets innhold og i universitets- og høyskoleloven om krav til regnskap og revisjon er tilpasninger til lov 21. juni 2024 nr. 42 om *endringer i regnskapsloven mv. (bærekraftsrapportering)*. Endringen i regnskapsloven om konsolidert bærekraftsrapportering er nødvendig for å sikre at reglene er i samsvar med regnskapsdirektivets regler.

1.4 Andre endringer i finansforetaksloven

I kapittel 6 foreslår departementet at finansforetaksloven § 14-6 fjerde ledd oppheves. Bestemmelsen gir Finanstilsynet adgang til å gi felles pålegg om tilsynsmessige tiltak, herunder pilar 2-krav, for en gruppe av foretak som er utsatt for samme type risiko. Forslaget om opphevelse er begrunnet i endringer som ble gjort i direktiv (EU) 2013/36 (kapitalkravsdirektivet) ved direktiv (EU) 2019/878. Endringene innebærer at Finanstilsynet ikke lenger kan gi felles pålegg for en gruppe av foretak som er utsatt for samme type risiko, og bestemmelsen om dette i finansforetaksloven § 14-6 fjerde ledd er dermed ikke lenger i tråd med EU/EØS-regelverket.

I tillegg foreslår departementet å rette noen inkurier i finansforetaksloven.

2 Bakgrunn

2.1 Forordning (EU) 2021/557 om endringer i verdipapiriseringsforordningen

Om forordning (EU) 2017/2402

I desember 2017 ble Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402 (verdipapiriseringsforordningen) vedtatt, som med virkning fra 1. januar 2019 innførte et generelt, felles regelverk for verdipapirisering i EU. Verdipapiriseringsforordningen gjelder for institusjonelle investorer, långivere, spesialforetak for verdipapirisering og kredittinstitusjoner og verdipapirforetak som etablerer verdipapiriseringer. Forordningen gir offentligrettslige regler, det vil si at det er en rekke krav som må være oppfylt for å utføre verdipapirisering, og tilhørende sanksjoner for brudd på kravene.

Forordningen definerer verdipapirisering som en transaksjon der kredittrisikoen i en portefølje deles i «transjer» (dvs. kategorier med ulik prioritet og risikoprofil) og har visse egenskaper. Både tradisjonell og syntetisk verdipapirisering omfattes av det generelle rammeverket i forordningen. Tradisjonell verdipapirisering er at en bank selger utlån til et spesialforetak hvis virksomhet er begrenset til å eie lånene og finansiere kjøpet gjennom utstedelse av obligasjoner (eventuelt sertifikater hvis løpetiden på papirene er under ett år). Spesialforetaket bruker kontantstrømmene fra utlånene til å betjene obligasjonsgjelden. I motsetning til den tradisjonelle verdipapiriseringen, innebærer syntetisk verdipapirisering ingen overdragelse av lån. I en syntetisk verdipapirisering kjøper banken typisk en beskyttelse mot tap i definerte transjer av en spesifisert portefølje av underliggende utlån, men uten at det foretas noen overdragelse til et spesialforetak. Banken må derfor fremdeles sette av kapital for utlånsporteføljen, men da etter reglene for verdipapiriseringssposisjoner.

Den vanlige strukturen i såkalte «balance sheet-verdipapiriseringer» er at banken kjøper beskyttelse mot tap i en førstetapstransje eller annen subordinert transje for å redusere risikoen til seniortransjen. Kapitalkravet for den beskyt-

tede transjen vil avhenge av motpartens kredittverdighet. Den mest vanlige strukturen er at motparten er et ikke-rated spesialforetak som stiller kontantekvivalenter som sikkerhet for sine forpliktelser. Den beskyttede transjen blir i dette tilfellet nullvektet. Risikooverføringen i de beskyttede transjene skjer gjennom derivatkontrakter, garantier eller på annen måte.

Verdipapiriseringsforordningen stiller spesielle krav til enkelhet, gjennomsiktighet og standardisering for såkalte STS-verdipapiriseringer (STS står for «simple, transparent and standardised»). Det er bare verdipapiriseringer som oppfyller disse kravene, som kan selges eller markedsføres som STS-verdipapiriseringer. STS-verdipapiriseringer kvalifiserer også for lavere kapitalkrav for banker og forsikringsforetak som investerer i dem. Reglene om STS i verdipapiriseringsforordningen gjelder kun tradisjonell verdipapirisering.

Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndigheten (ESMA) har enkelte oppgaver etter forordningen. Verdipapiriseringer i tråd med forordningen skal registreres i et verdipapiriseringsregister. Etter forordningen er ESMA ansvarlig for registreringen av og tilsynet med verdipapiriseringsregistre. ESMA kan blant annet utføre stedlig tilsyn og ved overtredelser illegge overtredelsesgebyr.

Forordningen gjør enkelte endringer i direktivene 2009/65/EF (UCITS), 2009/138/EF (Solvens II) og i forordningene (EF) 1060/2009 (ratingbyråer) og (EU) 648/2012 (EMIR).

Om gjennomføring av verdipapiriseringsforordningen i norsk rett

Finansdepartementet fremmet 4. desember 2020 et forslag til regler om verdipapirisering i Prop. 57 LS (2020–2021). Forslaget gikk ut på å gjennomføre verdipapiriseringsforordningen i finansforetaksloven, og ble vedtatt som lov 23. april 2021 nr. 22 om endringer i finansforetaksloven mv. (verdipapirisering og kreditorhierarki), som innfører et nytt avsnitt III *Verdipapirisering* i finansforetaksloven kapittel 11.

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

For en nærmere oversikt over tidligere norsk regelverk for verdipapirisering, og om de nye reglene om verdipapirisering som følger av verdipapiriseringsforordningen, viser departementet generelt til Prop. 57 LS (2020–2021).

Departementet viste i proposisjonen til at verdipapiriseringsforordningen er EØS-relevant, men ennå ikke behandlet i EØS-komiteen, og at departementet ville komme tilbake til Stortinget i en annen proposisjon og be om samtykke til godkjenning av innlemmelse av rettsakten i EØS-avtalen. I påvente av EØS-innlemmelse av verdipapiriseringsforordningen har lovreglene ikke vært satt i kraft.

2.1.1 Endringsforordning til verdipapiriseringsforordningen

I EU ble det i mars 2021 vedtatt en såkalt gjennopprettingspakke for kapitalmarkedet («Capital Markets Recovery Package»), som blant annet inkluderer Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/557 av 31. mars 2021 om endring av forordning (EU) 2017/2402 om fastsettelse av et generelt rammeverk for verdipapirisering og om opprettelse av en enkel, gjennomslutlig og standardisert ramme for verdipapirisering til hjelp til gjenoppretting etter Covid-19-pandemien. Forordningen endrer altså verdipapiriseringsforordningen, og inneholder et nytt rammeverk for enkel, gjennomslutlig og standardisert verdipapirisering (STS-verdipapirisering) for syntetiske verdipapiriseringer. Endringsforordningen inneholder også regler som skal gjøre det enklere å verdipapirisere misligholdte lån. Formålet med endringene var blant annet å frigjøre utlånskapasitet i den europeiske banksektoren i forbindelse med gjeninnhenting etter Covid-19-pandemien.

Siden forordning (EU) 2021/557 endrer verdipapiriseringsforordningen, må den gjennomføres ved lovendring, og Finansdepartementet ga i brev 26. april 2021 Finanstilsynet i oppdrag å utrede behovet for endringer. Finanstilsynets forslag innebærer at forordning (EU) 2021/557 gjennomføres ved inkorporasjon i finansforetaksloven, slik som verdipapiriseringsforordningen.

Gjeldende rett legger ikke til rette for verdipapirisering, men lovregler om verdipapirisering er som nevnt vedtatt i lov 23. april 2021 nr. 22 om endringer i finansforetaksloven mv. (verdipapirisering og kreditorhierarki) (ikke i kraft). Proposisjonen inneholder derfor ikke en gjennomgang av gjeldende rett. Det vises til Prop. 57 LS (2020–2021).

Departementets forslag til gjennomføring av endringsforordningen til verdipapirforordningen som inngår i denne proposisjonen, innebærer forslag til endringer i lov 23. april 2021 nr. 22 om endringer i finansforetaksloven mv. (verdipapirisering og kreditorhierarki), som igjen innfører regler om verdipapirisering i finansforetaksloven. Av hensyn til en mer tilgjengelig fremstilling av lovforslaget, og for å synliggjøre at lovreglene – når vedtatt og i kraft – vil fremgå av finansforetaksloven, er det gjennomgående henvist til finansforetaksloven i denne proposisjonen, selv om lovreglene formelt fremgår av lov 23. april 2021 nr. 22 om endringer i finansforetaksloven mv. (verdipapirisering og kreditorhierarki) som ikke ennå har trådt i kraft. En henvisning til finansforetaksloven § 11-16 i proposisjonen vil derfor formelt sett være en henvisning til lov 23. april 2021 nr. 22 om endringer i finansforetaksloven mv. (verdipapirisering og kreditorhierarki).

2.1.2 Forordninger som tilpasser kapitalkravsregelverket til verdipapirisering

Sammen med verdipapiriseringsforordningen ble det i EU i 2017 vedtatt endringer i kapitalkravsreglene for banker, kredittforetak og verdipapirforetak gjennom Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2401 av 12. desember 2017 om endring av forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak (kapitalkravsforordningen, CRR). Endringene i kapitalkravsregelverket fastsetter regler for beregning av kapitalkrav for verdipapiriseringer, og åpner blant annet for ulike beregningsmetoder for slike kapitalkrav. Det er også vedtatt tilpasninger i kapitalkravsreglene for forsikringsforetak i delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/1221 av 1. juni 2018 om endring av delegert forordning (EU) 2015/35 med hensyn til beregning av lovfestede kapitalkrav for verdipapiriseringer og enkle, gjennomslutlige og standardiserte verdipapiriseringer som innehas av forsikrings- og gjenforsikringsforetak. Delegert forordning (EU) 2015/35 omtales som Solvens II-forordningen.

Om forordning (EU) 2017/2401 og delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/1221 uttalte departementet i Prop. 57 LS (2020–2021) på side 49 at «[b]egge forordningene som endres, kapitalkravsforordningen og Solvens II-forordningen, er gjennomført i norsk rett ved inkorporasjon i forskrifter. Departementet tar sikte på å inkorporere også endringsforordningene etter at de er inn-

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

lemmet i EØS-avtalen, slik at de endrede reglene kan tre i kraft samtidig med verdipapiriseringsforordningen».

Sammen med forordning (EU) 2017/2402 som endrer verdipapiriseringsforordningen, ble det i EU i 2021 vedtatt ytterligere endringer i kapitalkravsforordningen. Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/558 av 31. mars 2021 tilpasser kapitalkravsforordningen til innføringen av regler om verdipapirisering av problemlån og syntetiske STS-verdipapiriseringer. Forordning (EU) 2021/558 kan i likhet med de to ovennevnte forordningene gjennomføres i forskrift.

Gjennomføring av de tre nevnte forordningene i forskrift innebærer at det ikke er nødvendig å be om Stortingets samtykke til innlemmelse av disse rettsaktene i EØS-avtalen, selv om de inngår i samme EØS-komitebeslutning som verdipapiriseringsforordningen og endringsforordningen, se punkt 3.7.

2.1.3 Høring

Finansdepartementet sendte Finanstilsynets høringsnotat om gjennomføring av bl.a. forordning (EU) 2021/557 på høring 7. september 2021 med frist 27. oktober 2021. Høringsbrevet ble sendt til følgende instanser:

Alle departementene

Arbeids- og velferdsdirektoratet
Brønnøysundregistrene
Datatilsynet
Direktoratet for økonomistyring
Finansmarkedsfondet
Finanstilsynet
Folketrygdfondet
Forbrukerrådet
Forbrukertilsynet
Høgskulen på Vestlandet
Konkurransetilsynet
Likestillings- og diskrimineringsombudet
Lotteri- og stiftelsestilsynet
Norges Bank
Norges forskningsråd
Nord universitet
Norges handelshøyskole
Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU)
Regelrådet
Regjeringsadvokaten
Riksadvokaten
Riksrevisjonen
Skattedirektoratet

Statens pensjonskasse
Statistisk sentralbyrå
Stortingets ombudsmann for forvaltningen (Sivilombudsmannen)

Universitetet i Agder
Universitetet i Bergen
Universitetet i Oslo
Universitetet i Sørøst-Norge
Universitetet i Tromsø
Økokrim

Advokatforeningen
Akademikerne
Aksjonærforeningen i Norge
Arbeidsgiverforeningen Spekter
Bankenes sikringsfond
Bedriftsforbundet
Caritas Norge
Changemaker
Coop Norge SA
Deloitte AS
Den norske aktuarforening
Direktoratet for forvaltning og økonomistyring
Econa
Eiendomsmeglerforetakenes forening
Energi Norge
Equinor
Evry
Finans Norge
Finansforbundet
Finansieringsselskapenes forening
Finansmarkedsfondet
Forsikringsmeglerne
Forum for utvikling og miljø
Handelshøyskolen BI
Havtrygd Gjensidig Forsikring
Hovedorganisasjonen for universitets- og høyskoleutdannede
Hovedorganisasjonen Virke
Huseiernes landsforbund
Industri Energi
Initiativ for etisk handel
Juridisk rådgivning for kvinner
KnowledgeGroup AS
Kommunalbanken
KPMG AS
KS
Landsorganisasjonen i Norge
Nasdaq OMX Oslo ASA
Nordic Association of Electricity Traders
Nordic Trustee
Norges Bank
Norges bitcoin- og blockchainforening
Norges bondelag
Norges eiendomsmeglerforbund

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

Norges ingeniør- og teknologorganisasjon
 Norges interne revisorers forening
 Norges juristforbund
 Norges kommunerevisorforbund
 Norges rederiforbund
 Norges Røde Kors
 Norges skogeierforbund
 Norges takseringsforbund
 Norsk bergindustri
 Norsk crowdfunding forening
 Norsk Hydro ASA
 Norsk journalistlag
 Norsk kapitalforvalterforening
 Norsk landbrukssamvirke
 Norsk olje og gass
 Norsk presseforbund
 Norsk redaktørforening
 Norsk sjøoffiserers forbund
 Norsk venturekapitalforening
 Norsk øko-forum
 Norske boligbyggelags landsforbund SA
 Norske finansanalytikerers forening
 Norske kredittopplysningsbyråers forening
 NOS Clearing ASA
 NTL-skatt
 Næringslivets hovedorganisasjon
 Oslo børs
 Oslosenteret
 Pensjonskasseforeningen
 Personskadeforbundet LTN
 Plan Norge
 Publish What You Pay Norway
 Redd Barna
 Regnskap Norge
 Revisorforeningen
 Skattebetalerforeningen
 Skatterevisorenes forening
 Småbedriftsforbundet
 Sparebankforeningen
 Stiftelsesforeningen
 Storebrand
 Støttekomiteen for Vest-Sahara
 The Nordic Association of Marine Insurers (CEFOR)
 Tilsynsrådet for advokatvirksomhet
 Verdipapirfondenes forening
 Verdipapirforetakenes forbund
 Verdipapirsentralen
 Virke inkasso
 Yara International ASA
 Yrkesorganisasjonenes sentralforbund
 Økokrim
 Økonomiforbundet

Følgende instanser har avgitt realitetsmerknader til høringen:

Finans Norge
 Norges Bank

Følgende instanser har opplyst at de ikke har merknader:

Brønnøysundregistrene
 Forsvarsdepartementet
 Helse- og omsorgsdepartementet
 Justis- og beredskapsdepartementet
 Skattedirektoratet
 Statistisk sentralbyrå

2.2 Forordning (EU) 2021/1230 om grensekryssende betalinger

2.2.1 Hovedtrekkene i forordningen

Forordning (EU) 2021/1230 (euroforordningen) erstatter forordning (EF) 924/2009 (som senere endret ved forordning (EU) 260/2012 og forordning (EU) 2019/518), og gjelder krav om gebyrlighet mellom nasjonale og grensekryssende betalinger. Forordning (EF) 924/2009 («2009-forordningen») er i dag ikke gitt anvendelse på norske kroner.

Euroforordningen viderefører endringene som ble gjort ved forordning (EU) 2019/518 («2019-forordningen»). Det betyr at opplysningspliktene for gebyrer ved valutakonvertering også vil gjelde for grensekryssende betalinger utført i norske kroner.

Formålet med de endringene som ble gjort i 2019-forordningen, og som nå kodifiseres gjennom euroforordningen, var blant annet å utjevne forskjellene i gebyrer for grensekryssende betalinger mellom medlemsland innenfor og utenfor eurosonen. Ved 2019-forordningen ble 2009-forordningens virkeområde utvidet til å gjelde gebyrer for valutakonvertering. I tillegg ble det innført informasjonskrav som skal gjøre det enklere å velge det billigste valutakonverteringstilbudet. Hensikten er å fremme økt konkurranse og å beskytte forbrukerne mot høye gebyrer.

Ved 2019-forordningen ble også kravet om gebyrlighet mellom nasjonale og grensekryssende betalinger i euro utvidet, ved at den tidligere beløpsgrensen på 50 000 euro ble fjernet. Kravet om gebyrlighet gjelder nå for alle betalinger, uavhengig av beløp. Gebyrer for valutakonvertering skal likevel ikke medregnes i kravet om gebyrlighet mellom nasjonale og grense-

kryssende betalinger. Betalingstjenestetilbydere skal opplyse om alle kostnader som vil påløpe ved en valutakonvertering før den grensekryssende transaksjonen gjennomføres.

Ved kortbaserte betalinger skal betalings-tjenestetilbyderen og aktører som tilbyr valutakon-verteringstjenester i bankautomater og betalings-terminaler, før transaksjonen gjennomføres, opp-lyse om vekslingskursen som vil bli benyttet, refe-ranserate og øvrige kostnader knyttet til valuta-konverteringen. Betalingstjenestetilbyderen skal gjøre opplysningene om kurser og kostnader til-gjengelige på en enkelt tilgjengelig elektronisk plattform. Aktører som tilbyr valutakonverterings-tjenester i bankautomater og betalingsterminaler, skal også opplyse om totalsummen i begge valu-taer og at betaleren kan velge å betale i betalings-mottakerens valuta. I tillegg skal betalings-tjenestetilbyderen sende betaleren en elektronisk melding med opplysningene etter at transaksjonen er gjennomført. En melding skal også sendes hver måned betalingstjenestetilbyderen mottar en beta-lingsordre fra betaleren i den samme valutaen. Ved kredittransaksjoner via nettbank eller andre nett-sider, som medfører valutakonvertering, skal det gis opplysninger om de estimerte kostnadene ved valutakonverteringen og estimert totalsum i beta-lerens valuta inkludert eventuelle gebyrer for transaksjonen og valutakonverteringen.

Opplysningspliktene vil gjelde uavhengig av om transaksjonen skal utføres i euro eller i et annet medlemslands nasjonale valuta. Forord-ningens øvrige krav retter seg kun mot grense-kryssende betalinger i euro med mindre med-lemsland har valgt å gjøre forordningen gjeldende for nasjonal valuta. 2009-forordningen har som nevnt ikke blitt gjort gjeldende for norske kroner. De nye opplysningspliktene for gebyrer ved valutakonvertering vil imidlertid, som forklart ovenfor, også gjelde for grensekryssende beta-linger utført i norske kroner.

2.2.2 Høring

Finansdepartementet sendte 18. februar 2022 på høring et høringsnotat om gjennomføring i norsk rett av antatt fremtidige EØS-forpliktelser som svarte til forordning (EU) 2019/518. Høringen hadde frist 19. mai 2022. Høringsbrevet ble sendt til følgende instanser:

Departementene

Arbeids- og velferdsdirektoratet
Bankenes sikringsfond

Brønnøysundregistrene
Datatilsynet
Direktoratet for forvaltning og økonomistyring
Finansmarkedsfondet
Finanstilsynet
Folketrygdfondet
Forbrukerrådet
Konkurransetilsynet
KS
Likestillings- og diskrimineringsombudet
Lotteri- og stiftelsestilsynet
Norges Bank
Regelrådet
Regjeringsadvokaten
Riksadvokaten
Riksrevisjonen
Sivilombudet
Skattedirektoratet
Statens pensjonskasse
Statistisk sentralbyrå

Handelshøyskolen ved Nord Universitet
Handelshøyskolen BI
Høgskulen på Vestlandet
Norges handelshøyskole
Universitetet i Agder
Universitetet i Bergen
Universitetet i Oslo
Universitetet i Tromsø
Økokrim

Advokatforeningen
Akademikerne
Aksjonærforeningen i Norge
Aktuarkonsulenters forum
Arbeidsgiverforeningen Spekter
Bedriftsforbundet
Caritas Norge
Changemaker
Coop Norge SA
Deloitte
Den norske aktuarforening
Econa
Eiendom Norge
Eiendomsmeglerforetakenes forening
Energi Norge
Equinor
Evry
Finans Norge
Finansforbundet
Finansieringsselskapenes forening
Forsikringsmeglerne
Forum for utvikling og miljø
Havtrygd Gjensidig Forsikring
Hovedorganisasjonen Virke

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

Huseiernes landsforbund
Industri Energi
Initiativ for etisk handel
Juridisk rådgivning for kvinner
KnowledgeGroup
Kommunalbanken
KPMG AS
Landsorganisasjonen i Norge
Nasdaq OMX Oslo
Nordic Association of Electricity Traders (NAET)
Nordic Trustee
Norges bitcoin- og blockchainforening
Norges bondelag
Norges eiendomsmeglerforbund
Norges ingeniør- og teknologorganisasjon
Norges interne revisorerers forening (NIRF)
Norges juristforbund
Norges kommunerevisorforbund
Norges rederiforbund
Norges Røde Kors
Norges skogeierforbund
Norsk bergindustri
Norsk crowdfunding forening
Norsk Hydro
Norsk journalistlag
Norsk kapitalforvalterforening
Norsk landbrukssamvirke
Norsk olje og gass
Norsk presseforbund
Norsk redaktørforening
Norsk sjøoffiserers forbund
Norsk takst
Norsk venturekapitalforening
Norsk øko-forum
Norske boligbyggelags landsforbund SA
Norske finansanalytikerers forening
Norske kredittopplysningsbyråers forening
NOS Clearing
NTL-skatt
Næringslivets hovedorganisasjon
Oslo børs
Oslosenteret
Pensjonskasseforeningen
Personskadeforbundet LTN
Plan International Norge
Publish What You Pay Norway
Redd Barna
Regnskap Norge
Revisorforeningen
Skattebetalerforeningen
Skatterevisorenes forening
Småbedriftsforbundet
Sparebankforeningen
Stiftelsesforeningen
Storebrand

Støttekomiteen for Vest-Sahara
The Nordic Association of Marine Insurers
(CEFOR)
Tilsynsrådet for advokatvirksomhet
Unio
Verdipapirfondenes forening
Verdipapirforetakenes forbund
Verdipapirsentralen
Virke inkasso
Yara International
Yrkesorganisasjonenes sentralforbund
Økonomiforbundet

Følgende instanser har hatt realitetsmerknader til forslaget:

Finans Norge

I tillegg har ti privatpersoner uttalt seg i høringen.

Følgende instanser har skrevet at de ikke vil inngi høringsuttalelse, eller at de ikke har merknader til forslaget:

Forsvarsdepartementet
Helse- og omsorgsdepartementet
Justis- og beredskapsdepartementet
Klima- og miljødepartementet
Landbruks- og matdepartementet

Skattedirektoratet
Statistisk sentralbyrå

Den norske aktuarforening
Kommunalbanken

2.3 Andre endringer i finansforetaksloven

I brev til departementet datert 31. oktober 2022 foreslo Finanstilsynet lov- og forskriftsregler om prosessen for fastsettelse av kapitalkrav i pilar 2 for norske finansforetak, herunder å oppheve finansforetaksloven § 14-6 fjerde ledd. Finanstilsynets forslag om opphevelse av denne bestemmelsen er basert på en vurdering av norsk rett opp mot de endringene som ble gjort i kapitalkravsdirektivet ved direktiv (EU) 2019/878 («CRD 5»). CRD 5 ble tatt inn i EØS-avtalen med virkning fra 1. juni 2022.

I brev til departementet datert 6. februar 2023 foreslo Finanstilsynet flere lov- og forskrifts- endringer på finansmarkedsområdet, herunder retting av noen inkurier i finansforetaksloven.

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

Finansdepartementet sendte Finanstilsynets høringsnotat datert 31. oktober 2022 om pilar 2 på høring 11. januar 2023 med frist 17. april 2023. Høringsbrevet ble sendt til følgende instanser:

Alle departementene

Arbeids- og velferdsdirektoratet
Brønnøysundregistrene
Datatilsynet
Direktoratet for økonomistyring
Finansmarkedsfondet
Finanstilsynet
Folketrygdfondet
Forbrukerrådet
Forbrukertilsynet
Høgskulen på Vestlandet
Konkurransetilsynet
Likestillings- og diskrimineringsombudet
Lotteri- og stiftelsestilsynet
Norges Bank
Norges forskningsråd
Nord universitet
Norges handelshøyskole
Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU)
Regelrådet
Regjeringsadvokaten
Riksadvokaten
Riksrevisjonen
Skattedirektoratet
Statens pensjonskasse
Statistisk sentralbyrå
Stortingets ombudsmann for forvaltningen (Sivilombudsmannen)
Universitetet i Agder
Universitetet i Bergen
Universitetet i Oslo
Universitetet i Sørøst-Norge
Universitetet i Tromsø
Økokrim

Advokatforeningen
Akademikerne
Aksjonærforeningen i Norge
Arbeidsgiverforeningen Spekter
Bankenes sikringsfond
Bedriftsforbundet
Caritas Norge
Changemaker
Coop Norge SA
Deloitte AS
Den norske aktuarforening
Direktoratet for forvaltning og økonomistyring
Econa

Eiendomsmeglerforetakenes forening
Energi Norge
Equinor
Evry
Finans Norge
Finansforbundet
Finansieringsselskapenes forening
Finansmarkedsfondet
Forsikringsmeglerne
Forum for utvikling og miljø
Handelshøyskolen BI
Havtrygd Gjensidig Forsikring
Hovedorganisasjonen for universitets- og høyskoleutdannede
Hovedorganisasjonen Virke
Huseiernes landsforbund
Industri Energi
Initiativ for etisk handel
Juridisk rådgivning for kvinner
KnowledgeGroup AS
Kommunalbanken AS
KPMG AS
KS
Landsorganisasjonen i Norge
Nasdaq OMX Oslo ASA
Nordic Association of Electricity Traders
Nordic Trustee
Norges Bank
Norges bitcoin- og blockchainforening
Norges bondelag
Norges eiendomsmeglerforbund
Norges ingeniør- og teknologorganisasjon
Norges interne revisorers forening
Norges juristforbund
Norges kommunerevisorforbund
Norges rederiforbund
Norges Røde Kors
Norges skogeierforbund
Norges takseringsforbund
Norsk bergindustri
Norsk crowdfunding forening
Norsk Hydro ASA
Norsk journalistlag
Norsk kapitalforvalterforening
Norsk landbrukssamvirke
Norsk olje og gass
Norsk presseforbund
Norsk redaktørforening
Norsk sjøoffiserers forbund
Norsk venturekapitalforening
Norsk øko-forum
Norske boligbyggelags landsforbund AL
Norske finansanalytikeres forening
Norske kredittopplysningsbyråers forening
NOS Clearing ASA

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

NTL-skatt
Næringslivets hovedorganisasjon
Oslo børs
Oslosenteret
Pensjonskasseforeningen
Personskadeforbundet LTN
Plan Norge
Publish What You Pay Norway
Redd Barna
Regelrådet
Regnskap Norge
Revisorforeningen
Skattebetalerforeningen
Skatterevisorenes forening
Småbedriftsforbundet
Sparebankforeningen
Stiftelsesforeningen
Storebrand
Støttekomiteen for Vest-Sahara
The Nordic Association of Marine Insurers
(CEFOR)
Tilsynsrådet for advokatvirksomhet
Verdipapirfondenes forening
Verdipapirforetakenes forbund
Verdipapirsentralen
Virke inkasso
Yara International ASA
Yrkesorganisasjonenes sentralforbund
Økokrim
Økonomiforbundet

Følgende instanser har avgitt realitetsmerknader til høringen:

Advokatforeningen
Finans Norge
Finanstilsynet
Kommunalbanken AS
Norges Bank
Regelrådet

Følgende instanser har opplyst at de ikke vil inngi høringsuttalelse, eller at de ikke har merknader til forslaget:

Brønnøysundregistrene
Den norske aktuarforening
Forsvarsdepartementet
Justis- og beredskapsdepartementet
Klima- og miljødepartementet
Kunnskapsdepartementet
Skattedirektoratet
Statistisk sentralbyrå

Finansdepartementet sendte Finanstilsynets høringsnotat datert 6. februar 2023 om diverse lov- og forskriftsendringer på finansmarkedsområdet på høring 10. mars 2023 med frist 1. juni 2023. Høringsbrevet ble sendt til følgende instanser:

Alle departementene

Arbeids- og velferdsdirektoratet
Brønnøysundregistrene
Datatilsynet
Direktoratet for økonomistyring
Finansmarkedsfondet
Finanstilsynet
Folketrygdfondet
Forbrukerrådet
Forbrukertilsynet
Høgskulen på Vestlandet
Konkurransetilsynet
Likestillings- og diskrimineringsombudet
Lotteri- og stiftelsestilsynet
Norges Bank
Norges forskningsråd
Nord universitet
Norges handelshøyskole
Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet
(NTNU)
Regelrådet
Regjeringsadvokaten
Riksadvokaten
Riksrevisjonen
Skattedirektoratet
Statens pensjonskasse
Statistisk sentralbyrå
Stortingets ombudsmann for forvaltningen
(Sivilombudsmannen)
Universitetet i Agder
Universitetet i Bergen
Universitetet i Oslo
Universitetet i Sørøst-Norge
Universitetet i Tromsø
Økokrim

Advokatforeningen
Akademikerne
Aksjonærforeningen i Norge
Arbeidsgiverforeningen Spekter
Bankenes sikringsfond
Bedriftsforbundet
Caritas Norge
Changemaker
Coop Norge SA
Deloitte AS
Den norske aktuarforening
Direktoratet for forvaltning og økonomistyring

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

Econa
Eiendomsmeglerforetakenes forening
Energi Norge
Equinor
Evry
Finans Norge
Finansforbundet
Finansieringsselskapenes forening
Finansmarkedsfondet
Forsikringsmeglerne
Forum for utvikling og miljø
Handelshøyskolen BI
Havtrygd Gjensidig Forsikring
Hovedorganisasjonen for universitets- og høyskoleutdannede
Hovedorganisasjonen Virke
Huseiernes landsforbund
Industri Energi
Initiativ for etisk handel
Juridisk rådgivning for kvinner
KnowledgeGroup AS
Kommunalbanken AS
KPMG AS
KS
Landsorganisasjonen i Norge
Nasdaq OMX Oslo ASA
Nordic Association of Electricity Traders
Nordic Trustee
Norges Bank
Norges bitcoin- og blockchainforening
Norges bondelag
Norges eiendomsmeglerforbund
Norges handelshøyskole
Norges ingeniør- og teknologorganisasjon
Norges interne revisorers forening
Norges juristforbund
Norges kommunerevisorforbund
Norges rederiforbund
Norges Røde Kors
Norges skogeierforbund
Norges takseringsforbund
Norsk bergindustri
Norsk crowdfunding forening
Norsk Hydro ASA
Norsk journalistlag
Norsk kapitalforvalterforening
Norsk landbrukssamvirke
Norsk olje og gass
Norsk presseforbund
Norsk redaktørforening
Norsk sjøoffiserers forbund
Norsk venturekapitalforening
Norsk øko-forum
Norske boligbyggelags landsforbund SA
Norske finansanalytikerers forening

Norske kredittopplysningsbyråers forening
NOS Clearing ASA
NTL-skatt
Næringslivets hovedorganisasjon
Oslo børs
Oslosenteret
Pensjonskasseforeningen
Personskadeforbundet LTN
Plan Norge
Publish What You Pay Norway
Redd Barna
Regelrådet
Regnskap Norge
Revisorforeningen
Skattebetalerforeningen
Skatterevisorenes forening
Småbedriftsforbundet
Sparebankforeningen
Stiftelsesforeningen
Storebrand
Støttekomiteen for Vest-Sahara
The Nordic Association of Marine Insurers (CEFOR)
Tilsynsrådet for advokatvirksomhet
Verdipapirfondenes forening
Verdipapirforetakenes forbund
Verdipapirsentralen
Virke inkasso
Yara International ASA
Yrkesorganisasjonenes sentralforbund
Økokrim
Økonomiforbundet

Følgende instanser har avgitt realitetsmerknader til høringen:

Advokatfirmaet BAHR AS
Advokatforeningen
Finans Norge
Forbrukerrådet
Justis- og beredskapsdepartementet
Kommunalbanken AS
Norges Bank
Regelrådet

Følgende instanser har opplyst at de ikke vil inngi høringsuttalelse, eller at de ikke har merknader til forslaget:

Brønnøysundregistrene
Den norske aktuarforening
Forsvarsdepartementet
Riksadvokaten
Skattedirektoratet
Yrkesorganisasjonenes sentralforbund

3 Gjennomføring av forordning (EU) 2021/557 (endringer i verdipapiriseringsforordningen) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 om innlemmelse av forordning (EU) 2017/2402 (verdipapiriseringsforordningen) og forordning (EU) 2021/557 i EØS-avtalen mv.

3.1 Innledning

Verdipapirisering og verdipapiriseringsforordningen er beskrevet på følgende måte i Prop. 57 LS (2020–2021) side 6:

«Verdipapirisering innebærer konvertering av utlån og andre finansielle eiendeler til omsettelige verdipapirer. Det vil oftest være en bank som verdipapiriserer eiendeler, med formål å redusere sin risiko eller finansiere utlånsvirksomheten. [...]

Forordning (EU) 2017/2402 (verdipapiriseringsforordningen) har virket i EU siden 1. januar 2019, og innebar et nytt, generelt regelverk, der målet var å fremme bruken av forsvarlig verdipapirisering. En viktig del av regelverket består av risikoreduserende elementer, som i stor grad er svar på svakheter som ble avdekket i det amerikanske markedet etter den internasjonale finanskrisen. Regelverket innebærer bl.a. at långiverne også etter en verdipapirisering må beholde noe av risikoen, slik at de har insentiver til å opprettholde en forsvarlig kredittpraksis. Skal banker og andre långivere slippe kapitalkrav for verdipapiriserte utlån, må de møte omfattende krav til reell overføring av risiko til investorene. Investering i verdipapiriseringer er etter regelverket dessuten i utgangspunktet forbeholdt profesjonelle investorer, og investorene skal settes i stand til å vurdere risikoen både i verdipapiriseringen som sådan og i de underliggende lånene.»

Det skilles mellom tradisjonell og syntetisk verdipapirisering, jf. Prop. 57 LS (2020–2021) side 11–12:

«[...] Tradisjonell verdipapirisering innebærer i utgangspunktet at en bank selger utlån til et spesialforetak hvis virksomhet er begrenset til

å eie lånene og finansiere kjøpet gjennom utstedelse av obligasjoner (og ev. sertifikater hvis løpetiden på papirene er under ett år). Spesialforetaket bruker kontantstrømmene fra utlånene til å betjene obligasjonsgjelden. [...] [...]

I motsetning til tradisjonell verdipapirisering, innebærer syntetisk verdipapirisering ingen overdragelse av lån fra banken. Isteden kjøper banken typisk en beskyttelse mot tap i definerte, hypotetiske transjer av en portefølje av utlån. De som gir slik beskyttelse og får betalt for det, kan sammenlignes med de som investerer i transjer av en tradisjonell verdipapirisering. Lånene forblir i slike tilfeller på bankens balanse, men banken behøver ikke sette av kapital for den delen av utlånporteføljen som er beskyttet.»

Lovendringer som gjennomførte verdipapiriseringsforordningen i norsk rett, ble vedtatt av Stortinget i april 2021, jf. Prop. 57 LS (2020–2021). I påvente av EØS-innlemmelse av verdipapiriseringsforordningen har imidlertid lovreglene ikke vært satt i kraft. Forordningen er nå innlemmet i EØS-avtalen, og departementet tilrår i denne proposisjonen at Stortinget gir sitt samtykke til innlemmelsen. I proposisjonen foreslås det også at forordning (EU) 2021/557, som endrer verdipapiriseringsforordningen, gjennomføres i norsk rett, og at Stortinget gir sitt samtykke også til innlemmelse av denne forordningen i EØS-avtalen.

Forordning (EU) 2021/557 inneholder et nytt rammeverk for enkel, gjennomiktig og standardisert verdipapirisering (STS-verdipapirisering) for såkalte syntetiske verdipapiriseringer. Det vil si transaksjoner der långiveren kan overføre kreditt risiko til investorer uten å overdra de underliggende lånene til noen andre. Endringsforordningen inneholder også regler som skal gjøre det

enklere å verdipapirisere misligholdte lån. Formålet er bl.a. å frigjøre utlånskapasitet i banksektoren. Videre er det gjort endringer i reglene for hvor et såkalt spesialforetak kan være etablert.

3.2 Regelverksstruktur ved gjennomføring i norsk rett

3.2.1 Finanstilsynets høringsnotat

Finanstilsynet foreslår i høringsnotatet side 14 at forordning (EU) 2021/557 (endringsforordningen til verdipapiriseringsforordningen) tas inn i norsk rett ved en endring av finansforetaksloven § 11-16, som gjennomfører forordning (EU) 2017/2402 (verdipapiriseringsforordningen) i norsk rett.

3.2.2 Høringsinstansenes syn

Ingen høringsinstanser har hatt merknader.

3.2.3 Departementets vurdering

Departementet slutter seg til Finanstilsynets forslag om å gjennomføre forordning (EU) 2021/557 i norsk rett ved inkorporasjon i finansforetaksloven § 11-16, som allerede gjennomfører forordning (EU) 2017/2402. Departementet viser til at etter EØS-avtalen artikkel 7 bokstav a skal forordninger gjennomføres «som sådan» i nasjonal rett. Dette innebærer at forordningene som hovedregel må gjennomføres i norsk rett ved inkorporasjon. Departementet viser til forslag til endring av § 11-16 første ledd i finansforetaksloven.

Når forordninger ikke dekker visse problemstillinger som kan være aktuelle å avklare eller regulere nærmere i lov eller forskrift, er det anledning til å supplere forordningens regler med nasjonale bestemmelser så lenge de supplerende nasjonale lovbestemmelsene ikke er i strid med det som følger av den aktuelle forordningen eller EØS-retten for øvrig. Departementet viser til punkt 3.3.4 om samtykke fra låntaker ved verdipapirisering av såkalte problemlån og utenrettslig tvisteløsningsordning.

3.3 Nærmere om syntetiske STS-verdipapiriseringer

3.3.1 EØS-rett

Innledning

Syntetiske verdipapiriseringer innebærer at kredittrisiko for en låneportefølje overføres til inves-

torer ved hjelp av en avtale der den som verdipapiriserer (typisk en bank) kjøper beskyttelse mot tap hos en investor. Kredittriskobeskyttelsen oppnås ved bruk av finansielle garantier eller kredittderivater. Eierskapet til de verdipapiriserte lånene blir liggende hos verdipapiriserer eller et foretak i samme konsern som verdipapiriserer. Dette skiller seg fra tradisjonell verdipapirisering ved at risikooverføringen ikke skjer ved overføring av lån til et spesialforetak. Investorenes avkastning baserer seg på premien som banken betaler for kredittbeskyttelsen. Investor skal utbetale et beløp til verdipapiriserer hvis forhåndsfastsatte misligholdssituasjoner inntreffer.

Syntetiske verdipapiriseringer er omfattet av verdipapiriseringsforordningen, men syntetisk verdipapirisering har til nå ikke vært omfattet av reglene om såkalt STS-verdipapirisering, det vil si en type verdipapirisering som er underlagt særlige krav til enkelhet, standardisering og gjennom-siktighet («simple, transparent and standardised»). De nye reglene i endringsforordning (EU) 2021/557 angir vilkårene for når en syntetisk verdipapirisering kan bruke betegnelsen STS.

Endringsforordningen innfører et nytt avsnitt, 2a, i verdipapiriseringsforordningen om krav til enkle, gjennom-siktige og standardiserte syntetiske verdipapiriseringer. I tillegg gis det krav til avtalen om kredittriskobeskyttelse, tredjeparts-kontrollør og syntetisk overskytende margin («synthetic excess-spread»). De nærmere vilkårene for syntetisk STS-verdipapirisering fremgår av nye artikler 26b til 26e i verdipapiriseringsforordningen.

Krav til enkelthet

Kravene til enkelhet i artikkel 26b følger i stor grad reglene som gjelder for tradisjonell STS-verdipapirisering som er nærmere beskrevet i Prop. 57 LS (2020–2021) punkt 5.2.1.1.

Krav til standardisering

Krav til standardisering følger av artikkel 26c. På samme måte som for tradisjonell STS-verdipapirisering er det ved syntetisk STS-verdipapirisering krav om at verdipapiriserer har en tilbakeholdt økonomisk interesse i den verdipapiriserte porteføljen på minimum 5 prosent, jf. verdipapiriseringsforordningen artikkel 6.

Kravene til standardisering inneholder bestemmelser om rente- og valutarisiko. Denne typen risiko skal begrenses, og risikoen skal beskrives i transaksjonsdokumentene. Alle

sikkerhetsstillelser som skal sikre investors forpliktelser i kredittrisikobeskyttelsesavtalen, skal være notert i samme valuta som kredittrisikobeskyttelsesutbetalingen.

Den verdipapiriserte porteføljen kan kun bestå av underliggende lån. Derivater kan inngå hvis disse skal dekke rente- og valutarisiko.

Reguleringen av rentebetalinger er lik som ved tradisjonell verdipapirisering. Det fremgår av endringsforordningen at hvis den syntetiske verdipapiriseringen skjer der kredittrisikobeskyttelsen gis av et spesialforetak, skal spesialforetakets renteforpliktelser overfor investorene, ved hvert forfall, være lik eller mindre enn spesialforetakets inntekter fra banken og fra eiendelene knyttet til enhver avtale om sikkerhetsstillelse. Hvis det gis varsel om tvangsfullbyrdelse eller melding om oppsigelse av avtalen om kredittrisikobeskyttelse, skal det tilbakeholdes verdier i spesialforetaket for å sikre den operasjonelle funksjonen i spesialforetaket, utbetalinger av kredittriskoutbetalinger for misligholdte underliggende lån og tilbakebetaling til investorene i samsvar med kontraktsvilkårene i verdipapiriseringen.

På samme måte som for tradisjonell verdipapirisering skal tap ved syntetisk verdipapirisering fordeles mellom investorene etter transjer. Se nærmere omtale i Prop. 57 LS (2020–2021) punkt 2.2.3.1. Etter hvert som det betales avdrag på transjene skal eventuell sikkerhet som investorene har stilt, tilbakebetales til investorene i samme størrelsesorden som avdragene. Finanstilsynet viser i høringsnotatet til at det forstår det som at kravene til transaksjonsdokumentasjon og kravene som stilles til administrasjonsforetaket, er de samme som gjelder for tradisjonell STS-verdipapirisering.

Krav til gjennomsiktighet

Reglene i artikkel 26d er i stor grad identiske med det som gjelder for tradisjonelle STS-verdipapiriseringer, jf. Prop. 57 LS (2020–2021) pkt. 5.2.3.1. Bestemmelsen omhandler krav om tilgjengeliggjøring og offentliggjøring av opplysninger.

Krav til avtale om kredittrisikobeskyttelse

Avtale om kredittrisikobeskyttelse skal minst regulere misligholdssituasjoner omfattet av kapitalkravsforordningen artikkel 215 nr. 1 bokstav a, hvis risikooverføringen skjer ved bruk av garantier, og kapitalkravsforordningen artikkel 216 nr. 1 bokstav b hvis risikooverføringen skjer ved bruk av kredittderivater. Bestemmelsene i kapitalkravsforordningen gjelder i hovedsak manglende beta-

linger, insolvens mv. I artikkel 26e nr. 8 til nr. 10 er det gitt nærmere angivelse av hvilke typer avtaler om kredittrisikobeskyttelse som kan inngås.

Utbetalingen fra investor til verdipapiriserer, etter at det har oppstått en misligholdssituasjon, skal beregnes ut fra verdipapiriserers bokførte realiserte tap etter at det er gjennomført ordinær gjeldsinndrivelse for den aktuelle typen lån. Den endelige betalingen forfaller på et nærmere fastsatt tidspunkt etter at gjeldsinndrivningen er avsluttet. Et foreløpig oppgjør skal likevel gjennomføres senest seks måneder etter misligholdssituasjonen med mindre gjeldsinndrivningen er avsluttet på et tidligere tidspunkt. Hva den foreløpige utbetalingen skal omfatte, er nærmere beskrevet i verdipapiriseringsforordningen nye artikkel 26e nr. 2 bokstav a og b. Denne er knyttet til hva som er regnskapsført forventet tap hos verdipapiriserer. Det skal foretas en avregning mellom endelig utbetaling og foreløpig oppgjør. Hvordan dette skal gjøres, skal fremgå av avtalen. Eventuell uenighet skal avhjelpes med bruk av tredjepartskontrollører.

Det skal fremgå av avtalen hvilke situasjoner som utløser utbetaling fra investor, og hvilket beløp investor er forpliktet til å betale. Størrelsen på utbetalingen skal beregnes med utgangspunkt i de enkelte underliggende lån som er i en misligholdssituasjon. Det er en tredjepartskontrollør som skal verifisere om det har oppstått en situasjon som utløser utbetalingsplikt.

Avtalen skal inneholde bestemmelser som regulerer den maksimale tiden for en gjeldsinndrivelsesprosess. Prosessen kan maksimalt vare i to år. Ved utløpet av fristen skal det foretas en endelig utbetaling basert på verdipapiriserers vurdering av tapet. En gjeldsinndrivelsesprosess vil etter norsk rett kunne ta vesentlig lengre tid enn to år. Finanstilsynet legger i høringsnotatet til grunn at endelig utbetaling likevel skal skje etter to år, selv om den konkrete gjeldsinndrivelsen ikke er ferdig. Etter toårsperioden opphører avtalen, og banken/långiver bærer risikoen for at endelig utbetaling kan avvike fra inndrevet beløp.

Premien som verdipapiriserer skal betale til investor for kredittrisikobeskyttelsen, skal fastsettes på bakgrunn av utstående nominell verdi av ikke-misligholdte verdipapiriserte lån på betalingstidspunktet, og avspeile risikoen ved den beskyttede transjen. Avtalen skal ikke inneholde bestemmelser som kan forhindre eller begrense den faktiske fordelingen av tap til investorene. Dette betyr at avtalen ikke kan gi grunnlag for garanterte premier, forskuddsbetaling av premier mv.

Krav til tredjepartskontrollør

Før transaksjonen gjennomføres skal verdipapirisierer utpeke en tredjepartskontrollør. Kontrolløren skal være uavhengig av partene i avtalen. Kontrolløren skal minst kontrollere:

- Om en misligholdssituasjon kvalifiserer som en misligholdssituasjon etter avtalen.
- Om det underliggende lånet inngikk i den verdipapiriserte porteføljen på tidspunktet for misligholdet.
- At den underliggende eksponeringen oppfyller vilkårene for å inngå i porteføljen.
- At senere tilførte underliggende lån skjer i overenstemmelse med reglene om etterfylling.
- At endelig tap er i overenstemmelse med det som fremgår av verdipapirisierers resultatrapport.
- At tapsfordelingen er riktig fordelt mellom investorene.

Tredjepartskontrolløren kan utføre stikkprøver. Investorene kan be om at det foretas kontroll av nærmere angitte underliggende lån. Det er også bestemmelser som angir i hvilke situasjoner verdipapirisierer kan avslutte en transaksjon før utløpet av avtalt løpetid. Dette kan f.eks. være insolvens hos investor, investors mislighold av avtalen om kredittrisikobeskyttelse, regulatoriske endringer mv. De nærmere kriteriene for slik avslutning av transaksjoner fremgår av verdipapiriseringsforordningen nye artikkel 26e pkt. 5. Investor kan bare si opp avtalen ved manglende betaling av premie eller andre kontraktsrettslige brudd fra verdipapirisierers side.

Melding til ESMA og offentliggjøring

Syntetiske STS-verdipapiriseringer skal meldes til ESMA og offentliggjøres på samme måte som tradisjonelle STS-verdipapiriseringer. Det vises til endringene i verdipapiriseringsforordningen artikkel 27. Også reglene om tredjepartskontroll med at STS-vilkårene er oppfylt, og bestemmelsen om utpeking av tilsynsmyndighet, vil gjelde, jf. endringene i artikkel 28 og 29.

Syntetisk overskytende margin

Syntetisk overskytende margin er definert i verdipapiriseringsforordningen nye artikkel 2 nr. 29 som et beløp som verdipapirisiereren gjennom avtale har avsatt for å absorbere tap i de verdipapiriserte lånene i tidsrommet før utløpet av transaksjonens restløpetid. Verdipapirisierer kan forplikte

seg til å etablere en syntetisk overskytende margin som stilles som rådighet som en kredittforbedring til investorene. Dette kan bare gjøres på vilkår som angitt i artikkel 26e nr. 7 bokstav a-e. I artikkel 43a er det gitt overgangsregler for syntetiske STS-verdipapiriseringer.

3.3.2 Finanstilsynets høringsnotat

Endringsforordningens regler om syntetisk STS-verdipapirisering krever etter Finanstilsynets vurdering ikke supplerende lovregulering. Finanstilsynets høringsnotat inneholder derfor ikke noen forslag til utfyllende lovregler for syntetiske STS-verdipapiriseringer. Når det kommer til enkelhet, peker Finanstilsynet på at den største forskjellen fra reglene om tradisjonell STS-verdipapirisering er at reglene om syntetisk STS-verdipapirisering ikke inneholder bestemmelser om overføring av utlånsporteføljer. Om standardisering viser Finanstilsynet som nevnt til at det forstås det som at kravene til transaksjonsdokumentasjon og kravene som stilles til administrasjonsforetaket, er de samme som gjelder for tradisjonelle STS-verdipapiriseringer.

3.3.3 Høringsinstansenes syn

Finans Norge viser til at Finanstilsynet i høringsnotatet legger til grunn at finansforetaksloven §§ 11-17 til 11-19 ikke gjelder ved syntetisk verdipapirisering. *Finans Norge* uttaler at finansforetaksloven § 11-17 omhandler spesialforetak og gjør unntak fra krav til konsesjon som kredittforetak eller finansieringsforetak. *Finans Norge* mener det er en inkurie i høringsnotatet, og at unntaket i § 11-17 også gjelder for spesialforetaket i en syntetisk verdipapirisering.

3.3.4 Departementets vurdering

Finans Norge uttaler i høringssvaret at unntaket i finansforetaksloven § 11-17 også skal gjelde for spesialforetaket i en syntetisk verdipapirisering. Departementet viser til at det for syntetiske verdipapiriseringer ikke er et krav om bruk av et spesialforetak, men verdipapiriseringsregelverket legger likevel til rette at spesialforetak kan inngå i en syntetisk verdipapirisering, jf. eksempelvis forordningen artikkel 26c nr. 2 annet ledd. Syntetiske verdipapiriseringer skiller seg fra tradisjonell verdipapirisering ved at det underliggende lånet forblir på bankens balanse, og reglene om spesialforetak vil av den grunn ikke være relevant for alle syntetiske verdipapiriseringer. Dersom et spesial-

foretak benyttes i forbindelse med en syntetisk verdipapirisering, vil unntaket i finansforetaksloven § 11-17 komme til anvendelse på vanlig måte.

3.4 Nærmere om verdipapirisering av problemlån

3.4.1 EØS-rett

Krav til verdipapiriseringen

Endringsforordning (EU) 2021/557 innfører nye regler om verdipapirisering av problemlån («non-performing exposures», NPE) som oppfyller kravene i kapitalkravsforordningen artikkel 47a nr. 3. En problemlånverdipapirisering består av en utlånsportefølje med misligholdte lån. En problemlånverdipapirisering er i verdipapiriseringsforordningen artikkel 2 nr. 25 (etter endringsforordningen) definert på følgende måte:

«[...] verdipapirisering av misligholdte eksponeringer' en verdipapirisering som er sikret med en gruppe av misligholdte eksponeringer som på tidspunktet for etablering og på et hvilket som helst senere tidspunkt når eien-
deler legges til eller tas ut som følge av etterfylling, omstrukturering eller andre relevante årsaker, utgjør minst 90 % av den nominelle verdien av hele gruppen.».

Etter verdipapiriseringsforordningen artikkel 6 gjelder et krav om tilbakehold av en økonomisk interesse i den verdipapiriserte porteføljen på minimum 5 prosent. Dette kravet må oppfylles av verdipapiriserer eller opprinnelig långiver. Det følger av endringsforordningen at tilbakeholds-
kravet i forbindelse med tradisjonell verdipapirisering av problemlån kan oppfylles av administrasjonsforetaket hvis administrasjonsforetaket oppfyller nærmere angitte vilkår. Et administrasjonsforetak er et foretak som forestår daglig forvaltning av en verdipapirisert utlånsportefølje. Administrasjonsforetaket vil følgelig være foretaket som følger opp de enkelte låneavtalene som ligger i den verdipapiriserte porteføljen. Dette kan omfatte kundebehandling, inkasso eller annen tvangsinndrivelse og rapporteringsforpliktelser mv.

Videre er det med endringsforordningen tatt inn et tillegg om beregning av tilbakeholdt økonomisk interesse ved verdipapirisering av problemlån i verdipapiriseringsforordningen artikkel 6 nr. 1 og 3.

Endringsforordningen inneholder regler som skal sikre at problemlånene blir valgt ut og priset på riktig måte, og at investorene har mulighet til å vurdere dette. For verdipapirisering av problemlån åpner endringsforordningen for å se bort fra kravet knyttet til kredittpraksis, siden lånene allerede er innvilget (og misligholdt) på tidspunktet for verdipapiriseringen. I stedet innføres et krav om at institusjonelle investorer som kjøper posisjoner i verdipapiriseringer av problemlån, skal forsikre seg om at det er lagt til grunn «solide standarder» for utvelgelse og prissetting, jf. artikkel 5 og fortalen punkt 10. Det følger av premiss 10 i fortalen til endringsforordningen at tilsynsmyndigheten skal se til at slike solide standarder benyttes.

Samtykke fra låntaker

Verken verdipapiriseringsforordningen eller endringsforordningen regulerer spørsmålet om låntaker må samtykke til verdipapirisering av sitt lån.

Tvisteløsningsordninger

Verken verdipapiriseringsforordningen eller endringsforordningen inneholder regler om tvisteløsningsordninger mellom låntakere og aktører involvert i verdipapiriseringen.

3.4.2 Finanstilsynets høringsnotat

Krav til verdipapiriseringen

Finanstilsynet legger til grunn at definisjonen av en problemlånverdipapirisering betyr at pålydende verdi av problemlån skal utgjøre minst 90 pst. av verdien til den verdipapiriserte porteføljen. Dette gjelder på etableringstidspunktet for verdipapiriseringen og på ethvert senere tidspunkt hvor det fjernes eller legges problemlån til i porteføljen. Problemlån kan verdipapiriseres på tradisjonell måte ved bruk av et spesialforetak, eller gjennom en syntetisk verdipapirisering der lånet blir liggende på bankens balanse.

Samtykke fra låntaker

Finanstilsynet viser i høringsnotatet til at det i forbindelse med gjennomføring av verdipapiriseringsforordningen i arbeidsgrupperapporten punkt 10.3 og i Prop. 57 LS (2020–2021) punkt 3.4 ble drøftet i hvilken grad låntaker skal kunne motsette seg at et lån blir overført til et spesialforetak.

Utgangspunktet i lov 18. desember 2020 nr. 146 om finansavtaler (finansavtaleloven) § 2-13 annet ledd er at det kreves særskilt samtykke fra låntaker hvis et lån skal overføres til et foretak som ikke er et finansforetak. Bestemmelsen er en videreføring av § 45 i den nå opphevede finansavtaleloven (lov 25. juni 1999 nr. 46 om finansavtaler og finansoppdrag). Etter ny finansavtalelov § 2-13 annet ledd er det også et krav om at samtykket tidligst kan gis 30 dager før overdragelsen. Dette for å sikre at det foreligger informert samtykke fra låntaker. Spesialforetak er ikke å anse som et finansforetak, jf. motsetningsvis finansforetaksloven § 1-3. Arbeidsgruppen konkluderte i rapporten med at hensynet til låntakere var tilstrekkelig ivaretatt ved at långiver innhentet passivt samtykke. På side 58 i arbeidsgrupperapporten uttales det følgende:

«Låntakerne vil ikke miste sine rettigheter etter finansavtaleloven selv om fordringen blir overdratt til et spesialforetak. Låntakers rettigheter følger i første rekke av låneavtalen. For låntakeren vil situasjonen derfor i utgangspunktet ikke være noen annen enn hvis lånet overføres fra ett finansforetak til et annet finansforetak. Ettersom et 'tomt' spesialforetak vil være formell part i låneavtalen, bør imidlertid låntakeren kunne nekte samtykke til verdipapirisering av sitt lån. Arbeidsgruppen foreslår derfor det samme kravet til passivt samtykke som fulgte av tidligere norske regler om verdipapirisering.»

Finanstilsynet viser til at arbeidsgruppens forslag ikke ble fulgt opp av Finansdepartementet. I finansforetaksloven § 11-19 tredje ledd gis det unntak fra samtykkekravet i (nå opphevede) finansavtaleloven § 45. Bestemmelsen er vedtatt, men ikke trådt i kraft i påvente av at verdipapiriseringsforordningen skal tre i kraft i EØS-avtalen. I Prop. 57 LS (2020–2021) omtales dette i punkt 3.4.5:

«Det er svært viktig å sikre at lånekundenes rettigheter og interesser blir ivaretatt på en god måte når det nå skal legges til rette for verdipapirisering i Norge. Dette skjer i første rekke ved at låntakerne beholder sine rettigheter etter finansavtaleloven når lånet blir overdratt til et spesialforetak, og reguleringen av lånet vil fortsatt følge av låneavtalen. Videre foreslår departementet i denne proposisjonen en rekke krav for administrasjonsforetaket, se avsnitt 3.3.5. Kravene vil bidra til at det for låntakeren

ikke vil være særlig forskjell på om lånet overdras til et spesialforetak eller til et annet finansforetak. Slike krav kan etter departementets vurdering gi et større bidrag til vern av lånekundenes rettigheter og interesser enn en reservasjonsrett etter arbeidsgruppens forslag. Ved å legge plikter på administrasjonsforetaket, sikres kundene direkte, og administrasjonsforetaket gjøres ansvarlig for hvordan kundene behandles.»

Finanstilsynet viser til at departementet dermed la til grunn at låntakers rettigheter blir tilstrekkelig ivaretatt ved at låntakerne beholder sine rettigheter etter finansavtaleloven, og reguleringen av lånet fortsatt vil følge av låneavtalen. Finanstilsynet peker på at personkunder med misligholdte lån som overføres til spesialforetak, også vil omfattes av de generelle kravene nevnt over. Disse kundene kan ifølge Finanstilsynet være personer i en særlig utsatt stilling.

Finanstilsynet viser til at spørsmålet er om unntak fra samtykkekravet i finansforetaksloven § 11-19 også bør gjelde for disse låntakerne, eller om det bør innføres krav om passivt samtykke i samsvar med vurderingene i arbeidsgrupperapporten. Selv om finansforetaksloven § 11-18 første og annet ledd har bestemmelser som skal sørge for at låntaker stilles i en relativt lik posisjon som om lånet ikke hadde blitt verdipapirisert, kan personkunder med misligholdte lån ifølge Finanstilsynet ha et sterkere behov for vern og påvirkes i større grad av at lånet er overført til et spesialforetak som kan påvirke inndrivelsesprosessen. Finanstilsynet foreslår derfor at det stilles krav om passivt samtykke for at misligholdte lån kan overføres til et spesialforetak.

Tvisteløsning

Finanstilsynet viser i høringsnotatet til at arbeidsgrupperapporten punkt 10.4 drøfter tilknytning til klagenemnd for foretak i en verdipapirisering. Finanstilsynet viser til at vurderingen også gjelder ved overføring av misligholdte lån til spesialforetak. Arbeidsgruppen uttalte følgende:

«Finansforetaket, som opprinnelig långiver, vil være ansvarlig overfor låntaker for forhold som knytter seg til selve låneavtalen, selv om lånet er verdipapirisert. Låntaker kan derfor klage på verdipapirisering (opprinnelig långiver) til Finansklagenemnda selv om spesialforetaket er ny formell motpart i låneavtalen. Arbeidsgruppen antar at de fleste klagene

knytter seg til betingelser i låneavtalen. For denne type klager vil det etter arbeidsgruppens vurdering ikke være behov for særregulering fordi finansforetaket vil være omfattet av bestemmelsen i finansforetaksloven § 16-3. Låntaker kan også ønske å klage på forhold som har oppstått etter at lånet er overført til spesialforetaket. Dette kan for eksempel være manglende overholdelse av frister i finansavtaleloven knyttet til renteøkning. I disse tilfellene er det administrasjonsforetaket som utfører oppgaver på vegne av spesialforetaket.»

Finansforetaksloven § 11-18 fjerde ledd har en bestemmelse om at administrasjonsforetaket representerer spesialforetaket i saker som behandles i klagenemnd. Denne bestemmelsen vil også omfatte verdipapirisering av misligholdte lån. Etter bestemmelsen annet ledd skal administrasjonsforetaket treffe de tiltak som er nødvendige for å ivareta kredittkundens rettigheter og interesser, og sikre at kredittkunden ikke behandles på annen måte enn hvis fordringen var overdratt til et finansforetak.

Finanstilsynet viser til at spesialforetaket ikke vil være tilsluttet klageordning. Kunden vil derfor i utgangspunktet ikke kunne bruke en utenomrettslig tvisteløsningsmekanisme for å håndtere en eventuell klage på spesialforetaket. Finanstilsynet legger imidlertid til grunn at finansforetaksloven § 11-18 innebærer at kunden kan bringe klagen inn for finansforetakets klageorgan også for forhold som har oppstått etter overdragelse til spesialforetaket. Tilsynet skriver at spesialforetakets mål er å inn drive utestående krav med størst mulig økonomisk utbytte. Finanstilsynet legger til grunn at det er administrasjonsforetaket som skal inn drive kravene (enten selv eller ved bruk av inkassoforetak) på vegne av spesialforetaket, og at avtaler med spesialforetak om inn drivingspraksis må utformes i lys av finansforetakslovens krav til god forretningsskikk, jf. § 13-5. Finanstilsynet viser i den sammenheng også til et nytt direktiv om kredittserviceforetak og kredittkjøpere, direktiv (EU) 2021/2167. Direktivet anses som EØS-relevant, men er ikke tatt inn i EØS-avtalen.

3.4.3 Høringsinstansenes syn

Krav til verdipapiriseringen

Høringsinstansene hadde ikke merknader til dette punktet.

Samtykke fra låntaker

Finans Norge uttaler følgende til Finanstilsynets forslag om passivt samtykke for misligholdte lån:

«[...] hovedregelen i norsk rett er at lånekundens rettsstilling er uberørt av et kreditorskifte. I ny finansavtalelov er dette prinsippet lovfestet i § 2-14, som angir at skyldneren overfor erververen eller pantaveren kan gjøre gjeldende de samme innsigelser og motkrav som skyldneren kunne gjøre gjeldende overfor avhenderen. Forbrukervernreglene som følger av finansavtaleloven, finansforetaksloven og spesialforskriftene om bolig- og forbrukslån vil gjelde på lik linje overfor spesialforetaket som overtar en låneportefølje og administrasjonsforetaket som forvalter den. Dette gjelder også innsigelser knyttet til kredittinnvilgelsen.

Det er vanskelig å se at personkunder med misligholdte lån i større grad enn øvrige låntakere vil kunne påvirkes negativt av at lånet er overført til et spesialforetak. På side 5 i høringsnotatet hevdes det at personkunder med misligholdte lån har et sterkere behov for vern og at de kan 'påvirkes i større grad av at lånet er overført til et spesialforetak som kan påvirke inndrivelsesprosessen' (vår utheving). Sitatet gir uttrykk for en oppfatning om at spesialforetaket vil ha en egen administrasjon som er aktivt involvert i kundeoppfølgingen. Dette er imidlertid ikke tilfelle. Et spesialforetak for verdipapirisering har ingen egne ansatte, og oppfølgingen av kundene er i sin helhet overlatt til administrasjonsforetaket.

Som bank, kredittforetak eller finansieringsforetak vil administrasjonsforetaket være underlagt tilsvarende virksomhetsregler som opprinnelig kredittgiver. Finansdepartementet har i Prop. 57 (2020–2021) punkt 3.4.5 begrunnet unntak fra samtykkekravet nettopp med at de lovbestemte kravene til administrasjonsforetaket 'vil bidra til at det for låntakeren ikke vil være særlig forskjell på om lånet overdras til et spesialforetak eller til et annet finansforetak.' Finansdepartementets resonnement skiller ikke mellom misligholdte og ikke-misligholdte lån, og Finans Norge kan heller ikke se at det skulle være grunn til å oppstille et slikt skille. Låntakernes rettigheter er i behold og de skal forholde seg til et administrasjonsforetak som er et regulert finansforetak uavhengig av om de har misligholdt sitt lån eller ikke.

Konsekvensen av et passivt samtykkekrav vil være økte kostnader og en uforutsigbarhet

knyttet til om en portefølje av misligholdte lån som forelegges en potensiell investor faktisk kan verdipapiriseres. Krav om passivt samtykke vil derfor gjøre det betydelig vanskeligere, og i noen tilfeller kanskje umulig, å gjennomføre verdipapiriseringstransaksjoner av misligholdte lån. Dette kan medføre utfordringer i situasjoner hvor bruk av verdipapirisering av misligholdte lån kan være spesielt hensiktsmessig, for eksempel som verktøy i forbindelse med gjenoppbygging og krisehåndtering av banker. I sin ytterste konsekvens kan et passivt samtykkekrav dermed bidra til å undergrave intensjonen i den omfattende EU-reguleringen, som har som formål å legge til rette for at porteføljer av misligholdte lån effektivt kan løstes ut fra bankenes balanse.»

Norges Bank er enig i at personer som ikke er i stand til å betjene sin gjeld er i en utsatt stilling. *Norges Bank* viser på den annen side til at effektiv verdipapirisering av misligholdte lån etter et tilbakeslag i økonomien (med økte tap) kan øke bankenes utlånspotensiale og bidra til en raskere gjeninnhenting. I og med at låntakerne ikke mister sine rettigheter etter finansavtaleloven ved verdipapirisering, mener *Norges Bank* at ordinære lån og misligholdte lån bør likebehandles når det gjelder låntakers reservasjonsrett. Ulike regler for låntakers reservasjonsrett ved verdipapirisering av friske og misligholdte lån gjør etter *Norges Banks* syn regelverket noe mer komplisert. Det kan, slik *Norges Bank* vurderer det, i verste fall skape usikkerhet om låntakers rettigheter og gjøre verdipapirisering av misligholdte lån mindre aktuelt.

Tvisteløsning

Finans Norge viser til at det i høringsnotatet fremkommer at:

«Finanstilsynet legger imidlertid til grunn at finansforetaksloven § 11-18 innebærer at kunden kan bringe klagen inn for finansforetakets klageorgan også for forhold som har oppstått etter overdragelse til spesialforetaket.»

Dersom administrasjonsforetaket er et annet foretak enn opprinnelig kredittgiver, og den aktuelle klagen gjelder forhold som har oppstått etter overdragelse til spesialforetaket, er det ifølge *Finans Norge* vanskelig å se for seg at opprinnelig kredittgiver skal være part i klagen. Opprinnelig kredittgiver har etter *Finans Norges* vurdering ingen rettslig interesse eller innflytelse over for-

valtningen av lånet etter at det er overført til spesialforetaket. *Finans Norge* antar derfor at henvisningen til «finansforetakets klageorgan» i sitatet over må leses som «administrasjonsforetakets klageorgan» i slike tilfeller, og at låntakers klager knyttet til forhold som har oppstått etter overdragelsen må rettes mot administrasjonsforetaket, som møter i vedkommende klageorgan på vegne av spesialforetaket.

Finans Norge peker på at Finanstilsynet legger til grunn at det er administrasjonsforetaket som skal inndrive kravene (enten selv eller ved bruk av inkassoforetak) på vegne av spesialforetaket, og at avtaler med spesialforetak om inndrivingspraksis må utformes i lys av finansforetakslovens krav til god forretningsskikk. *Finans Norge* støtter dette synet.

3.4.4 Departementets vurdering

Krav til verdipapiriseringen

Departementet slutter seg til Finanstilsynets vurderinger om endringsforordningens krav til verdipapiriseringer av problemlån i høringsnotatet.

Samtykke fra låntaker

Departementet viser til at Stortinget i mars 2021 sluttet seg til departementets vurderinger i Prop. 57 LS (2020–2021) i spørsmålet om samtykke fra låntaker ved overføring av lån til et spesialforetak, jf. Lovvedtak 86 (2020–2021) og Innst. 301 L (2020–2021).

I Prop. 57 LS (2020–2021) punkt 3.4.5 viste departementet til at det er svært viktig å sikre at lånekundenes rettigheter og interesser blir ivare tatt på en god måte ved verdipapiriseringer, og at dette i første rekke skjer ved at låntakerne beholder sine rettigheter etter finansavtaleloven når lånet blir overdratt til et spesialforetak. Reguleringen av lånet vil da fortsatt følge av låneavtalen. Videre sluttet Stortinget seg til at administrasjonsforetaket underlegges en rekke krav. Kravene vil bidra til at det for låntakeren ikke vil være særlig forskjell på om lånet overdras til et spesialforetak eller til et annet finansforetak. Administrasjonsforetaket skal være bank, kredittforetak eller finansieringsforetak. I tillegg pålegges administrasjonsforetaket å treffe de tiltak som er nødvendige for å ivareta kredittkundens rettigheter og interesser, og sikre at lånekunden ikke behandles på annen måte enn hvis lånet var overdratt til et finansforetak. Loven inneholder også en hjemmel for å fastsette nærmere regler om dette i forskrift,

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

siden det kan oppstå behov for å presisere hvordan en slik plikt skal praktiseres. Departementet viser for øvrig til nærmere drøftelse av spørsmålet i arbeidsgrupperapporten punkt 10.3 og Prop. 57 LS (2020–2021) punkt 3.4.

Departementet er enig med Finanstilsynet og Norges Bank i at personer som ikke er i stand til å betjene sin gjeld, er i en utsatt stilling. Departementet slutter seg imidlertid ikke til Finanstilsynets forslag om et krav til passivt samtykke for at misligholdte lån kan overføres til et spesialforetak. Lånekundene beholder sine rettigheter i sin kontakt med administrasjonsforetaket som må være bank, kredittforetak eller finansieringsforetak. Dette vil være tilfelle for lånekundene både hvis de har misligholdt sitt lån og hvis de ikke har det. Departementet mener i likhet med Finans Norge og Norges Bank at ordinære lån og misligholdte lån bør likebehandles i spørsmålet om samtykke ved overdragelse.

Henvisningen til finansavtaleloven § 45 bør imidlertid oppdateres til å vise til ny finansavtalelov § 2-13. Det vises til forslaget til endring i § 11-19 tredje ledd i finansforetaksloven.

Tvisteløsning

Departementet slutter seg til Finanstilsynets vurdering om at de samme reglene for tvisteløsning gjelder for verdipapirisering av problemlån som for annen verdipapirisering.

Departementet er for øvrig enig i Finans Norges synspunkt om at tilsynets henvisning i høringsnotatet til «finansforetakets klageorgan» bør leses som «administrasjonsforetakets klageorgan».

Slik Finans Norge peker på, må låntakers klager knyttet til forhold som har oppstått etter overdragelsen rettes mot administrasjonsforetaket, som møter i vedkommende klageorgan på vegne av spesialforetaket.

3.5 Nærmere om spesialforetak

3.5.1 EØS-rett

Spesialforetak omtales bl.a. slik i Prop. 57 LS (2020–2021) punkt 2.2.3.5:

«I de fleste former for verdipapirisering brukes såkalte spesialforetak som verktøy i transaksjonen. Spesialforetaket er typisk et 'tomt' foretak uten annen funksjon enn å være formell eier av eiendelene og utsteder av obligasjonene. Ved tradisjonell verdipapirisering eier spesialfore-

taket faktisk de underliggende lånene og kanaliserer kontantstrømmene fra låntakerne til investorene i obligasjonslånet. I en syntetisk verdipapirisering eier ikke spesialforetaket noen lån, men kanaliserer bare kontantstrømmer. Spesialforetak er ikke ment å gå med overskudd eller kunne bære tap, og har derfor tradisjonelt ikke vært underlagt tilsyn eller soliditetskrav.»

Forordning (EU) 2021/557 endrer verdipapiriseringsforordningen artikkel 4 om hvilke tredjeland (dvs. stater utenfor EØS) spesialforetak ikke kan være etablert i. For det første skal spesialforetak etter endringene ikke etableres i et høyrisikotredjeland med strategiske mangler i sitt antihvitvaskingsarbeid, jf. Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2015/849 av 20. mai 2015 om tiltak for å hindre at finanssystemet brukes til hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme (hvitvaskingsdirektivet). Tidligere ble kravet angitt slik at et spesialforetak ikke kunne være etablert i et tredjeland som var angitt som et høyrisikoland, eller en ikke-samarbeidende jurisdiksjon av Financial Action Task Force (FATF).

Videre skal det etter endringsforordningen ikke etableres spesialforetak i tredjeland som er angitt i en nasjonalt fastsatt liste over ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner for skatteformål. Endringsforordningen innfører også et nytt annet ledd i artikkel 4, hvor det fremgår at når en investor foretar investeringer i verdipapirer utstedt av et spesialforetak som er etablert etter 9. april 2021 i et tredjeland oppført på en nasjonalt fastsatt liste over stater med skadelige skattesystemer, skal investoren melde inn investeringen til skattemyndighetene.

I EU er det Rådet som oppdaterer listen over ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner for skatteformål. Etter den EØS-tilpassede endringsforordningen skal en slik liste fastsettes i nasjonalt regelverk, og ved utformingen av den nasjonale listen skal det tas hensyn til EUs liste.

For øvrig er det ingen endringer i kravet etter verdipapiriseringsforordningen artikkel 4 om at spesialforetak ikke kan etableres i et tredjeland som ikke har undertegnet en avtale med en EØS-stat som sikrer at myndighetene i tredjelandet overholder standardene for åpenhet og informasjonsdeling i skattesaker i artikkel 26 i «OECDs mønsteravtale – dobbeltbeskatning».

3.5.2 Finanstilsynets høringsnotat

Finanstilsynet uttaler i høringsnotatet at det forstår endringene slik at det innføres meldeplikt for

investorer som har investeringer med spesialforetak som befinner seg i en jurisdiksjon med «skadelig skatteregime» som nevnt i vedlegg 2 til listen over ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner på tidspunktet endringsforordningen trådte i kraft. Investor skal melde fra til det landet hvor investor har skatteplikt.

3.5.3 Høringsinstansenes syn

Høringsinstansene har ikke hatt merknader til denne delen av høringsnotatet.

3.5.4 Departementets vurdering

Departementet viser til at endringsforordningen i EØS-tilpasset form forutsetter at det i nasjonalt regelverk skal fastsettes en liste over ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner. Ved fastsettelsen av listen skal nasjonale myndigheter ta hensyn til EUs liste over ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner for skatteformål. Departementet foreslår at det etableres en hjemmel som gir Finansdepartementet kompetanse til å fastsette en slik liste i forskrift. Departementet viser til forslag til ny § 11-21 i finansforetaksloven.

Dersom norske aktører investerer i land som er angitt som en stat med et skadelig skatteregime i henhold til denne listen, vil de ha en plikt til å melde ifra om dette til norske myndigheter. Plikten for investorene følger direkte av forordningen, og trenger ikke å suppleres av ytterligere lovbestemmelser.

3.6 Opphevelse av lovvedtak om endring av verdipapirhandeloven § 17-1

Ved lov 23. april 2021 nr. 22 om endringer i finansforetaksloven mv. (verdipapirisering og kreditorhierarki), ble det i del II vedtatt følgende:

«I lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel skal § 17-1 første ledd lyde:

(1) EØS-avtalen vedlegg IX nr. 31bc (forordning (EU) nr. 648/2012) om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre (EMIR), som endret ved direktiv (EU) 2015/849 og *forordning (EU) 2017/2402*, gjelder som lov med de tilpasninger som følger av vedlegg IX, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.»

Gjennom lovvedtaket ble verdipapiriseringsforordningen (forordning (EU) 2017/2402) tilføyd

som en endringsrettsakt til EMIR. Lovvedtak II har ikke blitt satt i kraft, i påvente av innlemmelse og godkjenning av verdipapiriseringsforordningen i EØS-avtalen.

Lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel (verdipapirhandeloven) § 17-1 første ledd, som ovennevnte lovvedtak II gjelder, ble imidlertid også endret ved lov 25. juni 2024 nr. 60. Hoveddelen av endringene i bestemmelsen trådte i kraft 1. august 2024. Etter lovendringen lyder § 17-1 første ledd nå som følger:

«(1) EØS-avtalen vedlegg IX nr. 31bc (forordning (EU) nr. 648/2012) om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre (EMIR), som endret ved

- a. forordning (EU) nr. 1002/2013
- b. direktiv 2014/59/EU
- c. forordning (EU) 2015/1515
- d. direktiv (EU) 2015/849
- e. forordning (EU) nr. 600/2014
- f. forordning (EU) nr. 575/2013
- g. forordning (EU) 2017/610
- h. forordning (EU) 2017/979
- i. forordning (EU) 2019/460
- j. forordning (EU) 2019/834
- k. forordning (EU) 2019/876
- l. forordning (EU) 2015/2365
- [m. forordning (EU) 2017/2402]

gjelder som lov med de tilpasninger som følger av vedlegg IX, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.»

Bestemmelsens første ledd bokstav m inkorporerer også verdipapiriseringsforordningen som en endringsrettsakt til EMIR. Bokstav m har ikke trådt i kraft, jf. kongelig resolusjon 25. juni 2024 nr. 1214, siden verdipapiriseringsforordningen ikke ennå er i kraft i EØS-avtalen. Som følge av at denne senere lovendringen dekker samme formål som lovvedtak II, har lovvedtak II i lov 23. april 2021 nr. 22 mistet sin aktualitet. Departementet foreslår derfor at lovvedtaket oppheves.

3.7 Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning om innlemmelse av verdipapiriseringsforordningen og endringsforordningen i EØS-avtalen

3.7.1 Bakgrunn

EØS-komiteen traff 12. juni 2024 beslutning om å endre EØS-avtalens vedlegg IX ved innlemmelse av Europaparlaments- og rådsforordning (EU)

2017/2401 av 12. desember 2017 om endring av forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak, Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402 av 12. desember 2017 om fastsettelse av et generelt rammeverk for verdipapirisering og et særskilt rammeverk for enkel, gjennomiktig og standardisert verdipapirisering, Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/557 av 31. mars 2021 om endring av forordning (EU) 2017/2402 av 12. desember 2017 om fastsettelse av et generelt rammeverk for verdipapirisering og et særskilt rammeverk for enkel, gjennomiktig og standardisert verdipapirisering for å bidra til gjenoppretting etter Covid-19-krisen, Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/558 av 31. mars 2021 som endrer forordning (EU) nr. 575/2013 i tråd med endringene i verdipapiriseringsrammeverket for å støtte den økonomiske opphenting som respons på Covid-19-krisen, og delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/1221 av 1. juni 2018 om endring av delegert forordning (EU) 2015/35 med hensyn til beregning av lovfestede kapitalkrav for verdipapiriseringer og enkle, gjennom-siktige og standardiserte verdipapiriseringer som innehas av forsikrings- og gjenforsikringsforetak.

Det kreves lovendringer i norsk rett for å gjennomføre forordning (EU) 2017/2402 (verdipapiriseringsforordningen) og forordning (EU) 2021/557 (om endringer i verdipapiriseringsforordningen). Stortingets samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning er derfor nødvendig etter Grunnloven § 26 annet ledd. Stortinget har i lov 23. april 2021 nr. 22 om endringer i finansforetaksloven mv. (verdipapirisering og kreditorhierarki) vedtatt lovregler som gjennomfører forordning (EU) 2017/2402, men som ikke ennå har trådt i kraft. Forslag til lovendringer som gjennomfører forordning (EU) 2021/557, følger av proposisjonen her.

Forordning (EU) 2017/2401, forordning (EU) 2021/558 samt delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/1221 endrer EØS-regelverk som er gjennomført i norsk rett ved forskrift. Gjennomføring av disse endringsforordningene krever ikke lovendring og er heller ikke av «særlig stor viktighet», jf. Grunnloven § 26 annet ledd. Det bes derfor ikke om samtykke til innlemmelse i EØS-avtalen av disse tre endringsforordningene, selv om de inngår i samme EØS-komitébeslutning som forordning (EU) 2017/2402 og (EU) 2021/557.

Forordning (EU) 2017/2402 og (EU) 2021/557 er nærmere omtalt i punkt 2.1 og 3.1–3.5 ovenfor. Forordningene og EØS-komitébeslutningen i uoffisiell norsk oversettelse følger vedlagt.

3.7.2 Omtale av EØS-komiteens beslutning

EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 av 12. juni 2024 om innlemmelse av verdipapiriseringsforordningen og endringsforordningene inneholder en fortale og fire artikler.

Artikkel 1 fastsetter at forordning (EU) 2017/2401, forordning (EU) 2017/2402, forordning (EU) 2021/557 og forordning (EU) 2021/558 samt delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/1221 innlemmes i EØS-avtalen vedlegg IX med enkelte tilpasninger.

Artikkelen fastsetter enkelte tekniske EØS-tilpasninger til forordningene. Blant annet tilpasses teksten for eksempel slik at ESA gis kompetanse der ESMA etter forordningen er gitt kompetanse overfor EUs medlemsstater. Det er også angitt i EØS-komitébeslutningen at EFTA-statene i nasjonal lovgivning skal fastsette en liste over tredjeland som anses som ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner, som det henvises til i verdipapiriseringsforordningen artikkel 4. Ved fastsettelsen av listen skal det tas størst mulig hensyn til EUs liste over ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner for skattemessige formål. Videre tilpasses fristene i forordningen til når EØS-komitébeslutningen trer i kraft.

Artikkel 2 fastslår at den islandske og den norske språkversjonen av forordningene skal være offisielle språkversjoner og kunngjøres i EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende, jf. EØS-avtalen artikkel 129 nr. 1.

Artikkel 3 fastsetter at EØS-komitébeslutningen skal tre i kraft 13. juni 2024, forutsatt at konstitusjonelle forbehold etter artikkel 103 nr. 1 i EØS-avtalen er hevet. Fordi den angitte datoen er passert, vil beslutningen tre i kraft den første dag i den annen måned etter siste meddelelse om heving av konstitusjonelle forbehold, jf. artikkel 103 nr. 1 annet ledd.

Av *artikkel 4* følger det at beslutningen skal kunngjøres i EØS-avdelingen og i EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende.

3.7.3 Departementets vurdering

Kompetansen til å registrere og føre tilsyn med eventuelle verdipapiriseringsregistre i EØS/EFTA-stater legges i EØS-komitébeslutningen til EFTAs overvåkningsorgan (ESA). Denne tilpasningen er i tråd med EØS-tilpasningen til EUs finanstilsynsbyråstruktur, som Stortinget samtykket til 13. juni 2016 i tråd med forslag i Prop. 100 S (2015–2016). En slik tilpasning vil gi ESA myndighet til å fatte rettslig bindende vedtak med

virkning for norske rettssubjekter, dersom det opprettes et verdipapiriseringsregister etablert i Norge.

Ettersom Grunnloven bygger på en forutsetning om at statsmaktenes kompetanse skal utøves av nasjonale statsorganer, er overføringen av myndighet til ESA vurdert opp mot Grunnloven. Etter sikker konstitusjonell praksis kan Stortinget etter Grunnlovens § 26 annet ledd med alminnelig flertall samtykke til myndighetsoverføring som er «lite inngripende».

Det finnes ingen verdipapiriseringsregistre i Norge, og Finansdepartementet forventer heller ikke at det vil bli etablert noen. Slike registre har betydelige stordriftsfordeler, og det vil være naturlig at det bare er noen få registre i hele Europa. Det er i dag kun to verdipapiriseringsregistre i EU. Myndighetsoverføringen i verdipapiriserings-

forordningen har dermed et svært begrenset saklig virkeområde. Det er usikkert om myndigheten som tillegges ESA etter forordningen, overhodet vil bli benyttet overfor norske aktører. De praktiske konsekvensene av myndighetsoverføringen anses derfor som ubetydelige.

Myndighetsoverføringen til ESA anses å være av en så begrenset og reelt sett lite praktisk karakter at den vurderes for å være «lite inngripende». Stortingets samtykke kan derfor innhentes etter Grunnlovens § 26 annet ledd.

3.7.4 Tilrådning

Forordningene er EØS-relevante, og Finansdepartementet anbefaler at Stortinget samtykker til innlemmelse av forordningene med tilpasningstekster i EØS-avtalen.

4 Gjennomføring av forordning (EU) 2021/1230 om grensekryssende betalinger

4.1 Innledning

Forordning (EU) 2021/1230 av 14. juli 2021 om betaling på tvers av landegrensene i unionen (kodifisering), også omtalt som euroforordningen, ble vedtatt i EU 14. juli 2021. Rettsakten ble tatt inn i EØS-avtalen 5. juli 2024 ved EØS-komiteens beslutning nr. 170/2024, med forbehold om Stortingets samtykke, jf. Grunnloven § 26 annet ledd.

Forordningen gjelder betalinger på tvers av landegrensene. Euroforordningen er en såkalt kodifisering, det vil si at den ikke inneholder nye materielle bestemmelser sammenlignet med det som har vært gjeldende rett i EU gjennom forordning (EF) 924/2009 med endringer. Forordning (EF) 924/2009 og endringsforordningene (EU) 260/2012 og (EU) 2019/518 ble opphevet ved kodifiseringen i euroforordningen. Forordning (EU) 2019/518 er ikke tatt inn i EØS-avtalen, men et høringsnotat med forslag til lovendringer for å gjennomføre forordning (EU) 2019/518 var på høring med frist 19. mai 2022. Høringen omfattet også forslag om gjennomføring av euroforordningen.

Departementet foreslår i denne proposisjonen å gjennomføre forordning (EU) 2021/1230 i finansavtaleloven, som vil innebære en del nye norske regler, siden forordning (EU) 2019/518 som nevnt ikke har vært tatt inn i EØS-avtalen. De nye reglene innebærer bl.a. opplysningsplikt for gebyrer ved valutakonvertering også for grensekryssende betalinger utført i norske kroner. I tillegg tilrås det at Stortinget gir sitt samtykke til innlemmelse av forordning (EU) 2021/1230 i EØS-avtalen.

4.2 Gjennomføring i norsk rett

4.2.1 Høringsbrevet

I høringsbrevet og det vedlagte høringsnotatet foreslo departementet at forordning (EU) 2019/518 gjennomføres i norsk rett ved inkorporasjon i finansavtaleloven § 1-11 på tilsvarende måte som

forordning (EF) 924/2009. I høringsbrevet og høringsnotatet fremgår det at forordning (EU) 2019/518 er opphevet og erstattet av forordning (EU) 2021/1230. Siden forordning (EU) 2019/518 er opphevet, ligger det ikke an til at denne vil innlemmes i EØS-avtalen. I høringsbrevet fremgår det derfor at:

«[...] innlemmelse av den nye kodifiseringsforordningen (forordning (EU) 2021/1230) i EØS-avtalen, vil kunne erstatte behovet for å innlemme forordning (EU) 2019/518 i EØS-avtalen, siden den er opphevet. Dersom denne forordningen ekskluderes fra innlemmelse, og kun forordning (EU) 2021/1230 tas inn i EØS-avtalen, vil sistnevnte forordning være den som gjennomføres i den foreslåtte endringen av ny finansavtalelov.»

Det foreslås ikke andre endringer i norsk rett i høringsbrevet. Finansavtaleloven § 1-11 annet ledd gir forskriftshjemmel til å bestemme at forordning (EF) nr. 924/2009 også skal gjelde for annen valuta, samt nærmere regler om forordningens krav til tvisteløsning i klageorgan. Forskriftshjemmelen er ikke benyttet. I høringsnotatet oppdateres referansen til ny forordning, men det legges fortsatt ikke opp til å benytte forskriftshjemmelen til å gjøre nasjonale valg.

4.2.2 Høringsinstansenes syn

Finans Norge støtter forslaget til lovteknisk implementering i norsk rett, og er enig i at Norge ikke bør gjøre bruk av muligheten for å innlemme norske kroner i forordningen, jf. forordningen artikkel 13. Dersom Norge gjør bruk av det nasjonale valget i artikkel 13 om å gi forordningen anvendelse på grensekryssende betalinger i norske kroner, ville det gjort at det ble stilt krav om lik pris på grensekryssende betalinger i norske kroner som for innenlandske betalinger i norske kroner. *Finans Norge* viser til at det «ikke finnes en europeisk infrastruktur for prosessering av transaksjoner i norske kroner», og at:

«Betalingsgjensidighetstilbyderes kostnader for å få gjennomført en grensekryssende transaksjon i norske kroner vil derfor være vesentlig høyere enn tilsvarende innenlands transaksjon i norske kroner. Kostnadsforskjellen vil være større enn hva tilfellet er mellom innenlandsk transaksjon i norske kroner og grensekryssende transaksjon i euro.»

Finans Norge mener også at betalingsgjensidighetstilbydere i Norge må gis en tilstrekkelig overgangsperiode for nødvendig tilpasning.

Enkelte privatpersoner har svart på høringen, og disse er negative til forslaget om gjennomføring av forordningen i norsk rett og for norske kroner, men motstanden er for øvrig ikke knyttet til det konkrete innholdet i forordningen.

4.2.3 Departementets vurdering

Departementet foreslår at euroforordningen gjennomføres i norsk rett ved henvisning i finansavtaleloven § 1-11 første ledd. Forslaget innebærer at dagens henvisning til forordning (EF) 924/2009 i finansavtaleloven § 1-11 første ledd vil erstattes av henvisninger til euroforordningen. Departementet foreslår at forskriftshjemlene i finansavtaleloven § 1-11 annet ledd oppheves. Forskriftshjemlene har så langt ikke vært benyttet, og høringen har vist at en eventuell bruk av det nasjonale valget i forordningen artikkel 13 vil kreve nærmere utredning av de praktiske og økonomiske konsekvensene for norske betalingsgjensidighetstilbydere. Når det gjelder forskriftshjemmelen i annet ledd om nærmere regulering av klageorgan, er dette etter departementets vurdering dekket av forskriftshjemmelen i finansavtaleloven § 3-54.

Departementets vurdering er at høringen tilfredsstillende svarer på kravene i utredningsinstruksen. Departementets vurdering er basert på at euroforordningen kun er en kodifisering av tidligere forordninger som er gjennomført i norsk rett og den nå opphevede forordning (EU) 2019/518. Departementet vil vurdere behovet for lengden på overgangsordninger i forbindelse med ikraftsettingen av ev. lovendringer i tråd med forslaget.

4.3 Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning om innlemmelse av forordningen

4.3.1 Omtale av beslutningen

EØS-komiteen besluttet 5. juli 2024 å innlemme forordning (EU) 2021/1230 (euroforordningen)

i EØS-avtalen, jf. EØS-komitebeslutning nr. 170/2024. Gjennomføring av EØS-komiteens beslutning nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av euroforordningen i norsk rett vil kreve lovendring. Det er dermed nødvendig med Stortingets samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 170/2024.

EØS-komiteens beslutning inneholder en fortale og fire artikler:

Etter *artikkel 1* skal EØS-avtalens vedlegg XII punkt 3, som viser til forordning (EF) 924/2009, erstattes med en henvisning til euroforordningen. Øvrige bestemmelser i EØS-komitebeslutningens artikkel 1 gir anvisning på hvilke tilpasninger som skal gjelde for EFTA-statene. Disse kommenteres nedenfor.

Artiklene 2, 3 og 4 inneholder sedvanlige bestemmelser om gyldigheten av norske språkversjoner og ikrafttredelse av beslutningen.

I *artikkel 2* fremkommer at forordningsteksten på islandsk og norsk, som skal kunngjøres i EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende, skal være offisielle språkversjoner («skal gis gyldighet»).

Artikkel 3 fastsetter at EØS-komitebeslutningen skal tre i kraft 6. juli 2024, forutsatt at konstitusjonelle forbehold etter artikkel 103 nr. 1 i EØS-avtalen er hevet. Fordi den angitte datoen er passert, vil beslutningen tre i kraft den første dag i den annen måned etter siste meddelelse om heving av konstitusjonelle forbehold, jf. artikkel 103 nr. 1 annet ledd.

Av *artikkel 4* følger det at EØS-komitebeslutningen skal kunngjøres i EØS-avdelingen og EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende.

EØS-komiteens beslutning og forordningen i uoffisielle norske oversettelser følger som trykte vedlegg til denne proposisjonen.

4.3.2 Tilpasninger i EØS-komitebeslutningen

Det gjøres flere tilpasninger av datoer i forordningen som følge av ulike ikrafttredelsestidspunkter i EU og EØS. Etter EØS-komitebeslutningen artikkel 1 bokstav b skal forordningens artikkel 4 nr. 1–4 og artikkel 5 gjelde fra og med ett år etter ikrafttredelse av EØS-komiteens beslutning. Etter EØS-komitebeslutningen artikkel 1 bokstav c skal forordningens artikkel 4 nr. 5 og 4 nr. 6 gjelde fra og med to år etter ikrafttredelse av EØS-komiteens beslutning. Etter EØS-komitebeslutningen artikkel 1 bokstav e skal forordningens artikkel 4 nr. 7 gjelde fra og med ett år etter ikrafttredelse av EØS-komiteens beslutning

hva gjelder artikkel 4 nr. 1–4, og fra og med to år etter ikrafttredelse av EØS-komiteens beslutning hva gjelder artikkel 4 nr. 5 og 4 nr. 6.

Etter EØS-komiteebeslutningen artikkel 1 bokstav a skal forordningens artikkel 2 nr. 12 (definisjonen av «svært liten bedrift») erstattes med «'svært liten bedrift' en bedrift som på tidspunktet for inngåelsen av avtalen om betalingstjenester er en enhet som utøver økonomisk virksomhet, uavhengig av juridisk form. Dette omfatter særlig selvstendig næringsdrivende og familiebedrifter som utøver håndverksvirksomhet eller annen virksomhet, og ansvarlige selskaper eller foreninger som regelmessig utøver økonomisk virksomhet. Kategorien svært små, små og mellomstore bedrifter (SMB-er) omfatter bedrifter som sysselsetter færre enn 250 personer, og som har en årsomsetning som ikke overstiger 50 millioner euro, og/

eller en samlet årsbalanse som ikke overstiger 43 millioner euro. Innenfor SMB-kategorien skal svært små bedrifter forstås som bedrifter som sysselsetter færre enn 10 personer, og som har en årsomsetning og/eller en samlet årsbalanse som ikke overstiger 2 millioner euro.»

Etter EØS-komiteebeslutningen artikkel 1 bokstav d skal ordet «unionsvaluta» i forordningens artikkel 4 nr. 5 erstattes med ordene «av de offisielle valutaene til partene i EØS-avtalen».

4.3.3 Tilrådning

Forordningen er EØS-relevant, og Finansdepartementet anbefaler at Stortinget samtykker til innlemmelse av forordningen med tilpasningstekster i EØS-avtalen.

5 Endringer i regnskapsloven mv.

5.1 Innledning

Nye regler om bærekraftsrapportering i regnskapsloven §§ 2-3 til 2-10 kom inn i regnskapsloven med lov 21. juni 2024 nr. 42 om endringer i regnskapsloven mv. (bærekraftsrapportering). Lovendringene gjennomfører regler om bærekraftsrapportering i EUs regnskapsdirektiv og bygger på forslag fra Finansdepartementet i Prop. 57 L (2023–2024) *Endringer i regnskapsloven mv. (bærekraftsrapportering)*. Departementets forslag i Prop. 57 L (2023–2024) tok utgangspunkt i forslag fra Verdipapirlovutvalget i NOU 2023: 15 *Bærekraftsrapportering*.

Departementet har identifisert behov for å gjøre enkelte ytterligere endringer i regnskapsloven, blant annet for å sikre at regnskapslovens bestemmelser om konsolidert bærekraftsrapportering er i samsvar med reglene i regnskapsdirektivet.

5.2 Årsregnskapets innhold

5.2.1 Gjeldende rett

Regnskapsloven § 3-2 første ledd fastsetter at årsregnskapet skal inneholde resultatregnskap, balanse, kontantstrømoppstilling og noteopplysninger. Det følger av tredje ledd at for morselskap skal årsregnskapet bestå av selskapsregnskap og konsernregnskap. Femte ledd gir morselskap unntak fra plikten til å utarbeide konsernregnskap hvis samtlige av selskapets datterselskaper både hver for seg og samlet er av uvesentlig betydning, eller samtlige av foretakets datterforetak kan utelates fra konsolidering etter regnskapsloven § 3-8.

Lovens § 3-2 annet ledd gir små foretak unntak fra plikten til å utarbeide kontantstrømoppstilling, mens fjerde ledd gir små foretak unntak fra plikt til å utarbeide konsernregnskap. Unntaket fra plikten til å utarbeide konsernregnskap gjelder likevel ikke dersom et av selskapene i konsernet har aksjer, andeler, grunnfondsbevis eller obligasjoner notert på børs, autorisert markeds plass eller tilsvarende regulert marked i utlandet.

5.2.2 Verdipapirlovutvalgets forslag i NOU 2023: 15

Verdipapirlovutvalget foreslo i NOU 2023: 15 *Bærekraftsrapportering* endringer i regnskapsloven § 3-2 om årsregnskapets innhold. De foreslåtte endringene var tekniske tilpasninger til utvalgets forslag om å innføre nye størrelseskategorier for foretak i regnskapsloven og forslaget om å innføre en definisjon av foretak av allmenn interesse, jf. NOU 2023: 15 punkt 3.4.1.

Finansdepartementet sendte NOU 2023: 15 på høring 22. mai 2023 med høringsfrist 4. september 2023, se nærmere omtale i Prop. 57 L (2023–2024) *Endringer i regnskapsloven mv. (bærekraftsrapportering)* punkt 2.6.1.

5.2.3 Departementets vurdering

Finansdepartementet fulgte opp Verdipapirlovutvalgets forslag om å innføre nye størrelseskategorier for foretak i regnskapsloven i Prop. 57 L (2023–2024). Stortinget vedtok 11. juni 2024 lovendringer i tråd med departementets forslag, jf. lovvedtak 80 (2023–2024).

Ved en inkurie var ikke utvalgets forslag om endringer i regnskapsloven § 3-2 en del av departementets forslag til lovendringer i Prop. 57 L (2023–2024). Departementet foreslår endringer i regnskapsloven § 3-2 i tråd med utvalgets forslag. Endringene er tilpasninger til nye størrelseskategorier i regnskapsloven § 1-5 og en definisjon av foretak av allmenn interesse i regnskapsloven § 1-6. Departementet foreslår videre endringer i § 3-1 for å hensynta endringene i § 3-2.

Det vises til forslaget til endringer i regnskapsloven §§ 3-1 og 3-2.

5.3 Konsolidert bærekraftsrapportering

5.3.1 Gjeldende rett

Regnskapsloven § 2-3 første ledd stiller krav om at store foretak og små og mellomstore noterte foretak skal innta bærekraftsrapportering for

foretaket i årsberetningen. Plikten gjelder likevel ikke for noterte mikroforetak. Etter § 2-3 annet ledd skal morselskap i store konsern innta konsolidert bærekraftsrapportering for konsernet i årsberetningen i samsvar med § 2-5. Plikten til å utarbeide konsolidert bærekraftsrapportering gjelder ikke for noterte foretak som er morselskap i små og mellomstore konsern. Det følger av § 2-3 tredje ledd at et morselskap som utarbeider konsolidert bærekraftsrapportering for konsernet i samsvar med § 2-5, skal anses å ha oppfylt plikten om rapportering på selskapsnivå etter første ledd.

Regnskapsloven § 2-4 stiller krav til innholdet i rapporteringen for foretak og morselskap i konsern som er underlagt plikt til å utarbeide bærekraftsrapportering etter regnskapsloven § 2-3. Bestemmelsene i § 2-4 første til femte ledd gir regler om bærekraftsrapportering for store foretak, mens sjette til åttende ledd gir forenklinger for små og mellomstore noterte foretak og store foretak som er ikke-komplekse finansforetak, egenforsikringsforetak eller egenforsikringsforetak for gjenforsikring

Regnskapsloven § 2-4 sjette ledd åpner for at små og mellomstore foretak som er noterte foretak, kan begrense sin bærekraftsrapportering til følgende forhold:

1. en kort beskrivelse av foretakets forretningsmodell og strategi,
2. en beskrivelse av foretakets retningslinjer når det gjelder bærekraftsforhold,
3. de viktigste faktiske eller potensielle negative virkningene knyttet til foretakets virksomhet og verdikjede, inkludert foretakets produkter og tjenester, forretningsforhold og leverandørkjeden, gjennomførte tiltak for å identifisere og overvåke, forhindre, begrense og avhjelpe disse virkningene,
4. de viktigste risikoene for foretaket knyttet til bærekraftsforhold og hvordan foretaket håndterer disse risikoene, og
5. sentrale indikatorer som er nødvendige for rapporteringen i nr. 1 til 4.

Det følger av § 2-4 syvende ledd at forenklingene i sjette ledd også kan benyttes av mindre og ikke-komplekse foretak slik de er definert i finansforetaksloven § 1-5 ellefte ledd, egenforsikringsforetak og egenforsikringsforetak for gjenforsikring som er store foretak. Det følger av regnskapsloven § 2-4 åttende ledd at regnskapspliktige som benytter adgangen i sjette og syvende ledd, skal utarbeide bærekraftsrapportering i samsvar med standardene for bærekraftsrapportering for små

og mellomstore foretak som er fastsatt i medhold av regnskapsloven § 2-6 nr. 2.

Regnskapsloven § 2-4 sjette til åttende ledd gjennomfører regnskapsdirektivet artikkel 19a nr. 6.

Det følger av regnskapsloven § 2-5 første ledd første punktum at den konsoliderte bærekraftsrapporteringen skal utarbeides i samsvar med bestemmelsene i § 2-4 første til femte ledd. Regnskapsloven § 2-5 første ledd annet punktum åpner for at morselskap i små og mellomstore konsern som utarbeider konsolidert bærekraftsrapportering, kan utarbeide den konsoliderte bærekraftsrapporteringen i samsvar med forenklete regler for små og mellomstore noterte foretak i § 2-4 sjette og åttende ledd.

5.3.2 EØS-rett

Regnskapsdirektivet artikkel 19a gir regler om bærekraftsrapportering på selskapsnivå. Direktivet artikkel 29a gir regler om bærekraftsrapportering på konsernnivå (konsolidert bærekraftsrapportering). Etter regnskapsdirektivet artikkel 29a nr. 1 skal morselskap i store konsern utarbeide konsolidert bærekraftsrapportering for konsernet. Rapporteringen skal inkluderes i en egen, tydelig identifiserbar del av årsberetningen for konsernet. Konsernrapporteringen skal etter artikkel 29a nr. 2 inneholde den samme informasjonen for konsernet sett som en enhet (konsolidert) som bærekraftsrapporteringen på selskapsnivå etter regnskapsdirektivet artikkel 19a. Kravene til bærekraftsrapportering på konsernnivå skiller seg likevel fra kravene til rapportering på selskapsnivå på noen punkter. Kravene til innholdet i bærekraftsrapporteringen og hvordan kravene til rapportering på konsernnivå skiller seg fra kravene til rapportering på selskapsnivå, er nærmere omtalt i Prop. 57 L (2023–2024) punkt 4.1.2 og 4.2.2.

Regnskapsdirektivet artikkel 19a nr. 6 første ledd åpner for at små og mellomstore noterte foretak, mindre og ikke-komplekse finansforetak, egenforsikringsforetak og egenforsikringsforetak for gjenforsikring kan begrense bærekraftsrapporteringen til følgende informasjon:

- a. en kort beskrivelse av foretakets forretningsmodell og strategi,
- b. en beskrivelse av foretakets retningslinjer som gjelder bærekraftsspørsmål
- c. de viktigste faktiske eller potensielle negative virkningene knyttet til foretakets virksomhet og gjennomførte tiltak for å identifisere og

- overvåke, forhindre, begrense og avhjelpe disse virkningene,
- d. de viktigste risikoene for foretaket knyttet til bærekraftsforhold og hvordan foretaket håndterer disse risikoene, og
- e. sentrale resultatindikatorer som er nødvendige for rapporteringen i punkt a-d.

Det følger av regnskapsdirektivet artikkel 19a nr. 6 annet ledd at små og mellomstore noterte foretak, mindre og ikke-komplekse finansforetak, egenforsikringsforetak og egenforsikringsforetak for gjenforsikring som benytter forenklingene i bestemmelsen første ledd, skal utarbeide bærekraftsrapporteringen i samsvar med standardene for bærekraftsrapportering for små og mellomstore foretak nevnt i direktivet artikkel 29c. Regnskapsdirektivet artikkel 29a gir ikke tilsvarende forenklinger for rapportering på konsernivå som artikkel 19a nr. 6 gir for rapportering på selskapsnivå.

Det følger av regnskapsdirektivet artikkel 29a nr. 5 at morselskap skal utarbeide konsolidert bærekraftsrapportering i tråd med artikkel 29a nr. 1 til 3 i samsvar med standardene for bærekraftsrapportering nevnt i direktivet artikkel 29b. Etter direktivet artikkel 29a nr. 7 skal morselskap som utarbeider konsolidert bærekraftsrapportering i tråd med artikkel 29a nr. 1 til 5, anses å oppfylle kravene til bærekraftsrapportering på selskapsnivå i artikkel 19a.

5.3.3 Departementets vurdering

Etter at Finansdepartementet fremmet Prop. 57 L (2023–2024) og lovendringene ble vedtatt av Stortinget, jf. lovvedtak 80 (2023–2024), publiserte EU-kommisjonen i november 2024 tolkningsuttalelser om reglene om bærekraftsrapportering i regnskapsdirektivet («*Commission notice on the interpretation of certain legal provisions in Directive 2013/34/EU (Accounting Directive), Directive 2006/43/EC (Audit Directive), Regulation (EU) No 537/2014 (Audit Regulation), Directive 2004/109/EC (Transparency Directive), Commission Delegated Regulation (EU) 2023/2772 (first set of European Sustainability Reporting Standards ('first ESRS delegated act'), and Regulation (EU) 2019/2088 (Sustainable Finance Disclosures Regulation 'SFDR') as regards sustainability reporting*» (C/2024/6792)).

Etter departementets vurdering er det, blant annet i lys av EU-kommisjonens tolkningsuttalelser, behov for å gjøre enkelte mindre endringer i regnskapsloven for å sikre at reglene

om konsolidert bærekraftsrapportering er i samsvar med EØS-reglene i regnskapsdirektivet. Departementet viser til at regnskapsloven § 2-5 første ledd annet punktum åpner for at morselskap i små og mellomstore konsern som på frivillig basis utarbeider konsolidert bærekraftsrapportering, kan gjøre det i samsvar med de forenklete reglene for små og mellomstore noterte foretak i § 2-4 sjette og åttende ledd. Etter departementets vurdering er det tvilsomt om bestemmelsen er i samsvar med EØS-reglene om konsolidert bærekraftsrapportering i direktivet artikkel 29a.

Departementet viser til at det følger av direktivet artikkel 29a nr. 5 at morselskap skal utarbeide konsolidert bærekraftsrapportering i tråd med artikkel 29a nr. 1 til 3 i samsvar med standardene for bærekraftsrapportering nevnt i direktivet artikkel 29b. Departementet legger til grunn at konsolidert bærekraftsrapportering i tråd med de forenklete standardene for bærekraftsrapportering nevnt i direktivet *artikkel 29c*, som regnskapsloven § 2-5 første ledd annet punktum åpner for, ikke oppfylles kravene i direktivet artikkel 29a nr. 5.

For å oppfylle kravene til bærekraftsrapportering på selskapsnivå i artikkel 19a, må morselskapet etter direktivet artikkel 29a nr. 7 utarbeide konsolidert bærekraftsrapportering i tråd med artikkel 29a nr. 1 til 5, og herunder følge standardene nevnt i nr. 5. Departementet legger derfor til grunn at morselskap i små og mellomstore konsern som utarbeider konsolidert bærekraftsrapportering i tråd med de forenklete rapporteringsstandardene nevnt i direktivet artikkel 29c, ikke skal anses å oppfylle kravene til bærekraftsrapportering på selskapsnivå i artikkel 19a, jf. direktivet artikkel 29a nr. 7. Regnskapsdirektivet artikkel 29a nr. 7 er gjennomført i regnskapsloven § 2-3 tredje ledd. Etter reglene i regnskapsloven oppfylles morselskap i små og mellomstore konsern som utarbeider konsolidert bærekraftsrapportering i tråd med reglene i regnskapsloven § 2-5 første ledd annet punktum, regnskapsloven § 2-3 tredje ledd. Etter departementets vurdering må regnskapsloven § 2-5 første ledd derfor endres for å sikre at reglene i regnskapsloven er i samsvar med EØS-reglene i regnskapsdirektivet. Departementet foreslår at det ikke lenger åpnes for at noterte morselskap i små og mellomstore konsern kan utarbeide konsolidert bærekraftsrapportering i tråd med regnskapsloven § 2-4 sjette til åttende ledd. Med endringene vil morselskap i små og mellomstore konsern fortsatt kunne utarbeide konsolidert bærekraftsrapportering på frivillig basis, men ikke kunne benytte forenk-

lingene i § 2-4 sjette ledd. Det vises til forslaget til endringer i regnskapsloven § 2-5.

Departementet viser for øvrig til at EU-kommisjonen etter regnskapsdirektivet artikkel 29c skulle fastsette en delegert rettsakt om forenklete rapporteringsstandarder for små og mellomstore noterte foretak innen 30. juni 2024. EU-kommisjonen hadde ved utarbeidelsen av denne proposisjonen ennå ikke fastsatt en slik rettsakt. I arbeidet med å utarbeide rapporteringsstandardene får EU-kommisjonen råd fra ekspertgruppen European Financial Reporting Advisory Group (EFRAG). EFRAG har hatt utkast til forenklete rapporteringsstandarder for små og mellomstore noterte foretak på høring med frist 21. mai 2024. Departementet bemerker at utkastet som har vært på høring, er tilpasset rapportering på selskapsnivå, og ikke legger til rette for rapportering på konsernnivå.

Departementet legger til grunn at forenklingene i regnskapsdirektivet artikkel 19a nr. 6, jf. regnskapsloven § 2-4 sjette til åttende ledd, kun gjelder for rapportering på selskapsnivå, jf. at det ikke er gitt tilsvarende forenklinger i regnskapsdirektivet artikkel 29a om konsolidert bærekraftsrapportering. Etter departementets vurdering kan derfor ikke mindre og ikke-komplekse finansforetak, egenforsikringsforetak og egenforsikringsforetak for gjenforsikringsforetak som er morselskap i store konsern, og som derfor skal utarbeide konsolidert bærekraftsrapportering, jf. regnskapsloven § 2-3 annet ledd, etter direktivreglene benytte forenklingene i regnskapsloven § 2-4 sjette til åttende ledd. Departementet legger til grunn at dette allerede følger av regnskapsloven, jf. at det følger av lovens § 2-5 første ledd første punktum at den konsoliderte bærekraftsrapporteringen skal utarbeides i samsvar med bestemmelsene i § 2-4 første til femte ledd.

Departementet la i Prop. 57 L (2023–2024) til grunn at kravet om at morselskap i store konsern skal utarbeide konsolidert bærekraftsrapportering etter direktivet artikkel 29a gjelder uavhengig av om et morselskap i stort konsern er unntatt fra krav om å utarbeide konsernregnskap etter regnskapsloven. I lys av tolkningsuttalelser fra EU-kommisjonen legger departementet nå til grunn at grunn at morselskap i store konsern som i medhold av regnskapsloven § 3-2 femte ledd ikke utarbeider konsernregnskap fordi samtlige av selskapets datterselskaper både hver for seg og samlet er av uvesentlig betydning, eller samtlige av foretakets datterforetak kan utelates fra konso-

lidering etter § 3-8, ikke må utarbeide konsolidert bærekraftsrapportering.

5.4 Endring i universitets- og høyskoleloven om krav til regnskap og revisjon

5.4.1 Gjeldende rett

Det følger av universitets- og høyskoleloven § 6-6 om krav til regnskap og revisjon at unntakene fra plikten til årsberetning og årsregnskap for små foretak i regnskapsloven § 3-1 første ledd annet punktum og annet ledd annet punktum ikke gjelder for private universiteter og høyskoler. Universitets- og høyskoleloven trådte i kraft 1. august 2024.

Bestemmelsen viderefører den tidligere universitets- og høyskoleloven § 8-7 første ledd. Den tidligere universitets- og høyskoleloven ble opphevet 1. august 2024.

5.4.2 Forslag i Prop. 57 L (2023–2024)

Finansdepartementet foreslo i Prop. 57 L (2023–2024) *Endringer i regnskapsloven mv. (bærekraftsrapportering)* endringer i den da gjeldende universitets- og høyskoleloven § 8-7 om regnskap og revisjon første ledd for å hensynta departementets forslag endringer i kategoriseringen av foretak i regnskapsloven, se nærmere omtale i Prop. 57 L (2023–2024) punkt 5.6.3. Stortinget vedtok 11. juni 2024 endringer i tråd med departementets forslag, jf. lovvedtak 80 (2023–2024). Lovendringen er ikke satt i kraft ettersom den tidligere universitets- og høyskoleloven er opphevet.

5.4.3 Departementets vurdering

Som følge av de vedtatte endringene i regnskapsloven § 3-1, jf. lov om endringer i regnskapsloven mv. (bærekraftsrapportering) del I, er det nødvendig å endre den nye universitets- og høyskoleloven § 6-6. Finansdepartementet foreslår endringer i universitets- og høyskoleloven § 6-6 som tilsvarende endringene i den tidligere universitets- og høyskoleloven § 8-7 første ledd, jf. lov om endringer i regnskapsloven mv. (bærekraftsrapportering) del VII.

Det vises til forslaget til endringer i universitets- og høyskoleloven § 6-6 og forslaget om å oppheve lov om endringer i regnskapsloven mv. (bærekraftsrapportering) del VII.

6 Andre endringer i finansforetaksloven

6.1 Opphevelse av finansforetaksloven § 14-6 fjerde ledd

Finansforetaksloven § 13-6 stiller krav om at foretakene gjør en egenvurdering av risiko og kapitalbehov. Etter § 13-6 syvende ledd første punktum kan departementet gi bestemmelser i forskrift om fremgangsmåten for fastsettelse av høyere kapitalkrav eller virksomhetsbegrensninger for å sikre at ansvarlig kapital er i samsvar med foretakets risikoeksponering. Ifølge finansforetaksloven § 13-6 syvende ledd annet punktum kan Finanstilsynet ved enkeltvedtak fastsette høyere kapitalkrav eller virksomhetsbegrensninger for å sikre at ansvarlig kapital er i samsvar med foretakets risikoeksponering.

Finansforetaksloven § 14-6 inneholder regler om den tilsynsmessige oppfølgingen av foretakenes samlede risiko og kapitalbehov. Finanstilsynets overvåking og evaluering av foretakenes egenvurdering av kapitalbehov omtales også som «SREP» («Supervisory Review and Evaluation Process»). Departementet har i forarbeidene til finansforetaksloven § 14-6 uttalt at bestemmelsen legger til rette for den tilsynsmessige oppfølgingen av foretakets samlede kapitalbehov, og at bestemmelsen reflekterer pilar 2 i kapitalkravsregelverket, jf. Prop. 125 L (2013–2014), spesialmerknaden til § 14-6. I Prop. 147 LS (2020–2021) punkt 4.6.1 fremgår det at kapitalkrav under pilar 2 skal dekke risikoer som ikke, eller bare delvis, er dekket av de generelle pilar 1-kravene, og at pilar 2-krav kommer i tillegg til de generelle minstekravene og bufferkravene.

Den 11. januar 2023 sendte departementet på høring Finanstilsynets forslag om endringer i det rettslige rammeverket for fastsettelse av pilar 2-krav og såkalt kapitalkravsmargin.

De fleste av forslagene i høringsnotatet gjelder forskriftsendringer for å reflektere de endringene som ble gjort i kapitalkravsdirektivet ved direktiv (EU) 2019/878. Departementet har fulgt opp Finanstilsynets forslag om forskriftsendringer i forskrift 20. desember 2023 nr. 2209 og forskrift 28. juni 2024 nr. 1389. Utfyllende regler om fastsettelse av pilar 2-krav og kapitalkravsmargin følger

etter disse forskriftsendringene av CRR/CRD-forskriften §§ 46 og 47.

I høringsnotatet foreslår Finanstilsynet at finansforetaksloven § 14-6 fjerde ledd oppheves. Bestemmelsen gir Finanstilsynet adgang til å gi felles pålegg om tilsynsmessige tiltak, herunder pilar 2-krav, for en gruppe av foretak som er utsatt for samme type risiko. Finanstilsynet begrunner forslaget om opphevelse av finansforetaksloven § 14-6 fjerde ledd slik i høringsnotatet punkt 4.2.5:

«Som nevnt under punkt 3 ovenfor er CRD 4 artikkel 103 opphevet ved CRD 5. Ifølge CRD 4 art. 103 skulle tilsynsmyndighetene kunne stille felles tilsynsmessige krav, herunder pilar 2-krav, til grupper av foretak som er eksponert for eller representerer samme type risiko. Adgangen til å stille felles krav for grupper av foretak etter tidligere art. 103 omfattet alle tilsynsmessige tiltak etter artikkel 104, herunder pålegg om å endre eller begrense virksomheten, å begrense omfanget av prestasjonsbetinget godtgjørelse, adgangen til å stille felles likviditetskrav etter art. 105 og adgangen til å pålegge pilar 2-krav med videre.

CRD 4 artikkel 103 synes å være erstattet av CRD 5 art. 97 nytt nr. 4a. Sistnevnte bestemmelse åpner for at tilsynsmyndighetene kan benytte felles metodikk og tilnærming til risiko- og kapitalbehovsvurderinger (SREP) for foretak med lignende risikoprofiler, forutsatt at det tas tilstrekkelig hensyn til de spesifikke risikoene som hvert enkelt foretak kan bli utsatt for. EBA skal underrettes hvis tilsynsmyndighetene benytter seg av adgangen til å bruke felles metodikk og tilnærming for foretak med lignende risikoprofiler, jf. CRD 5 artikkel 97 nytt nr. 4a andre ledd. Endringene i direktivet på dette punkt innebærer etter Finanstilsynets vurdering at finansforetaksloven § 14-6 fjerde ledd, som fastsetter at Finanstilsynet kan gi felles pålegg for en gruppe av foretak som er utsatt for samme type risiko, ikke lenger har noe grunnlag i CRD-regelverket i EU/EØS. Finanstilsynet foreslår på denne bakgrunn at finansforetaksloven

§ 14-6 fjerde ledd oppheves. Finanstilsynet legger til grunn at det ikke kreves særskilte regler i lov eller forskrift for at tilsynet skal kunne benytte felles metodikk og tilnærming til SREP for foretak med lignende risiko-profiler, slik direktivet åpner for. Bruk av felles metodikk krever som nevnt ovenfor at EBA notifiseres.»

Departementet slutter seg til Finanstilsynets syn om at finansforetaksloven § 14-6 fjerde ledd bør oppheves.

6.2 Retting av inkurier i finansforetaksloven

6.2.1 Finanstilsynets høringsnotat

I Finanstilsynets høringsnotat 6. februar 2023 om forslag til lov- og forskriftsendringer på finansmarkedsområdet, omtaler Finanstilsynet forslagene til retting av inkurier i finansforetaksloven slik:

«Finansforetaksloven § 6-2 tredje ledd

Ved lov 18. juni 2021 nr. 100 om endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) fikk finansforetaksloven § 6-2 tredje ledd et nytt tredje punktum. Bestemmelsen fastsetter at «Dersom det samtidig med ervervet søkes om tillatelse til å etablere holdingforetak i finanskonsern eller om å få unntak fra kravet til slik tillatelse etter § 17-3, avbrytes fristen etter første punktum inntil denne søknaden er avgjort.» Bestemmelsen viser til § 17-3, men bestemmelsen om unntak fra krav til tillatelse for holdingforetak er i § 17-3a. Det foreslås en endring i § 6-2 for å rette feilen.

Finansforetaksloven § 13-17

Finansforetaksloven § 13-17 første ledd sier at «Et forsikringsforetak har ikke adgang til å yte provisjon eller annet vederlag til forsikringsmeglingsforetak i anledning formidling av forsikringsavtale til foretaket dersom forsikringsmeglingsforetaket ved å motta slik provisjon ville handle i strid med reglene i lov 10. juni 2005 nr. 41 om forsikringsformidling § 5-2 a.» Finanstilsynet legger til grunn at det beror på en inkurie at det henvises til den tidligere forsikringsformidlingsloven, som er opphevet. Det foreslås å endre bestemmelsens første ledd til følgende: «Et forsikringsforetak har ikke adgang til å yte provisjon eller annet vederlag til forsikringsmeglingsforetak i anled-

ning formidling av forsikringsavtale til foretaket dersom forsikringsmeglingsforetaket ved å motta slik provisjon ville handle i strid med reglene i lov 22. desember 2021 nr. 163 om forsikringsformidling § 8-4.»

Finansforetaksloven § 13-18

Finansforetaksloven § 13-18 første ledd sier at «Betalingsmidler som et betalingsforetak eller e-pengeforetak har mottatt fra kunder, skal holdes atskilt og være identifisert på en slik måte at de ikke kan være gjenstand for tvangsfullbyrdelse for dekning av krav fra andre av betalingsforetakets fordringshavere, eller være garantert av et forsikringsforetak eller en bank som ikke tilhører samme konsern som betalingsforetaket.» Første del av bestemmelsen viser til både betalingsforetak og e-pengeforetak, mens resten av bestemmelsen bare omtaler betalingsforetak. Finanstilsynet legger til grunn at dette beror på en inkurie og foreslår at også e-pengeforetak omtales i hele bestemmelsen.

Finansforetaksloven § 20-6 tredje ledd

Det følger av finansforetaksloven § 20-6 tredje ledd første punktum at Finanstilsynet kan kreve at foretaket skaffer til veie opplysninger som trengs ved utarbeidelsen av krise-tiltaksplanen. Videre skal foretak som har mottatt pålegg etter tredje ledd, innen én måned sende Finanstilsynet en plan for gjennomføringen av pålegget, jf. andre punktum.

Tredje ledd andre punktum er identisk med § 20-6 a fjerde ledd som regulerer vesentlige hindringer for krisehåndtering. At henvisningen i lovteksten knytter seg til potensielle hindre for krisehåndtering følger også av Prop. 159 L (2016–2017) side 179 hvor følgende angis «Tredje ledd gjelder dersom Finanstilsynet ved vurderingen etter annet ledd finner vesentlige hindringer for krisehåndtering. I ytterste konsekvens kan Finanstilsynet gi foretaket bestemte pålegg for å fjerne slike hindringer, jf. direktivet art. 17 nr. 5». Tematisk synes det dermed heller ikke å være noen sammenheng mellom første punktum (plikt til å gi informasjon til utarbeidelse av krisetiltaksplaner) og andre punktum (plikt for foretaket til å forelegge Finanstilsynet en plan for å fjerne vesentlige hindringer for krisehåndtering) i § 20-6 tredje ledd, slik bestemmelsen er formulert i dag.

Finanstilsynet legger derfor til grunn at andre punktum i § 20-6 tredje ledd kan slettes

med begrunnelse om at dette allerede reguleres av § 20-6a fjerde ledd.

Finansforetaksloven § 20-9 tredje ledd

Bestemmelsen sier at Finanstilsynet kan beslutte at MREL delvis skal oppfylles med gjeldsinstrumenter med lavere prioritet enn annen gjeld som oppfyller vilkårene i § 20-32 første ledd nr. 4 (senior etterstilt obligasjonsgjeld). Bestemmelsen kan leses som at Finanstilsynet kan beslutte at MREL delvis skal oppfylles med gjeldsinstrumenter som har lavere prioritet enn senior etterstilt obligasjonsgjeld, dvs. av tilleggskapital (ansvarlig lånekapital).

Bestemmelsen ble endret ved lov 23. april 2021 nr. 22, med virkning fra 1. juli 2021. Bestemmelsen hadde tidligere følgende ordlyd: «Finanstilsynet kan ved fastsettelsen av minstekravet etter første ledd beslutte at kravet delvis skal oppfylles med gjeldsinstrumenter med lavere prioritet enn annen gjeld».

I Prop. 159 L (2016–2017) pkt.13.4 er det gitt følgende kommentar til bestemmelsen:

«Annet ledd angir at Finanstilsynet kan bestemme at minstekravet delvis skal oppfylles med gjeldsinstrumenter med lavere prioritet enn annen gjeld. Behovet for dette må antas å avhenge bl.a. av foretakets finansieringsstruktur, og mer generelt av hvorvidt det vil være nødvendig for å legge til rette for at et foretak kan krisehåndteres ved hjelp av krisetiltaket intern oppkapitalisering.»

Det vises også til Prop. 57 LS (2020 –2021) punkt 11 der det i merknaden til bestemmelsen fremgår at: «Finanstilsynet kan ved fastsettelse av minstekrav til summen av ansvarlig kapital og konvertibel gjeld beslutte at kravet delvis skal oppfylles med gjeldsinstrumenter med lavere prioritet enn annen gjeld. Endringen innebærer at disse gjeldsinstrumentene også skal oppfylle vilkårene i § 20-32 nr. 4».

Etter Finanstilsynets skjønn er formuleringene i § 20-9 tredje ledd uheldig ettersom «gjeldsinstrumenter med lavere prioritet enn annen gjeld som oppfyller vilkårene i § 20-32 første ledd nr. 4» kan leses som at senior etterstilt gjeld ikke inkluderes i bestemmelsen. Dette er ikke i tråd med intensjonen, da Finanstilsynets vurdering er at bestemmelsens formål er gi tilsynet hjemmel til å kunne beslutte at MREL delvis skal oppfylles med etterstilte instrumenter (gjeld med lavere prioritet enn gjeld som oppfyller vilkårene i finansforetaksloven § 20-32 første ledd nr. 3).

Finanstilsynet foreslår derfor å endre ordlyden i finansforetaksloven § 20-9 tredje ledd i samsvar med intensjonen med bestemmelsen.

Finansforetaksloven § 20-25 tredje og femte ledd

Ved lov 18. juni 2021 nr. 100 om endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) ble § 20-25 andre til fjerde ledd til tredje til nytt femte ledd. Det følger av § 20-25 tredje og femte ledd at Finanstilsynet ikke har plikt til å gjøre opp derivatavtaler som det er gjort unnatak for etter tredje ledd. Henvisningen til tredje ledd er en feil og det skulle vært vist til fjerde ledd som angir de særlige tilfellene hvor Finanstilsynet kan gjøre helt eller delvis unnatak fra intern oppkapitalisering for bestemte deler av foretakets gjeld. Finanstilsynet foreslår at § 20-25 tredje og femte ledd endres slik at det vises til fjerde ledd.

Finansforetaksloven § 20-26 tredje og femte ledd

Ved lov 18. juni 2021 nr. 100 om endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) ble bestemmelsen i § 20-9 andre ledd til § 20-9 tredje ledd. Det antas at det er en inkurie at henvisningen til «§ 20-9 andre ledd» i finansforetaksloven § 20-26 tredje ledd ikke samtidig ble endret til § 20-9 tredje ledd.

I samme endringslov ble bestemmelsen i § 20-25 andre ledd til § 20-25 tredje ledd. Det antas at det er en inkurie at henvisningen til «§ 20-25 andre ledd» i finansforetaksloven § 20-26 femte ledd ikke samtidig ble endret til § 20-25 tredje ledd.

Finanstilsynet foreslår en endring i § 20-26 tredje og femte ledd for å rette feilene.»

I tillegg foreslår Finanstilsynet å rette skrivefeil i finansforetaksloven §§ 20-18, 20-48 og 20A-5.

6.2.2 Departementets vurdering

Departementet slutter seg i hovedsak til Finanstilsynets vurderinger, og foreslår rettinger av inkuriene i finansforetaksloven i tråd med Finanstilsynets forslag. For to av inkuriene foreslår departementet rettinger som skiller seg noe fra tilsynets forslag. Disse omtales kort nedenfor.

Departementet er enig med Finanstilsynet i at § 6-2 tredje ledd skal inneholde en henvisning til lovens § 17-3a. Samtidig mener departementet at

henvisningen til § 17-3 bør beholdes. Departementet foreslår at § 6-2 tredje ledd tredje punktum endres slik at det henvises både til § 17-3, slik som i dag, og til § 17-3a, slik Finanstilsynet har påpekt.

Finanstilsynet har foreslått en endring i finansforetaksloven § 20-9 tredje ledd, for å klargjøre at bestemmelsen gir tilsynet hjemmel til å beslutte at MREL delvis skal oppfylles med etterstilte instrumenter som vil ha en lavere prioritet enn gjeld som omfattes av § 20-32 første ledd nr. 3. Departementet viser til at bestemmelsen ble endret ved lov 23. april 2021 nr. 22 *om endringer i finansforetaksloven mv. (verdipapirisering og kreditorhierarki)*, og at formålet med den endringen var å sikre at gjeld som etterstilles i henhold til Finanstilsynets beslutning etter § 20-9 tredje ledd, også skal oppfylle vilkårene som oppstilles i § 20-32 nr. 4. Departementet er enig i at bestemmelsens ordlyd kan klargjøres noe, men foreslår en mindre

justering av bestemmelsens ordlyd enn det Finanstilsynet gjør i høringsnotatet.

I tillegg til inkuriene som inngår i Finanstilsynets høringsnotat, foreslår departementet noen andre rettinger. For det første foreslår departementet å rette en lovhenvisning i finansforetaksloven § 2-11 første ledd. Gjeldende finansforetakslov § 2-11 første ledd viser til § 11 i finansavtaleloven av 1999 (som ble opphevet 1. januar 2023) i stedet for å vise til definisjonen av betalingstjenester i gjeldende finansavtalelov § 1-5 første ledd.

Videre foreslår departementet å foreta en retting i finansforetaksloven § 19-7 annet ledd bokstav d, hvor det ved en inkurie står «kredittsaldoen». Korrekt ordlyd skal være «kredittsaldoen», tilsvarende som i fjerde ledd i paragrafen.

7 Økonomiske og administrative konsekvenser

7.1 Gjennomføring av forordning (EU) 2021/557 (endringer i verdipapiriseringsforordningen) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning om innlemmelse av forordning (EU) 2017/2402 og forordning (EU) 2021/557 i EØS-avtalen

Som omtalt i Prop. 57 LS (2020–2021) punkt 10.2 kan verdipapirisering skape nye muligheter for finansiering og risikostyring hos banker, låntakere og investorer. Det vil i seg selv kunne redusere både kreditt- og likviditetsrisiko i det finansielle systemet, også fordi verdipapirisering innebærer mer åpen informasjon om egenskaper ved utlånsporteføljer. Innføringen av det nye regelverket kan innebære risiko. I mange EU-stater har banksystemene vært svekket etter finanskrisen og hatt begrenset utlånskapasitet. I Norge fungerer kredittmarkedet godt, og det har vært en vedvarende høy gjeldsvekst både hos husholdninger og foretak over mange år. Effekten på utlånsvolumet i Norge av tilrettelegging for verdipapirisering vil trolig være begrenset sammenlignet med land der finanssystemet ikke virker like godt.

De største aktørene i verdipapiriseringsmarkedet i Norge vil kunne være foretak under tilsyn av Finanstilsynet. Finanstilsynet vil få nye oppgaver i medhold av forordningene og i forbindelse med kontroll med foretakenes etterlevelse av regelverket. Hvor omfattende ressursbruken knyttet til de nye oppgavene vil bli for Finanstilsynet, avhenger av omfanget av norske foretaks verdipapiriseringer.

Skattemyndighetene skal etter endringene i verdipapiriseringsforordningen motta meldinger fra investorer som har til hensikt å investere i et såkalt spesialforetak for verdipapirisering etablert i en stat som står oppført på en nasjonalt fastsatt liste over jurisdiksjoner med skadelige skatteregimer. Ved fastsettelsen av den nasjonale listen skal norske myndigheter se hen til hvilke stater EU har oppført på sin liste over slike jurisdiksjoner. For tiden er tre stater oppført på EUs liste, og det antas derfor at antall meldinger vil være

relativt få på kort sikt. Listen vil imidlertid være dynamisk, og antallet stater som står oppført på listen kan variere. Selve meldeplikten er videre svært enkelt formulert i verdipapiriseringsregelverket uten detaljerte krav til hva meldingen skal inneholde, og det antas at systemet for mottak av slike meldinger kan gjøres enkelt. Departementet legger derfor til grunn at selve etableringen av et system for mottak av slike meldinger hos myndighetene sannsynligvis vil kunne håndteres innenfor rammene av gjeldende budsjettbevilgninger.

Formålet med endringene i verdipapiriseringsforordningen er å frigjøre utlånskapasitet i banksektoren under gjeninnhenting etter Covid-19-krisen. Et hovedmål i EUs strategi for å oppnå dette er å løfte misligholdte lån ut av banksystemet. Også før Covid-19 var omfanget av misligholdte lån et problem i mange europeiske land. Norske banker har opprettholdt utlånskapasiteten og har, med unntak av enkelte forbrukslånsbanker, begrenset volum av misligholdte lån. Det er forbrukslånsbankene som i størst grad forventes å benytte muligheten til å verdipapirisere problemlån som et alternativ til dagens praksis med å overdra lånene til finansieringsforetak som har spesialisert seg på oppkjøp av slike porteføljer. Ved å legge til rette for verdipapirisering av misligholdte lån utvides muligheten for flytting av risiko ut av bankene.

Etter verdipapiriseringsforordningen kan det gjennomføres syntetisk verdipapirisering uten STS-klassifisering. Det antas at STS-klassifisering av syntetiske verdipapiriseringer etter endringsforordningen kan gjøre slike transaksjoner mer attraktive for investor. Standardisering gjør det også enklere for markedet å vurdere risikoen. Det er imidlertid vanskelig å anslå hva som kan bli volumet av slike transaksjoner i Norge. Eien delene ved en syntetisk verdipapirisering vil fremdeles være på bankens balanse. Uvektet kjernekapitalandel påvirkes derfor ikke av syntetisk verdipapirisering. Siden det finnes et reelt alternativ i form av tradisjonell verdipapirisering, der uvektet kjernekapitalandel påvirkes, kan volumet av syntetisk verdipapirisering i prinsippet begrenses av en banks minstekrav til uvektet kjerne-

kapitalandel. Videre kan det være krevende å vurdere hvordan den konkrete avtalen vil påvirke risikodelingen mellom verdipapiriserer og investorer. Dette vil kreve kompetanse både i foretakene og hos tilsynsmyndigheten.

7.2 Gjennomføring av forordning (EU) 2021/1230 om grensekryssende betalinger

Forordning (EU) 2021/1230 har som formål å minske gebyrene for valutakonvertering og øke konkurransen i markedet for grensekryssende betalinger. Forordning (EF) 924/2009 er i dag ikke gitt anvendelse på norske kroner. Etter forslaget til gjennomføring av forordning (EU) 2021/1230 vil imidlertid de nye opplysningspliktene for gebyrer ved valutakonvertering også gjelde for grensekryssende betalinger utført i norske kroner. Dette kan bidra til økt prisbevissthet og lavere kostnader for de som bruker tjenestene, og ev. tapte inntekter for betalingstjenestetilbydere. Det må også antas at det medfører noen kostnader for betalingstjenesteytere, og aktører som tilbyr valutakonverteringstjenester i bankautomater, å iverksette de tekniske løsningene forordningen krever.

For myndighetene kan det påløpe kostnader knyttet til tilsyn med og forvaltning av regelverket, men dette antas å være av meget begrenset omfang.

7.3 Endringer i regnskapsloven mv.

Endringene i regnskapsloven om årsregnskapets innhold og endringen i universitets- og høyskoleloven om krav til regnskap og revisjon, er av teknisk karakter og medfører ingen økonomiske og administrative konsekvenser av betydning. Endringen i regnskapsloven om konsolidert bærekraftsrapportering forventes heller ikke å ha konsekvenser av betydning for noterte morforetak i små og mellomstore konsern, ettersom formålet med reglene som oppheves var å legge til rette for at foretakene på frivillig basis utarbeidet mer omfattende bærekraftsrapportering enn det som følger av hovedregelen i loven.

7.4 Endringer i finansforetaksloven

Opphevelsen av finansforetaksloven § 14-6 fjerde ledd, samt retting av inkurier, er ikke forventet å medføre administrative eller økonomiske konsekvenser for Finanstilsynets arbeid.

8 Merknader til de enkelte bestemmelsene

8.1 Regnskapsloven

Til § 2-5

Første ledd endres ved at annet punktum utgår for å sikre at reglene er i samsvar med regnskapsdirektivet artikkel 29a.

Endringen er omtalt i punkt 5.3.

Til § 3-1

Tredje ledd endres for å ta hensyn til endringene i § 3-2. Endringen er omtalt i punkt 5.2.

Til § 3-2

Bestemmelsen endres for å ta hensyn til endringene i kategoriseringen av foretak etter størrelse i regnskapsloven § 1-5 og innføringen av en definisjon av foretak av allmenn interesse i regnskapsloven § 1-6, jf. Prop. 57 L (2023–2024).

Første ledd endres ved at annet punktum presiserer at kravet om å utarbeide kontantstrømoppstilling bare gjelder for mellomstore og store foretak, jf. unntaket fra kravet om kontantstrømoppstilling for små foretak etter nåværende annet ledd.

Annet ledd viderefører nåværende tredje ledd, men det presiseres at kravet om å utarbeide konsernregnskap bare gjelder for mellomstore og store konsern, jf. unntaket fra kravet om å utarbeide konsernregnskap for små foretak etter nåværende fjerde ledd.

Tredje ledd viderefører nåværende fjerde ledd, men bestemmelsen endres for å ta hensyn til definisjonen av foretak av allmenn interesse i regnskapsloven § 1-6, jf. at unntaket fra krav om å utarbeide konsernregnskap etter regnskapsdirektivet artikkel 23 nr. 1 ikke skal gjelde for morselskap i små konsern der et av selskapene i konsernet er et foretak av allmenn interesse.

Fjerde ledd viderefører nåværende femte ledd.

Det vises til omtale i punkt 5.2.

8.2 Finansforetaksloven

Til § 2-11

I første ledd annet punktum rettes en inkurie ved at henvisningen til finansavtaleloven oppdateres. Endringen er omtalt i punkt 6.2.

Til § 6-2

I tredje ledd tredje punktum tas det inn en henvisning til finansforetaksloven § 17-3a. Endringen er omtalt i punkt 6.2.

Til § 13-17

I første ledd rettes en inkurie ved at henvisningen til forsikringsformidlingsloven oppdateres. Endringen er omtalt i punkt 6.2.

Til § 13-18

I første ledd rettes en inkurie som gjelder manglende omtale av e-pengeforetak. Endringen er omtalt i punkt 6.2.

Til § 14-6

Fjerde ledd oppheves. *Femte ledd* blir nytt *fjerde ledd*. Endringen er omtalt i punkt 6.1.

Til § 19-7

I annet ledd bokstav d rettes en inkurie, fra «kreditsaldoen» til «kreditsaldoen». Endringen er omtalt i punkt 6.2.

Til § 20-6

Tredje ledd oppheves. Endringen er omtalt i punkt 6.2.

Til § 20-9

Ordlyden i *tredje ledd* endres noe, slik at det tydeligere skal komme frem at gjeld som etter § 20-9

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

tredje ledd delvis skal oppfylle minstekravet til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld etter første ledd, må oppfylle vilkårene som er satt i § 20-32 nr. 4. Endringen er omtalt i punkt 6.2.

Til § 20-18

I innledningen til *første ledd* rettes en skrivefeil.

Til § 20-25

I *tredje* og *femte ledd* rettes henvisninger til paragrafens fjerde ledd. Endringene er omtalt i punkt 6.2.

Til § 20-26

I *tredje* og *femte ledd* rettes henvisninger som ved en inkurie ikke har blitt oppdatert ved en tidligere lovendring. Endringene er omtalt i punkt 6.2.

Til § 20-48

I *tredje ledd tredje punktum* rettes en skrivefeil.

Til § 20A-5

I *første ledd annet punktum* rettes en skrivefeil.

8.3 Finansavtaleloven

Til § 1-11

Første ledd bokstav a endres slik at henvisningen til forordning (EF) nr. 924/2009 erstattes med en henvisning til forordning (EU) 2021/1230.

Forskriftshjemlene i *annet ledd* oppheves.

Gjeldende *tredje* og *fjerde ledd* blir nytt *annet* og *tredje ledd*.

Det vises til omtale av endringene i punkt 4.2.3.

8.4 Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (verdipapirisering og kreditorhierarki)

Til § 11-16 første ledd

Første ledd endres slik at forordning (EU) 2021/557 om endring av forordning (EU) 2017/2402 om fastsettelse av et generelt rammeverk for verdipapirisering og om opprettelse av en enkel, gjennomsliktig og standardisert ramme for verdipapirisering til hjelp til gjenoppbygging etter Covid-19-pandemien, gjennomføres i norsk rett

ved inkorporasjon. I tillegg justeres tittelen på forordning (EU) 2017/2402 for å reflektere den norske oversettelsen av forordningen, slik at «transparent» erstattes med «gjennomsiktig». Det vises til nærmere omtale i punkt 3.2.3.

Til § 11-19

Endringen i *tredje ledd* innebærer en oppdatering av henvisningen til finansavtaleloven, som følge av at den tidligere finansavtaleloven av 1999 er erstattet med lov 18. desember 2020 nr. 146 (i kraft fra 1. januar 2023). Det stilles ikke krav om samtykke i forbindelse med verdipapirisering av problemlån, se punkt 3.4.4.

Til § 11-21

Bestemmelsen er ny og gir departementet hjemmel til i forskrift å fastsette en liste over ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner for skatteformål. Det følger av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 av 12. juni 2024 om innlemmelse av verdipapiriseringsforordningen (forordning (EU) 2017/2402) og endringsforordningen (forordning (EU) 2021/557) at EFTA-statene skal ta størst mulig hensyn til EUs liste over ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner for skatteformål ved fastsettelsen av den nasjonale listen over slike jurisdiksjoner. EØS-komiteens beslutning er folkerettslig bindende for Norge, og gir norske myndigheter en forpliktelse i tråd med EØS-avtalen til å sikre et harmonisert regelverk. Ved revisjoner og justeringer av EUs liste, vil departementet foreta en tilsvarende revisjon av den norske forskriften og ev. vurdere behov for å justere den nasjonale listen. Det vises til omtale i punkt 3.5.4.

8.5 Universitets- og høyskoleloven

Til § 6-6

Første ledd endres for å ta hensyn til vedtatte endringer i regnskapsloven § 3-1. Endringen innebærer ikke realitetsendringer. Det vises til vurderingen i punkt 5.4.

8.6 Lov om endringer i regnskapsloven mv. (bærekraftsrapportering)

Til loven del VII

Loven del VII oppheves ettersom endringene gjelder en lov som ble opphevet før endringsloven ble satt i kraft. Det vises til vurderingen i punkt 5.4.

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

Finansdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet.

Vi **HARALD**, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak til lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet i samsvar med et vedlagt forslag.

A Forslag

til lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.)

I

I lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. gjøres følgende endringer:

§ 2-5 første ledd skal lyde:

(1) Den konsoliderte bærekraftsrapporteringen i årsberetningen, jf. § 2-3 annet ledd, skal utarbeides i samsvar med bestemmelsene i § 2-4 første til femte ledd. Den konsoliderte bærekraftsrapporteringen skal gi grunnlag for å vurdere morselskapet og alle datterselskapene som en enhet. Den konsoliderte bærekraftsrapporteringen skal være tydelig identifiserbar og gis i en egen del av årsberetningen.

§ 3-1 tredje ledd skal lyde:

(3) For konsernregnskap eller selskapsregnskap utarbeidet i samsvar med § 3-9, gjelder ikke bestemmelsene i denne lov § 1-4, § 1-9, § 3-2 første og tredje ledd samt annet ledd annet og tredje punktum, § 3-2a, § 3-4 første og annet ledd, § 3-6, § 3-8, kapittel 4, kapittel 5, kapittel 6, §§ 7-1 til 7-14, § 7-15 fjerde og femte ledd, § 7-16, § 7-17, §§ 7-19 til 7-25, § 7-28, § 7-29, § 7-30b, § 7-33, § 7-34, § 7-35, § 7-36 fjerde til niende ledd og §§ 7-37 til 7-41.

§ 3-2 første ledd skal lyde:

(1) Årsregnskapet skal inneholde resultatregnskap, balanse og noteopplysninger. Mellomstore og store foretak skal utarbeide kontantstrømoppstilling. Årsregnskapet kan i tillegg inneholde en oppstilling av endringer i egenkapitalen.

§ 3-2 annet ledd oppheves.

Nåværende tredje og fjerde ledd blir annet og tredje ledd og skal lyde:

(2) For morselskap i mellomstore og store konsern består årsregnskapet av selskapsregnskap og konsernregnskap. Konsernregnskapet skal omfatte morselskapet og alle datterselskapene. Konsernregnskapet skal vise disse foretakene

som en enhet (konsolidering). Transaksjoner mellom konsoliderte foretak skal ikke regnskapsføres i konsernregnskapet.

(3) *Morselskap i små konsern* kan unnlate å utarbeide konsernregnskap. Dette gjelder ikke dersom et av selskapene i konsernet er et foretak av allmenn interesse.

Nåværende femte ledd blir fjerde ledd.

II

I lov 10. april 2015 nr. 17 om finansforetak og finanskonsern gjøres følgende endringer:

§ 2-11 første ledd annet punktum skal lyde:

Tillatelsen kan avgrenses til å gjelde én eller flere av de tjenester som nevnt i finansavtaleloven § 1-5 første ledd.

§ 6-2 tredje ledd tredje punktum skal lyde:

Dersom det samtidig med ervervet søkes om tillatelse til å etablere holdingforetak i finanskonsern etter § 17-3 eller om å få unntak fra kravet til slik tillatelse etter § 17-3a, avbrytes fristen etter første punktum inntil denne søknaden er avgjort.

§ 13-17 første ledd skal lyde:

(1) Et forsikringsforetak har ikke adgang til å yte provisjon eller annet vederlag til forsikringsmeglingsforetak i anledning formidling av forsikringsavtale til foretaket dersom forsikringsmeglingsforetaket ved å motta slik provisjon ville handle i strid med reglene i forsikringsformidlingsloven § 8-4.

§ 13-18 første ledd skal lyde:

(1) Betalingsmidler som et betalingsforetak eller e-pengeforetak har mottatt fra kunder, skal holdes atskilt og være identifisert på en slik måte at de ikke kan være gjenstand for tvangsfullbyrdelse for dekning av krav fra andre av betalingsforetakets eller e-pengeforetakets fordringshavere, eller være garantert av et forsikringsforetak eller

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

en bank som ikke tilhører samme konsern som betalingsforetaket *eller e-pengeforetaket*.

§ 14-6 fjerde ledd oppheves.

Nåværende femte ledd blir fjerde ledd.

§ 19-7 annet ledd bokstav d skal lyde:

d. *kreditsaldoen* har stått uendret i løpet av de siste 24 månedene,

§ 20-6 tredje ledd annet punktum oppheves.

§ 20-9 tredje ledd skal lyde:

(3) Finanstilsynet kan ved fastsettelsen av minstekravet etter første ledd beslutte at kravet delvis skal oppfylles med gjeldsinstrumenter med lavere prioritet enn annen gjeld, som *må oppfylle* vilkårene i § 20-32 første ledd nr. 4.

§ 20-18 første ledd innledningen skal lyde:

(1) Når *departementet* har truffet vedtak om krisehåndtering etter § 20-15, inntretr følgende virkninger:

§ 20-25 tredje ledd tredje punktum skal lyde: Finanstilsynet har ikke plikt til å gjøre opp derivatavtaler som det er gjort unntak for etter *fjerde* ledd.

§ 20-25 femte ledd første punktum skal lyde:

Dersom Finanstilsynet har gjort helt eller delvis unntak etter *fjerde* ledd, kan omfanget av nedskrivning og konvertering av annen konvertibel gjeld økes tilsvarende så lenge dette ikke vil være i strid med § 20-20 første ledd bokstav d.

§ 20-26 tredje ledd bokstav a skal lyde:

a. konvertibel gjeld som etter § 20-9 *tredje* ledd har lavere prioritet enn annen konvertibel gjeld, nedskrives eller konverteres til ren kjernekapital i samsvar med gjeldens innbyrdes prioritet ved avvikling etter § 20-29, i den utstrekning som trengs for å dekke behovet fastsatt etter første ledd, eller så langt den rekker, og

§ 20-26 femte ledd skal lyde:

(5) Bestemmelsene i § 20-14 annet til niende ledd gjelder tilsvarende for nedskrivning og konvertering av konvertibel gjeld. § 20-14 annet ledd første punktum gjelder også når Finanstilsynet endrer forfallstid, rentefot og renteterminer for foretakets gjeldsinstrumenter, samt gjør opp derivatavtaler etter § 20-25 *tredje* ledd.

§ 20-48 tredje ledd tredje punktum skal lyde:

Dersom det foreligger uenighet mellom *krisehåndteringsmyndighetene*, kan de myndighetene som er enig i planen, fastsette denne med virkning for konsernforetakene i deres EØS-stater.

§ 20A-5 første ledd annet punktum skal lyde:

Det beløp som innkalles, fordeles forholdsmessig på medlemmene i samsvar med § 20A-4 første ledd.

III

I lov 18. desember 2020 nr. 146 om finansavtaler gjøres følgende endringer:

§ 1-11 skal lyde:

§ 1-11 *Gjennomføring av EØS-regelverk*

(1) Følgende rettsakter gjelder som lov med de tilpasninger som følger av vedlegg XII, protokoll 1 til EØS-avtalen og avtalen for øvrig:

a. EØS-avtalen vedlegg XII nr. 3 (*forordning (EU) 2021/1230 om betalinger på tvers av landegrensene i Unionen*)

b. EØS-avtalen vedlegg XII nr. 3a (forordning (EU) nr. 260/2012 og forordning (EU) nr. 248/2014 om tekniske og forretningsmessige krav til kredittoverføringer og direkte debiteringer i *euro*).

(2) Kongen kan i forskrift *gi regler til gjennomføring av direktiv (EU) 2019/882 om tilgjengelighetskrav for produkter og tjenester for banktjenester rettet til forbrukere som nevnt i artikkel 2 nr. 2 bokstav d*.

(3) Kongen kan i forskrift fastsette *andre beløpsgrenser enn det som følger av regler i loven her, dersom dette på grunn av kursendringer er nødvendig for gjennomføringen av forpliktelser etter EØS-avtalen. Endres beløpsgrensen etter § 4-30 annet ledd, kan det fastsettes at den samme beløpsgrensen skal gjelde også etter § 3-20*.

IV

I lov 23. april 2021 nr. 22 om endringer i finansforetaksloven mv. (verdipapirisering og kreditorhierarki) gjøres følgende endringer:

I lovens del I om endringer i lov 10. april 2015 nr. 17 om finansforetak og finanskonsern skal § 11-16 første ledd lyde:

(1) EØS-avtalens vedlegg IX forordning (EU) 2017/2402 om en generell ramme for verdipapirisering og om opprettelse av en spesifikk ramme for enkel, *gjennomsiktig* og standardisert

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

verdipapirisering (verdipapiriseringsforordningen), som endret ved Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/557, gjelder som lov med de tilpasninger som følger av vedlegg IX til avtalen, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

I lovens del I om endringer i lov 10. april 2015 nr. 17 om finansforetak og finanskonsern skal § 11-19 tredje ledd lyde:

Overdragelser som nevnt i første ledd, er unntatt fra kravet om samtykke etter finansavtaleloven § 2-13.

I lovens del I om endringer i lov 10. april 2015 nr. 17 om finansforetak og finanskonsern føyes ny § 11-21 til etter § 11-20. Ny § 11-21 skal lyde:
§ 11-21 *Liste over ikke-samarbeidende jurisdiksjoner for skatteformål*

Departementet kan i forskrift fastsette en liste over ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner som nevnt i verdipapiriseringsforordningen artikkel 4.

Lovens del II oppheves. Del III blir ny del II. Del IV blir ny del III.

V

I lov 8. mars 2024 nr. 9 om universiteter og høyskoler gjøres følgende endringer:

§ 6-6 første ledd skal lyde:

Private universiteter og høyskoler som er små foretak etter regnskapsloven, skal følge reglene i regnskapsloven for mellomstore foretak. Unntaket fra revisjonsplikten i revisorloven § 2-1, jf. aksje-loven § 7-6, gjelder ikke for private universiteter og høyskoler.

VI

I lov 21. juni 2024 nr. 42 om endringer i regnskapsloven mv. (bærekraftsrapportering) gjøres følgende endringer:

Lovens del VII oppheves. Lovens del VIII til XIII blir del VII til XII.

VII

1. Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft loven og de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid.
 2. Departementet kan gi overgangsregler.
-

B

Forslag

til vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

I

Stortinget samtykker til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 av 12. juni 2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2017/2402 og forordning (EU) 2021/557.

II

Stortinget samtykker til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 170/2024 av 5. juli 2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) 2021/1230.

Vedlegg 1

EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 av 12. juni 2024 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt EØS-avtalen, særlig artikkel 98,

og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2401 av 12. desember 2017 om endring av forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsyns-krav for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak¹ skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 2) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402 av 12. desember 2017 om fastsettelse av en generell ramme for verdipapirisering og en særskilt ramme for enkel, gjennom-siktig og standardisert verdipapirisering, og om endring av direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012² skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 3) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/557 av 31. mars 2021 om endring av forordning (EU) 2017/2402 om fastsettelse av en generell ramme for verdipapirisering og en særskilt ramme for enkel, gjennom-siktig og standardisert verdipapirisering for å bidra til gjenoppbyggingen etter covid-19-krisen³ skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 4) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/558 av 31. mars 2021 om endring av forordning (EU) nr. 575/2013 med hensyn til justering av rammen for verdipapirisering for å bidra til den økonomiske gjenoppbyggingen etter covid-19-krisen⁴ skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 5) Delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/1221 av 1. juni 2018 om endring av delegert forordning (EU) 2015/35 med hensyn til beregning av lovfestede kapitalkrav for verdi-

papiriseringer og enkle, gjennom-siktige og standardiserte verdipapiriseringer som innehas av forsikrings- og gjenforsikringsforetak⁵ skal innlemmes i EØS-avtalen.

- 6) EFTA-statene skal, når de fastsetter hvilke land som skal stå oppført på listen over ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner i deres nasjonale lovgivning, ta størst mulig hensyn til EUs liste over ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner for skattemessige formål.
- 7) EØS-avtalens vedlegg IX bør derfor endres –

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

I EØS-avtalens vedlegg IX gjøres følgende endringer:

1. I nr. 1 (europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/138/EF), 30 (europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF), 31bb (europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU) og 31bc (europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012) skal nytt strekpunkt lyde:
«– **32017 R 2402:** Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402 av 12. desember 2017 (EUT L 347 av 28.12.2017, s. 35).»
2. I nr. 1b (delegert kommisjonsforordning (EU) 2015/35) gjøres følgende endringer:
 - i) nytt strekpunkt skal lyde:
«– **32018 R 1221:** Delegert kommisjonsforordning (EU) 2018/1221 av 1. juni 2018 (EUT L 227 av 10.9.2018, s. 1).»,
 - ii) tilpasning b) og c) omnummereres til tilpasning d) og e),
 - iii) nye tilpasninger skal lyde:
«b) I artikkel 178a, når det gjelder EFTA-statene:

¹ EUT L 347 av 28.12.2017, s. 1.

² EUT L 347 av 28.12.2017, s. 35.

³ EUT L 116 av 6.4.2021, s. 1.

⁴ EUT L 116 av 6.4.2021, s. 25.

⁵ EUT L 227 av 10.9.2018, s. 1.

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

- i) i nr. 1 og 4 skal ordene '1. januar 2019' forstås som 'ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 av 12. juni 2024',
 - ii) i nr. 1 til 4 skal ordene '31. desember 2018' forstås som 'dagen før ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 av 12. juni 2024',
 - iii) i nr. 3 skal ordene '18. januar 2015' forstås som 'ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. 62/2018 av 23. mars 2018'.
 - c) I artikkel 180, når det gjelder EFTA-statene:
 - i) i nr. 10a skal ordene '1. januar 2019' forstås som 'ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 av 12. juni 2024',
 - ii) i nr. 10a skal ordene '31. desember 2018' forstås som 'dagen før ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 av 12. juni 2024'.
3. I nr. 14a (europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013) gjøres følgende endringer:
- i) nye strekpunkter skal lyde:
 - «– **32017 R 2401**: Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2401 av 12. desember 2017 (EUT L 347 av 28.12.2017, s. 1),
 - **32021 R 0558**: Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/558 av 31. mars 2021 (EUT L 116 av 6.4.2021, s. 25).»,
 - ii) tilpasning k) til r) omnummereres til tilpasning l) til s),
 - iii) etter tilpasning j) skal ny tilpasning lyde:
 - «k) I artikkel 254 nr. 3 andre ledd, når det gjelder EFTA-statene, skal ordet '2018' forstås som 'i ikrafttredelsesåret for EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 av 12. juni 2024'.
4. Etter nr. 31bj (europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2019/2162) tilføyes følgende:
- «31bk. **32017 R 2402**: Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402 av 12. desember 2017 om fastsettelse av en generell ramme for verdipapirisering og en særskilt ramme for enkel, gjennomslutlig og standardisert verdipapirisering, og om endring av direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 av 28.12.2017, s. 35), endret ved:
- **32021 R 0557**: Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/557 av 31. mars 2021 (EUT L 116 av 6.4.2021, s. 1).
Forordningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasninger:
 - a) Uten at det berører bestemmelsene i EØS-avtalens protokoll 1, og med mindre annet er fastsatt i EØS-avtalen, skal betegnelsene 'medlemsstater' og 'vedkommende myndigheter' også omfatte, i tillegg til den betydning de har i forordningen, henholdsvis EFTA-statene og deres vedkommende myndigheter.
 - b) Henvisninger i forordningen til den myndighet som er gitt Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (ESMA) i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012, europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 600/2014, skal, når det gjelder EFTA-statene, forstås som henvisninger til EFTAs overvåkingsorgans myndighet i tilfelle fastsatt i og i samsvar med denne avtale.
 - c) Med mindre annet er fastsatt i denne avtale, skal ESMA og EFTAs overvåkingsorgan samarbeide, utveksle opplysninger og rådføre seg med hverandre i henhold til forordningen, særlig før tiltak settes i verk.
 - d) Beslutninger, midlertidige beslutninger, underretninger, enkle anmodninger, tilbakekallinger av beslutninger og andre tiltak fra EFTAs overvåkingsorgan i samsvar med artikkel 10 nr. 6, artikkel 12 og artikkel 15 skal uten unødig opphold treffes basert på utkast utarbeidet av ESMA på eget initiativ eller etter anmodning fra EFTAs overvåkingsorgan.
 - e) Artikkel 4 bokstav aa) skal, når det gjelder EFTA-statene, lyde: 'Tredje landet anses som en ikke-samarbeidsvillig jurisdiksjon som definert i den berørte EFTA-statens nasjonale lovgivning.'
 - f) I artikkel 8 nr. 1, artikkel 9 nr. 4 bokstav b) og artikkel 29 nr. 4, når det

- gjelder EFTA-statene, skal ordene '1. januar 2019' forstås som 'ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 av 12. juni 2024'.
- g) I artikkel 9, når det gjelder EFTA-statene, skal ordene 'direktiv 2014/17/EU' forstås som 'EØS-komiteens beslutning nr. 125/2019 av 8. mai 2019'.
- h) I artikkel 10:
- i) i nr. 1 skal ordene 'eller, dersom det gjelder et verdipapiriseringsregister etablert i en EFTA-stat, hos EFTAs overvåkingsorgan' tilføyes etter ordet 'ESMA',
 - ii) i nr. 5 skal ordene 'eller, dersom det gjelder et verdipapiriseringsregister etablert i en EFTA-stat, til EFTAs overvåkingsorgan' tilføyes etter ordet 'ESMA',
 - iii) i nr. 6 skal ordene 'eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan' tilføyes etter ordet 'ESMA'.
- i) I artikkel 11 skal ordene 'eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan' tilføyes etter ordet 'ESMA'.
- j) I artikkel 12 skal ordene 'eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan' tilføyes etter ordet 'ESMA' og ordene 'eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgans' tilføyes etter ordet 'ESMA's'.
- k) I artikkel 13:
- i) i nr. 1 skal ordene 'eller, der det er relevant, EFTAs overvåkingsorgan' tilføyes etter ordet 'ESMA',
 - ii) nr. 2 skal lyde:
'ESMA og EFTAs overvåkingsorgan skal uten unødig opphold underrette hverandre og Kommisjonen om alle beslutninger som treffes i samsvar med nr. 1.'
- l) I artikkel 15:
- i) i nr. 1 skal ordene 'eller, dersom det gjelder et verdipapiriseringsregister etablert i en EFTA-stat, EFTAs overvåkingsorgan' tilføyes etter ordet 'ESMA',
 - ii) når det gjelder EFTA-statene, skal ordet 'ESMA' i nr. 2 forstås som 'EFTAs overvåkingsorgan',
 - iii) i nr. 3 andre punktum skal ordene 'eller, dersom det gjelder et verdipapiriseringsregister etablert i en EFTA-stat, ikke å utarbeide et utkast til EFTAs overvåkingsorgan for dette formål' tilføyes etter ordet 'verdipapiriseringsregisteret'.
- m) I artikkel 16 nr. 1 skal nye ledd lyde:
'Når det gjelder verdipapiriseringsregistre som er etablert i en EFTA-stat, skal EFTAs overvåkingsorgan pålegge avgifter på samme grunnlag som andre verdipapiriseringsregistre pålegges avgifter i samsvar med denne forordning og med delegerte rettsakter nevnt i nr. 2.
Beløpene som kreves inn av EFTAs overvåkingsorgan i samsvar med dette nummer, skal overføres til ESMA uten unødig opphold.'
- n) I artikkel 26e nr. 5 bokstav c) i) skal ordet 'unionsretten' erstattes med ordet 'EØS-avtalen'.
- o) I artikkel 29 nr. 5, når det gjelder EFTA-statene, skal ordene 'innen 10. oktober 2021' forstås som 'innen seks måneder etter ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 av 12. juni 2024' og ordene '8. april 2021' forstås som 'på ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 av 12. juni 2024'.
- p) I artikkel 31 nr. 4 skal ordene ', og dersom mottakeren er en EFTA-stat, EFTA-statenes faste komité' tilføyes etter ordet 'Rådet'.
- q) I artikkel 35, når det gjelder EFTA-statene, skal ordene '18. januar 2019' forstås som 'den 17. dagen etter ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 av 12. juni 2024'.
- r) I artikkel 37 nr. 7 skal ordene ', EFTAs overvåkingsorgan' tilføyes etter ordet 'EIOPA'.
- s) I artikkel 43, når det gjelder EFTA-statene:
- i) ordene '1. januar 2019' skal forstås som 'ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 av 12. juni 2024',
 - ii) i nr. 5 og 6 skal ordene '31. desember 2018' forstås som

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

‘dagen før ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 av 12. juni 2024’.

- t) I artikkel 43a, når det gjelder EFTA-statene, skal ordene ‘9. april 2021’ forstås som ‘ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 av 12. juni 2024’.

5. I nr. 31eb (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009) gjøres følgende endringer:

- i) nytt strekpunkt skal lyde:

«– **32017 R 2402**: Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402 av 12. desember 2017 (EUT L 347 av 28.12.2017, s. 35).»,

- ii) tilpasning g) utgår,

- iii) tilpasning h) til zm) omnummereres til tilpasning g) til zl).

Artikkel 2

Teksten til forordning (EU) 2017/2401, (EU) 2017/2402, (EU) 2021/557 og (EU) 2021/558 og

delegert forordning (EU) 2018/1221 på islandsk og norsk, som vil bli kunngjort i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 13. juni 2024, forutsatt at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt⁶.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel 12. juni 2024.

For EØS-komiteen
Nicolas von Lingen
Formann

⁶ Forfatningsrettslige krav angitt.

Vedlegg 2

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402 av 12. desember 2017 om fastsettelse av en generell ramme for verdipapirisering og en særskilt ramme for enkel, gjennomsliktig og standardisert verdipapirisering, og om endring av direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114, under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank¹,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité²,

etter den ordinære regelverksprosedyren³ og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Verdipapirisering er en transaksjon som setter en långiver eller en kreditor – vanligvis en kredittinstitusjon eller et aksjeselskap – i stand til å refinansiere en rekke lån, eksponeringer eller fordringer, som for eksempel boliglån, billån eller leasingavtaler for bil, forbrukslån eller kredittkort eller kundefordringer, ved å omdanne dem til omsettelige verdipapirer. Långiveren grupperer og pakker om en portefølje av sine lån og organiserer dem i ulike risikokategorier for ulike investorer slik at investorene får tilgang til investeringer i lån og andre eksponeringer som de vanligvis ikke har direkte tilgang til. Avkastningen til investorene genereres av kontantstrømmene fra de underliggende lånene.
- 2) I sin melding av 26. november 2014 om en investeringsplan for Europa meddelte Kommisjonen at den har til hensikt å gjenoppbygge

markedene for verdipapirisering av høy kvalitet uten å gjenta feilene som ble gjort før finanskrisen i 2008. Utviklingen av et marked for enkle, gjennomsliktige og standardiserte verdipapiriseringer er et element i oppbyggingen av kapitalmarkedsunionen og bidrar også til Kommisjonens prioriterte mål om å bidra til å skape arbeidsplasser og igjen få i stand bærekraftig vekst.

- 3) Unionen har som mål å styrke den rettslige rammen som ble gjennomført etter finanskrisen for å håndtere de iboende risikoene ved svært kompleks, ugjennomsliktig og risikofylt verdipapirisering. Det er viktig å sikre at det vedtas regler som er bedre egnet til å skille enkle, gjennomsliktige og standardiserte produkter fra komplekse, ugjennomsliktige og risikofylte instrumenter, og få på plass en mer risikofølsom tilsynsramme.
- 4) Verdipapirisering er et viktig element i velfungerende finansmarkeder. Forsvarlig strukturert verdipapirisering er et viktig verktøy for diversifisering av finansieringskilder og bredere risikofordeling i Unionens finanssystem. Risikoen i finanssektoren vil da bli bredere fordelt, noe som kan bidra til å redusere presset på balansen hos initiativtakerne og dermed gjøre det mulig å øke utlånene til næringslivet. Til sammen kan dette gjøre finanssystemet mer effektivt og skape ytterligere investeringsmuligheter. Verdipapirisering kan bygge bro mellom kredittinstitusjoner og kapitalmarkeder og dermed indirekte skape fordeler for foretak og borgere (ved for eksempel billigere lån og foretaksfinansiering, kreditt til kjøp av fast eiendom og kortkreditt). Denne forordningen erkjenner imidlertid at verdipapirisering innebærer risiko for større innbyrdes forbundethet og for overdreven gjeldsgrad, og

¹ EUT C 219 av 17.6.2016, s. 2.

² EUT C 82 av 3.3.2016, s. 1.

³ Europaparlamentets holdning av 26. oktober 2017 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 20. november 2017.

styrker derfor vedkommende myndigheters makrotilsyn med finansielle institusjoners deltakelse på verdipapiriseringsmarkedet og makrotilsynet med dette markedet som utøves av Det europeiske råd for systemrisiko (ESRB), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1092/2010⁴, og de nasjonale vedkommende og utpekte myndighetene for makrotilsynsinstrumenter.

- 5) For å få på plass en mer risikofølsom tilsynsramme for enkle, gjennomsiktede og standardiserte verdipapiriseringer («STS-verdipapiriseringer») må Unionen klart definere hva en STS-verdipapirisering er, ettersom den mer risikofølsomme regulatoriske behandlingen av kredittinstitusjoner og forsikringsforetak ellers ville kunne anvendes på ulike typer verdipapiriseringer i ulike medlemsstater. Dette ville kunne føre til ulike konkurransevilkår og regelverksarbitrasje, når det tvert imot er viktig å sikre at Unionen fungerer som et indre marked for STS-verdipapiriseringer og legger til rette for transaksjoner over landegrensene.
- 6) Alle de sentrale begrepene knyttet til verdipapirisering bør defineres i samsvar med gjeldende definisjoner i Unionens sektorregelverk. Særlig er det behov for en klar og omfattende definisjon av verdipapirisering som omfatter alle transaksjoner eller ordninger der kreditttrisikoen knyttet til en eksponering eller en gruppe av eksponeringer deles opp i transjer. En eksponering som skaper en direkte betalingsforpliktelse for en transaksjon eller en ordning som anvendes for å finansiere eller drive fysiske eiendeler, bør ikke anses som en eksponering mot en verdipapirisering selv om transaksjonen eller ordningen omfatter betalingsforpliktelser med varierende prioritet.
- 7) En organisator bør kunne delegere oppgaver til en forvalter, men bør fortsatt ha ansvaret for risikostyringen. Særlig bør organisatoren ikke overføre kravet om tilbakeholdelse av risiko til sin forvalter. Forvalteren bør være en regulert kapitalforvalter, for eksempel et forvaltnings-selskap for en innretning for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS), en forvalter av alternative investeringsfond (AIF-forvalter) eller en enhet som nevnt i europa-

parlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU⁵ (MiFID-enhet).

- 8) Ved denne forordningen innføres forbud mot reverdipapirisering, med unntak for visse tilfeller av reverdipapirisering som brukes for rettmessige formål, og med forbehold for at det avklares om programmer for sertifikater med sikkerhet i eiendeler (ABCP-programmer) skal anses som reverdipapiriseringer. Reverdipapiriseringer kan utgjøre et hinder for å oppnå den graden av gjennomsiktighet som denne forordningen er ment å oppnå. Likevel kan reverdipapiriseringer under særlige omstendigheter være nyttige for å beskytte investorenes interesser. Derfor bør reverdipapiriseringer tillates bare i de særlige tilfellene som angis i denne forordningen. I tillegg er det viktig for finansieringen av realøkonomien at fullt ut støttede ABCP-programmer som ikke medfører noen ytterligere inndeling i transjer utover transaksjonene som finansieres gjennom programmet, fortsatt ikke omfattes av forbudet mot reverdipapirisering.
- 9) Investeringer i eller eksponeringer mot verdipapiriseringer utsetter ikke bare investoren for kreditttrisikoen knyttet til de underliggende lånene eller eksponeringene; struktureringsprosessen for verdipapiriseringer kan også medføre andre risikoer, som agentrisiko, modellrisiko, juridisk og operasjonell risiko, motpartsrisiko, forvaltningsmessig risiko, likviditetsrisiko og konsentrasjonsrisiko. Det er derfor viktig at institusjonelle investorer er underlagt forholdsmessige aktsomhetskrav som sikrer at de foretar en forsvarlig vurdering av risikoene knyttet til alle typer verdipapiriseringer, og dermed bidrar til å beskytte sluttinvestorene. Behørig aktsomhet kan dermed også styrke tilliten til markedet og mellom de enkelte initiativtakerne, organisatorene og investorene. Det er nødvendig at investorene også utviser behørig aktsomhet med hensyn til STS-verdipapiriseringer. De kan gjøre seg kjent med opplysningene framlagt av partene som foretar verdipapiriseringen, særlig STS-meldingen og opplysningene som er lagt fram i den forbindelse, som bør gi investorene alle relevante opplysninger om hvordan STS-kriteriene er oppfylt. Institusjonelle investorer bør kunne ha til-

⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1092/2010 av 24. november 2010 om makrotilsyn med finanssystemet i Den europeiske union og om opprettelse av et europeisk råd for systemrisiko (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 1).

⁵ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/65/EU av 15. mai 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om endring av direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 349).

strekkelig tillit til STS-meldingen og opplysningene framlagt av initiativtakeren, organisatoren og spesialforetaket for verdipapirisering (SSPE) med hensyn til hvorvidt en verdipapirisering oppfyller STS-kravene. De bør imidlertid ikke utelukkende og automatisk basere seg på denne meldingen og disse opplysningene.

- 10) Det er viktig at interessene til initiativtakere, organisatorer og opprinnelige långivere som deltar i en verdipapirisering, og investorer sammenfaller. For å oppnå dette bør initiativtakeren, organisatoren eller den opprinnelige långiveren beholde en vesentlig interesse i verdipapiriseringens underliggende eksponeringer. Det er derfor viktig at initiativtakeren, organisatoren eller den opprinnelige långiveren beholder en vesentlig økonomisk nettoeksponering mot de aktuelle underliggende risikoene. Mer generelt bør verdipapiriseringstransaksjoner ikke struktureres på en slik måte at anvendelse av tilbakeholdelseskravet unngås. I stedet bør dette kravet gjelde i alle situasjoner der spørsmålet om økonomisk innhold i en verdipapirisering er relevant, uansett hvilke rettslige strukturer eller instrumenter som anvendes. Kravet om tilbakeholdelse trenger ikke anvendes mer enn én gang. For en gitt verdipapirisering er det tilstrekkelig at bare initiativtakeren, organisatoren eller den opprinnelige långiveren er omfattet av kravet. Dersom verdipapiriseringstransaksjoner omfatter andre verdipapiriseringssposisjoner som er underliggende eksponeringer, bør tilbakeholdelseskravet få anvendelse bare på den verdipapiriseringen som omfattes av investeringen. STS-meldingen bør angi overfor investorene at initiativtakeren, organisatoren eller den opprinnelige långiveren beholder en vesentlig økonomisk nettoeksponering mot de underliggende risikoene. Visse unntak bør gjøres i tilfeller der de verdipapiriserte eksponeringene er fullt ut, ubetinget og ugjenkallelig garantert, særlig dersom garantisten er en offentlig myndighet. I tilfeller der det ytes offentlig støtte i form av garantier eller på annen måte, berører denne forordningen ikke anvendelsen av statsstøtteregele.
- 11) Initiativtakere eller organisatorer bør ikke dra fordel av at de kan inneha flere opplysninger enn investorer og potensielle investorer om eiendelene som overføres til spesialforetaket for verdipapirisering, og bør ikke uten investorenes eller de potensielle investorenes viten overføre eiendeler til spesialforetaket for

verdipapirisering dersom eiendelene har en høyere kredittrisikoprofil enn sammenlignbare eiendeler i initiativtakernes balanse. Enhver overtredelse av denne forpliktelsen bør være underlagt sanksjoner som ilegges av vedkommende myndigheter, men bare dersom overtredelsen er forsettlig. Ren uaktsomhet bør i denne sammenheng ikke være underlagt sanksjoner. Denne forpliktelsen bør ikke på noen måte påvirke initiativtakernes og organisatorenes rett til å velge ut eiendeler for overføring til spesialforetaket for verdipapirisering som på forhånd har en høyere kredittrisikoprofil enn gjennomsnittet sammenlignet med den gjennomsnittlige kredittrisikoprofilen for sammenlignbare eiendeler som initiativtakeren fortsatt har i balansen, så lenge investorene eller de potensielle investorene klart informeres om at de eiendelene som overføres til spesialforetaket for verdipapirisering, har en høyere kredittrisikoprofil. Vedkommende myndigheter bør føre tilsyn med at denne forpliktelsen overholdes, ved å sammenligne de underliggende eiendelene i en verdipapirisering med sammenlignbare eiendeler i initiativtakerens balanse.

Resultatsammenligningen bør gjøres mellom eiendeler som på forhånd forventes å ha lignende resultatutvikling, for eksempel mellom misligholdte lån med pant i bolig som overføres til spesialforetaket for verdipapirisering, og misligholdte lån med pant i bolig i initiativtakerens balanse.

Det kan ikke forutsettes at de underliggende eiendelene i verdipapiriseringen vil ha samme resultatutvikling som de gjennomsnittlige eiendelene i initiativtakerens balanse.

- 12) Investorenes og de potensielle investorenes evne til å utvise behørig aktsomhet og dermed til å foreta en velfundert vurdering av kredittverdigheten til et gitt verdipapiriseringsinstrument avhenger av deres tilgang til opplysninger om disse instrumentene. På grunnlag av gjeldende regelverk er det viktig å opprette et omfattende system som sikrer investorer og potensielle investorer tilgang til alle relevante opplysninger gjennom hele løpetiden til transaksjonene, reduserer rapporteringsoppgavene for initiativtakere, organisatorer og spesialforetak for verdipapirisering og legger til rette for at investorene skal få løpende, enkel og vederlagsfri tilgang til pålitelige opplysninger om verdipapiriseringene. For å øke gjennomsiktigheten på markedet bør det opprettes et rammeverk for verdi-

papiriseringsregistre for å samle inn relevante rapporter, hovedsakelig om underliggende eksponeringer i verdipapiriseringer. Disse verdipapiriseringsregistrene bør godkjennes av og være underlagt tilsyn av Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) («ESMA»), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010⁶. Ved fastsettelse av nærmere regler om disse rapporteringsopp-gavene bør ESMA sikre at opplysningene som skal rapporteres til disse registrene, i størst mulig grad gjenspeiler gjeldende maler for offentliggjøring av slike opplysninger.

- 13) Hovedformålet med den generelle forpliktelsen for initiativtakeren, organisatoren og spesialforetaket for verdipapirisering til å gjøre opplysninger om verdipapiriseringer tilgjengelig via verdipapiriseringsregisteret er å gi investorene tilgang til en felles, overvåket kilde til de opplysningene de trenger for å foreta sin aktsomhetsvurdering. Private verdipapiriseringer er ofte skreddersydde. De er viktige fordi de setter partene i stand til å inngå verdipapiriseringstransaksjoner uten at markedet og konkurrentene får følsomme forretningsopplysninger om transaksjonen (for eksempel om at et visst selskap har behov for finansiering for å kunne utvide produksjonen, eller at et verdipapirforetak som en del av sin strategi går inn på et nytt marked) og/eller om de underliggende eiendelene (for eksempel om typen kundefordringer et industriforetak har). I disse tilfellene er investorene i direkte kontakt med initiativtakeren og/eller organisatoren og mottar de opplysningene som er nødvendige for å kunne foreta sin aktsomhetsvurdering, direkte fra dem. Private verdipapiriseringer bør derfor unntas fra kravet om rapportering av transaksjonsopplysninger til et verdipapiriseringsregister.
- 14) Initiativtakere, organisatorer og opprinnelige långivere bør anvende de samme solide og veldefinerte kriteriene for kredittgivning på eksponeringer som skal verdipapiriseres, som på ikke-verdipapiriserte eksponeringer. I den utstrekning kundefordringene ikke ble etablert i form av lån, trenger kriteriene for kre-

dittgivning imidlertid ikke være oppfylt når det gjelder kundefordringer.

- 15) Verdipapiriseringsinstrumenter egner seg vanligvis ikke for ikke-profesjonelle kunder slik disse er definert i direktiv 2014/65/EU.
- 16) Initiativtakere, organisatorer og spesialforetak for verdipapirisering bør i investorrapporten legge fram alle vesentlige og relevante opplysninger om kredittkvaliteten og resultatutviklingen for de underliggende eksponeringene, herunder opplysninger som gjør det mulig for investorene tydelig å identifisere manglende betaling og mislighold hos underliggende debitorer, omstrukturering av gjeld, ettergivelse av gjeld, betalingslettelse, gjenkjøp, betalingspauser, tap, avskrivninger, tilbakeføringer og andre korrigerende tiltak med hensyn til resultatutviklingen for eendeler i gruppen av underliggende eksponeringer. Når det gjelder verdipapiriseringer som ikke er ABCP-transaksjoner, bør investorrapporten omfatte opplysninger om kontantstrømmene som genereres av verdipapiriseringens underliggende eksponeringer og forpliktelser, herunder separate opplysninger om inntekter og utgifter for verdipapiriseringssposisjonen, det vil si planlagt betaling av hovedstol, planlagt betaling av renter, forskuddsbetaling av hovedstol, forfalte renter, gebyrer og avgifter, opplysninger om enhver hendelse som utløser endringer i prioriteringen av betalinger eller utskiftingen av motparter, samt opplysninger om størrelsen og formen på eventuelle kredittforbedringer i hver transje. Selv om enkle, gjennomsiktige og standardiserte verdipapiriseringer tidligere har klart seg godt, innebærer ikke det at STS-kravene er oppfylt, eller at verdipapiriseringssposisjonen er uten risiko, og det sier heller ingenting om verdipapiriseringens underliggende kredittkvalitet. Det bør snarere forstås som en indikasjon på at en forsiktig og aktsom investor vil være i stand til å analysere risikoene ved verdipapiriseringen.

For å kunne ta hensyn til at verdipapiriseringer med lang løpetid og verdipapiriseringer med kort løpetid (det vil si ABCP-programmer og ABCP-transaksjoner) har ulike strukturelle trekk, bør det være to typer STS-krav: én for verdipapiriseringer med lang løpetid og én for verdipapiriseringer med kort løpetid, ettersom disse to markedssegmentene fungerer forskjellig. ABCP-programmene bygger på en rekke ABCP-transaksjoner som består av kort-siktige eksponeringer som må erstattes så

⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/77/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84).

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

snart løpetiden går ut. I en ABCP-transaksjon kan verdipapirisering oppnås blant annet gjennom en avtale om en variabel rabatt på anskaffelseskostnaden for gruppen av underliggende eksponeringer eller ved at et spesialforetak for verdipapirisering utsteder prioriterte gjeldsinstrumenter og instrumenter med lavere prioritet innenfor rammen av en samfinansieringsstruktur der prioriterte gjeldsinstrumenter deretter overføres til de enhetene som kjøper et eller flere ABCP-programmer. ABCP-transaksjoner som kvalifiserer som STS, bør imidlertid ikke omfatte noen reverdipapiriseringer. Dessuten bør STS-kriteriene gjenspeile den særlige rollen organisatoren som yter likviditetsstøtte til ABCP-programmet, spiller, særlig når det gjelder fullt ut støttede ABCP-programmer.

- 17) Det er allerede nedlagt mye arbeid både internasjonalt og på unionsplan for å definere STS-verdipapirisering. Allerede i delegert kommisjonsforordning (EU) 2015/35⁷ og (EU) 2015/61⁸ er det fastsatt kriterier for STS-verdipapirisering for særskilte formål, som gis en mer risikofølsom tilsynsmessig behandling.
- 18) Spesialforetak for verdipapirisering bør bare være etablert i tredjeland som innsatsgruppen for finansielle tiltak («The Financial Action Task Force», FATF) ikke har oppført på listen over ikke-samarbeidsvillige høyrisikojurisdiksjoner. Dersom det på det tidspunktet det foretas en gjennomgåelse av denne forordningen, er vedtatt en særskilt EU-liste over tredjeland som nekter å overholde standardene for god styring i skattesaker, bør det tas hensyn til denne EU-listen, som kan bli en referanseliste for tredjeland der spesialforetak for verdipapirisering ikke tillates etablert.
- 19) Det er viktig å fastsette en generell, sektorovergripende definisjon av STS-verdipapirisering basert på gjeldende kriterier samt på kriteriene som Basel-komiteen for banktilsyn (Basel-komiteen) og Den internasjonale organisasjon for tilsynsmyndigheter på verdipapirområdet (IOSCO) vedtok 23. juli 2015 for identifikasjon av enkle, gjennomsiktede og sam-

menlignbare verdipapiriseringer innenfor rammen av kapitalkravene til verdipapiriseringer, særlig på grunnlag av uttalelsen om en europeisk ramme for kvalifiserte verdipapiriseringer, som ble offentliggjort 7. juli 2015 av Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) (EBA) opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010⁹.

- 20) Gjennomføringen av STS-kriteriene i hele Unionen bør ikke føre til ulike tilnærmingsmåter. Ulike tilnærmingsmåter ville kunne skape potensielle hindringer for investorer som driver virksomhet over landegrensene, ved å tvinge dem til å sette seg grundig inn i den enkelte medlemsstatens regelverk, og ville dermed kunne undergrave investorenes tillit til STS-kriteriene. EBA bør derfor utarbeide retningslinjer for å sikre en felles og ensartet forståelse av STS-kravene i hele Unionen for å avverge eventuelle tolkningsproblemer. Et slikt felles tolkningsgrunnlag vil gjøre det lettere for initiativtakere, organisatorer og investorer å anta STS-kriteriene. ESMA bør også spille en aktiv rolle når det gjelder å løse eventuelle tolkningsproblemer.
- 21) For å unngå ulike tilnærmingsmåter i forbindelse med gjennomføringen av STS-kriteriene bør de tre europeiske tilsynsmyndighetene, innenfor rammen for arbeidet i Felleskomiteen for de europeiske tilsynsmyndighetene, samordne sitt og de vedkommende myndighetenes arbeid for å sikre konsekvens på tvers av sektorer og vurdere praktiske spørsmål som kan oppstå i forbindelse med STS-verdipapiriseringer. I den forbindelse bør også markedsdeltakernes synspunkter i størst mulig grad innhentes og tas i betraktning. Utfallet av disse drøftingene bør offentliggjøres på nettstedet til de europeiske tilsynsmyndighetene for å hjelpe initiativtakere, organisatorer, spesialforetak for verdipapirisering og investorer til å vurdere STS-verdipapiriseringer før de utsteder eller investerer i slike posisjoner. En slik samordning vil være særlig viktig i perioden fram til denne forordningen gjennomføres.
- 22) I henhold til denne forordningen er det bare verdipapiriseringer som skjer gjennom et reelt

⁷ Delegert kommisjonsforordning (EU) 2015/35 av 10. oktober 2014 om utfylling av europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/138/EF om adgang til å starte og utøve virksomhet innen forsikring og gjenforsikring (Solvens II) (EUT L 12 av 17.1.2015, s. 1).

⁸ Delegert kommisjonsforordning (EU) 2015/61 av 10. oktober 2014 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 med hensyn til krav til likviditetsreserve for kredittinstitusjoner (EUT L 11 av 17.1.2015, s. 1).

⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/78/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12).

salg, som kan betegnes som STS-verdipapiriseringer. I verdipapiriseringer som skjer gjennom et reelt salg, blir eiendomsretten til de underliggende eksponeringene overført til eller faktisk tildelt en utsteder som er et spesialforetak for verdipapirisering. Overføringen eller tildelingen av de underliggende eksponeringene til spesialforetaket for verdipapirisering bør ikke være omfattet av tilbakebetalingsklausuler for det tilfelle at selgeren skulle bli insolvent, med mindre annet følger av bestemmelser i nasjonal insolvenslovgivning som innebærer at salget av underliggende eksponeringer som har funnet sted en viss tid før selgeren ble erklært insolvent, på strenge vilkår kan erklæres ugyldig.

23) En juridisk uttalelse fra en kvalifisert juridisk rådgiver kan bekrefte det reelle salget eller tildelingen eller overføringen med samme rettsvirkning av de underliggende eksponeringene, og at dette reelle salget eller denne tildelingen eller overføringen med samme rettsvirkning har tvangskraft i henhold til den gjeldende lovgivningen.

24) I verdipapiriseringer som ikke skjer gjennom et reelt salg, overføres ikke de underliggende eksponeringene til en utsteder som er et spesialforetak for verdipapirisering; derimot overføres kredittrisikoen knyttet til de underliggende eksponeringene gjennom en derivatkontrakt eller garantier. Dette medfører en ytterligere motpartsrisiko og potensiell kompleksitet, særlig med hensyn til derivatkontraktens innhold. Av disse grunnene bør STS-kriteriene ikke tillate syntetisk verdipapirisering.

Framskrittene EBA har gjort ifølge sin rapport fra desember 2015 når det gjelder å identifisere et sett mulige STS-kriterier for syntetisk verdipapirisering og definere «syntetisk verdipapirisering for balanseformål» og «syntetisk verdipapirisering for arbitrasjeformål», bør anerkjennes. Når EBA har fastsatt et sett med STS-kriterier som spesifikt gjelder syntetiske verdipapiriseringer for balanseformål, bør Kommisjonen, for å fremme finansieringen av realøkonomien og særlig av SMB-er, som er de som har mest fordel av slike verdipapiriseringer, utarbeide en rapport og eventuelt vedta et forslag til regelverk for å utvide STS-bestemmelsene til å omfatte slike verdipapiriseringer. Kommisjonen bør imidlertid ikke foreslå noen tilsvarende utvidelse når det gjelder syntetiske verdipapiriseringer for arbitrasjeformål.

25) De underliggende eksponeringene som overføres fra selgeren til spesialforetaket for verdi-

papirisering, bør oppfylle klart definerte godkjenningskriterier som er fastsatt på forhånd, og som ikke tillater aktiv porteføljeforvaltning av disse eksponeringene på skjønnsmessig grunnlag. Utskifting av eksponeringer som er i strid med erklæringer og garantier, bør i prinsippet ikke anses som aktiv porteføljeforvaltning.

26) Underliggende eksponeringer bør ikke omfatte misligholdte eksponeringer eller eksponeringer mot skyldnere eller garantister som, så langt initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren kjenner til, befinner seg i særskilt angitte situasjoner med redusert kredittverdighet (for eksempel skyldnere som er erklært insolvente).

Denne standarden bør anses som oppfylt på grunnlag av opplysninger innhentet fra debitorer om eksponeringenes inngåelse, opplysninger innhentet fra initiativtakeren under dennes forvaltning av eksponeringene eller framgangsmåter for risikostyring, eller opplysninger som initiativtakeren har blitt meddelt av en tredjepart.

En forsiktig tilnærming bør få anvendelse på eksponeringer som er misligholdt og deretter omstrukturert. Å inkludere sistnevnte i gruppen av underliggende eksponeringer bør imidlertid ikke utelukkes i tilfeller der slike eksponeringer ikke har gitt opphav til nye restanser etter datoen for omstrukturering, som bør ha funnet sted minst ett år før datoen for overføring eller tildeling av de underliggende eksponeringene til spesialforetaket for verdipapirisering. I slike tilfeller skal full gjennomsiktighet sikres gjennom rapportering av tilstrekkelige opplysninger.

27) For å sikre at investorene foretar grundige akt-somhetsvurderinger og legger til rette for vurderingen av underliggende risikoer, er det viktig at verdipapiriseringstransaksjonene er sikret med grupper av eksponeringer som er ensartede med hensyn til eiendelstype, for eksempel grupper av boliglån eller grupper av foretakslån, næringseiendomslån, leasingavtaler og kredittfasiliteter til foretak i samme kategori, eller grupper av billån og leasingavtaler for bil, eller grupper av kredittfasiliteter til enkeltpersoner til personlig, familiens eller husholdningens forbruk. De underliggende eksponeringene bør ikke omfatte omsettelige verdipapirer som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 44 i direktiv 2014/65/EU. For å ta hensyn til de medlemsstatene der det er vanlig praksis at kredittinstitusjoner bruker

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

obligasjoner i stedet for låneavtaler for å gi kreditt til ikke-finansielle foretak, bør det være mulig å inkludere slike obligasjoner, forutsatt at de ikke er notert på en handelsplass.

- 28) Det er viktig å hindre gjentakelse av modellen der lån ble gitt for umiddelbart videresalg (den såkalte «originate-to-distribute»-modellen). I slike situasjoner tilbyr långiverne kreditt på grunnlag av ufullstendige, svake retningslinjer ettersom de på forhånd vet at de tilknyttede risikoene til slutt blir solgt til tredjeparter. Eksponeringer som skal verdipapiriseres, bør altså inngås innenfor rammen av initiativtakerens eller den opprinnelige långiverens ordinære virksomhet i henhold til kredittgivningsstandarter som ikke bør være mindre strenge enn dem som initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren anvender på tidspunktet for inngåelse av tilsvarende eksponeringer som ikke skal verdipapiriseres. Fullstendige opplysninger om vesentlige endringer i kredittgivningsstandarter bør gis til potensielle investorer, og når det gjelder fullt ut støttede ABCP-programmer, til organisatoren og andre parter som er direkte eksponert mot ABCP-transaksjonen. Initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren bør ha tilstrekkelig erfaring med å inngå eksponeringer av tilsvarende art som dem som har blitt verdipapirisert. Når det gjelder verdipapiriseringer der de underliggende eksponeringene er boliglån, bør gruppen av lån ikke omfatte lån som har blitt markedsført og gitt på betingelse av at lånsøker, eventuelt formidlerne dersom det er relevant, er gjort oppmerksom på at opplysningene kanskje ikke er verifisert av långiveren. Vurderingen av låntakerens kredittverdighet bør i relevante tilfeller også oppfylle kravene fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/48/EF¹⁰ eller 2014/17/EU¹¹ eller tilsvarende krav i tredjeland.

- 29) Å la tilbakebetalingen av verdipapiriseringssposisjonene i høy grad bero på salget av eiendeler som er stilt som sikkerhet for de underliggende eiendelene, skaper sårbarheter, som det også framgikk av den dårlige resultatutvik-

lingen under finanskrisen for deler av markedet for verdipapirer med sikkerhet i lån med pant i næringseiendom («commercial mortgage-backed securities», «CMBS»). Derfor bør CMBS ikke anses som STS-verdipapiriseringer.

- 30) Dersom det finnes opplysninger tilgjengelig om miljøvirkningene av verdipapiriseringenes underliggende eiendeler, bør initiativtakeren og organisatoren av slike verdipapiriseringer offentliggjøre dem.

Derfor bør initiativtakeren, organisatoren og spesialforetaket for verdipapirisering av en STS-verdipapirisering der de underliggende eksponeringene er boliglån, billån eller leasingavtaler for bil, offentliggjøre tilgjengelige opplysninger om miljøprestasjonen for eiendelene som finansieres av slike boliglån, billån eller leasingavtaler for bil.

- 31) Dersom initiativtakere, organisatorer og spesialforetak for verdipapirisering ønsker å bruke STS-betegnelsen for sine verdipapiriseringer, bør investorer, vedkommende myndigheter og ESMA underrettes om at verdipapiriseringen oppfyller STS-kravene. Underretningen bør inneholde en redegjørelse for hvordan det enkelte STS-kriteriet er oppfylt. ESMA bør deretter offentliggjøre den på en liste over meldte STS-verdipapiriseringer som gjøres tilgjengelig på dens nettsted i informasjonsøyemed. Selv om en utstedelse av en verdipapirisering blir oppført på ESMA's liste over meldte STS-verdipapiriseringer, innebærer ikke dette at ESMA eller andre vedkommende myndigheter har bekreftet at verdipapiriseringen oppfyller STS-kravene. Initiativtakerne, organisatorene og spesialforetakene for verdipapirisering har alene ansvaret for at STS-kravene er oppfylt. Dette burde sikre at initiativtakere, organisatorer og spesialforetakene for verdipapirisering påtar seg ansvaret for sin påstand om at verdipapiriseringen oppfyller STS-kravene, og at markedet er gjennom-siktig.

- 32) Dersom en verdipapirisering ikke lenger oppfyller STS-kravene, bør initiativtakeren og organisatoren omgående underrette ESMA og den berørte vedkommende myndigheten om dette. Dersom en vedkommende myndighet har ilagt administrative sanksjoner med hensyn til en verdipapirisering som er meldt som STS, bør den nevnte vedkommende myndigheten umiddelbart underrette ESMA om dette slik at ESMA kan føre dem opp på listen over STS-meldinger og dermed underrette

¹⁰ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/48/EF av 23. april 2008 om forbrukerkredittavtaler og om oppheving av rådsdirektiv 87/102/EØF (EUT L 133 av 22.5.2008, s. 66).

¹¹ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/17/EU av 4. februar 2014 om kredittavtaler for forbrukere i forbindelse med fast eiendom til boligformål og om endring av direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 60 av 28.2.2014, s. 34).

investorene om sanksjonene og om at STS-meldingene er pålitelige. Det er derfor i initiativtakernes og organisatorenes egen interesse at de avgir grundige meldinger for ikke å skade sitt omdømme.

- 33) Investorene bør selv foreta aktsomhetsvurderinger av investeringer som står i forhold til den faktiske risikoen, men de bør kunne stole på STS-meldingen og opplysningene som initiativtakeren, organisatoren og spesialforetaket for verdipapirisering har framlagt med hensyn til om en verdipapirisering oppfyller STS-kravene. De bør imidlertid ikke utelukkende eller automatisk basere seg på slike meldinger og opplysninger.
- 34) Det kan være nyttig for investorer, initiativtakere, organisatorer og spesialforetak for verdipapirisering å få tredjeparter til å kontrollere at en verdipapirisering er i samsvar med STS-kravene, noe som kan bidra til å øke tilliten til markedet for STS-verdipapiriseringer. Initiativtakere, organisatorer og spesialforetak for verdipapirisering kan også benytte tjenestene til en tredjepart som har tillatelse i samsvar med denne forordningen, til å vurdere om deres verdipapirisering oppfyller STS-kriteriene. Vedkommende tredjeparter bør være underlagt krav om tillatelse fra vedkommende myndigheter. Meldingen til ESMA og den påfølgende offentliggjøringen på ESMA's nettsted bør angi om en godkjent tredjepart har bekreftet at STS-kriteriene er oppfylt. Det er imidlertid avgjørende at investorene gjør sine egne vurderinger, tar ansvar for sine investeringsbeslutninger og ikke automatisk støtter seg på slike tredjeparter. At en tredjepart trekkes inn, bør ikke på noen måte innebære at det endelige rettslige ansvaret for å melde og behandle en verdipapiriseringstransaksjon som STS flyttes fra initiativtakerne, organisatorene og de institusjonelle investorene.
- 35) Medlemsstatene bør utpeke vedkommende myndigheter og gi dem den nødvendige tilsyns-, undersøkelses- og sanksjonsmyndigheten. Administrative sanksjoner bør i prinsippet offentliggjøres. Ettersom investorer, initiativtakere, organisatorer, opprinnelige långivere og spesialforetak for verdipapirisering kan være etablert i ulike medlemsstater og stå under tilsyn av ulike vedkommende sektormyndigheter, er det viktig å sikre et nært samarbeid mellom de berørte vedkommende myndighetene, herunder Den europeiske sentralbank (ESB) når det gjelder de særskilte opp-

gavene den er tillagt ved rådsforordning (EU) nr. 1024/2013¹², og de europeiske tilsynsmyndighetene, gjennom gjensidig utveksling av opplysninger og bistand i forbindelse med tilsynsvirksomhet. Vedkommende myndigheter bør anvende sanksjoner bare når det gjelder forsettlig eller uaktsomme overtredelser. Anvendelsen av korrigerende tiltak bør ikke avhenge av at forsett eller uaktsomhet blir bevist. Når vedkommende myndigheter fastsetter typen av og nivået på den administrative sanksjonen eller det korrigerende tiltaket, bør de, når de vurderer den ansvarlige fysiske eller juridiske personens finansielle styrke, særlig ta hensyn til den ansvarlige juridiske personens samlede omsetning eller den ansvarlige fysiske personens årsinntekt og nettoeiendeler.

- 36) Vedkommende myndigheter bør nøye samordne tilsynet seg imellom og sikre ensartede beslutninger, særlig når det gjelder overtredelser av denne forordningen. Dersom en slik overtredelse gjelder en uriktig eller villedende melding, bør den vedkommende myndigheten som har avdekket overtredelsen, også underrette de europeiske tilsynsmyndighetene og de berørte vedkommende myndighetene i de berørte medlemsstatene. I tilfelle av uenighet mellom de vedkommende myndighetene bør ESMA og eventuelt Felleskomiteen for de europeiske tilsynsmyndighetene utøve sin myndighet til å gjennomføre bindende medling.
- 37) Kravene til bruk av betegnelsen «enkel, gjennomsiktig og standardisert» («simple, transparent and standardised», «STS») verdipapirisering er nye og vil med tiden bli nærmere spesifisert i EBAs retningslinjer og tilsynspraksis. For å unngå å avskrekke markedsdeltakerne fra å bruke denne betegnelsen bør vedkommende myndigheter ha mulighet til å gi initiativtakeren, organisatoren og spesialforetaket for verdipapirisering en frist på tre måneder for å rette opp i eventuell feil bruk av betegnelsen dersom den er brukt i god tro. Det bør forutsettes at initiativtakeren, organisatoren og spesialforetaket for verdipapirisering har handlet i god tro dersom de ikke kunne vite at en verdipapirisering ikke oppfylte alle STS-kriteriene for å kunne betegnes som STS. I løpet

¹² Rådsforordning (EU) nr. 1024/2013 av 15. oktober 2013 om tildeling av særskilte oppgaver til Den europeiske sentralbank i forbindelse med politikken for tilsyn med kredittinstitusjoner (EUT L 287 av 29.10.2013, s. 63).

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

av denne tiden bør den aktuelle verdipapiriseringen fortsatt anses å oppfylle STS-kriteriene og bør ikke strykes fra listen utarbeidet av ESMA i samsvar med denne forordningen.

- 38) Denne forordningen fremmer harmonisering av en rekke sentrale aspekter ved verdipapiriseringsmarkedet uten at det påvirker ytterligere markedsstyrt harmonisering av prosesser og praksis på verdipapiriseringsmarkedene. Av denne grunn er det avgjørende at markedsdeltakerne og deres yrkessammenslutninger fortsetter arbeidet med ytterligere standardisering av markedspraksis, særlig standardiseringen av hvordan verdipapiriseringer skal dokumenteres. Kommisjonen bør nøye overvåke og rapportere om det standardiseringsarbeidet markedsdeltakerne gjør.
- 39) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF¹³, 2009/138/EF¹⁴ og 2011/61/EU¹⁵ og europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009¹⁶ og (EU) nr. 648/2012¹⁷ endres tilsvarende for å sikre at Unionens rettslige ramme blir i samsvar med denne forordningen med hensyn til bestemmelsene om verdipapirisering, hvis fremste formål er det indre markeds opprettelse og virkemåte, særlig ved å sikre like konkurransevilkår på det indre marked for alle institusjonelle investorer.
- 40) Når det gjelder endringene av forordning (EU) nr. 648/2012, bør OTC-derivatkontrakter inngått av spesialforetak for verdipapirisering, ikke være omfattet av clearingplikten, forutsatt at visse vilkår er oppfylt. Dette skyldes at motpartene i OTC-derivatkontrakter som er inngått med spesialforetak for verdipapirisering, er sikrede kreditorer i henhold til relevante verdipapiriseringssavtaler, og at det vanligvis foreligger tilstrekkelig vern mot mot-

partskredittrisiko. Når det gjelder derivater som ikke cleares sentralt, bør størrelsen på sikkerheten som kreves, også ta hensyn til verdipapiriseringssavtalenes særskilte struktur og det vernet som allerede er fastsatt der.

- 41) Det er en viss mulighet for substitusjon mellom obligasjoner med fortrinnsrett og verdipapiriseringer. For å forebygge risikoen for vridning og arbitrasje mellom bruken av verdipapiriseringer og bruken av obligasjoner med fortrinnsrett som følge av at OTC-derivatkontrakter behandles forskjellig avhengig av om de inngås av enheter for obligasjoner med fortrinnsrett eller av spesialforetak for verdipapirisering, bør derfor forordning (EU) nr. 648/2012 endres for å sikre ensartet behandling av derivater som er knyttet til obligasjoner med fortrinnsrett, og derivater som er knyttet til verdipapiriseringer, med hensyn til clearingplikten og marginkravene for OTC-derivater som ikke cleares sentralt.
- 42) For å harmonisere tilsynsavgiftene som ESMA skal innkreve, bør myndigheten til å vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV) delegeres til Kommisjonen når det gjelder nærmere angivelse av hvilke avgifter som skal betales, i hvilke tilfeller de skal betales, hvor store avgiftsbeløpene skal være, og hvordan de skal betales. Det er særlig viktig at Kommisjonen holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertnivå, og at slike samråd gjennomføres i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming¹⁸. For å sikre lik deltakelse i utarbeidingen av delegerte rettsakter skal Europaparlamentet og Rådet motta alle dokumenter samtidig som medlemsstatenes eksperter, og deres eksperter skal systematisk ha adgang til møter i Kommisjonens ekspertgrupper der det arbeides med å utarbeide delegerte rettsakter.
- 43) For å presisere kravet om tilbakeholdelse av risiko og klargjøre nærmere kriteriene for ensartethet og hvilke eksponeringer som skal anses som ensartede i henhold til kravene om enkelhet, samtidig som det sikres at verdipapiriseringen av SMB-lån ikke påvirkes negativt, bør Kommisjonen gis myndighet til å vedta tekniske reguleringsstandarter utarbeidet av EBA med hensyn til de nærmere reglene om tilbakeholdelse av risiko, målingen av tilbake-

¹³ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/65/EF av 13. juli 2009 om samordning av lover og forskrifter om foretak for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS) (EUT L 302 av 17.11.2009, s. 32).

¹⁴ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/138/EF av 25. november 2009 om adgang til å starte og utøve virksomhet innen forsikring og gjenforsikring (Solvens II) (EUT L 335 av 17.12.2009, s. 1).

¹⁵ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU av 8. juni 2011 om forvaltere av alternative investeringsfond og om endring av direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 av 1.7.2011, s. 1).

¹⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009 av 16. september 2009 om kredittvurderingsbyråer (EUT L 302 av 17.11.2009, s. 1).

¹⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 av 4. juli 2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre (EUT L 201 av 27.7.2012, s. 1).

¹⁸ EUT L 123 av 12.5.2016, s. 1.

holdelsesnivå, visse forbud som gjelder tilbakeholdt risiko, tilbakeholdelse på konsolidert grunnlag og unntak for visse transaksjoner, samt angivelse av kriteriene for ensartethet og av hvilke underliggende eksponeringer som skal anses som ensartede. Kommisjonen bør vedta disse tekniske reguleringsstandardene ved hjelp av delegerte rettsakter i henhold til artikkel 290 i TEUV og i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010. EBA bør søke nært samarbeid med de to andre europeiske tilsynsmyndighetene.

- 44) For å legge til rette for at investorene skal få løpende, enkel og vederlagsfri tilgang til pålitelige opplysninger om verdipapiriseringer samt fastsette vilkårene for vedkommende myndigheters plikt til å samarbeide og utveksle opplysninger bør Kommisjonen gis myndighet til å vedta tekniske reguleringsstandarder utarbeidet av ESMA med hensyn til følgende: Sammenlignbare opplysninger om underliggende eksponeringer og regelmessige investorrapporter, listen over rettmessige formål som reverdipapirisering er tillatt for, framgangsmåtene som gir verdipapiriseringsregistrene mulighet til å kontrollere at de rapporterte opplysningene, søknadene om registrering eller de forenklede søknadene om utvidet registrering er fullstendige og sammenhengende, opplysningene om verdipapiriseringen som skal framlegges av gjennomsiktighets-hensyn, de operasjonelle standardene som kreves for innsamling, sammenstilling og sammenligning av opplysninger mellom verdipapiriseringsregistrene, opplysningene som de utpekte enhetene har tilgang til, samt vilkårene for direkte tilgang, hvilke opplysninger som skal legges fram i forbindelse med STS-meldinger, hvilke opplysninger som skal legges fram for de vedkommende myndighetene i søknader om tillatelse til å utføre tredjepartskontroll, samt hvilke opplysninger som skal utveksles, og innholdet i og omfanget av underretningsplikten. Kommisjonen bør vedta disse tekniske reguleringsstandardene ved hjelp av delegerte rettsakter i henhold til artikkel 290 i TEUV og i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010. ESMA bør rådføre seg tett med de to andre europeiske tilsynsmyndighetene.
- 45) For å gjøre prosessen enklere for investorer, initiativtakere, organisatorer og spesialforetak for verdipapirisering bør Kommisjonen også gis myndighet til å vedta tekniske gjennomføringsstandarder utarbeidet av ESMA med

hensyn til følgende: Malene som skal brukes når de skal gjøre opplysninger tilgjengelig for innehavere av verdipapiriseringssposisjoner, formatet på søknader om registrering og søknader om utvidet registrering av verdipapiriseringsregistre, malen for framlegging av opplysninger, malene som skal brukes for framlegging av opplysninger til verdipapiriseringsregistrene, samtidig som det tas hensyn til løsninger som er utviklet av eksisterende innsamlere av verdipapiriseringssopplysninger, samt malen for STS-meldinger som vil gi investorer og vedkommende myndigheter tilstrekkelige opplysninger til å kunne vurdere om STS-kravene er oppfylt. Kommisjonen bør vedta disse tekniske gjennomføringsstandardene ved hjelp av gjennomføringsrettsakter i henhold til artikkel 291 i TEUV og i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010. ESMA bør rådføre seg tett med de to andre europeiske tilsynsmyndighetene.

- 46) Ettersom målene for denne forordningen, som er å fastsette en generell ramme for verdipapirisering og en særskilt ramme for STS-verdipapirisering, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene ettersom verdipapiriseringsmarkedene er globale og like konkurransevilkår på det indre marked bør sikres for alle institusjonelle investorer og enheter som deltar i verdipapirisering, men på grunn av deres omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i den nevnte artikkelen går denne forordningen ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 47) Denne forordningen bør få anvendelse på verdipapiriseringer der verdipapirene er utstedt 1. januar 2019 eller senere.
- 48) For verdipapiriseringssposisjoner som er utstående pr. 1. januar 2019, bør initiativtakere, organisatorer og spesialforetak for verdipapirisering kunne bruke betegnelsen «STS» dersom verdipapiriseringen oppfyller STS-kravene, slik at visse krav oppfylles på meldingstidspunktet og andre krav på inngåelsestidspunktet. Derfor bør initiativtakere, organisatorer og spesialforetak for verdipapirisering kunne inngi en STS-melding til ESMA i henhold til denne forordningen. Etterfølgende endringer av verdipapiriseringen bør godtas, forutsatt at verdipapiriseringen fortsatt oppfyller alle gjeldende STS-krav.

49) Aktsomhetskravene som anvendes i samsvar med gjeldende unionsrett fram til datoen for anvendelse av denne forordningen, bør fortsatt få anvendelse på verdipapiriseringer som er utstedt 1. januar 2011 eller senere, og på verdipapiriseringer som er utstedt før 1. januar 2011, dersom nye underliggende ekspone-
ringer er lagt til eller blitt erstattet etter 31. desember 2014. De relevante bestemmelse-
sene i delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 625/2014¹⁹ som angir kravene om tilbakeholdelse av risiko for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013²⁰, bør fortsatt få anvendelse fram til det tidspunktet de tekniske reguleringsstandardene om tilbakeholdelse av risiko i henhold til denne forordningen får anvendelse. For å sikre den rettslige sikkerheten bør kredittinstitusjoner eller verdipapirforetak, forsikringsforetak, gjenforsikringsforetak og forvaltere av alternative investeringsfond når det gjelder utestående verdipapiriseringsposisjoner pr. den datoen denne forordningen får anvendelse, fortsatt være omfattet av henholdsvis artikkel 405 i forordning (EU) nr. 575/2013 og kapittel I, II og III og artikkel 22 i delegert forordning (EU) nr. 625/2014, artikkel 254 og 255 i delegert forordning (EU) 2015/35 og artikkel 51 i delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 231/2013²¹.

For å sikre at initiativtakere, organisatorer og spesialforetak for verdipapirisering oppfyller sine krav om gjennomsiktighet fram til de tekniske reguleringsstandardene som skal vedtas av Kommisjonen i henhold til denne forordningen, får anvendelse, bør opplysningene nevnt i vedlegg I–VIII i delegert kommisjonsforordning (EU) 2015/3²² gjøres offentlig tilgjengelig.

¹⁹ Delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 625/2014 av 13. mars 2014 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 gjennom tekniske reguleringsstandarder som spesifiserer kravene til investorer, organisatorer, opprinnelige långivere og initiativtakende institusjoner i forbindelse med eksponeringer mot overført kredittrisiko (EUT L 174 av 13.6.2014, s. 16).

²⁰ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 av 26. juni 2013 om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 1).

²¹ Delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 231/2013 av 19. desember 2012 om utfylling av europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/61/EU når det gjelder unntak, allmenne driftsvilkår, depotmottakere, finansiell giring, gjennom-siktighet og tilsyn (EUT L 83 av 22.3.2013, s. 1).

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Kapittel 1

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 1

Formål og virkeområde

1. Denne forordningen fastsetter en generell ramme for verdipapirisering. Den definerer verdipapirisering og fastsetter krav om behørig aktsomhet, tilbakeholdelse av risiko og gjennomsiktighet for partene som deltar i verdipapiriseringer, kriterier for kredittgivning, krav som gjelder ved salg av verdipapiriseringer til ikke-profesjonelle kunder, et forbud mot reverdipapirisering, krav til spesialforetak for verdipapirisering samt vilkår og framgangsmåter for verdipapiseringsregistre. Den fastsetter også en særskilt ramme for enkle, gjennomsiktige og standardiserte verdipapiriseringer («STS-verdipapiriseringer»).
2. Denne forordningen får anvendelse på institusjonelle investorer og initiativtakere, organisatorer, opprinnelige långivere og spesialforetak for verdipapirisering.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordning menes med

- 1) «verdipapirisering» en transaksjon eller en ordning der kredittrisikoen knyttet til en eksponering eller en gruppe av eksponeringer blir delt opp i transjer som har samtlige av følgende egenskaper:
 - a) betalingene i forbindelse med transaksjonen eller ordningen avhenger av resultatutviklingen for eksponeringen eller gruppen av eksponeringer,
 - b) prioriteringen av transjer bestemmer fordelingen av tap i løpet av transaksjonens eller ordningens løpetid,
 - c) transaksjonen eller ordningen skaper ikke eksponeringer som har samtlige av egenskapene oppført i artikkel 147 nr. 8 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- 2) «spesialforetak for verdipapirisering» et aksjeselskap, en trust eller en annen enhet, bortsett

²² Delegert kommisjonsforordning (EU) 2015/3 av 30. september 2014 om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1060/2009 med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for opplysningskrav i forbindelse med strukturerte finansielle instrumenter (EUT L 2 av 6.1.2015, s. 57).

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

- fra en initiativtaker eller organisator, som er etablert for å utføre en eller flere verdipapiriseringer, hvis virksomhet er begrenset til det som er hensiktsmessig for å utføre denne oppgaven, og hvis struktur har som formål å skille spesialforetakets forpliktelser fra initiativtakerens,
- 3) «initiativtaker» en enhet som
 - a) enten selv eller gjennom tilknyttede enheter, direkte eller indirekte, var part i den opprinnelige avtalen som skapte en debitors eller potensiell debitors forpliktelser eller potensielle forpliktelser som førte til verdipapirisering av eksponeringen, eller
 - b) kjøper en tredjeparts eksponeringer for egen regning og deretter verdipapiriserer dem,
 - 4) «reververdipapirisering» verdipapirisering der minst én av de underliggende eksponeringene er en verdipapiriseringssposisjon,
 - 5) «organisator» en kredittinstitusjon, uten hensyn til om den ligger i Unionen eller ikke, som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 1 i forordning (EU) nr. 575/2013, eller et verdipapirforetak som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 1 i direktiv 2014/65/EU som ikke er en initiativtaker, og som
 - a) oppretter og forvalter et program for sertifikater med sikkerhet i eiendeler eller annen verdipapirisering som kjøper opp eksponeringer fra en tredjepart, eller
 - b) oppretter et program for sertifikater med sikkerhet i eiendeler eller annen verdipapirisering som kjøper opp eksponeringer fra en tredjepart og delegerer den daglige aktive porteføljeforvaltningen som omfattes av verdipapiriseringen, til en enhet med tillatelse til å drive slik virksomhet i samsvar med direktiv 2009/65/EF, direktiv 2011/61/EU eller direktiv 2014/65/EU,
 - 6) «transje» et segment, fastsatt ved avtale, av den kredittrisikoen som er knyttet til en eksponering eller en gruppe av eksponeringer, der en posisjon i segmentet medfører en risiko for kreditttap som er større eller mindre enn en posisjon på samme beløp i et annet segment, uten at det tas hensyn til kredittbeskyttelse som en tredjepart yter direkte til innehaverne av posisjoner i segmentet eller i andre segmenter,
 - 7) «program for sertifikater med sikkerhet i eiendeler» eller «ABCP-program» et verdipapiriseringssprogram der de utstedte verdipapirene i hovedsak har form av sertifikater med sikkerhet i eiendeler, med en opprinnelig løpetid på høyst ett år,
 - 8) «transaksjon med sertifikater med sikkerhet i eiendeler» eller «ABCP-transaksjon» en verdipapirisering i et ABCP-program,
 - 9) «tradisjonell verdipapirisering» en verdipapirisering som innebærer at den økonomiske interessen i eksponeringene som verdipapiriseres, overføres ved at eierskapet til disse eksponeringene overføres fra initiativtakeren til et spesialforetak for verdipapirisering eller ved indirekte deltakelse av et spesialforetak for verdipapirisering, der de utstedte verdipapirene ikke utgjør noen betalingsforpliktelse for initiativtakeren,
 - 10) «syntetisk verdipapirisering» en verdipapirisering der overføringen av risiko oppnås ved at det anvendes kredittderivater eller garantier, og der eksponeringene som verdipapiriseres, forblir eksponeringer for initiativtakeren,
 - 11) «investor» en fysisk eller juridisk person som innehar en verdipapiriseringssposisjon,
 - 12) «institusjonell investor» en investor som er enten
 - a) et forsikringsforetak som definert i artikkel 13 nr. 1 i direktiv 2009/138/EF,
 - b) et gjenforsikringsforetak som definert i artikkel 13 nr. 4 i direktiv 2009/138/EF,
 - c) et tjenestepensjonsforetak som omfattes av europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/2341²³ i samsvar med direktivets artikkel 2, med mindre en medlemsstat har valgt å unnta dette foretaket helt eller delvis fra anvendelsen av det nevnte direktivet i samsvar med artikkel 5 i det nevnte direktivet, eller en kapitalforvalter eller en godkjent enhet utpekt av et tjenestepensjonsforetak i henhold til artikkel 32 i direktiv (EU) 2016/2341,
 - d) en forvalter av alternative investeringsfond (AIF-forvalter) som definert i artikkel 4 nr. 1 bokstav b) i direktiv 2011/61/EU, som forvalter og/eller markedsfører alternative investeringsfond i Unionen,
 - e) et forvaltningsselskap for en innretning for kollektiv investering i omsettelige verdipapirer (UCITS), som definert i artikkel 2 nr. 1 bokstav b) i direktiv 2009/65/EF,
 - f) et internt forvaltet UCITS-fond som er et investeringsselskap som er godkjent i samsvar med direktiv 2009/65/EF, og som ikke

²³ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2016/2341 av 14. desember 2016 om virksomhet i og tilsyn med tjenestepensjonsforetak (EUT L 354 av 23.12.2016, s. 37).

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

- har utpekt et forvaltningsselskap med tilatelse i henhold til det nevnte direktivet til å forestå forvaltningen,
- g) en kredittinstitusjon som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 1 i forordning (EU) nr. 575/2013 i henhold til den nevnte forordningen, eller et verdipapirforetak som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 2 i den nevnte forordningen,
- 13) «forvalter» et foretak som forestår den daglige forvaltningen av en gruppe av kjøpte fordringer eller de underliggende kreditteksponeringene,
- 14) «likviditetsfasilitet» den verdipapiriseringsposisjonen som oppstår som følge av en kontraktsfestet avtale om å yte finansiering for å sikre at kontantstrømmene når investorene til rett tid,
- 15) «rullerende eksponering» en eksponering der låntakeres utestående beløp kan variere etter hvor mye disse låntakerne velger å låne og betale tilbake, opptil en avtalt grense,
- 16) «rullerende verdipapirisering» en verdipapirisering der selve verdipapiriseringsstrukturen er rullerende ved at eksponeringer legges til eller fjernes fra gruppen av eksponeringer, uavhengig av om eksponeringene rullerer,
- 17) «bestemmelse om tidlig innløsning» en kontraktsbestemmelse i forbindelse med verdipapirisering av rullerende eksponeringer eller en rullerende verdipapirisering, der det kreves at investorenes verdipapiriseringsposisjoner, dersom særlig definerte hendelser inntreffer, skal innløses før den opprinnelig fastsatte forfallsdatoen for disse posisjonene,
- 18) «førstepapstransje» den mest etterstilte transjen i en verdipapirisering, som er den første transjen som påføres tap på verdipapiriserte eksponeringer og dermed beskytter andretransjer og eventuelt transjer med høyere rang,
- 19) «verdipapiriseringsposisjon» en eksponering mot en verdipapirisering,
- 20) «opprinnelig långiver» en enhet som enten selv eller gjennom tilknyttede enheter, direkte eller indirekte, inngikk den opprinnelige avtalen som skapte en debtors eller potensiell debtors forpliktelser eller potensielle forpliktelser som førte til verdipapirisering av eksponeringen,
- 21) «fullt ut støttet ABCP-program» et ABCP-program som har den direkte, fullstendige støtten fra sin organisator ved at denne tilbyr spesialforetaket eller spesialforetakene for verdipapirisering en eller flere likviditetsfasiliteter som minst omfatter følgende:
- a) alle likviditets- og kredittrisikoen for ABCP-programmet,
 - b) eventuelle vesentlige forringelsesrisikoen for eksponeringene som verdipapiriseres,
 - c) andre ABCP-transaksjonskostnader og kostnader på ABCP-programnivå som er nødvendige for å garantere investoren full betaling av ethvert beløp fra ABCP-et,
- 22) «fullt ut støttet ABCP-transaksjon» en ABCP-transaksjon som støttes av en likviditetsfasilitet, på transaksjonsnivå eller på ABCP-programnivå, og som minst omfatter samtlige av følgende:
- a) alle likviditets- og kredittrisikoen for ABCP-transaksjonen,
 - b) eventuelle vesentlige forringelsesrisikoen for eksponeringene som verdipapiriseres i ABCP-transaksjonen,
 - c) andre ABCP-transaksjonskostnader og kostnader på ABCP-programnivå som er nødvendige for å garantere investoren full betaling av ethvert beløp fra ABCP-et,
- 23) «verdipapiriseringsregister» en juridisk person som sentralt samler inn og fører register over verdipapiriseringene.
- Ved anvendelse av artikkel 10 i denne forordningen skal henvisninger til «transaksjonsregister» i artikkel 61, 64, 65, 66, 73, 78, 79 og 80 i forordning (EU) nr. 648/2012 forstås som henvisninger til «verdipapiriseringsregister».

Artikkel 3

Salg av verdipapiriseringer til ikke-profesjonelle kunder

1. Selgeren av en verdipapiriseringsposisjon skal ikke selge en slik posisjon til en ikke-profesjonell kunde som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 11 i direktiv 2014/65/EU, med mindre samtlige av følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Selgeren av verdipapiriseringsposisjonen har foretatt en egnethetstest i samsvar med artikkel 25 nr. 2 i direktiv 2014/65/EU.
 - b) Selgeren av verdipapiriseringsposisjonen har på grunnlag av testen nevnt i bokstav a) forvissnet seg om at verdipapiriseringsposisjonen er egnet for vedkommende ikke-profesjonelle kunde.
 - c) Selgeren av verdipapiriseringsposisjonen oversender umiddelbart en rapport til den ikke-profesjonelle kunden om utfallet av egnethetstesten.

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

2. Dersom vilkårene fastsatt i nr. 1 er oppfylt og den ikke-profesjonelle kundens portefølje av finansielle instrumenter ikke overstiger 500 000 euro, skal selgeren, på grunnlag av opplysningene framlagt av den ikke-profesjonelle kunden i samsvar med nr. 3, sikre at den ikke-profesjonelle kunden til sammen ikke investerer mer enn 10 % av sin portefølje av finansielle instrumenter i verdipapiriseringsposisjoner, og at det opprinnelige beløpet som investeres i en eller flere verdipapiriseringsposisjoner, er på minst 10 000 euro.
3. Den ikke-profesjonelle kunden skal gi selgeren korrekte opplysninger om sin portefølje av finansielle instrumenter, herunder eventuelle investeringer i verdipapiriseringsposisjoner.
4. Ved anvendelse av nr. 2 og 3 skal den ikke-profesjonelle kundens portefølje av finansielle instrumenter omfatte kontantinnskudd og finansielle instrumenter, men ikke finansielle instrumenter som er stilt som sikkerhet.

Artikkel 4

Krav til spesialforetak for verdipapirisering

Spesialforetak for verdipapirisering kan ikke være etablert i et tredjeland som et av følgende gjelder for:

- a) Tredjelandet er oppført på FATFs liste over ikke-samarbeidsvillige høyrisikojurisdiksjoner.
- b) Tredjelandet har ikke undertegnet en avtale med en medlemsstat som sikrer at tredjelandet fullt ut overholder standardene fastsatt i artikkel 26 i mønsteravtalen til Organisasjonen for økonomisk samarbeid og utvikling (OECD) om beskatning av inntekter og kapital eller i OECDs mønsteravtale om utveksling av opplysninger i skattesaker, og sikrer effektiv utveksling av opplysninger i skattesaker, herunder eventuelle multilaterale skatteavtaler.

Kapittel 2

Bestemmelser som får anvendelse på alle verdipapiriseringer

Artikkel 5

Aktsomhetskrav til institusjonelle investorer

1. Institusjonelle investorer som ikke er initiativtakere, organisatorer eller opprinnelige långivere, skal før de innehar en verdipapiriseringsposisjon, kontrollere følgende:
 - a) Dersom initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren som er etablert i Unionen, ikke er en kredittinstitusjon eller et verdi-

papirforetak som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 1 og 2 i forordning (EU) nr. 575/2013, skal initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren yte enhver kreditt som gir opphav til de underliggende eksponeringene, på grunnlag av solide og veldefinerte kriterier og klart fastsatte prosesser for å godkjenne, endre, fornye og finansiere slik kreditt, og ha effektive systemer på plass for å anvende disse kriteriene og prosessene i samsvar med artikkel 9 nr. 1 i denne forordningen.

- b) Dersom initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren er etablert i et tredjeland, skal initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren yte enhver kreditt som gir opphav til de underliggende eksponeringene, på grunnlag av solide og veldefinerte kriterier og klart fastsatte prosesser for å godkjenne, endre, fornye og finansiere slik kreditt, og ha effektive systemer på plass for å anvende disse kriteriene og prosessene for å sikre at kreditten gis på grunnlag av en grundig vurdering av skyldnerens kredittverdighet.
- c) Dersom initiativtakeren, organisatoren eller den opprinnelige långiveren er etablert i Unionen, skal de løpende tilbakeholde en vesentlig netto økonomisk interesse i samsvar med artikkel 6, og den institusjonelle investoren skal underrettes om tilbakeholdelsen av risiko i samsvar med artikkel 7.
- d) Dersom initiativtakeren, organisatoren eller den opprinnelige långiveren er etablert i et tredjeland, skal de løpende tilbakeholde en vesentlig netto økonomisk interesse som under ingen omstendigheter skal være under 5 % som fastsatt i samsvar med artikkel 6, og underrette den institusjonelle investoren om tilbakeholdelsen av risiko.
- e) Initiativtakeren, organisatoren eller spesialforetaket for verdipapirisering har, dersom det er relevant, gjort tilgjengelig opplysningene som kreves i henhold til artikkel 7, så ofte og på den måten som er angitt i den nevnte artikkelen.

2. Som unntak fra nr. 1 skal kravet i nr. 1 bokstav a) få anvendelse på organisatoren når det gjelder fullt ut støttede ABCP-transaksjoner. I slike tilfeller skal organisatoren kontrollere at en initiativtaker eller opprinnelig långiver som ikke er en kredittinstitusjon eller et verdipapirforetak, yter enhver kreditt som gir opphav til

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

de underliggende eksponeringene, på grunnlag av solide og veldefinerte kriterier og klart fastsatte prosesser for å godkjenne, endre, fornye og finansiere slik kreditt, og har effektive systemer på plass for å anvende disse kriteriene og prosessene i samsvar med artikkel 9 nr. 1.

3. Institusjonelle investorer som ikke er initiativtakere, organisatorer eller opprinnelige långivere, skal før de innehar en verdipapiriseringssposisjon, foreta en aktsomhetsvurdering som gjør det mulig å vurdere risikoene som foreligger. Vurderingen skal minst omfatte følgende:

- a) Risikofaktorene ved den enkelte verdipapiriseringssposisjonen og de underliggende eksponeringene.
- b) Alle strukturelle trekk ved verdipapiriseringen som vil kunne ha en vesentlig innvirkning på resultatutviklingen for verdipapiriseringssposisjonen, herunder avtalefestet prioritering av betalinger og betalingsrelaterte utløsende faktorer, kredittforbedringer, likviditetsforbedringer, utløsende faktorer når det gjelder markedsverdi og transaksjonsspesifikke definisjoner av mislighold.
- c) Når det gjelder verdipapiriseringssposisjoner som meldes som STS i samsvar med artikkel 27, hvorvidt den aktuelle verdipapiriseringen oppfyller kravene fastsatt i artikkel 19–22 eller artikkel 23–26 samt artikkel 27. Institusjonelle investorer kan, i den grad det er hensiktsmessig, støtte seg på STS-meldingen i henhold til artikkel 27 nr. 1 og på de opplysningene som initiativtakeren, organisatoren og spesialforetaket for verdipapirisering har framlagt om at STS-kravene er oppfylt, uten utelukkende eller automatisk å støtte seg på denne meldingen eller opplysningene.

Når det gjelder et fullt ut støttet ABCP-program, skal institusjonelle investorer i sertifikatet utstedt av det aktuelle ABCP-programmet, uten hensyn til første ledd bokstav a) og b), vurdere særtrekkene ved ABCP-programmet og den fullstendige likviditetsstøtten.

4. Institusjonelle investorer som ikke er initiativtakere, organisatorer eller opprinnelige långivere, og som innehar en verdipapiriseringssposisjon, skal minst gjøre følgende:

- a) Innføre hensiktsmessige skriftlige framgangsmåter som står i forhold til verdipapiriseringssposisjonens risikoprofil og eventuelt posisjoner i og utenfor den institusjo-

nelle investorens handelsportefølje, for løpende å kunne overvåke samsvaret med nr. 1 og 3 og resultatutviklingen for verdipapiriseringssposisjonen og de underliggende eksponeringene.

Dersom det er relevant for verdipapiriseringen og de underliggende eksponeringene, skal de skriftlige framgangsmåtene omfatte overvåking av eksponeringstypen, prosentdelen av lån som er ubetalt mer enn 30, 60 og 90 dager etter forfall, misligholdsrater, forskuddsbetalingsrater, oppsagte lån, inndrivelsesrater, gjenkjøp, endringer av lån, betalingspauser, type sikkerhet og beboelse, frekvensfordelingen av kredittskår eller andre målinger av kredittverdiheten for de underliggende eksponeringene, bransjemessig og geografisk diversifisering og frekvensfordelingen av belåningsgraden med intervallbredder som gjør det lettere å foreta en hensiktsmessig følsomhetsanalyse. Dersom de underliggende eksponeringene selv består av verdipapiriseringssposisjoner, som tillatt i henhold til artikkel 8, skal institusjonelle investorer også overvåke de underliggende eksponeringene for disse posisjonene.

- b) Når det gjelder andre verdipapiriseringer enn et fullt ut støttet ABCP-program, regelmessig gjennomføre stresstesting av de kontantstrømmene og verdiene av sikkerheten som er stilt for de underliggende eksponeringene, eller i mangel av tilstrekkelige opplysninger om kontantstrømmer og verdiene av sikkerhetsstillelsen, stresstesting av tapsforutsetninger som tar hensyn til arten, omfanget og kompleksiteten når det gjelder risikoen knyttet til verdipapiriseringssposisjonen.
- c) Når det gjelder fullt ut støttede ABCP-programmer, regelmessig gjennomføre stress-testing av organisatorens solvens og likviditet.
- d) Sikre intern rapportering til sitt ledelsesorgan slik at ledelsesorganet er kjent med de vesentlige risikoene som oppstår som følge av verdipapiriseringssposisjonen, og slik at disse risikoene styres på en tilfredsstillende måte.
- e) På anmodning kunne godtgjøre overfor sine vedkommende myndigheter at de har en bred og inngående forståelse av verdipapiriseringssposisjonen og dens underliggende eksponeringer, og at de har innført skriftlige retningslinjer og framgangsmåter

for å styre risikoene ved verdipapiriseringsposisjonen og for å dokumentere kontrollene og aktsomhetsvurderingene i samsvar med nr. 1 og 2 og alle andre relevante opplysninger.

- f) Når det gjelder eksponeringer mot fullt ut støttede ABCP-programmer, på anmodning kunne godtgjøre overfor sine vedkommende myndigheter at de har en bred og inngående forståelse av organisatorens kredittkvalitet og av vilkårene for likviditetsfasiliteten som er gitt.
5. Uten at det berører nr. 1–4 i denne artikkelen, kan en institusjonell investor som har gitt en annen institusjonell investor fullmakt til å treffe beslutninger om forvaltningen av investeringer som kan innebære at den eksponeres mot en verdipapirisering, pålegge den forvaltende parten å oppfylle sine forpliktelser i henhold til denne artikkelen med hensyn til enhver eksponering mot en verdipapirisering som følge av disse beslutningene. Medlemsstatene skal sikre at når en institusjonell investor i henhold til dette nummeret pålegges å oppfylle forpliktelsene for en annen institusjonell investor og unnlater å gjøre dette, kan eventuelle sanksjoner i henhold til artikkel 32 og 33 ilegges den forvaltende parten og ikke den institusjonelle investoren som eksponeres mot verdipapiriseringen.

Artikkel 6

Tilbakeholdelse av risiko

1. Initiativtakeren, organisatoren eller den opprinnelige långiveren i en verdipapirisering skal løpende tilbakeholde en vesentlig netto økonomisk interesse i verdipapiriseringen på minst 5 %. Denne interessen skal måles når eksponeringen inngås, og skal fastsettes på grunnlag av den pålydende verdien av poster utenfor balansen. Dersom initiativtakeren, organisatoren eller den opprinnelige långiveren ikke har avtalt seg imellom hvem som skal beholde den vesentlige netto økonomiske interessen, er det initiativtakeren som skal beholde den vesentlige netto økonomiske interessen. Tilbakeholdelseskravene skal ikke anvendes flere ganger for samme verdipapirisering. Den vesentlige netto økonomiske interessen skal ikke fordeles på ulike typer tilbakeholdende enheter og skal ikke være gjenstand for noen kreditttrisikoreduksjon eller sikring.

Ved anvendelse av denne artikkelen skal en enhet ikke anses som initiativtaker dersom

enheten ble etablert eller driver virksomhet utelukkende for å verdipapirisere eksponeringer.

2. Initiativtakere skal ikke velge ut eiendeler for overføring til spesialforetaket for verdipapirisering med sikte på å gjøre tapene på eiendelene som er overført til spesialforetaket for verdipapirisering, målt over hele transaksjonens løpetid, eller inntil fire år dersom transaksjonen har en løpetid på mer enn fire år, større enn tapene i samme periode på sammenlignbare eiendeler i initiativtakerens balanse. Dersom den vedkommende myndigheten finner bevis som tilsier at dette forbudet er overtrådt, skal den vedkommende myndigheten undersøke resultatutviklingen for eiendelene som er overført til spesialforetaket for verdipapirisering, og sammenlignbare eiendeler i initiativtakerens balanse. Dersom de overførte eiendelene som følge av initiativtakerens forsettlig handlinger har en vesentlig dårligere resultatutvikling enn de tilsvarende eiendelene i initiativtakerens balanse, skal den vedkommende myndigheten ilegge en sanksjon i henhold til artikkel 32 og 33.
3. Bare følgende metoder skal anses som tilbakeholdelse av en vesentlig netto økonomisk interesse på minst 5 % i henhold til nr. 1:
- a) Tilbakeholdelse av minst 5 % av den pålydende verdien for hver av transjene som er solgt eller overført til investorer.
 - b) Ved rullerende verdipapiriseringer eller verdipapirisering av rullerende eksponeringer, tilbakeholdelse av initiativtakerens interesse på minst 5 % av den pålydende verdien av hver enkelt av de verdipapiriserte eksponeringene.
 - c) Tilbakeholdelse av tilfeldig utvalgte eksponeringer som tilsvarer minst 5 % av de verdipapiriserte eksponeringenes pålydende verdi, når slike ikke-verdipapiriserte eksponeringer ellers ville blitt verdipapirisert i verdipapiriseringen, forutsatt at antallet potensielt verdipapiriserte eksponeringer er minst 100 når eksponeringen inngås.
 - d) Tilbakeholdelse av førstetapstransjen og dersom denne tilbakeholdelsen ikke utgjør 5 % av de verdipapiriserte eksponeringenes pålydende verdi, om nødvendig andre transjer med samme eller en strengere risiko-profil enn de transjene som er overført eller solgt til investorer, og som ikke forfaller tidligere enn de transjene som er overført eller solgt til investorer, slik at tilbakeholdelsen samlet tilsvarer minst 5 % av de

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

verdipapiriserte eksponeringenes pålydende verdi.

- e) Tilbakeholdelse av en førstetapseksponering på minst 5 % av hver verdipapirisert eksponering i verdipapiriseringen.
4. Dersom et blandet finansielt holdingselskap som er etablert i Unionen i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/87/EF²⁴, en morinstitusjon eller et finansielt holdingselskap som er etablert i Unionen, eller et av dets datterforetak i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013, som initiativtaker eller organisator verdipapiriserer eksponeringer fra en eller flere kredittinstitusjoner, verdipapirforetak eller andre finansinstitusjoner som er omfattet av tilsyn på konsolidert grunnlag, kan kravene nevnt i nr. 1 oppfylles på grunnlag av den konsoliderte stillingen til den tilknyttede morinstitusjonen, det finansielle holdingselskapet eller det blandede finansielle holdingselskapet som er etablert i Unionen.

Første ledd får ikke anvendelse med mindre kredittinstitusjonene, verdipapirforetakene eller finansinstitusjonene som inngikk de verdipapiriserte eksponeringene, oppfyller kravene fastsatt i artikkel 79 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU²⁵ og i god tid gir initiativtakeren, organisatoren og mor-kredittinstitusjonen i Unionen, det finansielle holdingselskapet eller det blandede finansielle holdingselskapet som er etablert i Unionen, de opplysningene som er nødvendige for å oppfylle kravene fastsatt i artikkel 5 i denne forordningen.

5. Nr. 1 får ikke anvendelse når de verdipapiriserte eksponeringene er eksponeringer mot eller eksponeringer som er fullt ut, ubetinget og ugjenkallelig garantert av
 - a) sentralmyndigheter eller sentralbanker,
 - b) regionale og lokale myndigheter og offentlige foretak i medlemsstatene i henhold til artikkel 4 nr. 1 punkt 8 i forordning (EU) nr. 575/2013,

- c) institusjoner som er gitt en risikovekt på høyst 50 % i henhold til tredje del avdeling II kapittel 2 i forordning (EU) nr. 575/2013,
- d) nasjonale støttebanker eller -institusjoner i henhold til artikkel 2 punkt 3 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 2015/1017²⁶, eller
- e) de multilaterale utviklingsbankene oppført i artikkel 117 i forordning (EU) nr. 575/2013.

6. Nr. 1 får ikke anvendelse på transaksjoner som er basert på en klar, gjennomiktig og tilgjengelig indeks, der de underliggende referanse-enheterne er identiske med dem som utgjør en indeks over enheter som handles bredt, eller som er andre omsettelige verdipapirer enn verdipapiriseringsposisjoner.

7. EBA skal i nært samarbeid med ESMA og Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner (EIOPA), som ble opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010²⁷, utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å spesifisere kravet om tilbakeholdelse av risiko nærmere, særlig med hensyn til

- a) reglene om tilbakeholdelse av risiko i henhold til nr. 3, herunder oppfyllelse av tilbakeholdelseskravet gjennom en syntetisk eller betinget form for tilbakeholdelse,
- b) måling av tilbakeholdelsesnivået nevnt i nr. 1,
- c) forbudet mot sikring eller salg av den tilbakeholdte interessen,
- d) vilkårene for tilbakeholdelse på konsolidert grunnlag i samsvar med nr. 4,
- e) vilkårene for unntak for transaksjoner som er basert på en klar, gjennomiktig og tilgjengelig indeks som nevnt i nr. 6.

EBA skal legge fram disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 18. juli 2018.

Kommisjonen gis myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske

²⁴ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/87/EF av 16. desember 2002 om utvidet tilsyn med kredittinstitusjoner, forsikringsforetak og investeringsforetak i et finansielt konglomerat, og om endring av rådsdirektiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt europaparlaments- og rådsdirektiv 98/78/EF og 2000/12/EF (EUT L 35 av 11.2.2003, s. 1).

²⁵ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU av 26. juni 2013 om adgang til å utøve virksomhet som kredittinstitusjon og om tilsyn med kredittinstitusjoner og verdipapirforetak, om endring av direktiv 2002/87/EF og om oppheving av direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 338).

²⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/1017 av 25. juni 2015 om Det europeiske fondet for strategiske investeringer, Det europeiske senteret for investeringsrådgivning og Den europeiske portalen for investeringsprosjekter og om endring av forordning (EU) nr. 1291/2013 og (EU) nr. 1316/2013 – Det europeiske fondet for strategiske investeringer (EUT L 169 av 1.7.2015, s. 1).

²⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/79/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 48).

reguleringsstandardene nevnt i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 7

Gjennomsiktighetskrav for initiativtakere, organisatorer og spesialforetak for verdipapirisering

1. I samsvar med nr. 2 i denne artikkelen skal initiativtakeren, organisatoren og spesialforetaket for verdipapirisering i en verdipapirisering gjøre minst følgende opplysninger tilgjengelig for innehavere av en verdipapiriseringssposisjon, for de vedkommende myndighetene som nevnt i artikkel 29 og, på anmodning, for potensielle investorer:
 - a) Opplysninger om de underliggende eksponeringene hvert kvartal, eller når det gjelder ABCP, opplysninger om de underliggende fordringene eller kredittfordringene hver måned.
 - b) All underliggende dokumentasjon som er nødvendig for å forstå transaksjonen, herunder, men ikke begrenset til, dersom det er relevant, følgende dokumenter:
 - i) Det endelige tilbudsokumentet eller prospektet sammen med de avsluttende transaksjonsdokumentene, men unntatt juridiske uttalelser.
 - ii) Ved tradisjonell verdipapirisering, avtalen om salg av eiendelen, avtalen om tildeling, novasjon eller overføring samt eventuelle relevante forvaltningserklæringer.
 - iii) Derivatkontrakter og garantiavtaler samt alle relevante dokumenter knyttet til avtaler om sikkerhetsstillelse dersom eksponeringene som verdipapiriseres, forblir eksponeringer for initiativtakeren.
 - iv) Avtaler om forvaltning, reserveforvaltning, administrasjon og likviditetsstyring.
 - v) Forvaltningsfullmakt, sikkerhetsdokument, agenturavtale, bankkontoavtale, avtale om investeringsgaranti, avtale om innlemmede vilkår eller masterfonsdramme eller definisjoner, eventuelt juridisk dokumentasjon med tilsvarende rettsgyldighet.
 - vi) Relevante avtaler mellom kreditorer, dokumentasjon på derivater, avtaler om etterstilte lån, avtaler om etableringslån og avtaler om likviditetsfasiliteter.

Den underliggende dokumentasjonen skal inneholde en detaljert beskrivelse av prioriteringen av betalinger i verdipapiriseringen.

- c) Dersom et prospekt ikke er utarbeidet i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/71/EF²⁸, et sammendrag av transaksjonen eller en oversikt over hovedtrekkene ved verdipapiriseringen, herunder, dersom det er relevant,
 - i) nærmere opplysninger om transaksjonens struktur, herunder strukturdiagrammer med en oversikt over transaksjonen, kontantstrømmene og eierstrukturen,
 - ii) nærmere opplysninger om eksponeringens egenskaper, kontantstrømmer, tapsfordeling, funksjoner for kredittforbedring og likviditetsstøtte,
 - iii) opplysninger om stemmeretter for innehaverne av en verdipapiriseringssposisjon og deres forhold til andre sikrede kreditorer,
 - iv) en liste over alle utløsende faktorer og hendelser nevnt i dokumentene fremlagt i samsvar med bokstav b) som kan ha en vesentlig innvirkning på resultatutviklingen for verdipapiriseringssposisjonen,
- d) når det gjelder STS-verdipapiriseringer, STS-meldingen nevnt i artikkel 27,
- e) investorrapporter hvert kvartal, eller når det gjelder ABCP, investorrapporter hver måned, med følgende innhold:
 - i) alle vesentlige og relevante opplysninger om kredittkvalitet og resultatutvikling for underliggende eksponeringer,
 - ii) opplysninger om hendelser som utløser endringer i prioriteringen av betalinger eller utskiftingen av motparter, og når det gjelder verdipapiriseringer som ikke er ABCP-transaksjoner, opplysninger om kontantstrømmer generert av de underliggende eksponeringene og av verdipapiriseringens forpliktelser,
 - iii) opplysninger om den tilbakeholdte risikoen, herunder opplysninger om hvilken av metodene fastsatt i artikkel 6 nr. 3 som er anvendt, i samsvar med artikkel 6,

²⁸ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/71/EF av 4. november 2003 om det prospekt som skal offentliggjøres når verdipapirer legges ut til offentlig tegning eller opptas til notering, og om endring av direktiv 2001/34/EF (EUT L 345 av 31.12.2003, s. 64).

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

- f) all innsideinformasjon knyttet til verdipapiriseringen som initiativtakeren, organisatoren eller spesialforetaket for verdipapirisering er forpliktet til å offentliggjøre i samsvar med artikkel 17 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 596/2014²⁹ om innsidehandel og markedsmanipulering,
- g) dersom bokstav f) ikke får anvendelse, alle betydelige hendelser som for eksempel
 - i) en vesentlig overtredelse av forpliktelsene fastsatt i dokumentene som gjøres tilgjengelig i samsvar med bokstav b), herunder korrigerende tiltak, fritak eller godkjenning som senere blir framlagt i forbindelse med en slik overtredelse,
 - ii) en endring i de strukturelle trekkene som kan ha en vesentlig innvirkning på resultatutviklingen for verdipapiriseringen,
 - iii) en endring i risikofaktorene ved verdipapiriseringen eller de underliggende eksponeringene som kan ha en vesentlig innvirkning på resultatutviklingen for verdipapiriseringen,
 - iv) når det gjelder STS-verdipapiriseringer, dersom verdipapiriseringen ikke lenger oppfyller STS-kravene, eller dersom vedkommende myndigheter har truffet korrigerende eller administrative tiltak,
 - v) enhver vesentlig endring av transaksjonsdokumentene.

Opplysningene beskrevet i første ledd bokstav b), c) og d) skal gjøres tilgjengelig før prisen fastsettes.

Opplysningene beskrevet i første ledd bokstav a) og e) skal gjøres tilgjengelig samtidig hvert kvartal og senest én måned etter forfallsdatoen for betaling av renter, eller når det gjelder ABCP-transaksjoner, senest én måned etter utløpet av den perioden rapporten gjelder.

Når det gjelder ABCP-programmer, skal opplysningene beskrevet i første ledd bokstav a), bokstav c) ii) og bokstav e) i) gjøres tilgjengelig i sammenfattet form for innehavere av verdipapiriseringssposisjoner og, på anmodning, for potensielle investorer. Låneopplysninger skal gjøres tilgjengelig for organisa-

toren og, på anmodning, for vedkommende myndigheter.

Uten at det berører anvendelsen av forordning (EU) nr. 596/2014, skal opplysningene beskrevet i første ledd bokstav f) og g) gjøres tilgjengelig umiddelbart.

Ved anvendelse av dette nummeret skal initiativtakeren, organisatoren og spesialforetaket for verdipapirisering i en verdipapirisering overholde nasjonal rett og unionsretten om vern av fortrolige opplysninger og behandling av personopplysninger, for å unngå mulige brudd på regelverket og på eventuell taushetsplikt om opplysninger knyttet til kunden, den opprinnelige långiveren eller debitoren, med mindre de fortrolige opplysningene er anonymiserte eller sammenfattede.

Særlig når det gjelder opplysningene nevnt i første ledd bokstav b), kan initiativtakeren, organisatoren eller spesialforetaket for verdipapirisering legge fram et sammendrag av den aktuelle dokumentasjonen.

Vedkommende myndigheter nevnt i artikkel 29 skal kunne anmode om å få utlevert de fortrolige opplysningene de trenger for å kunne utføre sine oppgaver i henhold til denne forordningen.

2. Initiativtakeren, organisatoren og spesialforetaket for verdipapirisering skal seg imellom utpeke én enhet som skal oppfylle opplysningskravene i henhold til nr. 1 første ledd bokstav a), b), d), e), f) og g).

Den enheten som blir utpekt i samsvar med første ledd, skal gjøre opplysningene om en verdipapiriseringstransaksjon tilgjengelig gjennom et verdipapiriseringsregister.

Forpliktelsene nevnt i andre og fjerde ledd får ikke anvendelse på verdipapiriseringer som det i henhold til direktiv 2003/71/EF ikke er plikt til å utarbeide prospekter for.

Dersom det ikke er registrert noe verdipapiriseringsregister i samsvar med artikkel 10, skal enheten som blir utpekt for å oppfylle kravene fastsatt i nr. 1 i denne artikkelen, gjøre opplysningene tilgjengelig via et nettsted som

- a) har et velfungerende system for kontroll av datakvaliteten,
- b) er underlagt egnede styringsstandarter og skal sikre vedlikehold og drift av en egnet organisasjonsstruktur, som sikrer kontinuitet og at nettstedet fungerer etter hensikten,
- c) er omfattet av systemer, kontroller og framgangsmåter, som identifiserer alle relevante kilder til operasjonell risiko,

²⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 596/2014 av 16. april 2014 om markedsmissbruk (markedsmissbruksforordningen) og om oppheving av europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/6/EF og kommisjonsdirektiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 1).

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

- d) har systemer som sikrer vern og integritet for de opplysningene som mottas, og rask registrering av opplysningene, og
- e) gjør det mulig å oppbevare opplysningene i minst fem år etter utløpet av verdipapiriseringen.

Enheten som har ansvar for å rapportere opplysningene, og verdipapiriseringsregisteret der opplysningene gjøres tilgjengelig, skal angis i dokumentasjonen om verdipapiriseringen.

3. ESMA skal i nært samarbeid med EBA og EIOPA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarter for å angi hvilke opplysninger initiativtakeren, organisatoren og spesialforetaket for verdipapirisering skal legge fram for å oppfylle sine forpliktelser i henhold til nr. 1 første ledd bokstav a) og e), samtidig som det tas hensyn til hvor nyttige opplysningene er for innehaveren av verdipapiriseringsposisjonen, om verdipapiriseringsposisjonen er av kortsiktig art, og dersom det gjelder en ABCP-transaksjon, om den er fullt ut støttet av en organisator.

ESMA skal legge fram disse utkastene til tekniske reguleringsstandarter for Kommissjonen innen 18. januar 2019.

Kommissjonen gis myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

4. For å sikre ensartede vilkår for anvendelse av opplysningene som skal angis i samsvar med nr. 3, skal ESMA i nært samarbeid med EBA og EIOPA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarter som fastsetter formatet på opplysningene ved hjelp av standardiserte maler.

ESMA skal legge fram disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarter for Kommissjonen innen 18. januar 2019.

Kommissjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i dette nummeret i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 8

Forbud mot reverdipapirisering

1. De underliggende eksponeringene som brukes i en verdipapirisering, skal ikke omfatte verdipapiriseringsposisjoner.

Som unntak får første ledd ikke anvendelse på

- a) verdipapiriseringer der verdipapirene er utstedt før 1. januar 2019, og
- b) verdipapiriseringer som skal brukes for rettmessige formål som fastsatt i nr. 3, der verdipapirene er utstedt 1. januar 2019 eller senere.

2. En vedkommende myndighet som er utpekt i henhold til artikkel 29 nr. 2, 3 eller 4, alt etter hva som er relevant, kan gi en enhet som står under dens tilsyn, tillatelse til å legge verdipapiriseringsposisjoner inn som underliggende eksponeringer i en verdipapirisering dersom den nevnte vedkommende myndigheten anser at bruken av en reverdipapirisering har et rettmessig formål i henhold til nr. 3.

Dersom enheten under tilsyn er en kredittinstitusjon eller et verdipapirforetak som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 1 og 2 i forordning (EU) nr. 575/2013, skal den vedkommende myndigheten nevnt i første ledd i dette nummeret, rådføre seg med krisehåndteringsmyndigheten og enhver annen myndighet som er relevant for enheten, før det gis tillatelse til legge verdipapiriseringsposisjoner til som underliggende eksponeringer i en verdipapirisering. Et slikt samråd skal ikke vare i mer enn 60 dager fra den datoen da den vedkommende myndigheten underretter krisehåndteringsmyndigheten og eventuelle andre myndigheter som er relevante for denne enheten, om behovet for samråd.

Dersom samrådet fører til en beslutning om å gi tillatelse til bruk av verdipapiriseringsposisjoner som underliggende eksponeringer i en verdipapirisering, skal den vedkommende myndigheten underrette ESMA om dette.

3. Ved anvendelse av denne artikkelen skal følgende anses som rettmessige formål:
 - a) Tilrettelegging for avvikling av en kredittinstitusjon, et verdipapirforetak eller en finansinstitusjon.
 - b) Sikring av en kredittinstitusjons, et verdipapirforetaks eller en finansinstitusjons lønnsomhet ved fortsatt drift for å unngå avvikling.
 - c) Dersom de underliggende eksponeringene blir misligholdte, ivareta investorenes interesser.
4. Et fullt ut støttet ABCP-program skal ikke anses som en reverdipapirisering i henhold til denne artikkelen, forutsatt at ingen av ABCP-transaksjonene innenfor programmet er reverdipapiriseringer, og at kredittforbedringen ikke innebærer at det opprettes et nytt transjesjikt på programnivå.

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

5. For å avspeile markedsutviklingen for andre reverdipapiriseringer som er gjennomført for rettmessige formål, samtidig som det tas hensyn til de overordnede målene om finansiell stabilitet og ivaretaking av investorenes interesser, kan ESMA i nært samarbeid med EBA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å supplere listen over rettmessige formål fastsatt i nr. 3.

ESMA skal legge fram disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen. Kommisjonen gis myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 9

Kriterier for kredittgivning

1. Initiativtakere, organisatorer og opprinnelige långivere skal anvende de samme solide og veldefinerte kriteriene for kredittgivning på eksponeringer som skal verdipapiriseres, som på ikke-verdipapiriserte eksponeringer. For dette formålet skal de samme klart fastsatte prosessene for godkjenning og, dersom det er relevant, endring, fornyelse og refinansiering av kreditt anvendes. Initiativtakere, organisatorer og opprinnelige långivere skal ha effektive systemer på plass for å anvende disse kriteriene og prosessene for å sikre at kredittgivningen er basert på en grundig vurdering av skyldnerens kredittverdighet, som tar tilstrekkelig hensyn til faktorer som er relevante for å kontrollere sannsynligheten for at skyldner vil oppfylle sine forpliktelser i henhold til kredittavtalen.
2. Når det gjelder verdipapiriseringer der de underliggende eksponeringene er boliglån som er tatt opp etter at direktiv 2014/17/EU trådte i kraft, skal denne gruppen av lån ikke omfatte lån som har blitt markedsført og gitt på betingelse av at lånsøker, eventuelt formidlerne dersom det er relevant, er gjort oppmerksom på at opplysningene kanskje ikke er verifisert av långiveren.
3. Dersom en initiativtaker kjøper en tredjeparts eksponeringer for egen regning og deretter verdipapiriserer dem, skal initiativtakeren kontrollere at den enheten som var direkte eller indirekte involvert i den opprinnelige avtalen som skapte forpliktelsene eller de potensielle forpliktelsene som skal verdipapiriseres, oppfyller kravene nevnt i nr. 1.

4. Nr. 3 får ikke anvendelse dersom

- a) den opprinnelige avtalen som skapte en debitors eller potensiell debitors forpliktelser eller potensielle forpliktelser, ble inngått før direktiv 2014/17/EU trådte i kraft, og
- b) initiativtakeren som kjøper en tredjeparts eksponeringer for egen regning og deretter verdipapiriserer dem, overholder de forpliktelsene som initiativtakere skulle oppfylle i henhold til artikkel 21 nr. 2 i delegert forordning (EU) nr. 625/2014 før 1. januar 2019.

Kapittel 3

Vilkår og framgangsmåter for registrering av et verdipapiriseringsregister

Artikkel 10

Registrering av et verdipapiriseringsregister

1. For det formålet som følger av artikkel 5, skal et verdipapiriseringsregister registreres hos ESMA på de vilkårene og etter den framgangsmåten som er fastsatt i denne artikkelen.
2. For å kunne bli registrert i henhold til denne artikkelen skal et verdipapiriseringsregister være en juridisk person etablert i Unionen, anvende framgangsmåter for å kontrollere at opplysningene som rapporteres til det i henhold til artikkel 7 nr. 1 i denne forordningen, er fullstendige og sammenhengende, og oppfylle kravene i artikkel 78, 79 og 80 nr. 1–3 og nr. 5 og 6 i forordning (EU) nr. 648/2012. Ved anvendelse av denne artikkelen skal henvisninger i artikkel 78 og 80 i forordning (EU) nr. 648/2012 til artikkel 9 i den nevnte forordningen forstås som henvisninger til artikkel 5 i denne forordningen.
3. Registreringen av et verdipapiriseringsregister skal gjelde for hele Unionen.
4. Et registrert verdipapiriseringsregister skal til enhver tid oppfylle vilkårene for registrering. Et verdipapiriseringsregister skal uten unødig opphold underrette ESMA om eventuelle vesentlige endringer i vilkårene for registrering.
5. Et verdipapiriseringsregister skal sende et av følgende til ESMA:
 - a) En søknad om registrering.
 - b) En søknad om utvidet registrering ved anvendelse av artikkel 7 i denne forordningen, dersom transaksjonsregisteret allerede er registrert i henhold til avdeling VI kapittel 1 i forordning (EU) nr. 648/2012

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

eller kapittel III i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/2365³⁰.

6. Innen 20 virkedager etter mottak av søknaden skal ESMA vurdere om søknaden er fullstendig.

Dersom søknaden ikke er fullstendig, skal ESMA fastsette en frist for når verdipapiriseringsregisteret skal legge fram ytterligere opplysninger.

Når ESMA har fastslått at søknaden er fullstendig, skal ESMA underrette verdipapiriseringsregisteret om dette.

7. For å sikre ensartet anvendelse av denne artikkelen skal ESMA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som spesifiserer innholdet i følgende:

- a) Framgangsmåtene nevnt i nr. 2 i denne artikkelen som verdipapiriseringsregistre skal anvende for å kontrollere at opplysningene som gjøres tilgjengelig for dem i henhold til artikkel 7 nr. 1, er fullstendige og sammenhengende.
- b) Søknaden om registrering nevnt i nr. 5 bokstav a).
- c) En forenklet søknad om utvidet registrering som nevnt i nr. 5 bokstav b).

ESMA skal legge fram disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 18. januar 2019.

Kommisjonen gis myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

8. For å sikre ensartede vilkår for anvendelse av nr. 1 og 2 skal ESMA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder som fastsetter formatet for både

- a) søknaden om registrering nevnt i nr. 5 bokstav a),
- b) søknaden om utvidet registrering nevnt i nr. 5 bokstav b).

Med hensyn til første ledd bokstav b) skal ESMA utarbeide et forenklet format for å unngå overlappende framgangsmåter.

ESMA skal legge fram disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 18. januar 2019.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i

dette nummeret i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 11

Underretning til og samråd med vedkommende myndigheter før registreringen eller utvidelsen av registreringen

1. Dersom et verdipapiriseringsregister som søker om registrering eller utvidet registrering som transaksjonsregister, er en enhet som er godkjent eller registrert av en vedkommende myndighet i den medlemsstaten der den er etablert, skal ESMA uten unødig opphold underrette og rådspørre den nevnte vedkommende myndigheten før registreringen eller utvidelsen av registreringen av verdipapiriseringsregisteret.
2. ESMA og den berørte vedkommende myndigheten skal utveksle alle opplysninger som er nødvendige for registreringen eller utvidelsen av en registrering av verdipapiriseringsregisteret, og for tilsynet med at enheten overholder vilkårene for registrering eller tillatelse i den medlemsstaten der den er etablert.

Artikkel 12

Behandling av søknaden

1. ESMA skal innen 40 virkedager fra underretningen nevnt i artikkel 10 nr. 6 behandle søknaden om registrering eller utvidelse av registrering på grunnlag av hvorvidt verdipapiriseringsregisteret oppfyller kravene i dette kapittelet og vedta en fullstendig begrunnet beslutning om å godta eller avslå en registrering eller en utvidelse av registreringen.
2. ESMA's beslutning i henhold til nr. 1 får virkning den femte virkedagen etter at den ble vedtatt.

Artikkel 13

Underretning om ESMA's beslutninger om registrering eller en utvidelse av registreringen

1. Dersom ESMA vedtar en beslutning i henhold til artikkel 12 eller tilbakekaller registreringen i henhold til artikkel 15 nr. 1, skal ESMA innen fem virkedager underrette verdipapiriseringsregisteret om dette med en fullstendig begrunnelse for beslutningen.

ESMA skal uten unødig opphold underrette den vedkommende myndigheten som nevnt i artikkel 11 nr. 1 om sin beslutning.

³⁰ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 2015/2365 av 25. november 2015 om gjennomsiktighet med hensyn til verdipapirfinansieringstransaksjoner og gjenbruk og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 337 av 23.12.2015, s. 1).

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

2. ESMA skal uten unødig opphold underrette Kommisjonen om alle beslutninger som treffes i samsvar med nr. 1.
3. ESMA skal på sitt nettsted offentliggjøre en liste over verdipapiriseringsregistre som er registrert i samsvar med denne forordningen. Listen skal ajourføres innen fem virkedager etter vedtakelsen av en beslutning i henhold til nr. 1.

Artikkel 14

ESMAs myndighet

1. Den myndigheten som gis ESMA i henhold til artikkel 61–68, 73 og 74 i forordning (EU) nr. 648/2012, sammenholdt med vedlegg I og II til den nevnte forordningen, skal også utøves med hensyn til denne forordningen. Henvisninger til artikkel 81 nr. 1 og 2 i forordning (EU) nr. 648/2012 i vedlegg I til den nevnte forordningen skal forstås som henvisninger til artikkel 17 nr. 1 i denne forordningen.
2. Den myndigheten som i henhold til artikkel 61–63 i forordning (EU) nr. 648/2012 er gitt ESMA, en tjenestemann hos ESMA eller en annen person med fullmakt fra ESMA, skal ikke anvendes for å kreve offentliggjøring av opplysninger eller dokumenter som er underlagt taushetsplikt.

Artikkel 15

Tilbakekalling av registrering

1. Uten at det berører artikkel 73 i forordning (EU) nr. 648/2012, skal ESMA tilbakekalle registreringen av et verdipapiriseringsregister dersom verdipapiriseringsregisteret
 - a) uttrykkelig gir avkall på registreringen eller ikke har levert tjenester de seneste seks månedene,
 - b) har fått registreringen på grunnlag av uriktige opplysninger eller andre uregelmessigheter, eller
 - c) ikke lenger oppfyller vilkårene for registreringen.
2. ESMA skal uten unødig opphold underrette den berørte vedkommende myndigheten nevnt i artikkel 11 nr. 1 om sin beslutning om å tilbakekalle registreringen av et verdipapiriseringsregister.
3. En vedkommende myndighet i en medlemsstat der verdipapiriseringsregisteret leverer tjenester og utøver virksomhet, som anser at et av vilkårene nevnt i nr. 1 er oppfylt, kan anmode ESMA om å undersøke om vilkårene

for tilbakekalling av registreringen av det aktuelle verdipapiriseringsregisteret er oppfylt. Dersom ESMA beslutter ikke å tilbakekalle registreringen av det aktuelle verdipapiriseringsregisteret, skal ESMA gi en fullstendig begrunnelse for beslutningen.

4. Den vedkommende myndigheten som er nevnt i nr. 3 i denne artikkelen, skal være den myndigheten som er utpekt i henhold til artikkel 29 i denne forordningen.

Artikkel 16

Tilsynsavgifter

1. ESMA skal pålegge verdipapiriseringsregistre avgifter i samsvar med denne forordningen og i samsvar med de delegerte rettsaktene som vedtas i henhold til nr. 2 i denne artikkelen.

Disse avgiftene skal stå i forhold til det aktuelle verdipapiriseringsregisterets omsetning og fullt ut dekke ESMAs nødvendige kostnader i forbindelse med registrering av og tilsyn med verdipapiriseringsregistre samt refusjon av eventuelle kostnader som de vedkommende myndighetene pådrar seg som resultat av en delegering av oppgaver i henhold til artikkel 14 nr. 1 i denne forordningen. Når det i artikkel 14 nr. 1 i denne forordningen vises til artikkel 74 i forordning (EU) nr. 648/2012, skal henvisninger til artikkel 72 nr. 3 i den nevnte forordningen forstås som henvisninger til nr. 2 i denne artikkelen.

Dersom et transaksjonsregister allerede er registrert i henhold til avdeling VI kapittel 1 i forordning (EU) nr. 648/2012 eller kapittel III i forordning (EU) 2015/2365, skal avgiftene nevnt i første ledd i dette nummeret bare justeres for å gjenspeile ytterligere nødvendige utgifter og kostnader i forbindelse med registrering av og tilsyn med verdipapiriseringsregistre i henhold til denne forordningen.

2. Kommisjonen gis myndighet til å vedta en delegert rettsakt i samsvar med artikkel 47 for å utfylle denne forordningen med hensyn til nærmere angivelse av hvilke avgifter som skal betales, i hvilke tilfeller de skal betales, hvor store avgiftsbeløpene skal være, og hvordan de skal betales.

Artikkel 17

Tilgang til opplysninger i et verdipapiriseringsregister

1. Uten at det berører artikkel 7 nr. 2, skal et verdipapiriseringsregister samle inn og opp-

bevare opplysninger om verdipapiriseringer. Det skal gi direkte og umiddelbar tilgang vederlagsfritt for alle følgende enheter slik at de kan ivareta sitt ansvar og sine oppgaver og forpliktelser:

- a) ESMA.
 - b) EBA.
 - c) EIOPA.
 - d) ESRB.
 - e) Berørte medlemmer av Det europeiske system av sentralbanker (ESSB), herunder Den europeiske sentralbank (ESB) når banken utfører sine oppgaver innenfor en felles tilsynsordning i henhold til forordning (EU) nr. 1024/2013.
 - f) Berørte myndigheter hvis respektive tilsynsansvar og -oppgaver omfatter transaksjoner, markeder, deltakere og eiendeler som omfattes av denne forordningens virkeområde.
 - g) Krisehåndteringsmyndighetene utpekt i henhold til artikkel 3 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU³¹.
 - h) Det felles krisehåndteringsråd opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 806/2014³².
 - i) Myndighetene nevnt i artikkel 29.
 - j) Investorer og potensielle investorer.
2. ESMA skal i nært samarbeid med EBA og EIOPA og samtidig som det tas hensyn til behovene til enhetene nevnt i nr. 1, utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarter som fastsetter
- a) nærmere opplysninger om verdipapiriseringen nevnt i nr. 1 som initiativtakeren, organisatoren eller spesialforetaket for verdipapirisering skal legge fram for å oppfylle sine forpliktelser i henhold til artikkel 7 nr. 1,

- b) de operasjonelle standardene som kreves for å muliggjøre rettidig, strukturert og omfattende
- i) innsamling av opplysninger som gjøres av verdipapiriseringsregistre,
- ii) sammenstilling og sammenligning av opplysninger mellom verdipapiriseringsregistre,
- c) hvilke opplysninger enhetene nevnt i nr. 1 skal ha tilgang til, samtidig som det tas hensyn til deres oppgaver og særlige behov,
- d) vilkårene for at enhetene nevnt i nr. 1 skal få direkte og umiddelbar tilgang til opplysninger i verdipapiriseringsregistre.

ESMA skal legge fram disse utkastene til tekniske reguleringsstandarter for Kommisjonen innen 18. januar 2019.

Kommisjonen gis myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandarter nevnt i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

3. For å sikre ensartede vilkår for anvendelse av nr. 2 skal ESMA i nært samarbeid med EBA og EIOPA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarter som fastsetter de standardiserte malene som initiativtakeren, organisatoren eller spesialforetaket for verdipapirisering skal bruke for å legge fram opplysningene for verdipapiriseringsregisteret, samtidig som de tar hensyn til løsninger som er utviklet av eksisterende innsamlere av verdipapiriseringsopplysninger.

ESMA skal legge fram disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarter for Kommisjonen innen 18. januar 2019.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandarter nevnt i dette nummeret i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

³¹ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU av 15. mai 2014 om fastsettelse av en ramme for gjenoppretting og krisehåndtering av kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av rådsdirektiv 82/891/EØF, europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 190).

³² Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 806/2014 av 15. juli 2014 om fastsettelse av ensartede regler og en ensartet framgangsmåte for krisehåndtering av kredittinstitusjoner og visse verdipapirforetak innenfor rammen av en felles krisehåndteringsordning og et felles krisehåndteringsfond og om endring av forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 av 30.7.2014, s. 1).

Kapittel 4

Enkle, gjennomsiktlge og standardiserte verdipapiriseringer

Artikkel 18

Bruk av betegnelsen «enkel, gjennomslklgt og standardisert verdipapirisering»

Initiativtakere, organisatorer og spesialforetak for verdipapirisering kan bruke betegnelsen «STS» eller «enkel, gjennomslklgt og standardisert», eller en betegnelse som viser direkte eller indirekte til disse begrepene for en verdipapirisering, bare dersom

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

- a) verdipapiriseringen oppfyller alle kravene i avsnitt 1 eller avsnitt 2 i dette kapittelet, og ESMA har blitt underrettet i henhold til artikkel 27 nr. 1, og
- b) verdipapiriseringen er oppført på listen nevnt i artikkel 27 nr. 5.

Initiativtakeren, organisatoren og spesialforetaket for verdipapirisering som deltar i en verdipapirisering som anses som STS, skal være etablert i Unionen.

Avsnitt 1

Krav til enkle, gjennomsiktede og standardiserte verdipapiriseringer som ikke er ABCP-verdipapiriseringer

Artikkel 19

Enkle, gjennomsiktede og standardiserte verdipapiriseringer

1. Verdipapiriseringer, bortsett fra ABCP-programmer og ABCP-transaksjoner, som oppfyller kravene fastsatt i artikkel 20, 21 og 22, skal anses som STS.
2. Innen 18. oktober 2018 skal EBA i nært samarbeid med ESMA og EIOPA i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 vedta retningslinjer og anbefalinger om harmonisert tolkning og anvendelse av kravene fastsatt i artikkel 20, 21 og 22.

Artikkel 20

Krav til enkelhet

1. Spesialforetaket for verdipapirisering skal ha ervervet eiendomsretten til de underliggende eksponeringene gjennom et reelt salg eller en tildeling eller overføring med samme rettsvirkning på en slik måte at den kan gjøres gjeldende overfor selgeren eller en annen tredjepart. Overføringen av eiendomsretten til spesialforetaket for verdipapirisering skal ikke være omfattet av strenge tilbakebetalingsklausuler for det tilfelle at selgeren skulle bli insolvent.
2. Ved anvendelse av nr. 1 skal følgende utgjøre strenge tilbakebetalingsklausuler:
 - a) Bestemmelser som gir selgerens avviklingsstyre anledning til å erklære salget av de underliggende eksponeringene ugyldig utelukkende på grunnlag av at salget fant sted innenfor en bestemt periode før selgeren ble erklært insolvent.
 - b) Bestemmelser som innebærer at spesialforetaket for verdipapirisering bare kan

hindre ugyldiggjøringen nevnt i bokstav a), dersom det kan bevises at det på salgstidspunktet ikke visste om selgerens insolvens.

3. Ved anvendelse av nr. 1 skal tilbakebetalingsklausuler i nasjonal insolvenslovgivning som gjør det mulig for avviklingsstyret eller en domstol å erklære salget av de underliggende eksponeringene ugyldig i tilfelle av bedrageriske overføringer, utilbørlig ulempe for kreditorer eller overføringer beregnet på å gi visse kreditorer urimelige fordeler framfor andre, ikke utgjøre strenge tilbakebetalingsklausuler.
4. Dersom selgeren ikke er den opprinnelige långiveren, skal det reelle salget eller tildelingen eller overføringen med samme rettsvirkning av de underliggende eksponeringene til den aktuelle selgeren, enten det reelle salget eller tildelingen eller overføringen med samme rettsvirkning finner sted direkte eller gjennom et eller flere mellomliggende trinn, oppfylle kravene fastsatt i nr. 1–3.
5. Dersom overføringen av de underliggende eksponeringene skjer ved tildeling og først får rettsvern på et senere tidspunkt enn når transaksjonen avsluttes, skal de utløsende faktorene som gjør at salget får slikt rettsvern, omfatte minst følgende hendelser:
 - a) Alvorlig forringelse av selgerens kredittverdighet.
 - b) Selger er blitt insolvent.
 - c) Overtredelse av avtaleforpliktelser fra selgerens side som ikke har blitt rettet opp, herunder selgers mislighold.
6. Selgeren skal legge fram erklæringer og garantier for at de underliggende eksponeringene i verdipapiriseringen, så langt selgeren kjenner til, ikke er beheftet eller på annen måte er i en tilstand som må forventes å kunne påvirke muligheten for å gjennomføre det reelle salget eller tildelingen eller overføringen med samme rettsvirkning.
7. De underliggende eksponeringene som overføres eller tildeles fra selgeren til spesialforetaket for verdipapirisering, skal oppfylle klare og dokumenterte godkjenningskriterier som er fastsatt på forhånd, og som ikke tillater aktiv porteføljeforvaltning av disse eksponeringene på skjønnsmessig grunnlag. Ved anvendelse av dette nummeret skal utskifting av eksponeringer som er i strid med erklæringer og garantier, ikke anses som aktiv porteføljeforvaltning. Eksponeringer som overføres til spesialforetaket for verdipapirisering etter at transaksjonen er avsluttet, skal oppfylle de samme godkjenningskriteriene som dem som

gjaldt for de opprinnelige underliggende eksponeringene.

8. Verdipapiriseringen skal være sikret med en gruppe av underliggende eksponeringer som er ensartet med hensyn til eiendelstype, der det tas hensyn til særlige egenskaper ved eiendelstypens kontantstrømmer, herunder egenskaper med hensyn til avtale, kreditt risiko og forskuddsbetaling. En gruppe av underliggende eksponeringer skal omfatte bare én type eiendeler. De underliggende eksponeringene skal omfatte forpliktelser som er inngått ved bindende avtale og kan håndheves, med full regressrett overfor debitorer og eventuelt garantister.

De underliggende eksponeringene skal ha definerte periodiske betalingsstrømmer med avdrag som kan variere med hensyn til beløp, knyttet til betaling av leie, hovedstol eller renter eller andre rettigheter til å motta inntekter fra eiendeler som utgjør sikkerhet for slike betalinger. De underliggende eksponeringene kan også generere inntekter fra salg av eiendeler som er finansiert eller leaset.

De underliggende eksponeringene skal ikke omfatte omsettelige verdipapirer som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 44 i direktiv 2014/65/EU, bortsett fra foretaksobligasjoner som ikke er notert på en handelsplass.

9. De underliggende eksponeringene skal ikke omfatte noen verdipapiriseringsposisjoner.
10. De underliggende eksponeringene skal være inngått innenfor rammen av initiativtakerens eller den opprinnelige långiverens ordinære virksomhet i henhold til kredittgivningsstandarter som ikke er mindre strenge enn dem som initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren anvendte på tidspunktet for inngåelse av tilsvarende eksponeringer som ikke er verdipapirisert. De kredittgivningsstandarterne som de underliggende eksponeringene inngår i henhold til, og eventuelle vesentlige endringer i forhold til tidligere kredittgivningsstandarter skal uten unødig opphold legges fram i sin helhet for potensielle investorer.

Når det gjelder verdipapiriseringer der de underliggende eksponeringene er boliglån, skal gruppen av lån ikke omfatte lån som har blitt markedsført og gitt på betingelse av at lånsøker, eventuelt formidlerne dersom det er relevant, er gjort oppmerksom på at opplysningene kanskje ikke er verifisert av långiveren.

Vurderingen av låntakerens kredittverdighet skal oppfylle kravene fastsatt i artikkel 8 i direktiv 2008/48/EF eller artikkel 18 nr. 1–4,

nr. 5 bokstav a) og nr. 6 i direktiv 2014/17/EU, eller eventuelt tilsvarende krav i tredjeland.

Initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren skal ha ekspertise når det gjelder inngåelse av eksponeringer av tilsvarende art som dem som verdipapiriseres.

11. Etter å ha blitt valgt ut skal de underliggende eksponeringene uten unødig opphold overføres til spesialforetaket for verdipapirisering, og skal på utvelgelsestidspunktet ikke omfatte misligholdte eksponeringer i henhold til artikkel 178 nr. 1 i forordning (EU) nr. 575/2013 eller eksponeringer mot debitorer eller garantister med redusert kredittverdighet som, så langt initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren kjenner til,

- a) har vært erklært insolvent eller hatt kreditorer som av en domstol er gitt en endelig rett til tvangsinndrivelse som ikke kan ankes, eller erstatning som følge av manglende betaling de tre siste årene før inngåelsesdatoen, eller har gjennomgått en prosess med omstrukturering av gjeld med hensyn til sine misligholdte eksponeringer de tre siste årene før dato for overføring eller tildeling av de underliggende eksponeringene til spesialforetaket for verdipapirisering, med mindre
- i) en omstrukturert underliggende eksponering ikke har gitt opphav til nye restanser etter dato for omstrukturering, som må ha funnet sted minst ett år før dato for overføring eller tildeling av de underliggende eksponeringene til spesialforetaket for verdipapirisering, og
- ii) opplysningene som gis av initiativtakeren, organisatoren og spesialforetaket for verdipapirisering i samsvar med artikkel 7 nr. 1 første ledd bokstav a) og e) i), uttrykkelig angir andelen omstrukturerte underliggende eksponeringer, tidspunktet og vilkårene for omstruktureringen, samt resultatutvikling for eksponeringene etter dato for omstruktureringen,
- b) på inngåelsestidspunktet var oppført i et eventuelt offentlig kredittregister over personer med negativ kredithistorikk, eller dersom det ikke finnes et slikt offentlig kredittregister, et annet kredittregister som initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren har tilgang til, eller
- c) har en kredittvurdering eller en kredittskår som tilsier at risikoen for at avtalefestede betalinger ikke blir gjort, er vesentlig

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

høyere enn for tilsvarende eksponeringer som initiativtakeren har, og som ikke er verdipapirisert.

12. Debitorene skal på tidspunktet for overføring av eksponeringene ha foretatt minst én betaling, med mindre det dreier seg om rullerende verdipapiriseringer med sikkerhet i eksponeringer som skal betales som et engangsbeløp, eller som har en løpetid på under ett år, herunder uten begrensning månedlige betalinger på rullerende kreditter.
13. Tilbakebetalingen til innehaverne av verdipapiriseringssposisjoner skal ikke ha vært strukturert på en slik måte at den hovedsakelig avhenger av salg av eiendeler som er stilt som sikkerhet for de underliggende eksponeringene. Dette skal ikke være til hinder for at slike eiendeler senere kan forlenges eller refinansieres.

Tilbakebetalingen til innehaverne av verdipapiriseringssposisjoner med underliggende eksponeringer som er sikret med eiendeler, hvis verdi er garantert eller fullt ut kan begrenses gjennom en gjenkjøpsforpliktelse for selgeren av eiendelene som er stilt som sikkerhet for de underliggende eksponeringene, eller for en annen tredjepart, skal ikke anses å avhenge av salg av eiendeler som er stilt som sikkerhet for disse underliggende eksponeringene.

14. EBA skal i nært samarbeid med ESMA og EIOPA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarter som nærmere angir hvilke underliggende eksponeringer i henhold til nr. 8 som skal anses som ensartede.

EBA skal legge fram disse utkastene til tekniske reguleringsstandarter for Kommisjonen innen 18. juli 2018.

Kommisjonen gis myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandarterne nevnt i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 21

Krav til standardisering

1. Initiativtakeren, organisatoren eller den opprinnelige långiveren skal oppfylle kravet om tilbakeholdelse av risiko i samsvar med artikkel 6.
2. Rente- og valutarisikoen som oppstår som følge av verdipapiriseringen, skal være forsvarlig redusert, og det skal opplyses om ethvert tiltak som treffes for dette formålet. Spesialforetaket for verdipapirisering skal ikke inngå

derivatkontrakter annet enn for rente- eller valutasikringsformål, og skal sikre at gruppen av underliggende eksponeringer ikke omfatter derivater. Disse derivatene skal tegnes og dokumenteres i henhold til den standarden som er vanlig i internasjonale finanskretser.

3. Enhver betaling av referanserente for verdipapiriseringens eiendeler og forpliktelser skal baseres på alminnelige markedsrenter eller alminnelige sektorbestemte rentesatser som avspeiler finansieringskostnadene, og ikke på komplekse formler eller derivater.
4. Dersom det er gitt varsel om tvangsfullbyrdelse eller om umiddelbar tvangsfullbyrdelse,
 - a) skal ingen kontantbeløp tilbakeholdes i spesialforetaket for verdipapirisering utover det som er nødvendig for å sikre driften av spesialforetaket for verdipapirisering eller for ordnet tilbakebetaling til investorene i samsvar med avtalevilkårene for verdipapiriseringen, med mindre særlige omstendigheter krever at det i investorenes beste interesse må tilbakeholdes et beløp for å dekke utgifter for å unngå at kredittkvaliteten på de underliggende eksponeringene svekkes,
 - b) skal inntekter fra avdrag på de underliggende eksponeringene overføres til investorene i sekvensielle avdrag på verdipapiriseringssposisjonene i henhold til verdipapiriseringssposisjonenes prioritet,
 - c) skal tilbakebetaling av verdipapiriseringssposisjonene ikke endres med hensyn til deres prioritet, og
 - d) skal ingen bestemmelser forutsette automatisk realisasjon av de underliggende eksponeringene til markedsverdi.
5. Transaksjoner som har en ikke-sekvensiell prioritering av betalinger, skal omfatte utløsende faktorer knyttet til resultatutviklingen for de underliggende eksponeringene som medfører at prioriteringen av betalingene igjen blir sekvensiell på grunnlag av prioritet. De resultatrelaterte utløsende faktorene skal minst omfatte en svekkelse av de underliggende eksponeringenes kredittkvalitet til et nivå under en forhåndsfastsatt terskelverdi.
6. Transaksjonsdokumentasjonen skal omfatte hensiktsmessige bestemmelser om førtidig innfrielse eller hvilke faktorer som skal medføre at den rullerende perioden for en rullerende verdipapirisering skal avsluttes, og skal minst omfatte følgende:
 - a) En svekkelse av de underliggende eksponeringenes kredittkvalitet til et nivå tilsva-

- rende en forhåndsfastsatt terskelverdi eller et nivå under dette.
- b) Forekomsten av en insolvensrelatert hendelse for initiativtakeren eller forvalteren.
 - c) Verdien av de underliggende eksponeringene som innehas av spesialforetaket for verdipapirisering, faller under en forhåndsfastsatt terskelverdi (førtidig innfrielse).
 - d) Det har ikke vært generert tilstrekkelig med nye underliggende eksponeringer som oppfyller den forhåndsfastsatte kredittkvaliteten (utløsende faktor som skal medføre at den rullerende perioden skal avsluttes).
7. Transaksjonsdokumentasjonen skal klart angi
- a) avtalefestede forpliktelser, oppgaver og ansvarsområder for forvalteren, den eventuelle fondsforvalteren, samt andre ytere av tilleggstenester,
 - b) prosesser og ansvar som er nødvendig for å sikre at mislighold eller insolvens hos forvalteren ikke medfører at forvaltningen opphører, for eksempel en kontraktsbestemmelse som gjør det mulig å skifte ut forvalter i slike tilfeller, og
 - c) bestemmelser som sikrer at derivatmotparter, likviditetstilbydere og kontoførende bank skiftes ut i tilfelle av mislighold, insolvens og andre angitte hendelser dersom det er relevant.
8. Forvalteren skal ha ekspertise når det gjelder forvaltning av eksponeringer av tilsvarende art som de verdipapiriserte eksponeringene, og skal ha veldokumenterte og hensiktsmessige strategier, framgangsmåter og risikostyringskontroller for forvaltningen av eksponeringer.
9. Transaksjonsdokumentasjonen skal bruke klare og ensartede begreper og angi definisjoner, korrigerende tiltak og tiltak i tilknytning til manglende betaling og mislighold hos debitor, omstrukturering av gjeld, ettergivelse av gjeld, betalingslettelse, betalingspauser, tap, avskrivninger, tilbakeføringer og andre korrigerende tiltak med hensyn til resultatutviklingen for eiendelene. Transaksjonsdokumentasjonen skal klart angi prioriteringen av betalinger, hendelser som utløser endringer i prioriteringen av betalinger, samt plikten til å rapportere slike hendelser. Investorene skal uten unødig opphold underrettes om eventuelle endringer i prioriteringen av betalingene som vil ha en vesentlig negativ innvirkning på tilbakebetalingen av verdipapiriseringsposisjonen.
10. Transaksjonsdokumentasjonen skal inneholde klare bestemmelser som legger til rette for

rask tvisteløsning mellom ulike kategorier investorer, stemmerettene skal være klart definert og fordelt mellom obligasjonseierne, og ansvaret for fondsforvalteren og andre enheter med forvaltningsmessige forpliktelser overfor investorer skal være klart definert.

Artikkel 22

Krav til gjennomsiktighet

1. Før prisen fastsettes, skal initiativtakeren og organisatoren gi potensielle investorer tilgang til statiske og dynamiske opplysninger om historisk mislighold og tap, for eksempel opplysninger om manglende betaling og mislighold, for eksponeringer som i det vesentlige tilsvarende eksponeringene som skal verdipapiriseres, og kildene til disse opplysningene og grunnlaget for at eksponeringene anses som tilsvarende. Disse opplysningene skal omfatte en periode på minst fem år.
2. Før verdipapirene som verdipapiriseringen skal gi opphav til, utstedes, skal en relevant og uavhengig part gjennomføre en ekstern kontroll av et utvalg av de underliggende eksponeringene, som også skal omfatte kontroll av at opplysningene som er framlagt om de underliggende eksponeringene, er korrekte.
3. Før prisen på verdipapiriseringen fastsettes, skal initiativtakeren eller organisatoren gi potensielle investorer tilgang til en kontantstrømmodell for forpliktelsene som nøyaktig viser avtaleforholdet mellom de underliggende eksponeringene og betalingsstrømmene mellom initiativtaker, organisator, investorer, andre tredjeparter og spesialforetaket for verdipapirisering, og skal, når prisen er fastsatt, gjøre modellen løpende tilgjengelig for investorer og for potensielle investorer på anmodning.
4. Når det gjelder verdipapiriseringer der de underliggende eksponeringene er boliglån, billån eller leasingavtaler for bil, skal initiativtakeren og organisatoren offentliggjøre tilgjengelige opplysninger om miljøprestasjonen for eiendelene som finansieres av slike boliglån, billån eller leasingavtaler for bil, som en del av opplysningene som legges fram i henhold til artikkel 7 nr. 1 første ledd bokstav a).
5. Initiativtakeren og organisatoren skal ha ansvaret for at artikkel 7 overholdes. Opplysningene som kreves etter artikkel 7 nr. 1 første ledd bokstav a), skal gjøres tilgjengelig på anmodning for potensielle investorer før prisen fastsettes. Opplysningene som kreves

etter artikkel 7 nr. 1 første ledd bokstav b)–d), skal gjøres tilgjengelig før prisen fastsettes, i det minste i form av et utkast eller i sin opprinnelige form. Den endelige dokumentasjonen skal gjøres tilgjengelig for investorene senest 15 dager etter at transaksjonen er avsluttet.

Avsnitt 2

Krav til enkle, gjennomsiktlige og standardiserte ABCP-verdipapiriseringer

Artikkel 23

Enkle, gjennomsiktlige og standardiserte ABCP-verdipapiriseringer

1. En ABCP-transaksjon skal anses som STS dersom den oppfyller kravene fastsatt i artikkel 24 på transaksjonsnivå.
2. Et ABCP-program skal anses som STS dersom det oppfyller kravene fastsatt i artikkel 26, og organisatoren for ABCP-programmet oppfyller kravene fastsatt i artikkel 25.

Ved anvendelse av dette avsnittet menes med selger «initiativtaker» eller «opprinnelig långiver».

3. Innen 18. oktober 2018 skal EBA i nært samarbeid med ESMA og EIOPA i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 vedta retningslinjer og anbefalinger om harmonisert tolkning og anvendelse av kravene fastsatt i artikkel 24 og 26 i denne forordningen.

Artikkel 24

Krav på transaksjonsnivå

1. Spesialforetaket for verdipapirisering skal ha ervervet eiendomsretten til de underliggende eksponeringene gjennom et reelt salg eller en tildeling eller overføring med samme rettsvirkning på en slik måte at den kan gjøres gjeldende overfor selgeren eller en annen tredjepart. Overføringen av eiendomsretten til spesialforetaket for verdipapirisering skal ikke være omfattet av strenge tilbakebetalingsklausuler for det tilfelle at selgeren skulle bli insolvent.
2. Ved anvendelse av nr. 1 skal følgende utgjøre strenge tilbakebetalingsklausuler:
 - a) Bestemmelser som gir selgerens avviklingsstyre anledning til å erklære salget av de underliggende eksponeringene ugyldig utelukkende på grunnlag av at salget fant sted innenfor en bestemt periode før selgeren ble erklært insolvent.

- b) Bestemmelser som innebærer at spesialforetaket for verdipapirisering bare kan hindre ugyldiggjøringen nevnt i bokstav a), dersom det kan bevise at det på salgstidspunktet ikke visste om selgerens insolvens.
3. Ved anvendelse av nr. 1 skal tilbakebetalingsklausuler i nasjonal insolvenslovgivning som gjør det mulig for avviklingsstyret eller en domstol å erklære salget av de underliggende eksponeringene ugyldig i tilfelle av bedrageriske overføringer, utilbørlig ulempe for kreditorer eller overføringer beregnet på å gi visse kreditorer urimelige fordeler framfor andre, ikke utgjøre strenge tilbakebetalingsklausuler.
 4. Dersom selgeren ikke er den opprinnelige långiveren, skal det reelle salget eller tildelingen eller overføringen med samme rettsvirkning av de underliggende eksponeringene til selgeren, enten det reelle salget eller tildelingen eller overføringen med samme rettsvirkning finner sted direkte eller gjennom et eller flere mellomliggende trinn, oppfylle kravene fastsatt i nr. 1–3.
 5. Dersom overføringen av de underliggende eksponeringene skjer ved tildeling og først får rettsvern på et senere tidspunkt enn når transaksjonen avsluttes, skal de utløsende faktorene som gjør at salget får slikt rettsvern, omfatte minst følgende hendelser:
 - a) Alvorlig forringelse av selgerens kredittverdighet.
 - b) Selger er blitt insolvent.
 - c) Overtredelse av avtaleforpliktelser fra selgerens side som ikke har blitt rettet opp, herunder selgers mislighold.
 6. Selgeren skal legge fram erklæringer og garantier for at de underliggende eksponeringene i verdipapiriseringen, så langt selgeren kjenner til, ikke er beheftet eller på annen måte er i en tilstand som må forventes å kunne påvirke muligheten for å gjennomføre det reelle salget eller tildelingen eller overføringen med samme rettsvirkning.
 7. De underliggende eksponeringene som overføres eller tildeles fra selgeren til spesialforetaket for verdipapirisering, skal oppfylle klare og dokumenterte godkjenningskriterier som er fastsatt på forhånd, og som ikke tillater aktiv porteføljeforvaltning av disse eksponeringene på skjønnsmessig grunnlag. Ved anvendelse av dette nummeret skal utskifting av eksponeringer som er i strid med erklæringer og garantier, ikke anses som aktiv porteføljeforvaltning. Eksponeringer som overføres til spesialforetaket for verdipapirisering etter at

transaksjonen er avsluttet, skal oppfylle de samme godkjenningskriteriene som dem som gjaldt for de opprinnelige underliggende eksponeringene.

8. De underliggende eksponeringene skal ikke omfatte noen verdipapiriseringsposisjoner.
9. Etter å ha blitt valgt ut skal de underliggende eksponeringene uten unødig opphold overføres til spesialforetaket for verdipapirisering, og skal på utvelgelsestidspunktet ikke omfatte misligholdte eksponeringer i henhold til artikkel 178 nr. 1 i forordning (EU) nr. 575/2013 eller eksponeringer mot debitorer eller garantister med redusert kredittverdighet som, så langt initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren kjenner til,
 - a) har vært erklært insolvent eller hatt kreditorer som av en domstol er gitt en endelig rett til tvangsinndrivelse som ikke kan ankes, eller erstatning som følge av manglende betaling de tre siste årene før inngåelsesdatoen, eller har gjennomgått en prosess med omstrukturering av gjeld med hensyn til sine misligholdte eksponeringer de tre siste årene før datoen for overføring eller tildeling av de underliggende eksponeringene til spesialforetaket for verdipapirisering, med mindre
 - i) en omstrukturert underliggende eksponering ikke har gitt opphav til nye restanser etter datoen for omstrukturering, som må ha funnet sted minst ett år før datoen for overføring eller tildeling av de underliggende eksponeringene til spesialforetaket for verdipapirisering, og
 - ii) opplysningene som gis av initiativtakeren, organisatoren og spesialforetaket for verdipapirisering i samsvar med artikkel 7 nr. 1 første ledd bokstav a) og e) i), uttrykkelig angir andelen omstrukturerte underliggende eksponeringer, tidspunktet og vilkårene for omstruktureringen, samt resultatutvikling for eksponeringene etter datoen for omstruktureringen,
 - b) på inngåelsestidspunktet var oppført i et eventuelt offentlig kredittregister over personer med negativ kreditthistorikk, eller dersom det ikke finnes et slikt offentlig kredittregister, et annet kredittregister som initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren har tilgang til, eller
 - c) har en kredittvurdering eller en kredittskår som tilsier at risikoen for at avtalefestede

betalinger ikke blir gjennomført, er vesentlig høyere enn for tilsvarende eksponeringer som initiativtakeren har, og som ikke er verdipapirisert.

10. Debitorene skal på tidspunktet for overføring av eksponeringene ha foretatt minst én betaling, med mindre det dreier seg om rullerende verdipapiriseringer med sikkerhet i eksponeringer som skal betales som et engangsbeløp, eller som har en løpetid på under ett år, herunder uten begrensning månedlige betalinger på rullerende kreditter.
11. Tilbakebetalingen til innehaverne av verdipapiriseringsposisjoner skal ikke ha vært strukturert på en slik måte at den hovedsakelig avhenger av salg av eiendeler som er stilt som sikkerhet for de underliggende eksponeringene. Dette skal ikke være til hinder for at slike eiendeler senere kan forlenges eller refinansieres.

Tilbakebetalingen til innehaverne av verdipapiriseringsposisjoner med underliggende eksponeringer som er sikret med eiendeler hvis verdi er garantert eller fullt ut kan begrenses gjennom en gjenkjøpsforpliktelse for selgeren av eiendelene som er stilt som sikkerhet for de underliggende eksponeringene, eller for en annen tredjepart, skal ikke anses å avhenge av salg av eiendeler som er stilt som sikkerhet for disse underliggende eksponeringene.
12. Rente- og valutarisiko som oppstår som følge av verdipapiriseringen, skal være forsvarlig redusert, og det skal opplyses om ethvert tiltak som treffes for dette formålet. Spesialforetaket for verdipapirisering skal ikke inngå derivatkontrakter annet enn for rente- eller valutasikringsformål, og skal sikre at gruppen av underliggende eksponeringer ikke omfatter derivater. Disse derivatene skal tegnes og dokumenteres i henhold til den standarden som er vanlig i internasjonale finanskretser.
13. Transaksjonsdokumentasjonen skal bruke klare og ensartede begreper og angi definisjoner, korrigerende tiltak og tiltak i tilknytning til manglende betaling og mislighold hos debitor, omstrukturering av gjeld, ettergivelse av gjeld, betalingslettelse, betalingspauser, tap, avskrivninger, tilbakeføringer og andre korrigerende tiltak med hensyn til resultatutviklingen for eiendelene. Transaksjonsdokumentasjonen skal klart angi prioriteringen av betalinger, hendelser som utløser endringer i prioriteringen av betalinger, samt plikten til å rapportere slike hendelser. Investorene skal uten unødig opphold underrettes om eventuelle

endringer i prioriteringen av betalingene som vil ha en vesentlig negativ innvirkning på tilbakebetalingen av verdipapiriseringssposisjonen.

14. Før prisen fastsettes, skal initiativtakeren og organisatoren gi potensielle investorer tilgang til statiske og dynamiske opplysninger om historisk mislighold og tap, for eksempel opplysninger om manglende betaling og mislighold, for eksponeringer som i det vesentlige tilsvare eksponeringene som skal verdipapiriseres, og kildene til disse opplysningene og grunnlaget for at eksponeringene anses som tilsvarende. Dersom organisatoren ikke har tilgang til disse opplysningene, skal selgeren gi organisatoren tilgang til statiske eller dynamiske opplysninger, historisk resultatutvikling, for eksempel opplysninger om manglende betaling og mislighold, for eksponeringer som i det vesentlige tilsvare eksponeringene som skal verdipapiriseres. Alle disse opplysningene skal omfatte en periode på minst fem år, unntatt opplysninger om kundefordringer og andre kortsiktige fordringer; for disse skal den historiske perioden omfatte minst tre år.
15. ABCP-transaksjoner skal være sikret med en gruppe av underliggende eksponeringer som er ensartet med hensyn til eiendelstype, der det tas hensyn til egenskapene ved kontantstrømmene for de ulike eiendelstypene, herunder egenskaper med hensyn til avtale, kredittrisiko og forskuddsbetaling. En gruppe av underliggende eksponeringer skal omfatte bare én type eiendeler.

Gruppen av underliggende eksponeringer skal ha en vektet gjennomsnittlig restløpetid som ikke overstiger ett år, og ingen av de underliggende eksponeringene skal ha en restløpetid som overstiger tre år.

Som unntak fra andre ledd skal grupper av billån og leasingavtaler for bil eller utstyr ha en vektet gjennomsnittlig restløpetid som ikke overstiger tre og et halvt år, og ingen av de underliggende eksponeringene skal ha en restløpetid som overstiger seks år.

De underliggende eksponeringene skal ikke omfatte lån som er sikret med pant i bolig-eiendom eller næringseiendom eller boliglån som er fullt ut garantert, som nevnt i artikkel 129 nr. 1 første ledd bokstav e) i forordning (EU) nr. 575/2013. De underliggende eksponeringene skal omfatte forpliktelser som er inngått ved bindende avtale, og som kan håndheves, med full regressrett overfor debitorer

og med fastsatte betalingsstrømmer med hensyn til leie, hovedstol, renter eller i tilknytning til andre rettigheter til å motta inntekter fra eiendeler som er stilt som sikkerhet for slike betalinger. De underliggende eksponeringene kan også generere inntekter fra salg av eiendeler som er finansiert eller leaset. De underliggende eksponeringene skal ikke omfatte omsettelige verdipapirer som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 44 i direktiv 2014/65/EU, bortsett fra foretaksobligasjoner som ikke er notert på en handelsplass.

16. Enhver betaling av referanserente for ABCP-transaksjonens eiendeler og forpliktelser skal baseres på alminnelige markedsrenter eller alminnelige sektorbestemte rentesatser som avspeiler finansieringskostnadene, men ikke på komplekse formler eller derivater. Betaling av referanserente for ABCP-transaksjonens forpliktelser kan baseres på rentesatser som avspeiler ABCP-programmets finansieringskostnader.
17. Etter mislighold fra selgers side eller en hendelse som medfører varsel om umiddelbar tvangsfullbyrdelse,
- a) skal ingen kontantbeløp tilbakeholdes i spesialforetaket for verdipapirisering utover det som er nødvendig for å sikre driften av spesialforetaket for verdipapirisering eller for ordnet tilbakebetaling til investorene i samsvar med avtalevilkårene for verdipapiriseringen, med mindre særlige omstendigheter krever at det i investorenes beste interesse må tilbakeholdes et beløp for å dekke utgifter for å unngå at kredittkvaliteten på de underliggende eksponeringene svekkes,
 - b) skal inntekter fra avdrag på de underliggende eksponeringene overføres til investorer som innehar en verdipapiriseringssposisjon, i sekvensielle betalinger av verdipapiriseringssposisjonene i henhold til verdipapiriseringssposisjonenes prioritet, og
 - c) skal ingen bestemmelser forutsette automatisk realisasjon av de underliggende eksponeringene til markedsverdi.
18. De underliggende eksponeringene skal være inngått innenfor rammen av selgerens ordinære virksomhet i henhold til kredittgivningsstandarter som ikke er mindre strenge enn dem selgeren anvender på tidspunktet for inngåelse av tilsvarende eksponeringer som ikke blir verdipapirisert. De kredittgivningsstandarterne som de underliggende eksponeringene

inngås i henhold til, og eventuelle vesentlige endringer i forhold til tidligere kredittgivningsstandarder skal uten unødige opphold legges fram i sin helhet for organisatoren og andre parter som er direkte eksponert mot ABCP-transaksjonen. Selgeren skal ha ekspertise når det gjelder inngåelse av eksponeringer av tilsvarende art som dem som verdipapiriseres.

19. Dersom en ABCP-transaksjon er en rullerende verdipapirisering, skal transaksjonsdokumentasjonen omfatte utløsende faktorer som skal medføre at den rullerende perioden skal avsluttes, herunder minst

- a) en svekkelse av de underliggende eksponeringenes kredittkvalitet til et nivå tilsvarende en forhåndsfastsatt terskelverdi eller et nivå under dette, og
- b) forekomsten av en insolvensrelatert hendelse for selgeren eller forvalteren.

20. Transaksjonsdokumentasjonen skal klart angi

- a) avtalefestede forpliktelser, oppgaver og ansvarsområder for organisatoren, forvalteren og den eventuelle fondsforvalteren, samt andre ytere av tilleggstenester,
- b) prosesser og ansvar som er nødvendig for å sikre at mislighold eller insolvens hos forvalteren ikke medfører at forvaltningen opphører,
- c) bestemmelser som sikrer at derivatmotparter og kontoførende bank skiftes ut i tilfelle av mislighold, insolvens og andre angitte hendelser dersom det er relevant, og
- d) hvordan organisatoren oppfylles kravene i artikkel 25 nr. 3.

21. EBA skal i nært samarbeid med ESMA og EIOPA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som nærmere angir hvilke underliggende eksponeringer i henhold til nr. 15 som skal anses som ensartede.

EBA skal legge fram disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 18. juli 2018.

Kommisjonen gis myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 25

Organisator for et ABCP-program

1. Organisatoren for ABCP-programmet skal være en kredittinstitusjon som er underlagt tilsyn i henhold til direktiv 2013/36/EU.

2. Organisatoren for ABCP-programmet skal være tilbyder av likviditetsfasiliteter og skal støtte alle verdipapiriseringssposisjoner på ABCP-programnivå ved å dekke alle likviditets- og kredittrisikoer og eventuelle vesentlige forringelsesrisikoer for de verdipapirserte eksponeringene, samt alle andre kostnader på transaksjons- og programnivå dersom dette er nødvendig for å garantere investoren full betaling av beløp fra ABCP-et ved hjelp av denne støtten. Organisatoren skal gi investorene en beskrivelse av den støtten som gis på transaksjonsnivå, herunder en beskrivelse av likviditetsfasilitetene som gis.

3. Før kredittinstitusjonen kan organisere et ABCP-program som er STS, skal den godtgjøre overfor sin vedkommende myndighet at dens rolle i henhold til nr. 2 ikke setter dens solvens og likviditet i fare, selv ikke i en situasjon med ekstremt stress i markedet.

Kravet nevnt i første ledd i dette nummeret skal anses som oppfylt dersom den vedkommende myndigheten på grunnlag av kontrollen og evalueringen nevnt i artikkel 97 nr. 3 i direktiv 2013/36/EU har fastslått at de avtalene, strategiene, prosessene og ordningene som kredittinstitusjonen har innført, og den ansvarlige kapitalen og likviditeten den besitter, sikrer forsvarlig styring og dekning av de risikoene den er eksponert for.

4. Organisatoren skal utvise behørig aktsomhet og skal kontrollere at den oppfylles kravene fastsatt i artikkel 5 nr. 1 og 3, alt etter hva som er relevant. Den skal også kontrollere at selgeren har evne til å betjene gjeld og har framgangsmåter for innkreving som oppfylles kravene angitt i artikkel 265 nr. 2 bokstav h)–p) i forordning (EU) nr. 575/2013 eller tilsvarende krav i tredjeland.

5. Selgeren, på transaksjonsnivå, eller organisatoren, på ABCP-programnivå, skal oppfylle kravet om tilbakeholdelse av risiko som nevnt i artikkel 6.

6. Organisatoren skal ha ansvaret for at artikkel 7 overholdes på ABCP-programnivå, og for at følgende opplysninger gjøres tilgjengelig for potensielle investorer på anmodning før prisen fastsettes:

- a) De samlede opplysningene som kreves etter artikkel 7 nr. 1 første ledd bokstav a).
- b) Opplysningene som kreves etter artikkel 7 nr. 1 første ledd bokstav b)–e), i det minste i form av et utkast eller i sin opprinnelige form.

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

7. Dersom organisatoren ikke fornyer finansieringsforpliktelsen for likviditetsfasiliteten før den utløper, skal likviditetsfasiliteten utnyttes og verdipapirer som forfaller, skal tilbakebetales.

Artikkel 26

Krav på programnivå

1. Alle ABCP-transaksjoner i et ABCP-program skal oppfylle kravene i artikkel 24 nr. 1–8 og 12–20.

Høyst 5 % av det samlede beløpet for ABCP-transaksjonenes underliggende eksponeringer som finansieres av ABCP-programmet, kan forbigående ikke oppfylle kravene i artikkel 24 nr. 9, 10 og 11 uten at dette får innvirkning på ABCP-programmets STS-status.

Ved anvendelse av andre ledd i dette nummeret skal en relevant og uavhengig part regelmessig gjennomføre en ekstern kontroll av et utvalg av de underliggende eksponeringene for å kontrollere at de oppfyller kravene.

2. Den vektete gjennomsnittlige restløpetiden for underliggende eksponeringer for et ABCP-program skal ikke overstige to år.
3. ABCP-programmet skal støttes fullt ut av en organisator i samsvar med artikkel 25 nr. 2.
4. ABCP-programmet skal ikke inneholde noen reverdipapiriseringer, og kredittforbedringen skal ikke innebære at det opprettes et nytt transjesjikt på programnivå.
5. De verdipapirene som utstedes av et ABCP-program, skal ikke omfatte kjøpsopsjoner, bestemmelser om forlengelse eller andre bestemmelser som vil påvirke deres endelige forfallsdato, dersom selgeren, organisatoren eller spesialforetaket for verdipapirisering kan benytte disse opsjonene eller bestemmelsene etter eget skjønn.
6. Rente- og valutarisikoen som oppstår på ABCP-programnivå, skal være forsvarlig redusert, og det skal opplyses om ethvert tiltak som treffes for dette formålet. Spesialforetaket for verdipapirisering skal ikke inngå derivatkontrakter annet enn for rente- eller valuta-sikringsformål, og skal sikre at gruppen av underliggende eksponeringer ikke omfatter derivater. Disse derivatene skal tegnes og dokumenteres i henhold til den standarden som er vanlig i internasjonale finanskretser.
7. Dokumentasjonen for ABCP-programmet skal klart angi
- ansvarsområdene til fondsforvalteren og andre enheter med eventuelle forvaltningsmessige forpliktelser overfor investorene,

- avtalefestede forpliktelser, oppgaver og ansvarsområder for organisatoren, som skal ha ekspertise når det gjelder kredittgivning, den eventuelle fondsforvalteren, samt andre ytere av tilleggstjenester,
 - prosesser og ansvar som er nødvendig for å sikre at mislighold eller insolvens hos forvalteren ikke medfører at forvaltningen opphører,
 - bestemmelser om utskifting av derivatmotparter og kontoførende bank på ABCP-programnivå ved mislighold, insolvens og andre angitte hendelser, dersom likviditetsfasiliteten ikke dekker slike hendelser,
 - at det ved angitte hendelser, mislighold eller insolvens hos organisatoren vil bli truffet korrigerende tiltak for å oppnå sikkerhet for finansieringsforpliktelsen eller for at tilbyderens av likviditetsfasiliteten skiftes ut, dersom det er nødvendig, og
 - at likviditetsfasiliteten skal utnyttes og verdipapirer som forfaller, skal tilbakebetales dersom organisatoren ikke fornyer finansieringsforpliktelsen for likviditetsfasiliteten før den utløper.
8. Forvalteren skal ha ekspertise når det gjelder forvaltning av eksponeringer av tilsvarende art som de verdipapiriserte eksponeringene, og skal ha veldokumenterte strategier, framgangsmåter og risikostyringskontroller for forvaltningen av eksponeringer.

Avsnitt 3

STS-melding

Artikkel 27

Krav til STS-meldinger

1. Initiativtakere og organisatorer skal i fellesskap underrette ESMA ved hjelp av malen nevnt i nr. 7 i denne artikkelen når en verdipapirisering oppfyller kravene i artikkel 19–22 eller artikkel 23–26 («STS-melding»). Når det gjelder et ABCP-program, skal organisatoren alene ha ansvar for melding av programmet og for at ABCP-transaksjonene i programmet oppfyller kravene i artikkel 24.

STS-meldingen skal inneholde en redegjørelse fra initiativtakeren og organisatoren for hvordan hvert av STS-kriteriene fastsatt i artikkel 20–22 eller artikkel 24–26, er oppfylt.

ESMA skal offentliggjøre STS-meldingen på sitt offisielle nettsted i henhold til nr. 5. Initiativtakere og organisatorer i en verdipapirisering skal underrette sine vedkommende

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

myndigheter om STS-meldingen og seg imellom utpeke den enheten som skal være første kontaktpunkt for investorer og vedkommende myndigheter.

2. Initiativtakeren, organisatoren eller spesialforetaket for verdipapirisering kan benytte tjenesten til en tredjepart som har tillatelse i samsvar med artikkel 28, for å kontrollere om en verdipapirisering oppfyller kravene i artikkel 19–22 eller artikkel 23–26. Bruken av en slik tjeneste skal imidlertid ikke under noen omstendighet medføre noen endring i det ansvaret som påhviler initiativtakeren, organisatoren eller spesialforetaket for verdipapirisering i forbindelse med deres rettslige forpliktelser i henhold til denne forordningen. Bruken av denne tjenesten skal ikke berøre institusjonelle investorers forpliktelser i henhold til artikkel 5.

Dersom initiativtakeren, organisatoren eller spesialforetaket for verdipapirisering benytter seg av en tredjeparts tjeneste i henhold til artikkel 28 for å vurdere om en verdipapirisering oppfyller kravene i artikkel 19–22 eller artikkel 23–26, skal STS-meldingen inneholde en erklæring om at oppfyllelsen av STS-kriteriene er bekreftet av en godkjent tredjepart. Meldingen skal inneholde navnet på den godkjente tredjeparten, dennes etableringssted og navnet på den vedkommende myndigheten som har godkjent den.

3. Dersom initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren ikke er en kredittinstitusjon eller et verdipapirforetak som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 1 og 2 i forordning (EU) nr. 575/2013 som er etablert i Unionen, skal meldingen i henhold til nr. 1 i denne artikkelen, være ledsaget av følgende:
 - a) en bekreftelse fra initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren på at kreditten er gitt på grunnlag av solide og veldefinerte kriterier og klart fastsatte prosesser for å godkjenne, endre, fornye og finansiere kreditt, og at initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren har effektive systemer på plass for å anvende disse prosessene i samsvar med artikkel 9 i denne forordningen, og
 - b) en erklæring fra initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren om hvorvidt kredittgivningen nevnt i bokstav a) er underlagt tilsyn.
4. Initiativtakeren og organisatoren skal umiddelbart underrette ESMA og informere sin vedkommende myndighet når en verdipapirise-

ring ikke lenger oppfyller kravene i artikkel 19–22 eller artikkel 23–26.

5. ESMA skal på sitt offisielle nettsted ha en oppdatert liste over alle verdipapiriseringer som oppfyller kravene i artikkel 19–22 eller artikkel 23–26 i henhold til meldingene fra initiativtakerne og organisatorene. ESMA skal umiddelbart legge alle innmeldte verdipapiriseringer til på listen og skal oppdatere listen når verdipapiriseringene ikke lenger anses som STS etter en beslutning fra vedkommende myndigheter eller en melding fra initiativtakeren eller organisatoren. Dersom den vedkommende myndigheten har ilagt administrative sanksjoner i samsvar med artikkel 32, skal den umiddelbart underrette ESMA om dette. ESMA skal umiddelbart angi på listen at en vedkommende myndighet har ilagt administrative sanksjoner i forbindelse med den aktuelle verdipapiriseringen.
6. ESMA skal i nært samarbeid med EBA og EIOPA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som angir hvilke opplysninger initiativtakeren, organisatoren og spesialforetaket for verdipapirisering skal legge fram for å oppfylle forpliktelsene nevnt i nr. 1.

ESMA skal legge fram disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 18. juli 2018.

Kommisjonen gis myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

7. For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av denne forordningen skal ESMA i nært samarbeid med EBA og EIOPA utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette malene som skal brukes for å legge fram opplysningene nevnt i nr. 6.

ESMA skal legge fram disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 18. juli 2018.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i dette nummeret i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 28

Tredjepartskontroll av at STS-kriteriene er oppfylt

1. En tredjepart som nevnt i artikkel 27 nr. 2 skal ha tillatelse fra den vedkommende myndigheten til å vurdere om en verdipapirisering

oppfyller STS-kriteriene fastsatt i artikkel 19–22 eller artikkel 23–26. Den vedkommende myndigheten skal gi tillatelsen dersom følgende vilkår er oppfylt:

- a) Tredjeparten fakturerer initiativtakere, organisatorer og spesialforetak for verdipapirisering som deltar i verdipapiriseringer som den vedkommende tredjeparten vurderer, utelukkende for ikke-diskriminerende, kostnadsbaserte gebyrer uten å differensiere gebyrene avhengig av utfallet av vurderingen eller knytte dem til dette.
- b) Tredjeparten er verken et regulert foretak som definert i artikkel 2 punkt 4 i direktiv 2002/87/EF eller et kredittvurderingsbyrå som definert i artikkel 3 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1060/2009, og resultatene av tredjepartens øvrige virksomhet bringer ikke vurderingens uavhengighet eller integritet i fare.
- c) Tredjeparten skal ikke yte initiativtakeren, organisatoren eller spesialforetaket for verdipapirisering som deltar i verdipapiriseringer som tredjeparten vurderer, noen form for rådgivnings- eller revisjons-tjenester eller tilsvarende tjenester.
- d) Medlemmene av tredjepartens ledelsesorgan har den faglige kompetansen, kunnskapen og erfaringen som kreves for tredjepartens oppgave, og de har godt omdømme og høy integritet.
- e) I tredjepartens ledelsesorgan skal minst en tredel være uavhengige medlemmer, men minst to.
- f) Tredjeparten treffer alle nødvendige tiltak for å sikre at kontrollen av STS-kriteriene ikke påvirkes av eksisterende eller potensielle interessekonflikter eller forretningsforbindelser med tredjeparten eller dens aksjeeiere eller deltakere, ledere, ansatte eller andre fysiske personer hvis tjenester stilles til rådighet for eller kontrolleres av tredjeparten. For dette formålet skal tredjeparten opprette, opprettholde, håndheve og dokumentere et effektivt internkontrollsystem for gjennomføring av retningslinjer og framgangsmåter for å identifisere og forebygge mulige interessekonflikter. Potensielle eller eksisterende interessekonflikter som er identifisert, skal fjernes eller begrenses og offentliggjøres umiddelbart. Tredjeparten skal opprette, opprettholde, håndheve og dokumentere egnede framgangsmåter og prosesser for å sikre en uavhengig vurdering av om STS-kriteriene

er oppfylt. Tredjeparten skal regelmessig overvåke og gjennomgå disse retningslinjene og framgangsmåtene for å vurdere om de er effektive og om det er nødvendig å oppdatere dem.

- g) Tredjeparten kan godtgjøre at den har tilfredsstillende operasjonelle beskyttelses-tiltak og interne prosesser som setter den i stand til å vurdere om STS-kriteriene er oppfylt.

Den vedkommende myndigheten skal tilbakekalle tillatelsen dersom den anser at tredjeparten i vesentlig grad ikke oppfyller kravene i første ledd.

2. En tredjepart som har tillatelse i samsvar med nr. 1, skal uten opphold underrette sin vedkommende myndighet om eventuelle vesentlige endringer av opplysningene gitt i henhold til det nevnte nummeret, eller om andre endringer som det er rimelig å tenke ville kunne påvirke den vedkommende myndighetens vurdering.
3. Den vedkommende myndigheten kan fakturere tredjeparten nevnt i nr. 1 for kostnadsbaserte gebyrer for å dekke nødvendige utgifter knyttet til vurderingen av søknader om godkjenning og påfølgende kontroll med at vilkårene fastsatt i nr. 1 blir oppfylt.
4. ESMA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarter som angir hvilke opplysninger som skal gis til de vedkommende myndighetene ved søknad om godkjenning av en tredjepart i samsvar med nr. 1.

ESMA skal legge fram disse utkastene til tekniske reguleringsstandarter for Kommisjonen innen 18. juli 2018.

Kommisjonen gis myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Kapittel 5

Tilsyn

Artikkel 29

Utpeking av vedkommende myndigheter

1. Overholdelse av forpliktelsene fastsatt i artikkel 5 i denne forordningen skal underlegges tilsyn av følgende vedkommende myndigheter i samsvar med den myndigheten de er gitt i henhold til de relevante rettsaktene:
 - a) For forsikrings- og gjenforsikringsforetak, den vedkommende myndigheten som er

- utpekt i samsvar med artikkel 13 nr. 10 i direktiv 2009/138/EF.
- b) For forvaltere av alternative investeringsfond, den vedkommende ansvarlige myndigheten som er utpekt i samsvar med artikkel 44 i direktiv 2011/61/EU.
 - c) For UCITS-fond og forvaltningsselskaper for UCITS-fond, den vedkommende myndigheten som er utpekt i samsvar med artikkel 97 i direktiv 2009/65/EF.
 - d) For tjenestepensjonsforetak, den vedkommende myndigheten som er utpekt i samsvar med artikkel 6 bokstav g) i europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/41/EF³³.
 - e) For kredittinstitusjoner og verdipapirforetak, den vedkommende myndigheten som er utpekt i samsvar med artikkel 4 i direktiv 2013/36/EU, herunder ESB når det gjelder de særskilte oppgavene den er tillagt ved forordning (EU) nr. 1024/2013.
2. Vedkommende myndigheter med ansvar for tilsynet med organisatorer i samsvar med artikkel 4 i direktiv 2013/36/EU, herunder ESB når det gjelder de særskilte oppgavene den er tillagt ved forordning (EU) nr. 1024/2013, skal føre tilsyn med at organisatorene overholder forpliktelsene fastsatt i artikkel 6, 7, 8 og 9 i denne forordningen.
 3. Dersom initiativtakerne, de opprinnelige långiverne og spesialforetakene for verdipapirisering er enheter under tilsyn i samsvar med direktiv 2003/41/EF, 2009/138/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1024/2013, skal de berørte vedkommende myndighetene som er utpekt i samsvar med de nevnte rettsaktene, herunder ESB når det gjelder de særskilte oppgavene den er tildelt ved forordning (EU) nr. 1024/2013, overvåke overholdelsen av forpliktelsene fastsatt i artikkel 6, 7, 8 og 9 i denne forordningen.
 4. For initiativtakere, opprinnelige långivere og spesialforetak for verdipapirisering som er etablert i Unionen, og som ikke er omfattet av unionsrettsaktene nevnt i nr. 3, skal medlemsstatene utpeke en eller flere vedkommende myndigheter til å overvåke overholdelsen av forpliktelsene fastsatt i artikkel 6, 7, 8 og 9. Medlemsstatene skal innen 1. januar 2019 underrette Kommisjonen og ESMA om hvilke vedkommende myndigheter som er utpekt i samsvar med dette nummeret. Denne forpliktelsen skal ikke gjelde for enheter som bare selger eksponeringer i et ABCP-program eller en annen verdipapiriseringstransaksjon eller -ordning, og som ikke aktivt inngår eksponeringer med det fremste formålet å verdipapirisere dem regelmessig.
 5. Medlemsstatene skal utpeke en eller flere vedkommende myndigheter til å føre tilsyn med at initiativtakere, organisatorer og spesialforetak for verdipapirisering overholder artikkel 18–27, og at tredjeparter overholder artikkel 28. Medlemsstatene skal innen 18. januar 2019 underrette Kommisjonen og ESMA om hvilke vedkommende myndigheter som er utpekt i samsvar med dette nummeret.
 6. Nr. 5 i denne artikkelen får ikke anvendelse på enheter som bare selger eksponeringer i et ABCP-program eller en annen verdipapiriseringstransaksjon eller -ordning, og som ikke aktivt inngår eksponeringer med det fremste formålet å verdipapirisere dem regelmessig. I så tilfelle skal initiativtakeren eller organisatoren kontrollere at disse enhetene oppfyller de relevante forpliktelsene fastsatt i artikkel 18–27.
 7. ESMA skal sikre ensartet anvendelse og håndheving av forpliktelsene fastsatt i artikkel 18–27 i denne forordningen i samsvar med oppgavene og myndigheten angitt i forordning (EU) nr. 1095/2010. ESMA skal overvåke Unionens verdipapiriseringsmarkedet i samsvar med artikkel 39 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 600/2014³⁴ og ved behov anvende sin myndighet til midlertidig intervensjon i samsvar med artikkel 40 i forordning (EU) nr. 600/2014.
 8. ESMA skal på sitt nettsted offentliggjøre en liste over vedkommende myndigheter som nevnt i denne artikkelen, og holde denne oppdatert.

Artikkel 30

De vedkommende myndighetenes myndighet

1. Hver medlemsstat skal sikre at den vedkommende myndigheten som er utpekt i samsvar med artikkel 29 nr. 1–5, gis den tilsyns-, undersøkelses- og sanksjonsmyndigheten som er nødvendig for å kunne utføre sine oppgaver i henhold til denne forordningen.

³³ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/41/EF av 3. juni 2003 om virksomhet i og tilsyn med tjenestepensjonsforetak (EUT L 235 av 23.9.2003, s. 10).

³⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 600/2014 av 15. mai 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 84).

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

2. Den vedkommende myndigheten skal regelmessig kontrollere de systemene, framgangsmåtene og ordningene som initiativtakere, organisatorer, spesialforetak for verdipapirisering og opprinnelige långivere har gjennomført for å etterkomme denne forordningen.

Kontrollen nevnt i første ledd skal omfatte

- a) framgangsmåtene og ordningene for å sikre at vesentlig netto økonomisk interesse løpende måles korrekt og beholdes, innsamling og offentliggjøring til rett tid av alle opplysninger som skal gjøres tilgjengelig i samsvar med artikkel 7, og kriteriene for kredittgivning i samsvar med artikkel 9,
 - b) for STS-verdipapiriseringer som ikke er verdipapiriseringer i et ABCP-program, framgangsmåtene og ordningene for å sikre overholdelse av artikkel 20 nr. 7–12, artikkel 21 nr. 7 og artikkel 22, og
 - c) for STS verdipapiriseringer som er verdipapiriseringer i et ABCP-program, framgangsmåtene og ordningene for å sikre, med hensyn til ABCP-transaksjoner, overholdelse av artikkel 24, og med hensyn til ABCP-programmer, overholdelse av artikkel 26 nr. 7 og 8.
3. Vedkommende myndigheter skal kreve at risikoer som oppstår som følge av verdipapiriseringstransaksjoner, herunder omdømmetrisiko, vurderes og behandles av initiativtakerne, organisatorene, spesialforetakene for verdipapirisering og de opprinnelige långiverne ved hjelp av hensiktsmessige retningslinjer og framgangsmåter.
 4. Den vedkommende myndigheten skal som en del av sitt tilsyn på verdipapiriseringsområdet i relevante tilfeller overvåke de særlige virkningene som deltakelse i verdipapiriseringsmarkedet har på stabiliteten for den finansinstitusjonen som fungerer som opprinnelig långiver, initiativtaker, organisator eller investor, og skal da, uten at det berører strengere sektorregelverk, ta hensyn til følgende:
 - a) Størrelsen på kapitalbufferne.
 - b) Størrelsen på likviditetsbufferne.
 - c) Likviditetsrisikoen for investorer som følge av den avvikende løpetiden mellom deres finansiering og investeringer.

I tilfeller der den vedkommende myndigheten fastslår at det foreligger en vesentlig risiko for en finansinstitusjons eller hele finanssystemets stabilitet, skal den, uavhengig av sine forpliktelser i henhold til artikkel 36, treffe tiltak for å redusere denne risikoen og rapportere sine

resultater til den utpekte vedkommende myndigheten med ansvar for makrotilsynsinstrumenter i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013 og ESRB.

5. Den vedkommende myndigheten skal overvåke ethvert mulig tilfelle av omgåelse av forpliktelsene fastsatt i artikkel 6 nr. 2 og sikre at sanksjonene anvendes i samsvar med artikkel 32 og 33.

Artikkel 31

Makrotilsyn med verdipapiriseringsmarkedet

1. Innenfor rammen av sitt mandat skal ESRB ha ansvar for makrotilsynet med verdipapiriseringsmarkedet i Unionen.
2. ESRB skal løpende overvåke utviklingen på verdipapiriseringsmarkedene for å bidra til å forebygge eller begrense systemrisikoer for den finansielle stabiliteten i Unionen som kan oppstå på grunn av utviklingen i finanssystemet, samtidig som det tas hensyn til makroøkonomisk utvikling, slik at perioder med omfattende problemer på finansmarkedene kan unngås. Dersom ESRB anser det som nødvendig, eller minst hvert tredje år, skal ESRB i samarbeid med EBA, for å rette oppmerksomheten mot risikoer for den finansielle stabiliteten, offentliggjøre en rapport om hvordan den finansielle stabiliteten påvirkes av verdipapiriseringsmarkedet. Dersom vesentlige risikoer avdekkes, skal ESRB i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1092/2010 utstede varsler og ved behov anbefalinger til Kommisjonen, de europeiske tilsynsmyndighetene og medlemsstatene om korrigerende tiltak for å håndtere disse risikoene, herunder om hensiktsmessigheten av å endre nivåene for tilbakeholdelse av risiko eller treffe andre makrotilsynstiltak. Kommisjonen, de europeiske tilsynsmyndighetene og medlemsstatene skal i samsvar med artikkel 17 i forordning (EU) nr. 1092/2010 underrette ESRB, Europaparlamentet og Rådet om hvilke tiltak som er truffet som svar på anbefalingen, og innen tre måneder etter at anbefalingen ble sendt til mottakerne, gi en behørig begrunnelse dersom anbefalingen ikke har blitt fulgt.

Artikkel 32

Administrative sanksjoner og korrigerende tiltak

1. Uten at det berører medlemsstatenes rett til å fastsette og ilegge strafferettslige sanksjoner i

henhold til artikkel 34, skal medlemsstatene fastsette bestemmelser om hensiktsmessige administrative sanksjoner for uaktsomhet eller forsettlig overtredelse og korrigerende tiltak, som minst skal gjelde i situasjoner der

- a) en initiativtaker, organisator eller opprinnelig långiver ikke oppfyller kravene fastsatt i artikkel 6,
- b) en initiativtaker eller organisator eller et spesialforetak for verdipapirisering ikke oppfyller kravene fastsatt i artikkel 7,
- c) en initiativtaker, organisator eller opprinnelig långiver ikke oppfyller kriteriene fastsatt i artikkel 9,
- d) en initiativtaker eller organisator eller et spesialforetak for verdipapirisering ikke oppfyller kravene fastsatt i artikkel 18,
- e) en verdipapirisering er betegnet som STS og en initiativtaker, organisator eller et spesialforetak for den aktuelle verdipapiriseringen ikke oppfyller kravene fastsatt i artikkel 19–22 eller artikkel 23–26,
- f) en initiativtaker eller organisator har inngitt en villedende melding i henhold til artikkel 27 nr. 1,
- g) en initiativtaker eller organisator ikke oppfyller kravene fastsatt i artikkel 27 nr. 4, eller
- h) en tredjepart som har tillatelse i samsvar med artikkel 28, ikke har meldt vesentlige endringer av opplysningene gitt i henhold til artikkel 28 nr. 1, samt om andre endringer som det er rimelig å tenke ville kunne påvirke vedkommende myndighets vurdering.

Medlemsstatene skal også sørge for at administrative sanksjoner og/eller korrigerende tiltak blir effektivt gjennomført.

Sanksjonene og tiltakene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

2. Medlemsstatene skal gi vedkommende myndigheter myndighet til å anvende minst følgende sanksjoner og tiltak ved overtredelsene nevnt i nr. 1:

- a) En offentlig erklæring som angir navnet på den fysiske eller juridiske personen og overtredelsens art, i samsvar med artikkel 37.
- b) Et pålegg der det kreves at den fysiske eller juridiske person avslutter atferden og avstår fra å gjenta slik atferd.
- c) Et midlertidig forbud for et medlem av ledelsesorganet for initiativtakeren, organisatoren eller spesialforetaket for verdipapiri-

risering eller for enhver annen fysisk person som holdes ansvarlig for overtredelsen, mot å utøve ledelsesfunksjoner i disse foretakene.

- d) Når det gjelder en overtredelse som nevnt i nr. 1 første ledd bokstav e) eller f) i denne artikkelen, et midlertidig forbud for initiativtakeren og organisatoren mot å inngi melding i henhold til artikkel 27 nr. 1 om at en verdipapirisering oppfyller kravene i artikkel 19–22 eller artikkel 23–26.
- e) For en fysisk person, administrative økonomiske sanksjoner med et maksimumsbeløp på minst 5 000 000 euro, eller i medlemsstater som ikke har euro som valuta, den tilsvarende verdien i nasjonal valuta pr. 17. januar 2018.
- f) For en juridisk person, administrative økonomiske sanksjoner med et maksimumsbeløp på minst 5 000 000 euro, eller i medlemsstater som ikke har euro som valuta, den tilsvarende verdien i nasjonal valuta pr. 17. januar 2018 eller opptil 10 % av den juridiske personens samlede netto årsomsetning i henhold til de seneste tilgjengelige regnskapene som er godkjent av ledelsesorganet; dersom den juridiske personen er et morforetak eller et datterforetak av et morforetak som skal utarbeide konsernregnskaper i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU³⁵, skal relevant samlet netto årsomsetning være den samlede netto årsomsetningen eller tilsvarende type inntekt i samsvar med relevante regelverksakter på regnskapsområdet ifølge det seneste tilgjengelige konsernregnskapet som er godkjent av det overordnede morforetakets ledelsesorgan.
- g) Administrative økonomiske sanksjoner med et maksimumsbeløp på minst det dobbelte av den fordelen som ble oppnådd ved overtredelsen, dersom fordelen kan beregnes, selv om beløpet overstiger maksimumsbeløpene i bokstav e) og f).
- h) Når det gjelder en overtredelse som nevnt i nr. 1 første ledd bokstav h) i denne artikkelen, midlertidig tilbakekallelse av tillatelsen nevnt i artikkel 28 for tredjeparten med tillatelse til å kontrollere at en verdipapiri-

³⁵ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/34/EU av 26. juni 2013 om årsregnskaper, konsernregnskaper og tilhørende rapporter for visse typer foretak, om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/43/EF og om oppheving av rådsdirektiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 av 29.6.2013, s. 19).

ring er i samsvar med artikkel 19–22 eller artikkel 23–26.

3. Dersom bestemmelsene nevnt i første ledd får anvendelse på juridiske personer, skal medlemsstatene gi vedkommende myndigheter myndighet til å anvende de administrative sanksjonene og korrigerende tiltakene fastsatt i nr. 2, med forbehold for vilkårene fastsatt i nasjonal rett, på medlemmer av ledelsesorganet og andre fysiske personer som i henhold til nasjonal rett er ansvarlige for overtredelsen.
4. Medlemsstatene skal sikre at enhver beslutning om illeggelse av administrative sanksjoner eller korrigerende tiltak i henhold til nr. 2, er behørig begrunnet og kan påklages.

Artikkel 33

Utøvelse av myndighet til å illegge administrative sanksjoner og treffe korrigerende tiltak

1. Vedkommende myndigheter skal utøve sin myndighet til å illegge administrative sanksjoner og treffe korrigerende tiltak som nevnt i artikkel 32 i samsvar med sine nasjonale rettslige rammer, alt etter hva som er relevant,
 - a) direkte,
 - b) i samarbeid med andre myndigheter,
 - c) på eget ansvar ved delegering til andre myndigheter,
 - d) etter søknad til vedkommende rettsmyndigheter.
2. Vedkommende myndigheter skal når de bestemmer typen av og nivået på en administrativ sanksjon eller et korrigerende tiltak som ilegges eller treffes i henhold til artikkel 32, ta hensyn til i hvilken grad overtredelsen er begått med forsett eller skyldes uaktsomhet eller noen annen relevant omstendighet, herunder eventuelt
 - a) overtredelsens vesentlighet, grovhet og varighet,
 - b) graden av ansvar hos den fysiske eller juridiske personen som er ansvarlig for overtredelsen,
 - c) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons finansielle styrke,
 - d) størrelsen på den fortjeneste som er oppnådd, eller det tapet som er unngått av den ansvarlige fysiske eller juridiske personen, i den grad dette kan beregnes,
 - e) tap påført tredjeparter som følge av overtredelsen, i den grad dette kan beregnes,
 - f) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons vilje til å samarbeide med vedkom-

mende myndighet, uten at det berører behovet for å sikre tilbakebetaling av denne personens oppnådde fortjeneste eller unngåtte tap,

- g) tidligere overtredelser begått av den ansvarlige fysiske eller juridiske personen.

Artikkel 34

Strafferettslige sanksjoner

1. Medlemsstatene kan vedta at de ikke skal fastsette regler om administrative sanksjoner eller korrigerende tiltak for overtredelser som omfattes av strafferettslige sanksjoner i henhold til nasjonal rett.
2. Dersom medlemsstatene i samsvar med nr. 1 i denne artikkelen har valgt å fastsette strafferettslige sanksjoner for overtredelsen nevnt i artikkel 32 nr. 1, skal de sikre at det er truffet hensiktsmessige tiltak slik at vedkommende myndigheter har all nødvendig myndighet til å holde kontakt med rettsmyndigheter, påtalemyndigheter eller strafferettslige myndigheter innenfor sin jurisdiksjon for å få særskilte opplysninger om etterforskning eller straffesaker som er innledet med hensyn til overtredelsene nevnt i artikkel 32 nr. 1, og til å gi andre vedkommende myndigheter i tillegg til ESMA, EBA og EIOPA de samme opplysningene slik at de kan oppfylle sin forpliktelse til å samarbeide ved anvendelse av denne forordningen.

Artikkel 35

Underretningsplikt

Medlemsstatene skal innen 18. januar 2019 underrette Kommisjonen, ESMA, EBA og EIOPA om de lovene og forskriftene som gjennomfører dette kapittelet, herunder eventuelle relevante strafferettsbestemmelser. Medlemsstatene skal uten unødig opphold underrette Kommisjonen, ESMA, EBA og EIOPA om eventuelle senere endringer av dem.

Artikkel 36

Samarbeid mellom vedkommende myndigheter og de europeiske tilsynsmyndighetene

1. De vedkommende myndighetene nevnt i artikkel 29 og ESMA, EBA og EIOPA skal samarbeide nært med hverandre og utveksle opplysninger for å kunne utføre sine oppgaver i henhold til artikkel 30–34.
2. De vedkommende myndighetene skal nøye samordne tilsynet seg imellom for å påvise

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

overtredelser av denne forordningen og bringe dem til opphør, utvikle og fremme beste praksis, legge til rette for samarbeid, fremme konsekvens i tolkningen og ved eventuell uenighet foreta vurderinger på tvers av jurisdiksjoner.

3. En egen verdipapiriseringskomité skal opprettes innenfor rammen av Felleskomiteen for de europeiske tilsynsmyndighetene, der vedkommende myndigheter skal samarbeide nært for å utføre sine oppgaver i henhold til artikkel 30–34.
4. Dersom en vedkommende myndighet fastslår at et eller flere av kravene i artikkel 6–27 er overtrådt, eller har grunn til å tro dette, skal den underrette den vedkommende myndigheten for den eller de enhetene som er mistenkt for en slik overtredelse, om resultatene på en tilstrekkelig detaljert måte. De berørte vedkommende myndighetene skal nøye samordne tilsynet seg imellom for å sikre ensartede beslutninger.
5. Dersom overtredelsen nevnt i nr. 4 i denne artikkelen særlig gjelder en uriktig eller villedende melding i henhold til artikkel 27 nr. 1, skal den vedkommende myndigheten som har fastslått at en overtredelse har funnet sted, umiddelbart underrette den vedkommende myndigheten for den enheten som er utpekt som første kontaktpunkt i henhold til artikkel 27 nr. 1, om sine funn. Den vedkommende myndigheten for den enheten som er utpekt som første kontaktpunkt i henhold til artikkel 27 nr. 1, skal i sin tur underrette ESMA, EBA og EIOPA og skal følge framgangsmåten fastsatt i nr. 6 i denne artikkelen.
6. Når den vedkommende myndigheten for enheten som er mistenkt for overtredelsen, mottar opplysningene nevnt i nr. 4, skal den innen 15 virkedager treffe alle tiltak som er nødvendige for å håndtere den påviste overtredelsen og underrette de andre vedkommende myndighetene som er berørt, særlig vedkommende myndigheter for initiativtakeren, organisatoren og spesialforetaket for verdipapirisering samt de vedkommende myndighetene for innehaveren av verdipapiriseringsposisjonen, dersom disse er kjent. Dersom en vedkommende myndighet har innvendinger mot en annen vedkommende myndighet med hensyn til framgangsmåten eller innholdet i dens tiltak eller manglende tiltak, skal den uten unødig opphold underrette alle de andre berørte vedkommende myndighetene om sine innvendinger. Dersom det ikke er oppnådd enighet innen tre

måneder etter den datoen da alle berørte vedkommende myndigheter ble underrettet, skal saken henvises til ESMA i samsvar med artikkel 19 og eventuelt artikkel 20 i forordning (EU) nr. 1095/2010. Fristen for å inngå forlik som nevnt i artikkel 19 nr. 2 i forordning (EU) nr. 1095/2010, skal være én måned.

Dersom de berørte vedkommende myndighetene ikke kommer til enighet i meglingsfasen som nevnt i første ledd, skal ESMA innen én måned treffe beslutningen nevnt i artikkel 19 nr. 3 i forordning (EU) nr. 1095/2010. Under framgangsmåten fastsatt i denne artikkelen, skal en verdipapirisering som er oppført på den listen ESMA fører i henhold til artikkel 27 i denne forordningen, fortsatt anses som STS i henhold til kapittel 4 i denne forordningen og skal fortsatt stå på denne listen.

Dersom de vedkommende myndighetene er enige om at overtredelsen skyldes at artikkel 18 er overtrådt i god tro, kan de beslutte å gi initiativtakeren, organisatoren og spesialforetaket for verdipapirisering en frist på inntil tre måneder for å rette opp den påviste overtredelsen, regnet fra den dagen den vedkommende myndigheten underrettet initiativtakeren, organisatoren og spesialforetaket for verdipapirisering om overtredelsen. I løpet av denne tiden skal en verdipapirisering som er oppført på den listen ESMA fører i henhold til artikkel 27, fortsatt anses som STS i henhold til kapittel 4 og skal fortsatt stå på denne listen.

Dersom en eller flere av de berørte vedkommende myndighetene er av den oppfatning at overtredelsen ikke er tilfredsstillende rettet opp innen fristen fastsatt i tredje ledd, får første ledd anvendelse.

7. Tre år etter anvendelsesdatoen for denne forordningen skal ESMA foreta en fagfelleevaluering i samsvar med artikkel 30 i forordning (EU) nr. 1095/2010 av gjennomføringen av kriteriene fastsatt i artikkel 19–26 i denne forordningen.
8. ESMA skal i nært samarbeid med EBA og EIOPA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandards for å angi nærmere den generelle samarbeidsplikten og hvilke opplysninger som skal utveksles i henhold til nr. 1, og underretningsplikten i henhold til nr. 4 og 5.

ESMA skal i nært samarbeid med EBA og EIOPA legge fram disse utkastene til tekniske reguleringsstandards for Kommisjonen innen 18. januar 2019.

Kommisjonen gis myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske

reguleringsstandardene nevnt i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 37

Offentliggjøring av administrative sanksjoner

1. Medlemsstatene skal sikre at vedkommende myndigheter på sine offisielle nettsteder uten unødig opphold og som et minimum offentliggjør enhver beslutning om illeggelse av en administrativ sanksjon som ikke kan påklages, og som er ilagt for overtredelse av artikkel 6, 7, 9 eller artikkel 27 nr. 1, etter at mottakeren av sanksjonen har blitt underrettet om beslutningen.
2. Offentliggjøringen nevnt i nr. 1 skal inneholde opplysninger om overtredelsens type og art, identiteten til de ansvarlige personene og sanksjonene som er ilagt.
3. Dersom den vedkommende myndigheten etter en individuell vurdering anser at offentliggjøring av en juridisk persons identitet eller en fysisk persons identitet og personopplysninger vil være uforholdsmessig, dersom den vedkommende myndigheten anser at offentliggjøringen vil være til skade for finansmarkedenes stabilitet eller for en pågående etterforskning, eller dersom offentliggjøringen vil påføre den berørte personen uforholdsmessige skader, i den grad dette kan fastslås, skal medlemsstatene sikre at vedkommende myndigheter enten
 - a) utsetter offentliggjøringen av beslutningen om illeggelse av sanksjonen til det ikke lenger er noen grunn til ikke å offentliggjøre den,
 - b) offentliggjør beslutningen om illeggelse av den administrative sanksjonen i anonymisert form i samsvar med nasjonal rett, eller
 - c) ikke offentliggjør beslutningen om illeggelse av den administrative sanksjonen i det hele tatt dersom alternativene angitt i bokstav a) og b) ikke anses som tilstrekkelige til å sikre
 - i) at finansmarkedenes stabilitet ikke settes i fare, eller
 - ii) at offentliggjøringen av slike beslutninger er forholdsmessig når det gjelder tiltak som anses å være av mindre betydning.
4. Når det gjelder en beslutning om å offentliggjøre en sanksjon i anonymisert form, kan offentliggjøringen av de relevante opplys-

ningene utsettes. Dersom en vedkommende myndighet offentliggjør en beslutning om illeggelse av en administrativ sanksjon som kan påklages for relevante rettsmyndigheter, skal vedkommende myndigheter dessuten på sitt offisielle nettsted uten unødig opphold offentliggjøre disse opplysningene og eventuelle senere opplysninger om utfallet av en slik klage. Enhver rettsavgjørelse om oppheving av en beslutning om illeggelse av en administrativ sanksjon skal også offentliggjøres.

5. Vedkommende myndigheter skal sikre at enhver offentliggjøring som nevnt i nr. 1–4, forblir på deres offisielle nettsted i minst fem år etter offentliggjøringen. Personopplysninger som offentliggjøres, skal bli liggende på den vedkommende myndighetens offisielle nettsted bare så lenge det er nødvendig, i samsvar med gjeldende personvernregler.
6. Vedkommende myndigheter skal underrette ESMA om alle administrative sanksjoner som de har ilagt, herunder eventuelle klager i denne forbindelse og utfallet av dem.
7. ESMA skal drive en sentral database over administrative sanksjoner som den underrettes om. Databasen skal være tilgjengelig bare for ESMA, EBA, EIOPA og de vedkommende myndighetene og skal oppdateres på grunnlag av opplysninger de vedkommende myndighetene legger fram i samsvar med nr. 6.

Kapittel 6

Endringer

Artikkel 38

Endring av direktiv 2009/65/EF

I direktiv 2009/65/EF skal artikkel 50a lyde:

«Artikkel 50a

Dersom forvaltningsselskaper for UCITS-fond eller internt forvaltede UCITS-fond eksponeres mot en verdipapirisering som ikke lenger oppfyller kravene fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402³⁶, skal de ivareta interessene til investorene i det rele-

³⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402 av 12. desember 2017 om fastsettelse av en generell ramme for verdipapirisering og en særskilt ramme for enkel, gjennomsiktig og standardisert verdipapirisering, og om endring av direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 av 28.12.2017, s. 35).»

vante UCITS-et når de handler og treffer korrigerende tiltak dersom det er relevant.

Artikkel 39

Endring av direktiv 2009/138/EF

I direktiv 2009/138/EF gjøres følgende endringer:

- 1) I artikkel 135 skal nr. 2 og 3 lyde:
 - «2. Kommisjonen skal, for å utfylle dette direktivet, vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 301a i dette direktivet, ved å angi nærmere under hvilke omstendigheter et forholdsmessig ytterligere kapitalkrav kan pålegges ved overtredelse av kravene fastsatt i artikkel 5 eller 6 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402³⁷, uten at dette berører artikkel 101 nr. 3 i dette direktivet.
 3. For å sikre ensartet harmonisering når det gjelder nr. 2 i denne artikkelen, skal EIOPA, med forbehold for artikkel 301b, utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarter for å fastsette metodene for beregning av et forholdsmessig ytterligere kapitalkrav som nevnt der.
- Kommisjonen gis myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.
- 2) Artikkel 308b nr. 11 oppheves.

Artikkel 40

Endring av forordning (EF) nr. 1060/2009

I forordning (EF) nr. 1060/2009 gjøres følgende endringer:

- 1) I betraktning 22 og 41, artikkel 8c og vedlegg I avsnitt D del II punkt 1 erstattes «strukturert finansielt instrument» med «verdipapiriseringsinstrument».
- 2) I betraktning 34 og 40, artikkel 8 nr. 4, artikkel 8c, artikkel 10 nr. 3 og artikkel 39 nr. 4 samt i vedlegg I avsnitt A nr. 2 femte ledd, vedlegg I avsnitt B nr. 5, overskriften og nr. 2 i vedlegg I avsnitt D del II, vedlegg III del I nr. 8, 24 og 45 og vedlegg III del III nr. 8 erstattes «struktu-

rerte finansielle instrumenter» med «verdipapiriseringsinstrumenter».

- 3) I artikkel 1 skal andre ledd lyde:

«I denne forordningen fastsettes også forpliktelser for utstedere og tilknyttede tredje-parter som er etablert i Unionen, med hensyn til verdipapiriseringsinstrumenter.»
- 4) I artikkel 3 nr. 1 skal bokstav l) lyde:

«l) «verdipapiriseringsinstrument» et finansielt instrument eller en annen eiendel som er resultatet av en verdipapiriseringstransaksjon eller -ordning nevnt i artikkel 2 nr. 1 i forordning (EU) 2017/2402 (verdipapiriseringsforordningen).»
- 5) Artikkel 8b utgår.
- 6) I artikkel 4 nr. 3 bokstav b), artikkel 5 nr. 6 andre ledd bokstav b) og artikkel 25a utgår henvisningen til artikkel 8b.

Artikkel 41

Endring av direktiv 2011/61/EU

I direktiv 2011/61/EU skal artikkel 17 lyde:

«Artikkel 17

Dersom AIF-forvalterne blir eksponert mot en verdipapirisering som ikke lenger oppfyller kravene fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402³⁸, skal de handle i investorenes beste interesse i de relevante AIF-ene og treffe korrigerende tiltak, dersom det er relevant.

Artikkel 42

Endring av forordning (EU) nr. 648/2012

I forordning (EU) nr. 648/2012 gjøres følgende endringer:

- 1) I artikkel 2 tilføyes følgende numre:
 - «30) «obligasjon med fortrinnsrett» en obligasjon som oppfyller kravene i artikkel 129 i forordning (EU) nr. 575/2013.
 - 31) «enhet for obligasjoner med fortrinnsrett» utsteder av obligasjoner med fortrinnsrett eller sikringsgruppe for en obligasjon med fortrinnsrett.»
- 2) I artikkel 4 tilføyes følgende numre:

³⁷ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402 av 12. desember 2017 om fastsettelse av en generell ramme for verdipapirisering og en særskilt ramme for enkel, gjennomsiktig og standardisert verdipapirisering, og om endring av direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 av 28.12.2017, s. 35).»

³⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402 av 12. desember 2017 om fastsettelse av en generell ramme for verdipapirisering og en særskilt ramme for enkel, gjennomsiktig og standardisert verdipapirisering, og om endring av direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 av 28.12.2017, s. 35).»

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

«5. Nr. 1 i denne artikkelen får ikke anvendelse med hensyn til OTC-derivatkontrakter som inngås av enheter for obligasjoner med fortrinnsrett i forbindelse med en obligasjon med fortrinnsrett eller av et spesialforetak for verdipapirisering i forbindelse med en verdipapirisering, i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402³⁹, forutsatt at

- a) når det gjelder spesialforetak for verdipapirisering, spesialforetaket for verdipapirisering utelukkende utsteder verdipapiriseringer som oppfyller kravene i artikkel 18 og artikkel 19–22 eller 23–26 i forordning (EU) 2017/2402 (verdipapiriseringsforordningen),
- b) OTC-derivatkontrakten bare benyttes til sikring mot rente- eller valutaubalanse i obligasjonen med fortrinnsrett eller verdipapiriseringen, og
- c) ordningene i obligasjonen med fortrinnsrett eller verdipapiriseringen i tilstrekkelig grad begrenser motpartskredittrisikoen i forbindelse med OTC-derivatkontrakter som er inngått av enheten for obligasjoner med fortrinnsrett eller spesialforetaket for verdipapirisering i forbindelse med obligasjonen med fortrinnsrett eller verdipapiriseringen.

6. For å sikre ensartet anvendelse av denne artikkelen, samtidig som det tas hensyn til behovet for å forebygge regelverksarbitrasje, skal de europeiske tilsynsmyndighetene utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarter som angir kriteriene for å fastsette hvilke ordninger i obligasjoner med fortrinnsrett eller verdipapiriseringer som i tilstrekkelig grad begrenser motpartskredittrisikoen, i henhold til nr. 5.

De europeiske tilsynsmyndighetene skal legge fram disse utkastene til tekniske reguleringsstandarter for Kommisjonen innen 18. juli 2018.

Kommisjonen delegeres myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, forord-

ning (EU) nr. 1094/2010 eller forordning (EU) nr. 1095/2010.

3) I artikkel 11 skal nr. 15 lyde:

«15. For å sikre ensartet anvendelse av denne artikkelen skal de europeiske tilsynsmyndighetene utarbeide utkast til felles tekniske reguleringsstandarter for å angi

- a) de framgangsmåtene for risikostyring, herunder de nivåene av og den typen sikkerhets- og atskillellesordninger, som kreves for å oppfylle kravene i nr. 3,
- b) de framgangsmåtene som motpartene og de berørte vedkommende myndighetene skal følge når det anvendes unntak i henhold til nr. 6–10,
- c) de kriteriene som får anvendelse som nevnt i nr. 5–10, herunder særlig hva som skal anses som praktiske eller juridiske hindringer for rask overføring av ansvarlig kapital og tilbakebetaling av forpliktelser mellom motpartene.

Det skal ved fastsettelse av nivået på og typen sikkerhet som kreves med hensyn til OTC-derivatkontrakter som er inngått av enheter for obligasjoner med fortrinnsrett i forbindelse med en obligasjon med fortrinnsrett, eller av et spesialforetak for verdipapirisering i forbindelse med en verdipapirisering i henhold til denne forordningen, og som oppfyller vilkårene i artikkel 4 nr. 5 i denne forordningen og kravene fastsatt i artikkel 18 og artikkel 19–22 eller 23–26 i forordning (EU) 2017/2402 (verdipapiriseringsforordningen), tas hensyn til eventuelle hindringer for utveksling av sikkerheter når det gjelder eksisterende avtaler om sikkerhetsstillelse i obligasjonen med fortrinnsrett eller verdipapiriseringen.

De europeiske tilsynsmyndighetene skal legge fram disse utkastene til tekniske reguleringsstandarter for Kommisjonen innen 18. juli 2018.

Avhengig av motpartens rettslige status delegeres Kommisjonen myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene som er nevnt i dette leddet, i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 eller forordning (EU) nr. 1095/2010.»

Artikkel 43

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordningen får anvendelse på verdipapiriseringer der verdipapirene er utstedt

³⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402 av 12. desember 2017 om fastsettelse av en generell ramme for verdipapirisering og en særskilt ramme for enkel, gjennomsiktig og standardisert verdipapirisering, og om endring av direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 av 28.12.2017, s. 35).»

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

1. januar 2019 eller senere, med forbehold for nr. 7 og 8.
2. Når det gjelder verdipapiriseringer der verdipapirene er utstedt før 1. januar 2019, kan initiativtakere, organisatorer og spesialforetak for verdipapirisering bruke betegnelsen «STS» eller «enkel, gjennomsliktig og standardisert», eventuelt en betegnelse som viser direkte eller indirekte til disse begrepene, bare dersom kravene fastsatt i artikkel 18 og vilkårene fastsatt i nr. 3 i denne artikkelen er oppfylt.
3. Verdipapiriseringer der verdipapirene er utstedt før 1. januar 2019, bortsett fra verdipapiriseringssposisjoner knyttet til en ABCP-transaksjon eller et ABCP-program, skal anses som «STS» forutsatt at
 - a) de på det tidspunktet disse verdipapirene ble utstedt, oppfylte kravene fastsatt i artikkel 20 nr. 1–5, 7–9 og 11–13 og artikkel 21 nr. 1 og 3, og
 - b) de på tidspunktet for melding i henhold til artikkel 27 nr. 1 oppfyller kravene fastsatt i artikkel 20 nr. 6 og 10, artikkel 21 nr. 2 og 4–10 og artikkel 22 nr. 1–5.
4. Med hensyn til nr. 3 bokstav b) får følgende anvendelse:
 - a) I artikkel 22 nr. 2 skal «før utstedelse» forstås som «før meldingen i henhold til artikkel 27 nr. 1».
 - b) I artikkel 22 nr. 3 skal «før prisen på verdipapiriseringen fastsettes» forstås som «før meldingen i henhold til artikkel 27 nr. 1».
 - c) I artikkel 22 nr. 5:
 - i) I andre punktum skal «før prisen fastsettes» forstås som «før meldingen i henhold til artikkel 27 nr. 1».
 - ii) «før prisen fastsettes, i det minste i form av et utkast eller i sin opprinnelige form» skal forstås som «før meldingen i henhold til artikkel 27 nr. 1».
 - iii) Kravene fastsatt i fjerde punktum får ikke anvendelse.
 - iv) Henvisninger til overholdelsen av artikkel 7 skal forstås slik at artikkel 7 får anvendelse på disse verdipapiriseringene uten hensyn til artikkel 43 nr. 1.
5. Når det gjelder verdipapiriseringer der verdipapirene er utstedt 1. januar 2011 eller senere, men før 1. januar 2019, og verdipapiriseringer der verdipapirene ble utstedt før 1. januar 2011 og nye underliggende eksponeringer er lagt til eller blitt erstattet etter 31. desember 2014, skal aktsomhetskravene fastsatt i henholdsvis forordning (EU) nr. 575/2013, delegert forordning (EU) 2015/35 og delegert forordning (EU) nr. 231/2013 fortsatt få anvendelse i den utgaven som gjaldt pr. 31. desember 2018.
6. Når det gjelder verdipapiriseringer der verdipapirene er utstedt før 1. januar 2019, skal kredittinstitusjoner eller verdipapirforetak som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 1 og 2 i forordning (EU) nr. 575/2013, forsikringsforetak som definert i artikkel 13 punkt 1 i direktiv 2009/138/EF, gjenforsikringsforetak som definert i artikkel 13 punkt 4 i direktiv 2009/138/EF og forvaltere av alternative investeringsfond (AIF-forvaltere) som definert i artikkel 4 nr. 1 bokstav b) i direktiv 2011/61/EU, fortsette å anvende henholdsvis artikkel 405 i forordning (EU) nr. 575/2013 og kapittel I, II og III og artikkel 22 i delegert forordning (EU) nr. 625/2014, artikkel 254 og 255 i delegert forordning (EU) 2015/35 og artikkel 51 i delegert forordning (EU) nr. 231/2013 i den utgaven som gjaldt pr. 31. desember 2018.
7. Inntil de tekniske reguleringsstandardene som Kommisjonen skal vedta i henhold til artikkel 6 nr. 7 i denne forordningen, får anvendelse, skal initiativtakere, organisatorer og opprinnelige långivere når det gjelder forpliktelsene fastsatt i artikkel 6 i denne forordningen, anvende kapittel I, II og III og artikkel 22 i delegert forordning (EU) nr. 625/2014 på verdipapiriseringer der verdipapirene er utstedt 1. januar 2019 eller senere.
8. Inntil de tekniske reguleringsstandardene som Kommisjonen skal vedta i henhold til artikkel 7 nr. 3 i denne forordningen, får anvendelse, skal initiativtakere, organisatorer og spesialforetak for verdipapirisering når det gjelder forpliktelsene fastsatt i artikkel 7 nr. 1 første ledd bokstav a) og e) i denne forordningen, gjøre opplysningene nevnt i vedlegg I–VIII til delegert kommisjonsforordning (EU) 2015/3 tilgjengelig i samsvar med artikkel 7 nr. 2 i denne forordningen.
9. Ved anvendelse av denne artikkelen når det gjelder verdipapiriseringer som ikke innebærer utstedelse av verdipapirer, skal enhver henvisning til «verdipapiriseringer der verdipapirene er utstedt» forstås som henvisninger til «verdipapiriseringer der de opprinnelige verdipapiriseringssposisjonene ble opprettet», forutsatt at denne forordningen får anvendelse på alle verdipapiriseringer som skaper nye verdipapiriseringssposisjoner 1. januar 2019 eller senere.

Artikkel 44

Rapporter

Innen 1. januar 2021 og deretter hvert tredje år skal Felleskomiteen for de europeiske tilsynsmyndighetene offentliggjøre en rapport om

- a) gjennomføringen av STS-kravene i henhold til artikkel 18–27,
- b) en vurdering av tiltakene som vedkommende myndigheter har truffet, om vesentlige risikoer og nye sårbarheter som kan ha oppstått, samt om markedsdeltakernes tiltak for ytterligere standardisering av verdipapiriseringsdokumentasjonen,
- c) hvordan aktsomhetskravene fastsatt i artikkel 5, gjennomsiktighetskravene fastsatt i artikkel 7 og graden av gjennomsiktighet i verdipapiriseringsmarkedet i Unionen fungerer, herunder hvorvidt gjennomsiktighetskravene fastsatt i artikkel 7 gir de vedkommende myndighetene tilstrekkelig oversikt over markedet slik at de kan utføre sine oppgaver,
- d) kravene fastsatt i artikkel 6, herunder markedsdeltakernes oppfyllelse av kravene og de nærmere reglene om tilbakeholdelse av risiko i henhold til artikkel 6 nr. 3.

Artikkel 45

Syntetiske verdipapiriseringer

1. Innen 2. juli 2019 skal EBA i nært samarbeid med ESMA og EIOPA offentliggjøre en rapport om muligheten for å fastsette en særskilt ramme for enkle, gjennomsiktede og standardiserte syntetiske verdipapiriseringer, som skal være begrenset til syntetiske verdipapiriseringer for balanseformål.
2. På grunnlag av EBA-rapporten nevnt i nr. 1, skal Kommisjonen innen 2. januar 2020 legge fram en rapport for Europaparlamentet og Rådet om fastsettelsen av en særskilt ramme for enkle, gjennomsiktede og standardiserte syntetiske verdipapiriseringer, som skal være begrenset til syntetiske verdipapiriseringer for balanseformål, sammen med et forslag til regelverk dersom det er relevant.

Artikkel 46

Gjennomgåelse

Kommisjonen skal innen 1. januar 2022 legge fram en rapport for Europaparlamentet og Rådet om hvordan denne forordningen fungerer, eventuelt sammen med et forslag til regelverk.

Rapporten skal særlig ta for seg resultatene i rapportene nevnt i artikkel 44, og skal vurdere

- a) virkningene av denne forordningen, herunder innføringen av betegnelsen STS-verdipapirisering, på hvordan markedet for verdipapiriseringer i Unionen fungerer, verdipapiriseringenes bidrag til realøkonomien, særlig på små og mellomstore bedrifters tilgang til kreditt og på investeringer, samt den innbyrdes forbindelsen mellom finansinstitusjoner og stabiliteten i finanssektoren,
- b) forskjellene i bruken av metodene nevnt i artikkel 6 nr. 3, på grunnlag av opplysningene framlagt i henhold til artikkel 7 nr. 1 første ledd bokstav e) iii). Dersom resultatene viser at anvendelsen av metodene nevnt i artikkel 6 nr. 3 bokstav a), b), c) og e) har ført til økt tilsynsrisiko, skal egnede korrigerende tiltak vurderes,
- c) hvorvidt det siden denne forordningen trådte i kraft, har vært en uforholdsmessig økning i antallet transaksjoner nevnt i artikkel 7 nr. 2 tredje ledd, og hvorvidt markedsdeltakerne har strukturert transaksjonene for å omgå forpliktelsen i henhold til artikkel 7 om å gjøre opplysninger tilgjengelig via verdipapiriseringsregistre,
- d) hvorvidt det er behov for å utvide opplysningskravene i artikkel 7 til også å omfatte transaksjonene nevnt i artikkel 7 nr. 2 tredje ledd, og investorposisjoner,
- e) hvorvidt det på området for STS-verdipapiriseringer, kan innføres en likeverdighetsordning for initiativtakere, organisatorer og spesialforetak for verdipapirisering fra tredjeland, i betraktning av den internasjonale utviklingen på området verdipapirisering, særlig initiativer som gjelder enkle, gjennomsiktede og sammenlignbare verdipapiriseringer,
- f) gjennomføringen av kravene fastsatt i artikkel 22 nr. 4 og hvorvidt disse må utvides til også å omfatte verdipapirisering der de underliggende eksponeringene ikke er boliglån, billån eller leasingavtaler for bil, med sikte på å integrere offentliggjøringen av miljømessige, sosiale og styringsmessige opplysninger,
- g) hensiktsmessigheten av ordningen med tredjepartskontroll som fastsatt i artikkel 27 og 28, hvorvidt tillatelsesordningen for tredjeparter i henhold til artikkel 28 fremmer tilstrekkelig konkurranse mellom tredjeparter, og hvorvidt det må gjøres endringer i den tilsynsmessige rammen for å sikre finansiell stabilitet, og

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

- h) hvorvidt det er behov for å utfylle ramme-reglene om verdipapirisering fastsatt i denne forordningen ved å opprette et system med banker med begrenset godkjenning som fungerer som spesialforetak for verdipapirisering, og som har enerett til å kjøpe eksponeringer fra initiativtakere og selge fordringer som er sikret med de kjøpte eksponeringene, til investorer.

Artikkel 47

Utøvelse av delegert myndighet

1. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter gis Kommisjonen med forbehold for vilkårene fastsatt i denne artikkelen.
2. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter nevnt i artikkel 16 nr. 2 gis Kommisjonen på ubestemt tid fra 17. januar 2018.
3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 16 nr. 2 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. En beslutning om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Den får anvendelse dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende* eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.
4. Før Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den rådspørre eksperter som utpekes av hver medlemsstat i samsvar med prinsippene

fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming.

5. Så snart Kommisjonen vedtar en delegert rettsakt, skal den underrette Europaparlamentet og Rådet samtidig om dette.
6. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 16 nr. 2, skal tre i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse innen en frist på to måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet og Rådet, eller dersom både Europaparlamentet og Rådet innen utløpet av denne fristen har underrettet Kommisjonen om at de ikke vil gjøre innsigelse. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med to måneder.

Artikkel 48

Ikrafttredelse

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 1. januar 2019.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg 12. desember 2017.

For Europaparlamentet
A. TAJANI
President

For Rådet
M. MAASIKAS
Formann

Vedlegg 3

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/557 av 31. mars 2021 om endring av forordning (EU) 2017/2402 om fastsettelse av en generell ramme for verdipapirisering og en særskilt ramme for enkel, gjennomsliktig og standardisert verdipapirisering for å bidra til gjenoppbyggingen etter covid-19-krisen

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114, under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank¹,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité²,

etter den ordinære regelverksprosedyren³ og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Covid-19-krisen har påvirket innbyggerne, foretakene, helsesystemene og økonomiene i medlemsstatene i alvorlig grad. I sin melding av 27. mai 2020 med tittelen «Europe's moment: Repair and Prepare for the Next Generation» understreket Kommisjonen at det også i månedene framover vil bli utfordrende å sikre likviditet og tilgang til finansiering. For å bidra til gjenoppbyggingen etter det alvorlige økonomiske sjokket forårsaket av covid-19-pandemien er det derfor avgjørende å gjennomføre målrettede endringer i gjeldende rettsakter på finansområdet.
- 2) Det alvorlige økonomiske sjokket som covid-19-pandemien forårsaket, og de ekstraordinære tiltakene som var nødvendige for å hindre spredning, har hatt vidtrekkende følger for økonomien. Foretak rammes av forstyrrelser i forsyningskjedene, midlertidig stenging og lavere etterspørsel, mens husholdningene

står overfor arbeidsløshet og reduserte inntekter. Offentlige myndigheter på unions- og medlemsstatsplan har truffet vidtrekkende tiltak for å støtte husholdninger og solvente foretak slik at de kan motstå denne alvorlige, men midlertidige svekkelsen av den økonomiske aktiviteten og den likviditetsmangelen dette har medført.

- 3) Det er viktig at kredittinstitusjoner og verdipapirforetak (institusjoner) anvender sin kapital der det er mest nødvendig, og at Unionens rammeregler gjør dette lettere, samtidig som det sikres at institusjonene opptrer med forsiktighet. I tillegg til den fleksibiliteten gjeldende regelverk gir, vil målrettede endringer i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402⁴ sikre at Unionens ramme for verdipapirisering tillater ytterligere et verktøy for å bidra til den økonomiske gjenoppbyggingen etter covid-19-krisen.
- 4) De ekstraordinære omstendighetene ved covid-19-krisen og det hittil usette omfanget av utfordringene i den forbindelse har utløst krav om umiddelbare tiltak for å sikre at institusjonene er i stand til å kanalisere tilstrekkelig med midler til foretak og bidra til at de kan absorbere det økonomiske sjokket som skyldes covid-19-pandemien.
- 5) Covid-19-krisen risikerer å øke antallet misligholdte eksponeringer og øker institusjonenes behov for å forvalte og håndtere sine misligholdte eksponeringer. En måte institusjonene

¹ EUT C 377 av 9.11.2020, s. 1.

² EUT C 10 av 11.1.2021, s. 30.

³ Europaparlamentets holdning av 25. mars 2021 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 30. mars 2021.

⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2402 av 12. desember 2017 om fastsettelse av en generell ramme for verdipapirisering og en særskilt ramme for enkel, gjennomsliktig og standardisert verdipapirisering, og om endring av direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 av 28.12.2017, s. 35).

kan gjøre dette på, er å handle med sine misligholdte eksponeringer på markedet gjennom verdipapirisering. Under de rådende omstendighetene er det dessuten avgjørende at risikoene flyttes bort fra de systemviktige delene av finanssystemet, og at långiverne styrker sine kapitalposisjoner. Syntetisk verdipapirisering er én måte å oppnå dette på, i likhet med for eksempel innhenting av ny ansvarlig kapital.

- 6) Spesialforetak for verdipapirisering bør bare etableres i tredjeland som Unionen⁵ ikke har oppført på EUs liste over ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner for skattemessige formål og oppdateringer av denne (vedlegg I), eller på listen over tredjeland med høy risiko som har strategiske mangler i sine ordninger for bekjempelse av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme. Vedlegg II om status for samarbeidet med EU med hensyn til forpliktelser som er inngått av samarbeidsvillige jurisdiksjoner om å gjennomføre prinsippene for god styring i skattesaker, rapporterer om status for drøftingene med visse samarbeidsvillige tredjeland, hvorav noen fortsatt opprettholder en skadelig skattepraksis. For å unngå framtidige begrensninger på opprettelsen av spesialforetak for verdipapirisering bør disse drøftingene føre til at en slik skadelig skattepraksis raskt opphører.
- 7) For å styrke nasjonale myndigheters evne til å bekjempe skatteomgåelse bør en investor underrette de vedkommende skattemyndighetene i den medlemsstaten der vedkommende er bosatt for skattemessige formål, når investoren skal investere i et spesialforetak for verdipapirisering som, etter anvendelsesdatoen for denne forordningen, er etablert i en jurisdiksjon som nevnt i vedlegg II på grunn av sitt skadelige skattesystem. Denne opplysningen kan brukes for å vurdere om investoren oppnår en skattefordel.
- 8) Som Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet) («EBA»), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010⁶, påpekte i sin uttalelse om den regulatoriske behandlingen av verdipapiriseringer av misligholdte eksponeringer⁷, er det økonomisk sett forskjell mellom risikoene som er forbundet med de underliggende eiendelene for verdipapiriseringer av misligholdte eksponeringer, og risikoene ved verdipapiriseringer av ikke-misligholdte eiendeler. Misligholdte eksponeringer verdipapiriseres med en rabatt på deres nominelle eller utestående verdi og gjenspeiler markedets vurdering av blant annet sannsynligheten for at omstruktureringen av gjelden vil generere tilstrekkelige kontantstrømmer og sikre tilstrekkelig inndrivelse av verdier. Risikoen for investorer er derfor at omstruktureringen av gjelden ikke vil generere tilstrekkelige kontantstrømmer og sikre tilstrekkelig inndrivelse av verdier til å dekke nettoverdien som de misligholdte eksponeringene ble kjøpt for. Investorenes faktiske risiko for tap representerer derfor ikke porteføljens nominelle verdi, men dens rabatterte verdi, altså den prisen de underliggende eiendelene ble overdratt for, etter rabatten på anskaffelseskostnaden. Når det gjelder verdipapiriseringer av misligholdte eksponeringer, bør beløpet for tilbakeholdelse av risiko derfor beregnes på grunnlag av den rabatterte verdien.
- 9) Kravene om tilbakeholdelse av risiko innebærer at interessene til initiativtakere, organisatorer og opprinnelige långivere som deltar i en verdipapirisering, ivaretas på lik linje med investorenes interesser. Ved verdipapirisering av ikke-misligholdte eiendeler ligger den største interessen på salgssiden hos initiativtaker, som også ofte er opprinnelig långiver. Ved verdipapirisering av misligholdte eksponeringer søker initiativtakerne imidlertid å flytte de misligholdte eiendelene ut av balansen etter som de gjerne ikke lenger ønsker å bli forbundet med dem på noen som helst måte. I slike tilfeller har forvalteren av eiendelene større interesse av at gjelden for eiendelene omstruktureres og verdiene inndrives.
- 10) Før finanskrisen i 2008 fulgte en del verdipapiseringsaktiviteter en modell der lån ble gitt for umiddelbart videresalg (den såkalte «originate-to-distribute»-modellen). I denne

⁵ Se særlig: Rådets konklusjoner av 8. november 2016 om kriteriene for og prosessen fram mot opprettelsen av EUs liste over ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner for skattemessige formål, med vedlegg (EUT C 461 av 10.12.2016, s. 2), og Rådets konklusjoner om EUs reviderte liste over ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner for skattemessige formål med vedlegg (EUT C 66 av 26.2.2021, s. 40).

⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/78/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12).

⁷ Uttalelse fra Den europeiske banktilsynsmyndighet til Europakommisjonen om den regulatoriske behandlingen av verdipapiriseringer av misligholdte eksponeringer, EBA-OP-2019-13, offentliggjort 23. oktober 2019.

modellen ble eiendeler av lavere kvalitet valgt ut for verdipapirisering, noe som gikk ut over investorene, som endte opp med å påta seg mer risiko enn de kanskje hadde hatt til hensikt å påta seg. For å forhindre en slik praksis i framtiden ble det innført krav om kontroll av kredittgivningsstandardene som brukes ved verdipapirisering av eiendeler. Ved verdipapirisering av misligholdte eksponeringer er imidlertid kredittgivningsstandardene som får anvendelse ved verdipapirisering av eiendelene, av mindre betydning på grunn av de særlige omstendighetene, herunder anskaffelsen av disse misligholdte eiendelene og typen verdipapirisering. I stedet er anvendelsen av forsvarlige kriterier for utvelgelse og prising av eksponeringene en viktigere faktor når det gjelder investeringer i verdipapiriseringer av misligholdte eksponeringer. Det er derfor nødvendig å endre kontrollen av kredittgivningsstandardene for å gjøre det mulig for investoren å foreta en aktsomhetsvurdering av de misligholdte eiendelenes kvalitet og utvikling med henblikk på å kunne treffe en fornuftig og velfundert investeringsbeslutning, samtidig som det sikres at unntaket ikke misbrukes. Når det gjelder verdipapirisering av misligholdte eksponeringer, bør de vedkommende myndighetene derfor kontrollere at utvelgelsen og prisingen av eksponeringene foretas på grunnlag av forsvarlige kriterier.

- 11) Syntetiske verdipapiriseringer omfatter overføring av kredittrisikoen for et sett med lån, vanligvis lån til store selskaper eller lån til små og mellomstore bedrifter (SMB-er), gjennom en avtale om kredittbeskyttelse der initiativtakeren kjøper kredittbeskyttelse hos investoren. Slik kredittbeskyttelse oppnås ved bruk av finansielle garantier eller kredittderivater, samtidig som eierskapet til eiendelene forblir hos initiativtakeren og ikke overføres til et spesialforetak for verdipapirisering, slik det blir ved tradisjonell verdipapirisering. I egenkap av kjøper av beskyttelsen påtar initiativtakeren seg å betale en kredittbeskyttelsespremie som genererer avkastning for investorene. På sin side forplikter investoren seg i egenkap av selger av beskyttelsen å foreta en fastsatt kredittbeskyttelsesutbetaling dersom en forhåndsdefinert kreditthendelse inntrer.
- 12) Den samlede kompleksiteten ved verdipapiriseringsstrukturene og risikoene i den forbindelse bør reduseres på hensiktsmessig vis, og regelverket bør ikke gi initiativtakere noe

insitament til å foretrekke syntetiske verdipapiriseringer framfor tradisjonelle verdipapiriseringer. Kravene til enkle, gjennomsiktlige og standardiserte (STS) balanseførte verdipapiriseringer (STS-verdipapiriseringer) bør derfor i høy grad samsvare med STS-kriteriene for tradisjonelle reelle verdipapiriseringer.

- 13) Det finnes visse krav til tradisjonelle STS-verdipapiriseringer som ikke er hensiktsmessige for balanseførte STS-verdipapiriseringer på grunn av de iboende forskjellene mellom de to typene verdipapiriseringer, særlig fordi risikooverføringen ved syntetiske verdipapiriseringer skjer gjennom en kredittbeskyttelsesavtale og ikke gjennom salg av de underliggende eiendelene. Derfor bør STS-kriteriene ved behov tilpasses slik at de tar hensyn til disse forskjellene. Videre må det innføres et sett med nye krav spesifikt for syntetiske verdipapiriseringer for å sikre at STS-regelverket utelukkende retter seg mot balanseførte syntetiske verdipapiriseringer, og at kredittbeskyttelsesavtalen struktureres slik at den gir tilstrekkelig beskyttelse for både initiativtakerens og investorens posisjon. Disse nye kravene bør ta sikte på å håndtere motpartskredittrisikoen for både initiativtakeren og investoren.
- 14) Formålet med en kredittrisikooverføring bør være eksponeringer som inngås eller kjøpes av en regulert institusjon i Unionen innenfor rammen av dens kjerneutlånsvirksomhet, og som føres på institusjonens balanse, eller dersom det gjelder en konsernstruktur, på konsernets konsoliderte balanse på den datoen transaksjonen avsluttes. Kravet om at initiativtakeren skal ha de verdipapiriserte eksponeringene i balansen, bør kunne forhindre at verdipapiriseringer som gjennomføres for arbitrasjeformål, omfattes av det som betegnes som STS.
- 15) Det er viktig at interessene til initiativtakere, organisatorer og opprinnelige långivere som deltar i en verdipapirisering, ivaretas på lik linje. Målet med kravet om tilbakeholdelse av risiko i forordning (EU) 2017/2402, som gjelder alle typer verdipapiriseringer, er å avpasse disse interessene etter hverandre. Et slikt krav bør også få anvendelse på balanseførte STS-verdipapiriseringer. Som et minstekrav bør initiativtakeren, organisatoren eller den opprinnelige långiveren i en verdipapirisering løpende beholde en vesentlig netto økonomisk interesse i verdipapiriseringen på minst 5 %. Høyere nivåer av tilbakeholdelse av risiko kan

være berettiget og har allerede vært observert i markedet.

- 16) Initiativtakeren bør forvisse seg om at den ikke sikrer samme kreditt risiko mer enn én gang og ikke skaffer seg kredittbeskyttelse utover den kredittbeskyttelsen som er gitt gjennom den balanseførte STS-verdipapiriseringen. For å sikre at kredittbeskyttelsesavtalen er robust, bør den oppfylle kravene til reduksjon av kreditt risiko fastsatt i artikkel 249 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013⁸, som må være oppfylt dersom en institusjon søker å oppnå en vesentlig risikooverføring gjennom en syntetisk verdipapirisering.
- 17) For å unngå uforholdsmessig store kostnader ved å beskytte de underliggende eksponeringene og porteføljens utvikling kan balanseførte STS-verdipapiriseringer omfatte ikke-sekvensiell betaling av avdrag. For å sikre at den vesentlige risikooverføringen ikke undergraves, bør visse resultatrelaterte utløsende faktorer være bestemmende for om avdragene skal betales sekvensielt for å sikre at transjer som gir kredittbeskyttelse, ikke allerede er nedbetalt i en situasjon der betydelige tap oppstår på slutten av transaksjonen.
- 18) For å unngå konflikter mellom initiativtaker og investor og for å sikre rettssikkerhet med hensyn til omfanget av den kredittbeskyttelsen som er kjøpt for underliggende eksponeringer, bør kredittbeskyttelsen vise til tydelig angitte referanseforpliktelser som har gitt opphav til de underliggende eksponeringene, for tydelig angitte enheter eller skyldnere. Derfor bør de referanseforpliktelsene som det er kjøpt beskyttelse for, alltid være tydelig angitt og oppdatert i et referanseregister. Dette kravet bør også indirekte inngå i kriteriene som definerer STS-verdipapiriseringer for balanseformål og unntar verdipapiriseringer for arbitrasjeformål fra STS-regelverket.
- 19) Kreditthendelser som utløser betaling i henhold til en kredittbeskyttelsesavtale, bør minst omfatte hendelsene nevnt i tredje del avdeling II kapittel 4 i forordning (EU) nr. 575/2013. Slike hendelser er velkjente og lette å gjenkjenne i et markedsperspektiv og bør brukes for å sikre samsvar med tilsynsregelverket. Betalingslettelser, som består av innrømmel-

ser overfor en debitor som har eller er i ferd med å få problemer med å overholde sine finansielle forpliktelser, bør ikke være til hinder for at en kreditthendelse utløses.

- 20) Initiativtakernes rett i egenskap av å ha kjøpt kredittbeskyttelse til å motta rask betaling for faktiske tap, bør gis tilstrekkelig vern. Derfor bør det i transaksjonsdokumentasjonen fastsettes en forsvarlig og gjennomsliktig oppgjørsprosess for å fastslå faktiske tap i referanseporteføljen for å forhindre at initiativtakeren får for lite betalt. Ettersom det kan ta lang tid å få oversikt over tapene, og for å sikre at initiativtakeren får betaling i tide, bør det foretas foreløpige utbetalinger senest seks måneder etter at en kreditthendelse har funnet sted. Videre bør det foreligge en ordning for endelig justering for å sikre at foreløpige utbetalinger dekker faktiske tap, og for å forhindre overbetaling av disse tapene, noe som ville gå ut over investorene. Tapsoppgjørordningen bør også tydelig angi lengste forlengelsesperiode som bør gjelde for omstrukturingsprosessen for disse eksponeringene, og en slik forlengelsesperiode bør ikke være på mer enn to år. Denne tapsoppgjørordningen bør sikre at kredittbeskyttelsesavtalen er formålstjenlig sett fra initiativtakerens perspektiv, og gi investorene rettssikkerhet med hensyn til utløpsdato for deres betalingsforpliktelse og dermed bidra til et velfungerende marked.
- 21) Å ha en tredjepartskontrollør er en utbredt markedspraksis som øker rettssikkerheten for alle parter som deltar i en transaksjon, og dermed reduserer sannsynligheten for tvister og rettssaker som kan oppstå som følge av tapsfordelingsprosessen. For å gjøre tapsoppgjørordningen for transaksjonen mer robust bør det utpekes en tredjepartskontrollør som skal gjennomgå hvor riktige og nøyaktige visse aspekter av kredittbeskyttelsen er når en kreditthendelse har blitt utløst.
- 22) Kredittbeskyttelsespremiene bør fastsettes utelukkende på grunnlag av den beskyttede transjens utestående størrelse og kreditt risiko. Ikke-betingede premier bør ikke tillates for balanseførte STS-verdipapiriseringer ettersom de kan brukes til å undergrave effektiv risikooverføring fra initiativtakeren som kjøper av beskyttelsen, til selgeren av beskyttelsen. Andre ordninger, som for eksempel forskuddsbetaling av premie, rabattordninger eller for komplekse premiestrukturer, bør også være forbudt for balanseførte STS-verdipapiriseringer.

⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 av 26. juni 2013 om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 1).

- 23) For å sikre kredittbeskyttelsen stabilitet og kontinuitet bør initiativtakeren bare kunne si opp en balanseført STS-verdipapirisering før tiden under visse begrensede, klart definerte omstendigheter. Selv om initiativtakeren bør ha anledning til å avslutte kredittbeskyttelsen før tiden dersom visse nærmere angitte regulatoriske hendelser inntreffer, bør disse hendelsene omfatte faktiske endringer i regelverk eller beskatning som det ikke ville vært rimelig å forutse på det tidspunktet transaksjonen ble inngått, og som har en vesentlig negativ innvirkning på initiativtakerens kapitalkrav eller på økonomiske aspekter ved transaksjonen i forhold til partenes forventninger på det tidspunktet. Balanseførte STS-verdipapiriseringer bør ikke omfatte komplekse klausuler om førtidig innløsning for initiativtakeren, særlig ikke klausuler om førtidig innløsning med svært kort frist som har som mål forbigående å endre hvordan kapitalposisjonen i det enkelte tilfellet framstår.
- 24) Syntetisk overskytende margin er vanlig forekommende i visse typer transaksjoner og er en nyttig ordning for både investorer og initiativtakere for å redusere henholdsvis kostnaden ved kredittbeskyttelsen og eksponeringen mot risiko. I denne sammenheng er syntetisk overskytende margin vesentlig for visse ikke-profesjonelle eiendelsklasser, som for eksempel utlån til SMB-er og forbrukere, som både gir høyere avkastning og høyere kreditttap enn andre eiendelsklasser, og der de verdipapiriserte eksponeringene genererer en overskytende margin for å dekke disse tapene. Dersom den syntetiske overskytende marginen som er tilknyttet investorens posisjon er for høy, er det imidlertid mulig at det ikke finnes noe realistisk scenario der investoren i verdipapiriseringsposisjonen pådrar seg tap, og at det dermed ikke vil foregå noen effektiv risikooverføring. For å motvirke tilsynsmessige problemer og ytterligere standardisere dette strukturelle trekket er det viktig å angi strenge kriterier for balanseførte STS-verdipapiriseringer og sikre full åpenhet om bruken av syntetisk overskytende margin.
- 25) Bare kredittbeskyttelsesavtaler av høy kvalitet bør kunne godtas for balanseførte STS-verdipapiriseringer. Ikke-finansiert kredittbeskyttelse bør sikres ved å begrense antallet godtakbare ytere av beskyttelse til enheter som er godtakbare i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013, og som er anerkjent som motparter med en risikovekt på 0 % i samsvar med tredje del avdeling II kapittel 2 i den nevnte forordningen. Når det gjelder finansiert kredittbeskyttelse, bør initiativtakeren som kjøper av beskyttelse og investorene som selgere av beskyttelse ha adgang til sikkerhet av høy kvalitet, som bør vise til sikkerhet i enhver form som kan tildeles en risikovekt på 0 % i samsvar med det nevnte kapitlet, forutsatt at det foreligger hensiktsmessige innskudds- eller oppbevaringsordninger. Når sikkerheten er stilt i form av kontanter, bør den enten innehas av en uavhengig kredittinstitusjon eller deponeres hos kjøperen av beskyttelse, i begge tilfeller forutsatt at kredittverdigheten oppfyller et minstekrav.
- 26) Medlemsstatene bør utpeke de vedkommende myndighetene som skal ha ansvar for å føre tilsyn med de kravene den syntetiske verdipapiriseringen må oppfylle for å få STS-betegnelsen. Den vedkommende myndigheten kan være den samme som myndigheten som er utpekt til å føre tilsyn med at initiativtakere, organisatorer og spesialforetak for verdipapirisering overholder de kravene tradisjonelle verdipapiriseringer må oppfylle for å få STS-betegnelsen. Som for tradisjonelle verdipapiriseringer kan en slik vedkommende myndighet være en annen myndighet enn den som har ansvar for å føre tilsyn med at initiativtakere, opprinnelige långivere, spesialforetak for verdipapirisering, organisatorer og investorer overholder tilsynskravene fastsatt i artikkel 5–9 i forordning (EU) 2017/2402, en oppgave de vedkommende myndighetene med ansvar for tilsynet med de relevante finansinstitusjonene ble særskilt tillagt på grunn av den tilsynsmessige dimensjonen ved disse kravene.
- 27) For å unngå negative konsekvenser for den finansielle stabiliteten bør innføringen av en særskilt ramme for balanseførte STS-verdipapiriseringer ledsages av et hensiktsmessig makrotilsyn. Det europeiske råd for systemrisiko (ESRB), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1092/2010⁹, bør særlig overvåke makrotilsynsrisikoene som er forbundet med syntetisk verdipapirisering, og vurdere om risikoene er løftet tilstrekkelig bort fra den systemviktige delen av finanssystemet.

⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1092/2010 av 24. november 2010 om makrotilsyn med finanssystemet i Den europeiske union og om opprettelse av et europeisk råd for systemrisiko (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 1).

28) For å kunne integrere bærekraftsrelaterte gjennomskiktighetskrav i forordning (EU) 2017/2402 bør EBA i nært samarbeid med Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet, ESMA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010¹⁰, og Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner, EIOPA), opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010¹¹, gis i oppdrag å offentliggjøre en rapport om utarbeidningen av en egen ramme for bærekraftig verdipapirisering. Denne rapporten bør særlig vurdere innføringen av bærekraftsfaktorer, gjennomføringen av forholdsmessige opplysnings- og aktsomhetskrav og innholdet i, metodene for og presentasjonen av opplysninger om negative miljømessige, sosiale og styringsmessige påvirkninger samt eventuelle virkninger for den finansielle stabiliteten og oppskaleringen av Unionens verdipapiriseringsmarked og bankenes utlånskapasitet. På grunnlag av denne rapporten bør Kommisjonen legge fram en rapport for Europaparlamentet og Rådet om fastsettelsen av en særskilt ramme for bærekraftig verdipapirisering, eventuelt sammen med et forslag til regelverk.

29) Opplysningene til investorene om hvordan bærekraftsrisikoer og hensynet til negative påvirkninger på bærekraft er integrert i investeringsbeslutningsprosessen, er ikke tilstrekkelig utviklet ettersom slike opplysninger ennå ikke er omfattet av harmoniserte krav. I henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/2088¹² har produsenter av finansielle produkter og finansrådgivere for sluttinvestorer plikt til å vurdere de viktigste negative påvirkningene på bærekraftsfakto-

rene av investeringsbeslutninger og opplyse om hvordan deres retningslinjer for behørig aktsomhet tar hensyn til disse viktigste negative påvirkningene. Opplysningene om negative påvirkninger på bærekraft ledsages av tekniske reguleringsstandarter utarbeidet i fellesskap av EBA, ESMA og EIOPA (samlet kalt de europeiske tilsynsmyndighetene) for innholdet i, metodene for og presentasjonen av de relevante opplysningene som skal legges fram i henhold til forordning (EU) 2019/2088. Initiativtakere til STS-verdipapiriseringer bør også ha mulighet til å legge fram særskilte opplysninger om hvordan negative påvirkninger på bærekraftsfaktorer har blitt hensyntatt, særlig klimapåvirkninger og andre miljømessige, sosiale og styringsmessige påvirkninger. For å harmonisere offentliggjøringen av opplysninger og sikre samsvar mellom forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2017/2402 bør Felleskomiteen for de europeiske tilsynsmyndighetene utarbeide tekniske reguleringsstandarter som i størst mulig grad bygger videre på deres arbeid innenfor rammen av (EU) 2019/2088, med de nødvendige og relevante tilpasningene som kreves på grunn av særtrekkene ved verdipapiriseringer.

30) Ettersom målene for denne forordningen, som er å utvide rammen for STS-verdipapiriseringer til syntetiske verdipapiriseringer og fjerne regulatoriske hindringer for verdipapirisering av misligholdte eksponeringer for å øke utlånskapasiteten ytterligere uten å senke tilsynsstandardene for bankenes utlånsvirksomhet, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av deres omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i den nevnte artikkelen går denne forordningen ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.

31) Forordning (EU) 2017/2402 bør derfor endres.

32) I lys av behovet for snarest mulig å innføre målrettede tiltak for å bidra til den økonomiske gjenoppbyggingen etter covid-19-krisen bør denne forordningen tre i kraft allerede den tredje dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

¹⁰ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/77/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84).

¹¹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1094/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske tilsynsmyndighet for forsikring og tjenestepensjoner), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/79/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 48).

¹² Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/2088 av 27. november 2019 om bærekraftsrelaterte opplysninger i sektoren for finansielle tjenester (EUT L 317 av 9.12.2019, s. 1).

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Artikkel 1

Endring av forordning (EU) 2017/2402

I forordning (EU) 2017/2402 gjøres følgende endringer:

- 1) I artikkel 2 skal nye punkter lyde:
 - «24) «misligholdt eksponering» en eksponering som oppfyller et av vilkårene fastsatt i artikkel 47a nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013,
 - 25) «verdipapirisering av misligholdte eksponeringer» en verdipapirisering som er sikret med en gruppe av misligholdte eksponeringer som på tidspunktet for inngåelse og på et hvilket som helst senere tidspunkt når eiendeler legges til eller tas ut som følge av påfylling, omstrukturering eller andre relevante årsaker, utgjør minst 90 % av den nominelle verdien av hele gruppen,
 - 26) «kredittbeskyttelsesavtale» en avtale inngått mellom initiativtakeren og investoren om å overføre kredittrisikoen ved verdipapiriserte eksponeringer fra initiativtakeren til investoren ved bruk av kredittderivater eller garantier, der initiativtakeren forplikter seg til å betale et beløp, en såkalt kredittbeskyttelsespremie, til investoren, og investoren forplikter seg til å betale et beløp, en såkalt kredittbeskyttelsesutbetaling, til initiativtakeren, for det tilfelle at en av kredithendelsene definert i avtalen inntreffer,
 - 27) «kredittbeskyttelsespremie» det beløpet initiativtakeren i henhold til kredittbeskyttelsesavtalen har forpliktet seg å betale til investoren for den kredittbeskyttelsen investoren har lovet,
 - 28) «kredittbeskyttelsesutbetaling» det beløpet investoren i henhold til kredittbeskyttelsesavtalen har forpliktet seg å utbetale til initiativtakeren for det tilfelle at en kredithendelse som definert i kredittbeskyttelsesavtalen, inntreffer,
 - 29) «syntetisk overskytende margin» det beløpet som initiativtakeren i henhold til dokumentasjonen for en syntetisk verdipapirisering etter avtale har avsatt for å dekke eventuelle tap som kan oppstå i de verdipapiriserte eksponeringene før utløpet av transaksjonens løpetid,
 - 30) «bærekraftsfaktorer» bærekraftsfaktorer som definert i artikkel 2 punkt 24 i europa-

parlaments- og rådsforordning (EU) 2019/2088¹³,

- 31) «ikke-refunderbar rabatt på anskaffelseskostnad» differansen mellom det utestående beløpet på eksponeringene i den underliggende gruppen og den prisen initiativtakeren selger de samme eksponeringene for til spesialforetaket for verdipapirisering, når verken initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren får denne differansen refundert.
- 2) I artikkel 4 gjøres følgende endringer:
 - a) Bokstav a) skal lyde:
 - «a) Tredjelandet er oppført på listen over tredjeland med høy risiko som har strategiske mangler i sine ordninger for bekjempelse av hvitvasking av penger og finansiering av terrorisme, i samsvar med artikkel 9 i europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2015/849¹⁴.
 - b) Ny bokstav skal lyde:
 - «aa) Tredjelandet er oppført på EUs liste i vedlegg I over ikke-samarbeidsvillige jurisdiksjoner for skattemessige formål.»
 - c) Nytt nummer skal lyde:
 - «For et spesialforetak for verdipapirisering som er etablert etter 9. april 2021 i en jurisdiksjon som fordi den har et skadelig skattesystem, er nevnt i vedlegg II, skal investoren underrette de vedkommende skattemyndighetene i den medlemsstaten der vedkommende er bosatt for skattemessige formål, om investeringen i verdipapirer utstedt av dette spesialforetaket for verdipapirisering.»
- 3) I artikkel 5 nr. 1 skal ny bokstav lyde:
 - «f) Når det gjelder misligholdte eksponeringer, at utvelgelsen og prisingen av eksponeringene foretas på grunnlag av forvarlige kriterier.»
- 4) I artikkel 6 gjøres følgende endringer:
 - a) I nr. 1 skal nye ledd lyde:
 - «Ved måling av vesentlig netto økonomisk interesse skal den tilbakeholdende

¹³ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/2088 av 27. november 2019 om bærekraftsrelaterte opplysninger i sektoren for finansielle tjenester (EUT L 317 av 9.12.2019, s. 1).»

¹⁴ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2015/849 av 20. mai 2015 om tiltak for å hindre at finanssystemet brukes til hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme, om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 og om oppheving av europaparlaments- og rådsdirektiv 2005/60/EF og kommisjonsdirektiv 2006/70/EF (EUT L 141 av 5.6.2015, s. 73).»

enheten ta hensyn til alle gebyrer som i praksis kan være i bruk for å redusere faktisk vesentlig netto økonomisk interesse.

Når det gjelder tradisjonelle verdipapiriseringer av misligholdte eksponeringer, vil forvalteren også kunne oppfylle dette kravet, forutsatt at forvalteren kan vise at den har sakkunnskap når det gjelder forvaltning av eksponeringer av tilsvarende art som de verdipapiriserte eksponeringene, og at den har veldokumenterte og hensiktsmessige strategier, framgangsmåter og risikostyringskontroller for forvaltningen av eksponeringer.»

b) Nytt nummer skal lyde:

«3a. Som unntak fra nr. 3 skal tilbakeholdelsen av en vesentlig netto økonomisk interesse i henhold til det nevnte nummeret når det gjelder verdipapiriseringer av misligholdte eksponeringer der det er avtalt en ikke-refunderbar rabatt på anskaffelseskostnad, ikke være mindre enn 5 % av summen av nettoverdien av de verdipapiriserte eksponeringene som anses som misligholdte eksponeringer, og eventuelt den nominelle verdien av ikke-misligholdte verdipapiriserte eksponeringer.

Nettoverdien av en misligholdt eksponering skal beregnes ved at den ikke-refunderbare rabatten på anskaffelseskostnad som ble avtalt for hver enkelt verdipapirisert eksponering på inngåelsestidspunktet, eventuelt en tilsvarende andel av den ikke-refunderbare rabatten på anskaffelseskostnad som ble avtalt for gruppen av underliggende eksponeringer på etableringstidspunktet, trekkes fra eksponeringens nominelle verdi eller eventuelt dens utstående verdi på inngåelsestidspunktet. Ved fastsettelsen av nettoverdien av de verdipapiriserte misligholdte eksponeringene kan for øvrig den ikke-refunderbare rabatten på anskaffelseskostnad inkludere differansen mellom den nominelle verdien av de transjene av verdipapiriseringen av misligholdte eksponeringer som initiativtakeren har garantert for etterfølgende salg, og prisen som disse transjene først selges til ikke-tilknyttede tredjeparter for.»

c) I nr. 7 gjøres følgende endringer:

i) I første ledd tilføyes følgende bokstaver:

«f) reglene om tilbakeholdelse av risiko i henhold til nr. 3 og 3a når det gjelder verdipapiriseringer av misligholdte eksponeringer,

g) innvirkningen av gebyrene som betales til den tilbakeholdende enheten på den faktiske vesentlige netto økonomiske interessen i henhold til nr. 1.»

ii) Andre ledd skal lyde:

«EBA skal legge fram disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 10. oktober 2021.»

5) I artikkel 9 nr. 1 skal nytt ledd lyde:

«Som unntak fra første ledd skal det med hensyn til underliggende eksponeringer som var misligholdte eksponeringer på det tidspunktet initiativtakeren kjøpte dem fra den aktuelle tredjeparten, anvendes forsvarlige kriterier for utvelgelse og prising av eksponeringene.»

6) I artikkel 18 skal bokstav a) lyde:

«a) verdipapiriseringen oppfylles alle kravene i avsnitt 1, 2 eller 2a i dette kapitlet, og ESMA har blitt underrettet i henhold til artikkel 27 nr. 1, og»

7) Overskriften i kapittel 4 avsnitt 1 skal lyde:

«Krav til enkle, gjennomsiktlige og standardiserte tradisjonelle verdipapiriseringer som ikke er ABCP-verdipapiriseringer»

8) I artikkel 19 gjøres følgende endringer:

a) Overskriften til artikkelen skal lyde:

«Enkle, gjennomsiktlige og standardiserte tradisjonelle verdipapiriseringer som ikke er ABCP-verdipapiriseringer»

b) Nr. 1 skal lyde:

«1. Tradisjonelle verdipapiriseringer, bortsett fra ABCP-programmer og ABCP-transaksjoner, som oppfylles kravene fastsatt i artikkel 20, 21 og 22, skal anses som STS.»

9) I artikkel 22 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 4 skal nytt ledd lyde:

«Som unntak fra første ledd kan initiativtakere fra og med 1. juni 2021 beslutte å offentliggjøre tilgjengelige opplysninger om de viktigste negative påvirkningene som de eiendelene som finansieres av de underliggende eksponeringene, har på bærekraftsfaktorer.»

b) Nytt nummer skal lyde:

«6. De europeiske tilsynsmyndighetene skal gjennom Felleskomiteen for de europeiske tilsynsmyndighetene innen

10. juli 2021 utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 for innholdet i, metodene for og presentasjonen av opplysningene nevnt i nr. 4 andre ledd i denne artikkelen med hensyn til bærekraftsindikatorer når det gjelder negative påvirkninger på klimaet og andre miljømessige, sosiale og styringsmessige negative påvirkninger.

I relevante tilfeller skal utkastene til tekniske reguleringsstandarder nevnt i første ledd gjenspeile eller bygge på de tekniske reguleringsstandardene de europeiske tilsynsmyndighetene har utarbeidet i samsvar med det mandatet de ble gitt ved forordning (EU) 2019/2088, særlig artikkel 2a og artikkel 4 nr. 6 og 7.

Kommisjonen gis myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010.»

10) Nytt avsnitt skal lyde:

«**AVSNITT 2a**

Krav til enkle, gjennomsiktlige og standardiserte balanseførte verdipapiriseringer

Artikkel 26a

Enkle, gjennomsiktlige og standardiserte balanseførte verdipapiriseringer

1. Syntetiske verdipapiriseringer som oppfyller kravene fastsatt i artikkel 26b–26e, skal anses som balanseførte STS-verdipapiriseringer.
2. EBA kan, i nært samarbeid med ESMA og EIOPA og i samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, vedta retningslinjer og anbefalinger om harmonisert fortolkning og anvendelse av kravene fastsatt i artikkel 26b–26e i denne forordningen.

Artikkel 26b

Krav til enkelhet

1. En initiativtaker skal være en enhet som er godkjent eller har tillatelse i Unionen.
En initiativtaker som kjøper et tredjeparts eksponeringer for egen regning og deretter verdipapiriserer dem, skal for disse eksponeringene anvende retnings-

linjer som gjelder for kredittgivning, gjeldsinndrivelse, omstrukturering av gjeld og låneadministrasjon som ikke er mindre strenge enn dem initiativtakeren bruker på tilsvarende eksponeringer som ikke har blitt kjøpt.

2. De underliggende eksponeringene skal være inngått innenfor rammen av initiativtakerens kjernevirksomhet.
3. Når en transaksjon avsluttes, skal de underliggende eksponeringene være oppført i balansen til initiativtakeren eller til en enhet som tilhører samme gruppe som initiativtakeren.

Ved anvendelse av dette nummeret skal en gruppe være et av følgende:

- a) En gruppe av juridiske personer som er underlagt konsolidering for tilsynsformål i samsvar med første del avdeling II kapittel 2 i forordning (EU) nr. 575/2013.
 - b) En gruppe som definert i artikkel 212 nr. 1 bokstav c) i direktiv 2009/138/EF.
4. Initiativtakeren skal ikke sikre sin eksponering mot kredittrisikoen ved de underliggende eksponeringene i verdipapiriseringen utover den beskyttelsen som gis ved kredittbeskyttelsesavtalen.
 5. Kredittbeskyttelsesavtalen skal overholde reglene om kredittrisikoreduksjon fastsatt i artikkel 249 i forordning (EU) nr. 575/2013, eller om denne artikkelen ikke får anvendelse, krav som ikke er mindre strenge enn kravene fastsatt i den nevnte artikkelen.
 6. Initiativtakeren skal legge fram erklæringer og garantier for at følgende krav er oppfylt:
 - a) Initiativtakeren eller en enhet i den gruppen initiativtakeren tilhører, har full juridisk og gyldig eiendomsrett til de underliggende eksponeringene og rettighetene knyttet til dem.
 - b) Dersom initiativtakeren er en kredittinstitusjon som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 1 i forordning (EU) nr. 575/2013, eller et forsikringsforetak som definert i artikkel 13 punkt 1 i direktiv 2009/138/EF, blir kredittrisikoen ved de underliggende eksponeringene liggende i balansen til initiativtakeren eller en enhet som er omfattet av tilsynet på konsolidert grunnlag.
 - c) Den enkelte underliggende eksponeringen oppfyller på det tidspunktet den inntas i den verdipapiriserte porteføljen, godkjenningskriteriene og alle

vilkårene – bortsett fra forekomsten av en kreditthendelse som nevnt i artikkel 26e nr. 1 – for en kredittbeskyttelsesutbetaling i samsvar med kredittbeskyttelsesavtalen i verdipapiriseringsdokumentasjonen.

- d) Så langt initiativtakeren kjenner til, inneholder kontrakten for hver underliggende eksponering en lovlig, gyldig og bindende forpliktelse som kan håndheves, for skyldneren til å betale de pengebeløpene som er angitt i kontrakten.
 - e) De underliggende eksponeringene overholder kriterier for kredittgivning som ikke er mindre strenge enn de standardkriteriene for kredittgivning som initiativtakeren anvender på tilsvarende eksponeringer som ikke er verdipapirisert.
 - f) Så langt initiativtakeren kjenner til, har ingen av skyldnerne vesentlig brutt eller misligholdt noen av sine forpliktelser med hensyn til en underliggende eksponering på det tidspunktet den underliggende eksponeringen inntas i den verdipapiriserte porteføljen.
 - g) Så langt initiativtakeren kjenner til, inneholder transaksjonsdokumentasjonen ingen uriktige opplysninger om de underliggende eksponeringene.
 - h) Når transaksjonen avsluttes, eller når en underliggende eksponering inntas i den verdipapiriserte porteføljen, har kontrakten mellom skyldneren og den opprinnelige långiveren med hensyn til den underliggende eksponeringen ikke blitt endret på noen måte som har påvirket muligheten for å tvangsfullbyrde eller inndrive den underliggende eksponeringen.
7. De underliggende eksponeringene skal oppfylle klare og dokumenterte godkjenningskriterier som er fastsatt på forhånd, og som ikke tillater aktiv porteføljeforvaltning av disse eksponeringene på skjønnsmessig grunnlag.

Ved anvendelsen av dette nummeret skal utskifting av eksponeringer som er i strid med erklæringer og garantier, eller, dersom verdipapiriseringen omfatter en påfyllingsperiode, inkludering av eksponeringer som oppfyller de angitte vilkårene for påfylling, ikke anses som aktiv porteføljeforvaltning.

Enhver eksponering som legges til etter avslutningsdatoen for transaksjonen, skal oppfylle godkjenningskriterier som ikke er mindre strenge enn de som anvendes ved den opprinnelige utvelgelsen av de underliggende eksponeringene.

En underliggende eksponering kan fjernes fra transaksjonen dersom den underliggende eksponeringen

- a) er fullt ut tilbakebetalt eller er forfalt på annen måte,
 - b) har blitt avhendet innenfor rammen av initiativtakerens ordinære virksomhet, forutsatt at slik avhendelse ikke utgjør implisitt støtte som nevnt i artikkel 250 i forordning (EU) nr. 575/2013,
 - c) er gjenstand for en endring som ikke er kredittavhengig, for eksempel refinansiering eller omstrukturering av gjeld, og som finner sted innenfor rammen av den normale forvaltningen av den underliggende eksponeringen, eller
 - d) ikke oppfyller godkjenningskriteriene på det tidspunktet den ble inntatt i transaksjonen.
8. Verdipapiriseringen skal være sikret med en gruppe av underliggende eksponeringer som er ensartet med hensyn til eiendels-type, samtidig som det tas hensyn til særlige egenskaper ved eiendelstypens konstantstrømmer, herunder egenskaper med hensyn til avtale, kreditt risiko og forskuddsbetaling. En gruppe av underliggende eksponeringer skal omfatte bare én type eiendeler.

De underliggende eksponeringene nevnt i første ledd skal omfatte forpliktelser som er inngått ved bindende avtale, og kan håndheves med full regressrett overfor debitorer og eventuelt garantister.

De underliggende eksponeringene nevnt i første ledd skal ha definerte periodiske betalingsstrømmer med avdrag som kan variere med hensyn til beløp, knyttet til betaling av leie, hovedstol eller renter eller andre rettigheter til å motta inntekter fra eiendeler som utgjør sikkerhet for slike betalinger. De underliggende eksponeringene kan også generere inntekter fra salg av eiendeler som er finansiert eller leaset.

De underliggende eksponeringene nevnt i første ledd i dette nummeret skal ikke omfatte omsettelige verdipapirer som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 44 i direktiv

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

2014/65/EU, bortsett fra foretaksobligasjoner som ikke er notert på en handelsplass.

9. De underliggende eksponeringene skal ikke omfatte noen verdipapiriseringssposisjoner.
10. De kredittgivningsstandardene som de underliggende eksponeringene inngår i henhold til, og eventuelle vesentlige endringer i forhold til tidligere kredittgivningsstandarder skal uten unødig opphold legges fram i sin helhet for potensielle investorer. De underliggende eksponeringene skal bevilges med full regressrett overfor en skyldner som ikke er et spesialforetak for verdipapirisering. Ingen tredjepart skal være involvert i kreditt- eller bevilgningsbeslutninger som gjelder de underliggende eksponeringene.

Når det gjelder verdipapiriseringer der de underliggende eksponeringene er boliglån, skal gruppen av lån ikke omfatte noe lån som har blitt markedsført og gitt på betingelse av at lånsøker, eventuelt formidlerne dersom det er relevant, er gjort oppmerksom på at opplysningene kanskje ikke er verifisert av långiveren.

Vurderingen av låntakerens kredittverdighet skal oppfylle kravene fastsatt i artikkel 8 i direktiv 2008/48/EF eller artikkel 18 nr. 1–4, artikkel 18 nr. 5 bokstav a) og artikkel 18 nr. 6 i direktiv 2014/17/EU, eller eventuelt tilsvarende krav i tredjeland.

Initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren skal ha sakkunnskap når det gjelder inngåelse av eksponeringer av tilsvarende art som dem som verdipapiriseres.

11. De underliggende eksponeringene skal på utvelgelsestidspunktet ikke omfatte misligholdte eksponeringer i henhold til artikkel 178 nr. 1 i forordning (EU) nr. 575/2013 eller eksponeringer mot debitorer eller garantister med redusert kredittverdighet som, så langt initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren kjenner til,
 - a) har vært erklært insolvent eller hatt kreditorer som av en domstol er gitt en endelig rett til tvangsinn drivelse som ikke kan ankes, eller erstatning som følge av manglende betaling de tre siste årene før inngåelsesdatoen, eller har gjennomgått en prosess med omstrukturering av gjeld med hensyn til sine misligholdte eksponeringer de tre siste årene før datoen for utvelgelse av de

underliggende eksponeringene, med mindre

- i) en omstrukturert underliggende eksponering ikke har gitt opphav til nye restanser siden datoen for omstruktureringen, som må ha funnet sted minst ett år før datoen for utvelgelse av de underliggende eksponeringene, og
 - ii) opplysningene som gis av initiativtakeren i samsvar med artikkel 7 nr. 1 første ledd bokstav a) og bokstav e) i), uttrykkelig angir andelen omstrukturerte underliggende eksponeringer, tidspunktet og vilkårene for omstruktureringen, samt resultatutvikling for eksponeringene etter datoen for omstruktureringen,
 - b) på inngåelsestidspunktet for den underliggende eksponeringen var oppført i et eventuelt offentlig kredittregister over personer med negativ kreditthistorikk, eller dersom det ikke finnes et slikt offentlig kredittregister, et annet kredittregister som initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren har tilgang til, eller
 - c) har en kredittvurdering eller en kredittskår som tilsier at risikoen for at avtalefestede betalinger ikke blir gjort, er vesentlig høyere enn for tilsvarende eksponeringer som initiativtakeren har, og som ikke er verdipapirisert.
12. På det tidspunktet de underliggende eksponeringene legges til, skal debitorene ha foretatt minst én betaling, med mindre
 - a) verdipapiriseringen er en rullerende verdipapirisering med sikkerhet i eksponeringer som skal betales som et engangsbetrag eller har en løpetid på under ett år, herunder uten begrensning månedlige betalinger på rullerende kreditter, eller
 - b) eksponeringen representerer refinansiering av en eksponering som allerede inngår i transaksjonen.
 13. EBA skal i nært samarbeid med ESMA og EIOPA utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som nærmere angir hvilke underliggende eksponeringer i henhold til nr. 8 som skal anses som ensartede.

EBA skal legge fram disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 10. oktober 2021.

Kommisjonen gis myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 26c

Krav til standardisering

1. Initiativtakeren eller den opprinnelige långiveren skal oppfylle kravet om tilbakeholdelse av risiko i samsvar med artikkel 6.
2. Rente- og valutarisikoene som oppstår som følge av verdipapiriseringen, og deres potensielle innvirkning på betalingene til initiativtakeren og investorene skal beskrives i transaksjonsdokumentasjonen. Disse risikoene skal reduseres på hensiktsmessig vis, og det skal opplyses om ethvert tiltak som treffes for dette formålet. Enhver sikkerhet som er stilt for investorens forpliktelser i henhold til kredittbeskyttelsesavtalen, skal være angitt i samme valuta som kredittbeskyttelsesutbetalingen.

Dersom verdipapiriseringen skjer gjennom et spesialforetak for verdipapirisering, skal størrelsen på spesialforetakets forpliktelser knyttet til rentebetalinger til investorene på hver betalingsdato være lik eller mindre enn størrelsen på spesialforetakets inntekter fra initiativtakeren og eventuelle ordninger for sikkerhetsstillelse.

Gruppen av underliggende eksponeringer skal ikke omfatte derivater annet enn for å sikre rente- eller valutarisikoen for de underliggende eksponeringene. Disse derivatene skal tegnes og dokumenteres i henhold til den standarden som er vanlig i internasjonale finanskretser.

3. Enhver betaling av referanserente i forbindelse med transaksjonen skal baseres på enten
 - a) alminnelige markedsrenter eller alminnelige sektorbestemte rentesatser som gjenspeiler finansieringskostnadene, og ikke på komplekse formler eller derivater, eller
 - b) inntekten som er generert av den sikkerheten som er stilt for investorens forpliktelser i henhold til beskyttelsesavtalen.

Enhver betaling av skyldig referanserente for de underliggende eksponeringene skal baseres på alminnelige markedsrenter eller alminnelige sektorbestemte rentesatser som gjenspeiler finansieringskostnadene,

og ikke på komplekse formler eller derivater.

4. Etter forekomst av en tvangsfullbyrdelsesgrunn med hensyn til initiativtakeren, skal investoren kunne treffe håndhevingstiltak.

Ved varsel om håndheving eller oppsigelse av kredittbeskyttelsesavtalen i forbindelse med en verdipapirisering gjennom et spesialforetak for verdipapirisering, skal ingen kontantbeløp tilbakeholdes i spesialforetaket for verdipapirisering utover det som er nødvendig for å sikre driften av spesialforetaket for verdipapirisering, betaling av beskyttelsesutbetalingene for misligholdte underliggende eksponeringer som på oppsigelsestidspunktet fortsatt omfattes av en gjeldshåndteringsprosess, eller ordnet tilbakebetaling til investorene i samsvar med avtalevilkårene for verdipapiriseringen.

5. Tapene skal fordeles mellom innehaverne av en verdipapiriseringssposisjon ut fra transjenes prioritet, først transjen med lavest prioritet.

Alle transjer skal nedbetales sekvensielt for å fastsette utestående beløp for transjene på hver betalingsdato, og avdrag på transjen med høyest prioritet skal betales først.

Som unntak fra andre ledd skal transaksjoner som har en ikke-sekvensiell prioritering av betalinger, omfatte utløsende faktorer knyttet til resultatutviklingen for de underliggende eksponeringene som medfører at prioriteringen av betalinger igjen endres til sekvensiell prioritering av betalinger. Slike resultatrelaterte utløsende faktorer skal minst omfatte

- a) enten økningen i den samlede verdien av misligholdte eksponeringer eller økningen i de samlede tapene over en viss prosentdel av det utestående beløpet for den underliggende porteføljen,
 - b) ytterligere en bakoverskuende utløsende faktor, og
 - c) en framoverskuende utløsende faktor.
- EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandards som angir nærmere og, dersom det er relevant, kalibrerer de resultatrelaterte utløsende faktorene.

EBA skal legge fram disse utkastene til tekniske reguleringsstandards for Kommisjonen innen 30. juni 2021.

Kommisjonen gis myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske

reguleringsstandardene nevnt i fjerde ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Etter hvert som det betales avdrag på transjene, skal beløpet på sikkerheten som tilsvare beløpet på avdragene på disse transjene, tilbakebetales til investorene, forutsatt at investorene har stilt sikkerhet for disse transjene.

Dersom en kredittthendelse som nevnt i artikkel 26e skulle inntreffe i forbindelse med underliggende eksponeringer som omstruktureringen av gjelden ikke er sluttført for, skal gjenstående kredittbeskyttelsesbeløp på en gitt betalingsdato minst tilsvare det utestående nominelle beløpet for disse underliggende eksponeringene, minus beløpet for eventuelle foreløpige utbetalinger som er gjort med hensyn til disse underliggende eksponeringene.

6. Transaksjonsdokumentasjonen skal omfatte hensiktsmessige bestemmelser om tidlig innløsning eller hvilke faktorer som skal medføre at den rullerende perioden for en rullerende verdipapirisering skal avsluttes, og skal minst omfatte følgende:
 - a) En svekkelse av de underliggende eksponeringenes kredittkvalitet til et nivå tilsvarende en forhåndsfastsatt terskelverdi eller et nivå under dette.
 - b) En økning i tapene over en forhåndsfastsatt terskelverdi.
 - c) Det har ikke vært generert tilstrekkelig med nye underliggende eksponeringer som oppfyller den forhåndsfastsatte kredittkvaliteten i en nærmere angitt periode.
7. Transaksjonsdokumentasjonen skal klart angi
 - a) avtaleforpliktelser, oppgaver og ansvarsområder for forvalteren, fondsforvalteren og andre ytere av tilleggstjenester, alt etter hva som er relevant, og tredjepartskontrolløren nevnt i artikkel 26e nr. 4,
 - b) bestemmelser som sikrer at forvalteren, fondsforvalteren, andre ytere av tilleggstjenester eller tredjepartskontrolløren nevnt i artikkel 26e nr. 4, blir erstattet i tilfelle av mislighold eller insolvens hos noen av disse tjenesteyterne, dersom disse tjenesteyterne ikke sammenfaller med initiativtakeren, på en måte som ikke medfører at ytingen av disse tjenestene opphører,

- c) framgangsmåtene som gjelder for forvaltningen av de underliggende eksponeringene på den datoen transaksjonen avsluttes og deretter, og under hvilke omstendigheter disse framgangsmåtene kan endres,

- d) forvaltningsstandardene som forvalteren er forpliktet til å følge i forbindelse med forvaltningen av de underliggende eksponeringene i hele verdipapiriseringens løpetid.

8. Forvalteren skal ha sakkunnskap når det gjelder forvaltningen av eksponeringer av tilsvarende art som de verdipapiriserte eksponeringene, og skal ha veldokumenterte og hensiktsmessige strategier, framgangsmåter og risikostyringskontroller for forvaltningen av eksponeringer.

Forvalteren skal anvende framgangsmåter for forvaltning av de underliggende eksponeringene som ikke er mindre strenge enn dem forvalteren anvender på tilsvarende eksponeringer som ikke er verdipapirisert.

9. Initiativtakeren skal føre et oppdatert referanseregister som gjør det mulig på ethvert tidspunkt å identifisere de underliggende eksponeringene. Registeret skal inneholde referanseskyldnere, referanseforpliktelser som de underliggende eksponeringene er knyttet til, samt for hver underliggende eksponering det nominelle beløpet som er beskyttet og er utestående.
10. Transaksjonsdokumentasjonen skal inneholde klare bestemmelser som legger til rette for rask tvisteløsning mellom ulike kategorier investorer. Dersom verdipapiriseringen skjer gjennom et spesialforetak for verdipapirisering, skal stemmerettene være klart definert og fordelt mellom obligasjonseierne, og ansvaret for fondsforvalteren og andre enheter med forvaltningsmessige forpliktelser overfor investorer skal være klart definert.

Artikkel 26d

Krav til gjennomsiktighet

1. Før prisen fastsettes, skal initiativtakeren gi potensielle investorer tilgang til statiske og dynamiske opplysninger om historisk mislighold og tap, for eksempel opplysninger om manglende betaling og mislighold, for eksponeringer som i det vesentlige tilsvare eksponeringene som skal verdipapiriseres, samt kildene til disse opplysningene og

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

grunnlaget for at eksponeringene anses som tilsvarende. Disse opplysningene skal omfatte en periode på minst fem år.

2. Før transaksjonen avsluttes, skal en relevant og uavhengig part gjennomføre en ekstern kontroll av et utvalg av de underliggende eksponeringene, som også skal omfatte kontroll av at de underliggende eksponeringene kan gis kredittbeskyttelse i henhold til kredittbeskyttelsesavtalen.
3. Før prisen på verdipapiriseringen fastsettes, skal initiativtakeren gi potensielle investorer tilgang til en kontantstrømmodell for forpliktelsene som nøyaktig viser avtaleforholdet mellom de underliggende eksponeringene og betalingsstrømmene mellom initiativtakeren, investorer, andre tredjeparter og eventuelt spesialforetaket for verdipapirisering, og skal, når prisen er fastsatt, gjøre modellen løpende tilgjengelig på anmodning fra investorer og potensielle investorer.
4. Når det gjelder verdipapiriseringer der de underliggende eksponeringene er boliglån, billån eller leasingavtaler for bil, skal initiativtakeren offentliggjøre tilgjengelige opplysninger om miljøprestasjonen for eiendelene som finansieres av slike boliglån, billån eller leasingavtaler for bil, som en del av opplysningene som legges fram i henhold til artikkel 7 nr. 1 første ledd bokstav a).

Som unntak fra første ledd kan initiativtakere fra og med 1. juni 2021 beslutte å offentliggjøre tilgjengelige opplysninger om de viktigste negative påvirkningene som de eiendelene som finansieres av de underliggende eksponeringene, har på bærekraftsfaktorer.

5. Initiativtakeren skal ha ansvaret for at artikkel 7 overholdes. Opplysningene som kreves etter artikkel 7 nr. 1 første ledd bokstav a), skal gjøres tilgjengelig på anmodning fra potensielle investorer før prisen fastsettes. Opplysningene som kreves etter artikkel 7 nr. 1 første ledd bokstav b)–d), skal gjøres tilgjengelig før prisen fastsettes, i det minste i form av et utkast eller i sin opprinnelige form. Den endelige dokumentasjonen skal gjøres tilgjengelig for investorene senest 15 dager etter at transaksjonen er avsluttet.
6. De europeiske tilsynsmyndighetene skal gjennom Felleskomiteen for de europeiske tilsynsmyndighetene innen 10. juli 2021 utarbeide utkast til tekniske regulerings-

standarder i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 for innholdet i, metodene for og presentasjonen av opplysningene nevnt i nr. 4 andre ledd i denne artikkelen med hensyn til bærekraftsindikatorerne når det gjelder negative påvirkninger på klimaet og andre miljømessige, sosiale og styringsmessige negative påvirkninger.

I relevante tilfeller skal utkastene til tekniske reguleringsstandarder nevnt i første ledd i dette nummeret gjenspeile eller bygge på de tekniske reguleringsstandardene som de europeiske tilsynsmyndighetene har utarbeidet i samsvar med det mandatet de ble gitt ved forordning (EU) 2019/2088, særlig artikkel 2a og artikkel 4 nr. 6 og 7.

Kommisjonen gis myndighet til å utfylle denne forordningen ved å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010.

Artikkel 26e

Krav til kredittbeskyttelsesavtalen, tredjepartskontrolløren og den syntetiske overskytende marginen

1. Kredittbeskyttelsesavtalen skal minst omfatte følgende kredithendelser:
 - a) Dersom risikooverføringen skjer ved bruk av garantier, de kredithendelsene som er nevnt i artikkel 215 nr. 1 bokstav a) i forordning (EU) nr. 575/2013.
 - b) Dersom risikooverføringen skjer ved bruk av kredittderivater, de kredithendelsene som er nevnt i artikkel 216 nr. 1 bokstav a) i forordning (EU) nr. 575/2013.

Alle kredithendelser skal dokumenteres.

Betalingslettelser i henhold til artikkel 47b i forordning (EU) nr. 575/2013 som anvendes på de underliggende eksponeringene, skal ikke være til hinder for at godtakbare kredithendelser kan utløses.

2. Kredittbeskyttelsesutbetalingen etter at en kredithendelse har inntruffet, skal beregnes på grunnlag av initiativtakerens eller den opprinnelige långiverens faktiske realiserste tap som er beregnet i samsvar med deres standard retningslinjer og framgangsmåter for gjeldsinndrivelse for de aktuelle eksponeringstypene, og ført i

deres finansregnskap på det tidspunktet betalingen gjøres. Den endelige kredittbeskyttelsesutbetalingen skal betales på et nærmere fastsatt tidspunkt etter at omstruktureringen av gjelden er avsluttet for den aktuelle underliggende eksponeringen, dersom omstruktureringen av gjelden er sluttført før utløpet av avtalt løpetid eller kredittbeskyttelsesavtalen sies opp før tiden.

Det skal foretas en foreløpig kredittbeskyttelsesutbetaling senest seks måneder etter kredithendelsen nevnt i første ledd, med mindre omstruktureringen av gjelden knyttet til tapene på den aktuelle underliggende eksponeringen er sluttført før utløpet av denne seks månedersperioden. Den foreløpige kredittbeskyttelsesutbetalingen skal minst være det som er høyest av

- a) forventet tapt beløp tilsvarende det verdifallet initiativtakeren ville ha ført i sitt finansregnskap i samsvar med gjeldende regnskapsregelverk på det tidspunktet den foreløpige utbetalingen gjøres, dersom kredittbeskyttelsesavtalen ikke hadde eksistert og ikke hadde dekket noen tap,
- b) eventuelt forventet tapt beløp som fastsatt i samsvar med tredje del avdeling II kapittel 3 i forordning (EU) nr. 575/2013.

Dersom det foretas en foreløpig kredittbeskyttelsesutbetaling, skal den endelige kredittbeskyttelsesutbetalingen nevnt i første ledd foretas for å justere det foreløpige tapsoppgjøret mot det tapet som faktisk er realisert.

Metoden for å beregne de foreløpige og de endelige kredittbeskyttelsesutbetalingene skal spesifiseres i kredittbeskyttelsesavtalen.

Kredittbeskyttelsesutbetalingen skal stå i forhold til det utestående nominelle beløpet for den tilsvarende underliggende eksponeringen som kredittbeskyttelsesavtalen dekker.

Initiativtakerens rett til å motta kredittbeskyttelsesutbetaling skal kunne håndheves. De beløpene investorene skal utbetale i henhold til kredittbeskyttelsesavtalen, skal angis tydelig i kredittbeskyttelsesavtalen og skal være begrenset. Det skal under alle omstendigheter være mulig å beregne disse beløpene. Kredittbeskyt-

telsesavtalen skal klart fastsette under hvilke omstendigheter investorene skal måtte foreta utbetalinger. Tredjepartskontrolløren nevnt i nr. 4 skal vurdere om slike omstendigheter har inntruffet.

Størrelsen på kredittbeskyttelsesutbetalingen skal beregnes for hver enkelt underliggende eksponering som er omfattet av en kredithendelse.

3. Kredittbeskyttelsesavtalen skal angi den lengste forlengelsesperioden som skal gjelde for omstruktureringen av gjelden på de underliggende eksponeringene som er omfattet av en kredithendelse som nevnt i nr. 1, dersom omstruktureringen av gjelden ikke er sluttført før utløpet av avtalt løpetid eller kredittbeskyttelsesavtalen sies opp før tiden. Forlengelsesperioden skal ikke være på mer enn to år. Kredittbeskyttelsesavtalen skal fastsette at den endelige kredittbeskyttelsesutbetalingen skal foretas innen utløpet av forlengelsesperioden og skal være basert på initiativtakerens estimat for endelig tap som ville ha blitt ført i initiativtakerens finansregnskap på samme tid dersom kredittbeskyttelsesavtalen ikke hadde eksistert og ikke dekket noen tap.

For det tilfelle at kredittbeskyttelsesavtalen sies opp, skal omstruktureringen av gjelden videreføres når det gjelder eventuelle utestående kredithendelser som måtte ha funnet sted før oppsigelsen, på samme måte som beskrevet i første ledd.

Kredittbeskyttelsespremier som skal betales i henhold til kredittbeskyttelsesavtalen, skal være strukturert slik at de er betinget av det utestående nominelle beløpet for de ikke-misligholdte verdipapiriserte eksponeringene på betalings- tidspunktet og gjenspeiler risikoen ved den beskyttede transjen. Kredittbeskyttelsesavtalen skal derfor ikke stipulere garanterte premier, forskuddsbetaling av premier, rabattordninger eller andre ordninger som kan medføre at den faktiske fordelingen av tap på investorene unngås eller reduseres, eller at en del av premiene som er betalt til initiativtakeren etter utløpet av transaksjonens løpetid, tilbakebetales.

Som unntak fra tredje ledd i dette nummeret skal forskuddsbetaling av premier tillates, forutsatt at reglene om statsstøtte overholdes, dersom garantiordningen er særskilt hjemlet i en medlemsstats nasjonale rett og omfattes av en

motgaranti fra en av enhetene oppført i artikkel 214 nr. 2 bokstav a)–d) i forordning (EU) nr. 575/2013.

Transaksjonsdokumentasjonen skal inneholde en beskrivelse av hvordan kredittbeskyttelsespremien og eventuell kupongrente skal beregnes for hver betalingsdato i hele verdipapiriseringens løpetid.

Investorenes rett til å motta kredittbeskyttelsespremier skal kunne håndheves.

4. Initiativtakeren skal utpeke en tredjepartskontrollør før transaksjonens avslutningsdato. For hver av de underliggende eksponeringene som det er gitt varsel om en kreditthendelse for, skal tredjepartskontrolløren minst kontrollere følgende:

- a) At kreditthendelsen som varselet om kreditthendelse gjelder, er en kreditthendelse i henhold til vilkårene i kredittbeskyttelsesavtalen.
- b) At den underliggende eksponeringen inngikk i referanseporteføljen på det tidspunktet den aktuelle kreditthendelsen inntraff.
- c) At den underliggende eksponeringen på det tidspunktet den ble inntatt i referanseporteføljen, oppfylte godkjenningskriteriene.
- d) Dersom en underliggende eksponering er lagt til i verdipapiriseringen i forbindelse med en påfylling, at denne påfyllingen var i samsvar med vilkårene for påfylling.
- e) At det endelige tapte beløpet er i samsvar med de tapene initiativtakeren har ført i sitt resultatregnskap.
- f) At tapene knyttet til de underliggende eksponeringene på tidspunktet for den endelige kredittbeskyttelsesutbetalingen er korrekt fordelt på investorene.

Tredjepartskontrolløren skal være uavhengig av initiativtakeren og investorene og eventuelt av spesialforetaket for verdipapirisering og skal ha tatt imot oppnevningen som tredjepartskontrollør innen avslutningsdatoen for transaksjonen.

Tredjepartskontrolløren kan utføre en stikkprøvebasert kontroll i stedet for å kontrollere hver enkelt underliggende eksponering som det søkes kredittbeskyttelsesutbetaling for. Investorene kan imidlertid anmode om kontroll av om enkelte underliggende eksponeringer kan godkjennes,

dersom de ikke er tilfreds med den stikkprøvebaserte kontrollen.

Initiativtakeren skal i transaksjonsdokumentasjonen vedlegge et tilsagn om at tredjepartskontrolløren skal få tilgang til alle opplysningene som er nødvendige for å kontrollere kravene fastsatt i første ledd.

5. For at initiativtakeren skal kunne si opp en transaksjon før utløpet av dens planlagte løpetid, må en av følgende situasjoner foreligge:

- a) Investoren er insolvent.
- b) Investoren har unnlatt å betale beløp som er forfalt i henhold til kredittbeskyttelsesavtalen, eller har misligholdt en vesentlig forpliktelse fastsatt i transaksjonsdokumentene.
- c) Relevante regulatoriske hendelser, herunder
 - i) relevante endringer i unionsretten eller i nasjonal rett, relevante endringer vedkommende myndigheter eventuelt foretar i offisielt offentliggjorte tolkninger av slik rett eller i den skattemessige eller regnskapsmessige behandlingen av transaksjonen som har en vesentlig negativ innvirkning på transaksjonens økonomiske effektivitet, i hvert tilfelle sammenlignet med det som var forventet på det tidspunktet transaksjonen ble inngått, og som det ikke ville være rimelig å forvente på det tidspunktet,
 - ii) en beslutning fra en vedkommende myndighet om at initiativtakeren eller et av initiativtakerens nærstående foretak ikke har eller ikke lenger har tillatelse til å anerkjenne overføring av vesentlig kreditt risiko i samsvar med artikkel 245 nr. 2 eller 3 i forordning (EU) nr. 575/2013 med hensyn til verdipapiriseringen.
- d) Utøvelsen av en opsjon til å si opp transaksjonen på et visst tidspunkt (tidsopsjon) når tidsperioden målt fra transaksjonens avslutningsdato er lik eller større enn den opprinnelige referanseporteføljens vektete gjennomsnittlige løpetid på transaksjonens avslutningsdato.
- e) Utøvelsen av en ryddekjøpsoppsjon som definert i artikkel 242 nr. 1 i forordning (EU) nr. 575/2013.

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

- f) Ved ikke-finansiert kredittbeskyttelse oppfyller investoren ikke lenger vilkårene for å kunne anses som en godtakbar yter av beskyttelse i samsvar med kravene fastsatt i nr. 8.

Transaksjonsdokumentasjonen skal angi om noen av rettighetene nevnt i bokstav d) og e) inngår i den aktuelle transaksjonen, og hvordan slike rettigheter er strukturert.

Ved anvendelse av bokstav d) skal tidsopsjonen ikke være strukturert for å unngå fordeling av tap på kredittforbedringsposisjoner eller andre posisjoner som innehas av investorer, og heller ikke være strukturert på annen måte for å yte kredittforbedring.

Ved utøvelse av tidsopsjonen skal initiativtakeren underrette vedkommende myndigheter om hvordan kravene nevnt i andre og tredje ledd er oppfylt, sammen med en begrunnelse for anvendelsen av tidsopsjonen og en troverdig redegjørelse som viser at grunnen for å utøve tidsopsjonen ikke er en forverring av kvaliteten på de underliggende eiendelene.

Når det gjelder finansiert kredittbeskyttelse, skal sikkerheten ved oppsigelse av kredittbeskyttelsesavtalen tilbakebetales til investorene i samsvar med den prioriteten som gjelder for de transjene som omfattes av bestemmelsene i relevant insolvensrett, alt etter hva som gjelder for initiativtakeren.

6. Investorer kan ikke si opp en transaksjon før utløpet av dens planlagte løpetid av noen annen grunn enn at initiativtakeren har unnlatt å betale kredittbeskyttelsespremien eller på annen måte vesentlig har misligholdt avtaleforpliktelser.
7. Initiativtakeren kan forplikte seg til syntetisk overskytende margin, som skal være tilgjengelig som kredittforbedring for investorene, dersom samtlige av følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Beløpet for den syntetiske overskytende marginen som initiativtakeren påtar seg å bruke som kredittforbedring i hver betalingsperiode, er angitt i transaksjonsdokumentasjonen og uttrykt som en fast prosentdel av samlet utestående saldo på porteføljen ved inngangen til den aktuelle betalingsperioden (fast syntetisk overskytende margin).
 - b) Den syntetiske overskytende marginen som ikke brukes til dekning av kredit-

tap som oppstår i den enkelte betalingsperioden, skal betales tilbake til initiativtakeren.

- c) For initiativtakere som anvender den interne kredittvurderingsmetoden nevnt i artikkel 143 i forordning (EU) nr. 575/2013, skal årlig samlet forpliktet beløp ikke være høyere enn forventet tapt beløp for ett år for alle underliggende eksponeringer for det aktuelle året, beregnet i samsvar med artikkel 158 i den nevnte forordningen.
- d) For initiativtakere som ikke anvender den interne kredittvurderingsmetoden nevnt i artikkel 143 i forordning (EU) nr. 575/2013, skal beregningen av forventede tap i den underliggende porteføljen for ett år være klart angitt i transaksjonsdokumentasjonen.
- e) Transaksjonsdokumentasjonen angir vilkårene fastsatt i dette nummeret.
8. En kredittbeskyttelsesavtale skal ha form av
 - a) en garanti som oppfyller kravene fastsatt i tredje del avdeling II kapittel 4 i forordning (EU) nr. 575/2013, der kredittrisikoen overføres til en av enhetene oppført i artikkel 214 nr. 2 bokstav a)–d) i forordning (EU) nr. 575/2013, forutsatt at eksponeringene for investoren oppfyller vilkårene for en risikovekt på 0 % i henhold til tredje del avdeling II kapittel 2 i den nevnte forordningen,
 - b) en garanti som oppfyller kravene fastsatt i tredje del avdeling II kapittel 4 i forordning (EU) nr. 575/2013, og som omfattes av en motgaranti fra en av enhetene nevnt i bokstav a) i dette nummeret, eller
 - c) en annen kredittbeskyttelse enn som nevnt i bokstav a) eller b) i dette nummeret, i form av en garanti, et kredittderivat eller et kredittknyttet gjeldsinstrument som oppfyller kravene i artikkel 249 i forordning (EU) nr. 575/2013, forutsatt at investorens forpliktelser er sikret med sikkerhet som oppfyller kravene i nr. 9 og 10 i denne artikkelen.
9. En annen kredittbeskyttelse som nevnt i nr. 8 bokstav c) skal oppfylle følgende krav:
 - a) Initiativtakerens rett til å bruke sikkerheten til å oppfylle investorenes betalingsforpliktelser knyttet til kredittbeskyttelsen kan håndheves, og denne

retten kan håndheves gjennom hensiktsmessige avtaler om sikkerhetsstillelse.

- b) Investorenes rett, når verdipapiriseringen avvikles eller etter hvert som det betales avdrag på transjene, til å levere tilbake sikkerhet som ikke har blitt brukt til å oppfylle betalingsforpliktelser knyttet til kredittbeskyttelsen, kan håndheves.
- c) Dersom sikkerheten er plassert i verdipapirer, skal godkjenningskriteriene og oppbevaringsordningene for slike verdipapirer være angitt i transaksjonsdokumentasjonen.

Transaksjonsdokumentasjonen skal angi om investorene fortsatt er eksponert for initiativtakerens kreditt risiko.

Initiativtakeren skal innhente en uttalelse fra en kvalifisert juridisk rådgiver som bekrefter at kredittbeskyttelsen kan håndheves i alle relevante jurisdiksjoner.

- 10. Dersom en annen kredittbeskyttelse ytes i samsvar med nr. 8 bokstav c) i denne artikkelen, skal initiativtakeren og investoren ha regressrett til sikkerhet av høy kvalitet, som skal være et av følgende:

- a) Sikkerhet i form av gjeldsinstrumenter med en risikovekt på 0 % som nevnt i tredje del avdeling II kapittel 2 i forordning (EU) nr. 575/2013 som oppfyller samtlige av følgende vilkår:
 - i) Gjeldsinstrumentene har en restløpetid på høyst tre måneder, som ikke er lengre enn tiden fram til neste betalingsdato.
 - ii) Gjeldsinstrumentene kan innløses kontant i et beløp tilsvarende utestående saldo på den beskyttede transjen.
 - iii) Gjeldsinstrumentene innehas av en depotmottaker som er uavhengig av initiativtakeren og investorene.
- b) Sikkerhet i form av kontanter som innehas av en uavhengig kredittinstitusjon med risikoklasse 3 eller høyere i tråd med tilordningen fastsatt i artikkel 136 i forordning (EU) nr. 575/2013.

Som unntak fra første ledd i dette nummeret og med forbehold for investorens uttrykkelige samtykke i den endelige transaksjonsdokumentasjonen etter at investoren har foretatt en aktsomhetsvurdering i samsvar med artikkel 5 i denne forordningen, herunder en vurdering av enhver

relevant eksponering mot motpartskreditt risiko, er det bare initiativtakeren som har regressrett til sikkerhet av høy kvalitet i form av kontantinnskudd hos initiativtakeren eller et av dens nærstående foretak, dersom initiativtakeren eller et av dens nærstående foretak minst oppfyller kravene til risikoklasse 2 i samsvar med tilordningen fastsatt i artikkel 136 i forordning (EU) nr. 575/2013.

De vedkommende myndighetene som er utpekt i henhold til artikkel 29 nr. 5, kan etter samråd med EBA tillate sikkerhet i form av kontantinnskudd hos initiativtakeren eller et av dens nærstående foretak dersom initiativtakeren eller et av dens nærstående foretak oppfyller kravene til risikoklasse 3, forutsatt at markedsproblemer, objektive hindringer knyttet til risikoklassen tilordnet institusjonens medlemsstat eller betydelige potensielle konsentrasjonsproblemer i den berørte medlemsstaten som følge av anvendelsen av minstekravet til risikoklasse 2 nevnt i andre ledd, kan dokumenteres.

Dersom den uavhengige kredittinstitusjonen eller initiativtakeren eller et av dens nærstående foretak ikke lenger oppfyller kravene til den laveste risikoklassen, skal sikkerheten overføres innen ni måneder til en uavhengig kredittinstitusjon med risikoklasse 3 eller høyere, eventuelt skal sikkerheten plasseres i verdipapirer som oppfyller kriteriene fastsatt i første ledd bokstav a).

Kravene fastsatt i dette nummeret skal anses oppfylt for investeringer i kredittknyttede gjeldsinstrumenter utstedt av initiativtakeren i samsvar med artikkel 218 i forordning (EU) nr. 575/2013.

EBA skal overvåke anvendelsen av sikringspraksisen i henhold til denne artikkelen og legge særlig vekt på motpartskreditt risiko og andre økonomiske og finansielle risikoer investorer påføres som følge av slik sikringspraksis.

EBA skal legge fram en rapport om sine resultater for Kommisjonen innen 10. april 2023.

Innen 10. oktober 2023 skal Kommisjonen, på grunnlag av EBAs rapport, legge fram en rapport for Europaparlamentet og Rådet om anvendelsen av denne artikkelen, særlig med hensyn til risikoen for overdreven oppbygging av motpartskreditt risiko i finanssystemet, sammen med et for-

slag til endring av denne artikkelen, dersom det er relevant.»

11) I artikkel 27 gjøres følgende endringer:

- a) I nr. 1 erstattes første og andre ledd med følgende ledd:

«Initiativtakere og organisatorer skal i fellesskap underrette ESMA ved hjelp av malen nevnt i nr. 7 i denne artikkelen når en verdipapirisering oppfyller kravene i artikkel 19–22, artikkel 23–26 eller artikkel 26a–26e («STS-melding»). Når det gjelder et ABCP-program, skal organisatoren alene ha ansvar for melding av programmet og for at ABCP-transaksjonene i programmet oppfyller kravene i artikkel 24. Når det gjelder syntetisk verdipapirisering, skal initiativtakeren alene ha ansvar for meldingen.

STS-meldingen skal inneholde en redegjørelse fra initiativtakeren og organisatoren for hvordan hvert av STS-kriteriene fastsatt i artikkel 20–22, artikkel 24–26 eller artikkel 26b–26e er oppfylt.»

- b) I nr. 2 gjøres følgende endringer:

- i) I første ledd skal første punktum lyde:

«Initiativtakeren, organisatoren eller spesialforetaket for verdipapirisering kan benytte tjenesten til en tredjepart som har tillatelse i samsvar med artikkel 28, for å kontrollere om en verdipapirisering oppfyller kravene i artikkel 19–22, artikkel 23–26 eller artikkel 26a–26e.»

- ii) I andre ledd skal første punktum lyde:

«Dersom initiativtakeren, organisatoren eller spesialforetaket for verdipapirisering benytter seg av tjenesten til en tredjepart som er godkjent i henhold til artikkel 28 for å vurdere om en verdipapirisering oppfyller kravene i artikkel 19–22, artikkel 23–26 eller artikkel 26a–26e, skal STS-meldingen inneholde en erklæring om at oppfyllelsen av STS-kriteriene er bekreftet av en godkjent tredjepart.»

- c) Nr. 4 skal lyde:

«4. Initiativtakeren og, dersom det er aktuelt, organisatoren skal umiddelbart underrette ESMA og informere sin vedkommende myndighet når en verdipapirisering ikke lenger oppfyller kravene i artikkel 19–22, artikkel 23–26 eller artikkel 23a–26e.»

- d) I nr. 5 skal første punktum lyde:

«ESMA skal på sitt offisielle nettsted ha en oppdatert liste over alle verdipapirise-

ringer som oppfyller kravene i artikkel 19–22, artikkel 23–26 eller artikkel 26a–26e i henhold til meldingene fra initiativtakerne og organisatorene.»

- e) I nr. 6 skal andre ledd lyde:

«ESMA skal legge fram disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 10. oktober 2021.»

- f) I nr. 7 skal andre ledd lyde:

«ESMA skal legge fram disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 10. oktober 2021.»

- 12) I artikkel 28 nr. 1 skal første punktum lyde:

«1. En tredjepart som nevnt i artikkel 27 nr. 2, skal ha tillatelse fra vedkommende myndighet til å vurdere om en verdipapirisering oppfyller STS-kriteriene fastsatt i artikkel 19–22, artikkel 23–26 eller artikkel 23a–26e.»

- 13) I artikkel 29 nr. 5 skal andre punktum lyde:

«Medlemsstatene skal innen 10. oktober 2021 underrette Kommisjonen og ESMA om hvilke vedkommende myndigheter som er utpekt i samsvar med dette nummeret. Inntil en vedkommende myndighet er utpekt for å føre tilsyn med at kravene fastsatt i artikkel 26a–26e overholdes, skal den vedkommende myndigheten som er utpekt for å føre tilsyn med at kravene fastsatt i artikkel 18–27 som gjaldt 8. april 2021, overholdes, også føre tilsyn med at kravene fastsatt i artikkel 26a–26e overholdes.»

- 14) I artikkel 30 nr. 2 gjøres følgende endringer:

- a) Bokstav a) skal lyde:

«a) framgangsmåtene og ordningene for å sikre at vesentlig netto økonomisk interesse løpende måles korrekt og beholdes i samsvar med artikkel 6 nr. 1, samt innsamling og offentliggjøring til rett tid av alle opplysninger som skal gjøres tilgjengelig i samsvar med artikkel 7,»

- b) Ny bokstav skal lyde:

«aa) For eksponeringer som ikke inngår i en verdipapirisering av misligholdte eksponeringer:

- i) Kriterier for kredittgivning som anvendes på ikke-misligholdte eksponeringer i samsvar med artikkel 9.

- ii) Forsvarlige kriterier for utvelgelse og prising av underliggende eksponeringer som er misligholdte eksponeringer som nevnt i artikkel 9 nr. 1 andre ledd.»

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

c) Nye bokstaver skal lyde:

«d) For verdipapiriseringer av misligholdte eksponeringer, framgangsmåtene og ordningene for å sikre overholdelse av artikkel 9 nr. 1 for å forhindre misbruk av unntaket fastsatt i artikkel 9 nr. 1 andre ledd.

e) For balanseførte STS-verdipapiriseringer, framgangsmåtene og ordningene for å sikre overholdelse av artikkel 26b–26e.»

15) Artikkel 31 skal lyde:

«Artikkel 31

Makrotilsyn med verdipapiriseringsmarkedet

1. Innenfor rammen av sitt mandat skal ESRB ha ansvar for makrotilsynet med verdipapiriseringsmarkedet i Unionen.
2. ESRB skal løpende overvåke utviklingen på verdipapiriseringsmarkedene for å bidra til å forebygge eller begrense systemrisikoer for den finansielle stabiliteten i Unionen som kan oppstå på grunn av utviklingen i finanssystemet, idet det tas hensyn til den makroøkonomiske utviklingen, slik at perioder med omfattende problemer på finansmarkedene kan unngås. Dersom ESRB anser det som nødvendig, eller minst hvert tredje år, skal ESRB i samarbeid med EBA offentliggjøre en rapport om hvordan den finansielle stabiliteten påvirkes av verdipapiriseringsmarkedet, for å rette oppmerksomheten mot risikoer for den finansielle stabiliteten.
3. Uten at det berører anvendelsen av nr. 2 i denne artikkelen eller rapporten nevnt i artikkel 44, skal ESRB i nært samarbeid med de europeiske tilsynsmyndighetene innen 31. desember 2022 offentliggjøre en rapport med en vurdering av den innvirkningen som innføringen av balanseførte STS-verdipapiriseringer har på den finansielle stabiliteten, og eventuelle systemrisikoer, som risikoene som følger av konsentrasjonen av og den innbyrdes forbundetheten blant ikke-offentlige selgere av kredittbeskyttelse.

ESRB-rapporten nevnt i første ledd skal ta hensyn til særtrekkene ved syntetiske verdipapiriseringer, det vil si deres typisk skreddersydde og private karakter på finansmarkedene, og undersøke om behandlingen av balanseførte STS-verdipapiriseringer bidrar til en samlet risiko-reduksjon i finanssystemet og til en bedre finansiering av realøkonomien.

Ved utarbeidningen av sin rapport skal ESRB bruke en rekke relevante datakilder, for eksempel

- a) data innsamlet av vedkommende myndigheter i samsvar med artikkel 7 nr. 1,
- b) resultatet av kontroller utført av vedkommende myndigheter i samsvar med artikkel 30 nr. 2, og
- c) data som oppbevares i verdipapiriseringsregistre i samsvar med artikkel 10.

4. I samsvar med artikkel 16 i forordning (EU) nr. 1092/2010 skal ESRB utstede varsler og ved behov anbefalinger om korrigerende tiltak for å håndtere risikoene nevnt i nr. 2 og 3 i denne artikkelen, herunder om hensiktsmessigheten av å endre nivåene for tilbakeholdelse av risiko eller treffe andre makrotilsynstiltak.

Innen tre måneder etter at anbefalingen er oversendt, skal mottakeren av anbefalingen i samsvar med artikkel 17 i forordning (EU) nr. 1092/2010 underrette Europaparlamentet, Rådet, Kommisjonen og ESRB om hvilke tiltak som er truffet som svar på anbefalingen, og gi en behørig begrunnelse dersom anbefalingen ikke har blitt fulgt.»

16) I artikkel 32 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 skal bokstav e) lyde:

«e) en verdipapirisering er betegnet som STS og en initiativtaker, organisator eller et spesialforetak for den aktuelle verdipapiriseringen ikke oppfyller kravene fastsatt i artikkel 19–22, artikkel 23–26 eller artikkel 26a–26e,»

b) I nr. 2 gjøres følgende endringer:

i) Bokstav d) skal lyde:

«d) når det gjelder en overtredelse som nevnt i nr. 1 første ledd bokstav e) eller f) i denne artikkelen, et midlertidig forbud for initiativtakeren og organisatoren mot å inngi melding i henhold til artikkel 27 nr. 1 om at en verdipapirisering oppfyller kravene i artikkel 19–22, artikkel 23–26 eller artikkel 26a–26e.»

ii) Bokstav h) skal lyde:

«h) når det gjelder en overtredelse som nevnt i nr. 1 første ledd bokstav h) i denne artikkelen, midlertidig tilbakekallelse av tillatelsen nevnt i artikkel 28 for tredjeparten med tillatelse til å kontrollere at en verdipapirisering er i samsvar med artik-

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

kel 19–22, artikkel 23–26 eller artikkel 26a–26e.»

17) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 43a

Overgangsbestemmelser om balanseførte STS-verdipapiriseringer

1. Når det gjelder syntetiske verdipapiriseringer der kredittbeskyttelsesavtalen har trådt i kraft før 9. april 2021, kan initiativtakere og spesialforetak for verdipapirisering bruke betegnelsen «STS» eller «enkel, gjennom-siktig og standardisert», eventuelt en betegnelse som viser direkte eller indirekte til disse begrepene, bare dersom kravene fastsatt i artikkel 18 og vilkårene fastsatt i nr. 3 i denne artikkelen er oppfylt på tidspunktet for meldingen nevnt i artikkel 27 nr. 1.
2. Fram til anvendelsesdatoen for de tekniske reguleringsstandardene nevnt i artikkel 27 nr. 6 skal initiativtakere med hensyn til forpliktelsen fastsatt i artikkel 27 nr. 1 stille de nødvendige opplysningene til rådighet for ESMA skriftlig.
3. Verdipapiriseringer der de opprinnelige verdipapiriseringssposisjonene ble utstedt før 9. april 2021, skal anses som STS, forutsatt at
 - a) de på det tidspunktet de opprinnelige verdipapiriseringssposisjonene ble utstedt, oppfylte kravene i artikkel 26b nr. 1–5, nr. 7–9 og nr. 11 og 12, artikkel 26c nr. 1 og 3, artikkel 26e nr. 1, artikkel 26e nr. 2 første ledd, artikkel 26e nr. 3 tredje og fjerde ledd og artikkel 26e nr. 6–9, og
 - b) de på tidspunktet for meldingen i svar med artikkel 27 nr. 1 oppfyller kravene i artikkel 26b nr. 6 og 10, artikkel 26c nr. 2 og 4–10, artikkel 26d nr. 1–5, artikkel 26e nr. 2 andre til syvende ledd, artikkel 26e nr. 3 første, andre og femte ledd og artikkel 26e nr. 4 og 5.
4. Ved anvendelse av nr. 3 bokstav b) i denne artikkelen gjelder følgende:
 - a) I artikkel 26d nr. 2 skal «før transaksjonen avsluttes» forstås som «før meldingen i henhold til artikkel 27 nr. 1».
 - b) I artikkel 26d nr. 3 skal «før prisen på verdipapiriseringen fastsettes» forstås som «før meldingen i henhold til artikkel 27 nr. 1».
 - c) I artikkel 26d nr. 5:
 - i) I andre punktum skal «før prisen fastsettes» forstås som «før meldingen i henhold til artikkel 27 nr. 1».

ii) I tredje punktum skal «før prisen fastsettes, i det minste i form av et utkast eller i sin opprinnelige form» forstås som «før meldingen i henhold til artikkel 27 nr. 1».

iii) Kravet fastsatt i fjerde punktum får ikke anvendelse.

iv) Henvisninger til overholdelsen av artikkel 7 skal forstås slik at artikkel 7 får anvendelse på disse verdipapiriseringene uten hensyn til artikkel 43 nr. 1.»

18) I artikkel 44 gjøres følgende endringer:

a) I første ledd skal ny bokstav lyde:

«e) Den geografiske beliggenheten for spesialforetak for verdipapirisering.»

b) Nytt nummer skal lyde:

«På grunnlag av opplysningene som gis Kommisjonen hvert tredje år i henhold til bokstav e), skal Kommisjonen legge fram en vurdering av begrunnelsen for valget av beliggenhet, herunder dersom slike opplysninger er tilgjengelige, i hvilken utstrekning forekomsten av et fordelaktig skatte- og reguleringssystem spiller en avgjørende rolle.»

19) Artikkel 45 utgår.

20) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 45a

Utarbeiding av en ramme for bærekraftig verdipapirisering

1. Innen 1. november 2021 skal EBA i nært samarbeid med ESMA og EIOPA offentliggjøre en rapport om utarbeidingen av en særskilt ramme for bærekraftig verdipapirisering med henblikk på å integrere bærekraftsrelaterte gjennom-siktighetskrav i denne forordningen. Rapporten skal særlig inneholde en vurdering av følgende:

a) Gjennomføringen av forholdsmessige opplysnings- og aktsomhetskrav med hensyn til den potensielle positive og negative påvirkningen på bærekraftsfaktorer av de eiendelene som finansieres av de underliggende eksponeringene.

b) Innholdet, metodene og presentasjonen når det gjelder opplysninger om bærekraftsfaktorer i forbindelse med positive og negative miljømessige, sosiale og styringsmessige påvirkninger.

c) Hvordan en egen ramme for bærekraftig verdipapirisering kan fastsettes som gjenspeiler eller bygger på finansielle produkter som omfattes av artikkel 8 og

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

- 9 i forordning (EU) 2019/2088, og, dersom det er relevant, tar hensyn til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2020/852¹⁵.
- d) Eventuell innvirkning av en ramme for bærekraftig verdipapirisering på den finansielle stabiliteten, oppskaleringen av Unionens verdipapiriseringsmarked og bankenes utlånskapasitet.
2. Ved utarbeidningen av rapporten nevnt i nr. 1 i denne artikkelen, skal EBA, dersom det er relevant, gjenspeile eller bygge på gjennomsiktighetskravene fastsatt i artikkel 3, 4, 7, 8 og 9 i forordning (EU) 2019/2088 og innhente synspunkter fra Det europeiske miljøbyrået og Europakommisjonens felles forskningssenter.
3. I forbindelse med rapporten i henhold til artikkel 46 skal Kommisjonen på grunnlag av EBAs rapport som nevnt i nr. 1 i denne artikkelen, legge fram en rapport for Europaparlamentet og Rådet om fastsettelsen av en særskilt ramme for bærekraftig verdipapirisering. Kommisjonens rapport skal eventuelt følges av et forslag til regelverk.
- 21) I artikkel 46 andre ledd gjøres følgende endringer:
- a) Bokstav f) skal lyde:
- «f) gjennomføringen av kravene fastsatt i artikkel 22 nr. 4 og artikkel 26d nr. 4 og hvorvidt disse kan utvides til også å omfatte verdipapirisering der de underliggende eksponeringene ikke er boliglån, billån eller leasingavtaler for bil, med sikte på å integrere offentlig-

- gjøringen av miljømessige, sosiale og styringsmessige opplysninger,»
- b) Ny bokstav skal lyde:
- «i) Mulighetene for å innføre ytterligere standardiserings- og opplysningskrav med hensyn til utviklingen av markedspraksis, særlig gjennom bruken av maler, for både tradisjonelle og syntetiske verdipapiriseringer, herunder for skreddersydde private verdipapiriseringer, der det ikke skal utarbeides et prospekt i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/1129¹⁶.

Artikkel 2

Ikrafttredelse

Denne forordningen trer i kraft den tredje dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 31. mars 2021.

For Europaparlamentet
D. M. Sassoli
President

For Rådet
A. P. Zacarias
Formann

¹⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2020/852 av 18. juni 2020 om etablering av et rammeverk for å fremme bærekraftige investeringer og om endring av forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 av 22.6.2020, s. 13).»

¹⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/1129 av 14. juni 2017 om det prospektet som skal offentliggjøres når verdipapirer tilbys offentligheten eller opptas til handel på et regulert marked, og om oppheving av direktiv 2003/71/EF (EUT L 168 av 30.6.2017, s. 12).»

Vedlegg 4

EØS-komiteens beslutning nr. 170/2024 av 5. juli 2024 om endring av EØS-avtalens vedlegg XII (Fri bevegelighet for kapital)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt EØS-avtalen, særlig artikkel 98, og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1230 av 14. juli 2021 om betalinger på tvers av landegrensene i Unionen¹ skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 2) Forordning (EU) 2021/1230 opphever europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 924/2009², som er innlemmet i EØS-avtalen, og som følgerlig skal oppheves i EØS-avtalen.
- 3) EØS-avtalens vedlegg XII bør derfor endres –

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

I EØS-avtalens vedlegg XII skal teksten i nr. 3 (europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 924/2009) lyde:

«**32021 R 1230:** Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1230 av 14. juli 2021 om betalinger på tvers av landegrensene i Unionen (EUT L 274 av 30.7.2021, s. 20).

Forordningens bestemmelser skal for denne avtales formål gjelde med følgende tilpasninger:

- a) Teksten i artikkel 2 nr. 12 skal lyde:
«svært liten bedrift» en bedrift som på tidspunktet for inngåelsen av avtalen om betalingstjenester er en enhet som utøver økonomisk virksomhet, uavhengig av juridisk form. Dette omfatter særlig selvstendig næringsdrivende og familiebedrifter som utøver håndverksvirksomhet eller annen virksomhet, og ansvarlige selskaper

eller foreninger som regelmessig utøver økonomisk virksomhet. Kategorien svært små, små og mellomstore bedrifter (SMB-er) omfatter bedrifter som sysselsetter færre enn 250 personer, og som har en årsomsetning som ikke overstiger 50 millioner euro, og/eller en samlet årsbalanse som ikke overstiger 43 millioner euro. Innenfor SMB-kategorien skal svært små bedrifter forstås som bedrifter som sysselsetter færre enn 10 personer, og som har en årsomsetning og/eller en samlet årsbalanse som ikke overstiger 2 millioner euro.’

- b) Når det gjelder EFTA-statene, skal artikkel 4 nr. 1 til 4 og artikkel 5 få anvendelse ett år etter ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. 170/2024 av 5. juli 2024.
- c) Når det gjelder EFTA-statene, skal artikkel 4 nr. 5 og 6 få anvendelse to år etter ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. 170/2024 av 5. juli 2024.
- d) I artikkel 4 nr. 5 skal ordet ‘unionsvaluta’ erstattes med ordene ‘av de offisielle valutaene til partene i EØS-avtalen’.
- e) Når det gjelder EFTA-statene, skal artikkel 4 nr. 7 få anvendelse ett år etter ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. 170/2024 av 5. juli 2024 med hensyn til opplysninger omhandlet i artikkel 4 nr. 1 til 4 og to år etter ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. 170/2024 av 5. juli 2024 med hensyn til opplysninger omhandlet i artikkel 4 nr. 5 og 6.»

Artikkel 2

Teksten til forordning (EU) 2021/1230 på islandsk og norsk, som vil bli kunngjort i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

¹ EUT L 274 av 30.7.2021, s. 20.

² EUT L 266 av 9.10.2009, s. 11.

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 6. juli 2024, forutsatt at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt³.

³ Forfatningsrettslige krav angitt.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel 5. juli 2024.

For EØS-komiteen
Anders H. Eide
Formann

Vedlegg 5

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1230 av 14. juli 2021 om betalinger på tvers av landegrensene i Unionen (kodifisering)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114 nr. 1, under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank¹,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité²,

etter den ordinære regelverksprosedyren³ og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 924/2009⁴ er blitt betydelig endret flere ganger⁵. Av klarhetshensyn og av praktiske årsaker bør nevnte forordning kodifiseres.
- 2) For at det indre marked skal virke på en tilfredsstillende måte, og for å lette handelen på tvers av landegrensene i Unionen er det avgjørende at gebyrene for betalinger på tvers av landegrensene i euro er de samme som for tilsvarende betalinger innenfor en medlemsstat.
- 3) Det er ikke tilrådelig å anvende prinsippet om gebyrlighet på betalingsinstrumenter som hovedsakelig eller utelukkende er papirbasert, for eksempel sjekker, ettersom de på grunn av sin art ikke kan behandles like effektivt som elektroniske betalinger.
- 4) Prinsippet om gebyrlighet bør få anvendelse på betalinger som er igangsatt eller avsluttet på papir eller i kontanter, og som er blitt behandlet elektronisk i betalingskjeden, unn-

tatt sjekker, og på alle gebyrer som direkte eller indirekte er knyttet til en betalingstransaksjon, herunder gebyrer knyttet til en avtale. Indirekte gebyrer omfatter gebyrer for å opprette en fast betalingsordre eller gebyrer for bruk av et betalingskort eller et debet- eller kredittkort, og disse gebyrene bør være de samme for innenlandske betalingstransaksjoner og betalingstransaksjoner på tvers av landegrensene innenfor Unionen.

- 5) For å hindre at betalingsmarkedene splittes opp, bør prinsippet om gebyrlighet få anvendelse. For dette formålet bør det for hver kategori av betalingstransaksjoner på tvers av landegrensene identifiseres en innenlandsk betaling som har de samme eller svært like egenskaper som betalingen på tvers av landegrensene. Det bør være mulig å bruke bl.a. følgende kriterier for å identifisere en innenlandsk betaling som tilsvarer en betaling på tvers av landegrensene: hvilken kanal som er brukt for å igangsette, utføre og avslutte betalingen, graden av automatisering, eventuelle betalingsgarantier, kundens status hos og forhold til betalingstjenesteyteren eller det benyttede betalingsinstrumentet, som definert i artikkel 4 nr. 14 i europaparlaments- og råsdirektiv (EU) 2015/2366⁶. Disse kriteriene bør ikke anses som uttømmende.
- 6) Vedkommende myndigheter bør fastsette retningslinjer for identifisering av tilsvarende betalinger når de finner det nødvendig. Kommisjonen, eventuelt med bistand fra betalingskomiteen nedsatt ved artikkel 85 nr. 1 i europaparlaments- og råsdirektiv 2007/64/EF⁷, bør gi egnet veiledning og bistå vedkommende myndigheter.

¹ EUT C 65 av 25.2.2021, s. 4.

² EUT C 56 av 16.2.2021, s. 43.

³ Europaparlamentets holdning av 23. juni 2021 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 13. juli 2021.

⁴ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 924/2009 av 16. september 2009 om betalinger på tvers av landegrensene i Fellesskapet og oppheving av forordning (EF) nr. 2560/2001 (EUT L 266 av 9.10.2009, s. 11).

⁵ Se vedlegg I.

⁶ Europaparlaments- og råsdirektiv (EU) 2015/2366 av 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om endring av direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om oppheving av direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 av 23.12.2015, s. 35).

- 7) For å fremme et velfungerende indre marked og for å unngå ulikheter mellom betalings-tjenestebrukere i og utenfor euroområdet når det gjelder betalinger på tvers av landegrensene i euro, er det nødvendig å sikre at gebyrene for betalinger på tvers av landegrensene i euro i Unionen er på samme nivå som gebyrene for tilsvarende innenlandske betalinger i den nasjonale valutaen i den medlemsstaten der betalingstjenestebrukerens betalings-tjenesteyter befinner seg. En betalings-tjenesteyter anses å befinne seg i den medlemsstaten der den yter sine tjenester til betalingstjenestebrukeren.
- 8) Valutavekslingsgebyrer utgjør en betydelig kostnad ved betalinger på tvers av landegrensene når det anvendes forskjellig valuta i betalerens medlemsstat og i betalingsmottakerens medlemsstat. I artikkel 45 i direktiv (EU) 2015/2366 stilles det krav om at gebyrene og den anvendte vekselskursen skal være gjennomsiktige, i artikkel 52 nr. 3 i nevnte direktiv er det fastsatt opplysningskrav med hensyn til betalingstransaksjoner som omfattes av en rammeavtale, og artikkel 59 nr. 2 i nevnte direktiv omfatter opplysningskrav for parter som tilbyr valutaomregningstjenester i en kontantautomat eller på utsalgsstedet. Det er nødvendig å fastsette ytterligere tiltak for å beskytte forbrukere mot urimelig høye gebyrer for valutaomregningstjenester og sikre at forbrukere får de opplysningene de trenger for å kunne velge det beste valutaomregningsalternativet.
- 9) Tiltakene som skal gjennomføres, bør være hensiktsmessige, tilstrekkelige og kostnadseffektive. I situasjoner der betaleren tilbys ulike valutaomregningsalternativer i en kontantautomat eller på utsalgsstedet, bør samtidig opplysningene som gis, gjøre det mulig å sammenligne, slik at betaleren kan foreta et velbegrunnet valg.
- 10) For å oppnå sammenlignbarhet bør valutavekslingsgebyrer for alle kortbaserte betalinger uttrykkes på samme måte, nemlig som prosentwise påslag på de seneste tilgjengelige referansevekselskursene for euro utstedt av Den europeiske sentralbank (ESB). Et påslag kan måtte baseres på en kurs beregnet ut fra
- to ESB-kurser ved omregning mellom to valutaer utenfor euroområdet.
- 11) I samsvar med de generelle opplysningskravene om valutavekslingsgebyrer fastsatt i direktiv (EU) 2015/2366 bør tilbydere av valutaomregningstjenester offentliggjøre opplysninger om sine valutavekslingsgebyrer før betalingstransaksjonen igangsettes. Parter som tilbyr valutaomregningstjenester i en kontantautomat eller på utsalgsstedet, bør gi opplysninger om sine gebyrer for slike tjenester på en klar og tilgjengelig måte, for eksempel ved å angi sine gebyrer i skranken, digitalt på terminalen eller på skjermen ved kjøp på internett. I tillegg til opplysningene omhandlet i artikkel 59 nr. 2 i direktiv (EU) 2015/2366 bør disse partene før betalingen igangsettes, gi eksplisitte opplysninger om beløpet som skal betales til betalingsmottakeren i den valutaen som brukes av betalingsmottakeren, og det totale beløpet som skal betales av betaleren i valutaen for betalerens konto. Beløpet som skal betales i valutaen som brukes av betalingsmottakeren, bør formidle prisen på varene eller tjenestene som skal kjøpes, og kan angis i kassen i stedet for på betalings-terminalen. Valutaen som brukes av betalingsmottakeren, er generelt den lokale valutaen, men i henhold til prinsippet om avtalefrihet kan det i noen tilfeller være en annen unionsvaluta. Det totale beløpet som betaleren skal betale i valutaen for betalerens konto, bør bestå av prisen på varene eller tjenestene og valutavekslingsgebyrene. I tillegg bør begge beløpene dokumenteres på kvitteringen eller på et annet varig medium.
- 12) Dersom en valutaomregningstjeneste tilbys i en kontantautomat eller på utsalgsstedet, bør det i henhold til artikkel 59 nr. 2 i direktiv (EU) 2015/2366 være mulig for betaleren å avvise denne tjenesten og i stedet betale i den valutaen som brukes av betalingsmottakeren.
- 13) For å gjøre det mulig for betalere å sammenligne gebyrene for valutaomregningsalternativer i en kontantautomat eller på utsalgsstedet bør betalernes betalingstjenesteytere ikke bare inkludere fullt ut sammenlignbare opplysninger om de gjeldende gebyrene for valutaveksling i vilkårene i rammeavtalen, men også offentliggjøre disse opplysningene på en allment og lett tilgjengelig elektronisk plattform, særlig på sine kundenettsteder, på sine nettbanknettsteder og i sine mobilbankapplikasjoner, på en lett forståelig og tilgjengelig måte. Dette vil gjøre det mulig å utvikle sammenligningsnettsteder for å

⁷ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/64/EF av 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om endring av direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF samt oppheving av direktiv 97/5/EF (EUT L 319 av 5.12.2007, s. 1).

gjøre det enklere for forbrukerne å sammenligne priser når de reiser til eller handler i utlandet. I tillegg bør betalerens betalingstjenesteytere minne betalerne om gjeldende valutavekslingsgebyrer når en kortbasert betaling foretas i en annen valuta, ved hjelp av allment og lett tilgjengelige elektroniske kommunikasjonskanaler, for eksempel SMS-meldinger, e-post eller push-varsler via betalerens mobilbankapplikasjon. Betalingstjenesteytere bør avtale med betalingstjenestebrukere om hvilken elektronisk kommunikasjonskanal de skal bruke for å gi opplysninger om valutavekslingsgebyrer, idet det tas hensyn til den mest effektive kanalen for å nå ut til betaleren. Betalingstjenesteyterne bør også godta anmodninger fra betalingstjenestebrukere om ikke å motta elektroniske meldinger som inneholder opplysninger om valutavekslingsgebyrene.

- 14) Regelmessige påminnelser er hensiktsmessige i situasjoner der betaleren oppholder seg i utlandet i lengre perioder, for eksempel når betaleren er utstasjonert eller studerer i utlandet, eller når betaleren regelmessig bruker et kort til netthandel i den lokale valutaen. En plikt til å gi slike påminnelser vil sikre at betaleren blir informert når de ulike valutaomregningsalternativene skal vurderes.
- 15) Det er viktig å gjøre det lettere for betalings-tjenesteytere å utføre betalinger på tvers av landegrensene. I den forbindelse bør standardisering fremmes, særlig når det gjelder bruk av det internasjonale identifikasjonsnummeret for en betalingskonto (IBAN) og forretningsidentifikasjonskoden (BIC). Betalingstjenesteytere bør derfor informere betalingstjenestebrukere om den aktuelle kontoens IBAN og BIC.
- 16) For å garantere kontinuerlig, rettidig og effektiv framlegging av betalingsbalansestatistikk innenfor rammen av Det felles eurobetalingsområde (SEPA) er det ønskelig å sikre at det fortsatt skal være mulig å samle inn lett tilgjengelige betalingsdata, f.eks. IBAN, BIC og transaksjonsbeløp, eller aggregerte grunndata om ulike betalingsmidler, forutsatt at innsamlingen ikke forstyrrer den direkte behandlingen av betalingene, og at den kan utføres helt automatisk. Denne forordningen berører ikke rapporteringsplikten for andre politiske formål, f.eks. forebygging av hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme, eller for skatteformål.
- 17) Vedkommende myndigheter bør ha fullmakt til å utføre sine tilsynsoppgaver effektivt og til å treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at

betalingstjenesteytere overholder denne forordningen.

- 18) For å sikre at det er mulig å komme fram til en løsning ved feilaktig anvendelse av denne forordningen, bør medlemsstatene fastsette egnede og effektive framgangsmåter for klagebehandling og løsning av eventuelle tvister mellom betalingstjenestebrukere og betalings-tjenesteytere. Det er også viktig at det utpekes vedkommende myndigheter og organer for utenrettslig klagebehandling og tvisteløsning.
- 19) Det er avgjørende å sikre at vedkommende myndigheter og organer for utenrettslig klagebehandling og tvisteløsning i Unionen samarbeider aktivt med sikte på at tvister på tvers av landegrensene i forbindelse med denne forordningen kan løses på en smidig måte og innen rimelig tid. Dette samarbeidet bør kunne skje ved utveksling av opplysninger om gjeldende lovgivning eller rettspraksis i deres jurisdiksjon, eller ved overføring eller overtakelse av klagebehandling og tvisteløsning der dette er hensiktsmessig.
- 20) Det er nødvendig at medlemsstatene i sin nasjonale rett fastsetter sanksjoner for manglende overholdelse av denne forordningen som er virkningsfulle, står i forhold til overtreddelsen og virker avskrekkende.
- 21) Det vil ha klare fordeler å utvide anvendelsen av denne forordningen til andre valutaer enn euro, særlig med hensyn til det antallet betalinger som omfattes. For at medlemsstater som ikke har euro som valuta, skal kunne utvide anvendelsen av denne forordningen til betalinger på tvers av landegrensene i deres nasjonale valuta, bør det fastsettes en framgangsmåte for melding.
- 22) Kommisjonen bør oversende Europaparlamentet, Rådet, ESB og Den europeiske økonomiske og sosiale komité en rapport om anvendelsen av regelen om utjevning av kostnadene ved betalinger på tvers av landegrensene i euro med kostnadene ved nasjonale transaksjoner i nasjonale valutaer, og om effektiviteten av opplysningskravene for valutaomregning i denne forordningen. Kommisjonen bør også undersøke ytterligere muligheter, og den tekniske gjennomførbarheten for disse mulighetene, for å utvide regelen om like gebyrer til å omfatte alle unionsvalutaer og for å forbedre gjennomsiktigheten og sammenlignbarheten til valutavekslingsgebyrer, samt muligheten for å deaktivere og aktivere valutaomregning som tilbys av andre parter enn betalerens betalingstjenesteyter.

23) Ettersom målene for denne forordningen ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakets omfang eller virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmissighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordningen ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Artikkel 1

Formål og virkeområde

1. Ved denne forordningen fastsettes regler for betalinger på tvers av landegrensene og for gjennomsliktigheten til valutavekslingsgebyrer i Unionen.
2. Denne forordningen får anvendelse på betalinger på tvers av landegrensene som er i samsvar med bestemmelsene i direktiv (EU) 2015/2366, og som utføres i euro eller i den nasjonale valutaen i de medlemsstater som har meldt sin beslutning om å utvide anvendelsen av denne forordningen til sin nasjonale valuta, i samsvar med artikkel 13 i denne forordningen.

Uten at det berører første ledd i dette nummeret, får artikkel 4 og 5 anvendelse på nasjonale betalinger og betalinger på tvers av landegrensene som utføres i euro eller i en annen nasjonal valuta i en medlemsstat enn euro, og som omfatter en valutaomregnings-tjeneste.
3. Denne forordningen får ikke anvendelse på betalinger som betalingstjenesteytere utfører for egen regning eller på vegne av andre betalingstjenesteytere.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordningen menes med

- 1) «betaling på tvers av landegrensene» en elektronisk behandlet betalingstransaksjon igangsatt av en betaler eller av eller via en betalingsmottaker, der betalerens betalingstjenesteyter og betalingsmottakerens betalingstjenesteyter befinner seg i forskjellige medlemsstater,
- 2) «innenlandsk betaling» en elektronisk behandlet betalingstransaksjon igangsatt av en betaler eller av eller via en betalingsmottaker, der

betalerens betalingstjenesteyter og betalingsmottakerens betalingstjenesteyter befinner seg i samme medlemsstat,

- 3) «betaler» en fysisk eller juridisk person som er innehaver av en betalingskonto og tillater en betalingsordre fra denne betalingskontoen eller, dersom det ikke finnes noen betalingskonto, en fysisk eller juridisk person som gir en betalingsordre,
- 4) «betalingsmottaker» en fysisk eller juridisk person som skal motta midlene som inngår i en betalingstransaksjon,
- 5) «betalingstjenesteyter» enhver av kategoriene av juridiske personer som er omhandlet i artikkel 1 nr. 1 i direktiv (EU) 2015/2366, og fysiske eller juridiske personer som er omhandlet i artikkel 32 i samme direktiv, men ikke institusjoner som er oppført i artikkel 2 nr. 5 punkt 2–23 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU⁸, og som omfattes av et unntak gitt av en medlemsstat i henhold til artikkel 2 nr. 5 i direktiv (EU) 2015/2366,
- 6) «betalingstjenestebruker» en fysisk eller juridisk person som gjør bruk av en betalingstjeneste i egenskap av betaler, betalingsmottaker eller begge deler,
- 7) «betalingstransaksjon» en handling igangsatt av en betaler eller av eller via en betalingsmottaker som består i å innbetale, overføre eller heve midler, uavhengig av eventuelle underliggende forpliktelser mellom betaleren og betalingsmottakeren,
- 8) «betalingsordre» en instruks som en betaler eller betalingsmottaker gir til sin betalingstjenesteyter om å gjennomføre en betalingstransaksjon,
- 9) «gebyr» ethvert beløp som legges en betalingstjenestebruker av en betalingstjenesteyter, og som er direkte eller indirekte knyttet til en betalingstransaksjon, ethvert beløp som legges en betalingstjenestebruker av en betalingstjenesteyter eller en tilbyder av valutaomregningstjenester i samsvar med artikkel 59 nr. 2 i direktiv (EU) 2015/2366 for en valutaomregningstjeneste, eller en kombinasjon av disse,
- 10) «midler» sedler og mynter, kontopenger og elektroniske penger som definert i artikkel 2 nr. 2 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/110/EF⁹,

⁸ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU av 26. juni 2013 om adgang til å utøve virksomhet som kredittinstitusjon og om tilsyn med kredittinstitusjoner, om endring av direktiv 2002/87/EF og om oppheving av direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 338).

Lov om endringer i finansforetaksloven mv. (syntetisk STS-verdipapirisering mv.) og samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2024 og nr. 170/2024 om innlemmelse i EØS-avtalen av rettsakter på finansmarkedsområdet

- 11) «forbruker» en fysisk person som opptrer utenfor sin nærings- eller yrkesvirksomhet,
- 12) «svært liten bedrift» en bedrift som på tidspunktet for inngåelsen av avtalen om betalingstjenester er en bedrift som definert i artikkel 1 og artikkel 2 nr. 1 og 3 i vedlegget til kommisjonsrekommendasjon 2003/361/EF¹⁰,
- 13) «formidlingsgebyr» et gebyr som betales mellom betalerens betalingstjenesteyter og betalingsmottakerens betalingstjenesteyter for hver direkte debitering,
- 14) «direkte debitering» en betalingstjeneste for debitering av en betalers betalingskonto, der en betalingstransaksjon blir igangsatt av betalingsmottakeren på grunnlag av betalerens samtykke gitt til betalingsmottakeren, til betalingsmottakerens betalingstjenesteyter eller til betalerens egen betalingstjenesteyter,
- 15) «ordning for direkte debitering» et felles sett av regler, praksiser og standarder avtalt mellom betalingstjenesteytere for utføring av direkte debiteringer.

Artikkel 3

Gebyrer for betalinger på tvers av landegrensene og tilsvarende innenlandske betalinger

1. Gebyrer som en betalingstjenesteyter krever av en betalingstjenestebruker for betalinger på tvers av landegrensene i euro, skal være de samme som denne betalingstjenesteyteren krever for tilsvarende innenlandske betalinger på samme beløp i den nasjonale valutaen i den medlemsstaten der betalingstjenestebrukerens betalingstjenesteyter befinner seg.
2. Gebyrer som en betalingstjenesteyter krever av en betalingstjenestebruker for betalinger på tvers av landegrensene i den nasjonale valutaen i en medlemsstat som har meddelt sin beslutning om å utvide anvendelsen av denne forordningen til sin nasjonale valuta i samsvar med artikkel 13, skal være de samme som denne betalingstjenesteyteren krever av betalingstjenestebrukere for tilsvarende innen-

landske betalinger på samme beløp og i samme valuta.

3. Ved vurdering av om gebyrnivået for en betaling på tvers av landegrensene er i samsvar med nr. 1, skal en betalingstjenesteyter fastslå hva som er en tilsvarende innenlandsk betaling. Vedkommende myndigheter skal fastsette retningslinjer for identifisering av tilsvarende innenlandske betalinger når de finner det nødvendig. Vedkommende myndigheter skal samarbeide aktivt innenfor betalingskomiteen nedsatt ved artikkel 85 nr. 1 i direktiv 2007/64/EF for å sikre enhetlige retningslinjer for tilsvarende innenlandske betalinger.
4. Nr. 1 og 2 får ikke anvendelse på valuta-vekslingsgebyrer.

Artikkel 4

Valutavekslingsgebyrer for kortbaserte transaksjoner

1. Med hensyn til opplysningskravene om valuta-vekslingsgebyrer og den gjeldende vekslingskursen, som fastsatt i artikkel 45 nr. 1, artikkel 52 nr. 3 og artikkel 59 nr. 2 i direktiv (EU) 2015/2366, skal betalingstjenesteytere og tilbydere av valutaomregningstjenester i en kontantautomat eller på utsalgssted, som omhandlet i artikkel 59 nr. 2 i nevnte direktiv, formidle de samlede valutavekslingsgebyrene som et prosentvis påslag på de seneste tilgjengelige referansevekslingkursene for euro utstedt av Den europeiske sentralbank (ESB). Dette påslaget skal formidles til betaleren før betalingstransaksjonen igangsettes.
2. Betalingstjenesteytere skal også offentliggjøre påslaget omhandlet i nr. 1 på en forståelig og lett tilgjengelig måte på en allment og lett tilgjengelig elektronisk plattform.
3. I tillegg til opplysningene nevnt i nr. 1 skal en tilbyder av en valutaomregningstjeneste i en kontantautomat eller på utsalgsstedet gi betaleren følgende opplysninger før betalingstransaksjonen igangsettes:
 - a) Beløpet som skal betales til betalingsmottakeren i valutaen som brukes av betalingsmottakeren.
 - b) Beløpet som betaleren skal betale i valutaen for betalerens konto.
4. En tilbyder av valutaomregningstjenester i en kontantautomat eller på utsalgsstedet skal tydelig vise opplysningene nevnt i nr. 1 i kontantautomaten eller på utsalgsstedet. Før betalingstransaksjonen igangsettes, skal tilbyderen også informere betaleren om muligheten

⁹ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/110/EF av 16. september 2009 om adgang til å starte og utøve virksomhet som e-pengeforetak og om tilsyn med slik virksomhet, om endring av direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og om oppheving av direktiv 2000/46/EF (EUT L 267 av 10.10.2009, s. 7).

¹⁰ Kommisjonsrekommendasjon 2003/361/EF av 6. mai 2003 om definisjonen av svært små, små og mellomstore bedrifter (EUT L 124 av 20.5.2003, s. 36).

for å betale i den valutaen som brukes av betalingsmottakeren, og la betalerens betalingstjenesteyter deretter utføre valutaomregningen. Opplysningene nevnt i nr. 1 og 3 skal også gjøres tilgjengelige for betaleren på et varig medium etter at betalingstransaksjonen er igangsatt.

5. Betalerens betalingstjenesteyter skal for hvert betalingskort som er utstedt til betaleren av betalerens betalingstjenesteyter og knyttet til samme konto, sende betaleren en elektronisk melding med opplysningene nevnt i nr. 1 uten utilbørlig forsinkelse etter at betalerens betalingstjenesteyter har mottatt en betalingsordre for kontantuttak i en kontantautomat eller en betaling på utsalgsstedet i en unionsvaluta som er forskjellig fra valutaen for betalerens konto.

Uten at det berører første ledd, skal en slik melding sendes på nytt én gang i hver måned som betalerens betalingstjenesteyter mottar en betalingsordre i samme valuta fra betaleren.

6. Betalingstjenesteyteren skal avtale med betalingstjenestebrukeren hvilke allment og lett tilgjengelige elektroniske kommunikasjonskanaler betalingstjenesteyteren skal benytte for å sende meldingen nevnt i nr. 5.

Betalingstjenesteyteren skal gi betalings-tjenestebrukere muligheten til å velge ikke å motta de elektroniske meldingene nevnt i nr. 5.

Betalingstjenesteyteren og betalings-tjenestebrukeren kan avtale at nr. 5 og dette nummeret helt eller delvis ikke får anvendelse dersom betalingstjenestebrukeren ikke er en forbruker.

7. Opplysningene omhandlet i denne artikkelen skal framlegges vederlagsfritt og på en nøytral og forståelig måte.

Artikkel 5

Valutavekslingsgebyrer for kreditoverføringer

1. Når en valutaomregningstjeneste tilbys av betalerens betalingstjenesteyter i forbindelse med en kreditoverføring som definert i artikkel 4 nr. 24 i direktiv (EU) 2015/2366, som igangsettes på internett direkte via betalings-tjenesteyterens nettsted eller mobilbankapplikasjon, skal betalingstjenesteyteren, når det gjelder artikkel 45 nr. 1 og artikkel 52 nr. 3 i nevnte direktiv, på en klar, nøytral og forståelig måte underrette betaleren om de estimerte gebyrene for valutaomregningstjenester som gjelder for kreditoverføringen, før betalingstransaksjonen igangsettes.

2. Før en betalingstransaksjon igangsettes, skal betalingstjenesteyteren på en klar, nøytral og forståelig måte underrette betaleren om det estimerte totale beløpet for kreditoverføringen i valutaen for betalerens konto, herunder eventuelle transaksjonsgebyrer og valutavekslingsgebyrer. Betalingstjenesteyteren skal også informere om det estimerte beløpet som skal overføres til betalingsmottakeren i valutaen som brukes av betalingsmottakeren.

Artikkel 6

Tiltak for å lette automatiseringen av betalinger

1. Når det er relevant, skal betalingstjenesteyteren informere betalingstjenestebrukeren om betalingstjenestebrukerens internasjonale identifikasjonsnummer for en betalingskonto (IBAN) og betalingstjenesteyterens forretningsidentifikasjonskode (BIC).

Når det er relevant, skal betalingstjenesteyteren dessuten oppgi betalingstjenestebrukerens IBAN og betalingstjenesteyterens BIC på kontoutskriften eller i et bilag til denne.

Betalingstjenesteyteren skal vederlagsfritt gi betalingstjenestebrukeren de opplysningene som kreves i henhold til dette nummeret.

2. Betalingstjenesteyteren kan kreve gebyrer av betalingstjenestebrukeren utover dem som kreves i samsvar med artikkel 3 nr. 1, dersom nevnte bruker ber betalingstjenesteyteren om å utføre en betaling på tvers av landegrensene uten å gi opplysninger om IBAN og, dersom det er hensiktsmessig og i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 260/2012¹¹, tilhørende BIC for betalingskontoen i den andre medlemsstaten. Disse gebyrene skal være passende og stå i forhold til kostnadene. De skal avtales mellom betalingstjenesteyteren og betalings-tjenestebrukeren. Betalingstjenesteyteren skal informere betalingstjenestebrukeren om tilleggsgebyrenes størrelse i god tid før betalingstjenestebrukeren blir bundet av en slik avtale.
3. Ved all fakturering av varer og tjenester i Unionen skal en leverandør av varer og tjenester som aksepterer betalinger som omfattes av denne forordningen, dersom det er relevant ut

¹¹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 260/2012 av 14. mars 2012 om tekniske og forretningsmessige krav til kreditoverføringer og direkte debiteringer i euro og om endring av forordning (EF) nr. 924/2009 (EUT L 94 av 30.3.2012, s. 22).

fra betalingstransaksjonens art, informere kundene om sitt IBAN og om sin betalings-tjenesteyters BIC.

Artikkel 7

Plikt til å rapportere betalingsbalanse

1. Medlemsstatene skal ikke fastsette oppgjørsbaserte nasjonale rapporteringsplikter for betalingstjenesteytere med henblikk på betalingsbalansestatistikk som gjelder deres kunders betalingstransaksjoner.
2. Uten at det berører nr. 1, kan medlemsstatene samle inn aggregerte data eller andre relevante og lett tilgjengelige opplysninger, forutsatt at slik innsamling ikke påvirker den uavbrutte behandlingen av betalingene, og at betalingstjenesteyterne kan utføre den helt automatisk.

Artikkel 8

Vedkommende myndigheter

Medlemsstatene skal utpeke de vedkommende myndighetene som skal ha ansvaret for å sikre overholdelse av denne forordningen.

Medlemsstatene skal omgående underrette Kommisjonen om eventuelle endringer med hensyn til de vedkommende myndighetene som det ble underrettet om i henhold til artikkel 9 andre ledd i forordning (EF) nr. 924/2009.

Medlemsstatene skal pålegge vedkommende myndigheter å føre effektivt tilsyn med overholdelsen av denne forordningen og å treffe alle nødvendige tiltak for å sikre slik overholdelse.

Artikkel 9

Framgangsmåter for klage ved påståtte overtredelser av denne forordningen

1. Medlemsstatene skal fastsette framgangsmåter som gjør det mulig for betalingstjenestebrukere og andre berørte parter å inngi klage til vedkommende myndigheter ved påståtte overtredelser av denne forordningen begått av betalingstjenesteytere.
2. Dersom det er relevant, og uten at det berører retten til å bringe saken inn for en domstol i samsvar med nasjonal prosessrett, skal vedkommende myndigheter underrette enhver part som har inngitt en klage, om at det finnes framgangsmåter for utenrettslig klagebehandling og tvisteløsning som er fastsatt i samsvar med artikkel 10.

Artikkel 10

Framgangsmåter for utenrettslig klagebehandling og tvisteløsning

1. Medlemsstatene skal fastsette egnede og effektive framgangsmåter for utenrettslig klagebehandling og tvisteløsning med sikte på å løse tvister om rettigheter og forpliktelser i henhold til denne forordningen mellom betalingstjenestebrukere og deres betalings-tjenesteytere. For dette formålet skal medlemsstatene utpeke de ansvarlige organene.
2. Medlemsstatene skal omgående underrette Kommisjonen om eventuelle endringer med hensyn til organene som det ble underrettet om i henhold til artikkel 11 nr. 2 i forordning (EF) nr. 924/2009.
3. Medlemsstatene kan fastsette at denne artikkelen får anvendelse bare på betalingstjenestebrukere som er forbrukere eller svært små bedrifter. I så fall skal medlemsstatene underrette Kommisjonen om dette.

Artikkel 11

Samarbeid på tvers av landegrensene

Vedkommende myndigheter og organene med ansvar for framgangsmåtene for utenrettslig klagebehandling og tvisteløsning i de forskjellige medlemsstatene, som nevnt i artikkel 8 og 10, skal samarbeide aktivt om å finne en rask løsning på tvister på tvers av landegrensene. Medlemsstatene skal sikre at slikt samarbeid finner sted.

Artikkel 12

Sanksjoner

Medlemsstatene skal fastsette regler om sanksjoner som får anvendelse ved overtredelse av denne forordningen, og treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at sanksjonene blir gjennomført. De fastsatte sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende. Medlemsstatene skal omgående underrette Kommisjonen om eventuelle endringer som berører reglene og tiltakene som det ble underrettet om i henhold til artikkel 13 i forordning (EF) nr. 924/2009.

Artikkel 13

Anvendelse på andre valutaer enn euro

En medlemsstat som ikke har euro som valuta, og som beslutter å utvide anvendelsen av denne forordningen til sin nasjonale valuta, skal melde fra til Kommisjonen om dette.

Meldingen skal offentliggjøres i *Den europeiske unions tidende*. Den utvidede anvendelsen av denne forordningen på den berørte medlemsstatens nasjonale valuta får virkning 14 dager etter nevnte offentliggjøring.

Artikkel 14

Gjennomgåelse

1. Senest 19. april 2022 skal Kommisjonen framlegge for Europaparlamentet, Rådet, ESB og Den europeiske økonomiske og sosiale komité en rapport om anvendelsen og virkningene av denne forordningen, som særlig skal inneholde
 - a) en evaluering av hvordan betalingstjenesteytere anvender artikkel 3 i denne forordningen,
 - b) en evaluering av utviklingen i volumer og gebyrer for nasjonale betalinger og betalinger på tvers av landegrensene i medlemsstatenes nasjonale valutaer og i euro siden datoen for vedtakelsen av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/518¹², det vil si 19. mars 2019,
 - c) en evaluering av virkningen av artikkel 3 i denne forordningen på utviklingen av valutavekslingsgebyrer og andre gebyrer knyttet til betalingstjenester, for både betalere og betalingsmottakere,
 - d) en evaluering av den estimerte virkningen av en endring av artikkel 3 nr. 1 i denne forordningen med henblikk på å dekke alle medlemsstatenes valutaer,
 - e) en evaluering av hvordan tilbydere av valutaomregningstjenester anvender opplysningskravene fastsatt i artikkel 4 og 5 i denne forordningen og i nasjonal rett som gjennomfører artikkel 45 nr. 1, artikkel 52 nr. 3 og artikkel 59 nr. 2 i direktiv (EU) 2015/2366, og om disse reglene har styrket gjennomsiktigheten til valutavekslingsgebyrer,
 - f) en evaluering av hvorvidt og i hvilken grad tilbydere av valutaomregningstjenester har hatt vanskeligheter med den praktiske anvendelsen av artikkel 4 og 5 i denne forordningen og av nasjonal rett som gjennom-

- fører artikkel 45 nr. 1, artikkel 52 nr. 3 og artikkel 59 nr. 2 i direktiv (EU) 2015/2366,
- g) en nytte- og kostnadsanalyse av kommunikasjonskanaler og -teknologier som brukes av eller er tilgjengelige for tilbydere av valutaomregningstjenester, og som ytterligere kan forbedre gjennomsiktigheten til valutavekslingsgebyrer, herunder en evaluering av om det finnes visse kanaler som betalingstjenesteytere bør være pålagt å tilby for oversending av opplysningene nevnt i artikkel 4. Analysen skal også omfatte en vurdering av den tekniske gjennomførbarheten av en samtidig offentliggjøring av opplysningene nevnt i artikkel 4 nr. 1 og 3 i denne forordningen, før hver transaksjon igangsettes, for alle valutaomregningsalternativer som er tilgjengelige i en kontantautomat eller på utsalgsstedet,
 - h) en nytte- og kostnadsanalyse av innføringen av muligheten for at betalere kan blokkere valutaomregning som tilbys av en annen part enn betalerens betalingstjenesteyter i en kontantautomat eller på utsalgsstedet, og endre sine preferanser i den forbindelse,
 - i) en nytte- og kostnadsanalyse av innføringen av et krav om at betalerens betalings-tjenesteyter, ved yting av valutaomregningstjenester i forbindelse med en enkeltstående betalingstransaksjon, skal anvende den valutaomregningskursen som gjaldt på det tidspunktet da transaksjonen ble igangsatt, ved clearing og avvikling av transaksjonen.

2. Rapporten omhandlet i nr. 1 skal minst omfatte perioden fra 15. desember 2019 til 19. oktober 2021. Når Kommisjonen utarbeider rapporten, kan den bruke data som medlemsstater har innhentet i forbindelse med nr. 1, og den skal ta hensyn til særtrekkene ved ulike betalingstransaksjoner, idet den særlig skal skille mellom transaksjoner som igangsettes i en kontantautomat og på utsalgsstedet.

Artikkel 15

Oppheving

Forordning (EF) nr. 924/2009 oppheves.

Henvisninger til den opphevede forordningen skal forstås som henvisninger til denne forordningen og leses som angitt i sammenligningstabellen i vedlegg II.

¹² Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/518 av 19. mars 2019 om endring av forordning (EF) 924/2009 med hensyn til visse gebyrer for betalinger på tvers av landegrensene i Unionen og valutavekslingsgebyrer (EUT L 91 av 29.3.2019, s. 36).

Artikkel 16

Ikkrafttredelse

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 14. juli 2021.

For Europaparlamentet
D. M. Sassoli
President

For Rådet
A. Logar
Formann

Vedlegg I

Opphevet forordning med liste over senere endringer

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 924/2009 (EUT L 266 av 9.10.2009, s. 11)

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 260/2012 (EUT L 94 av 30.3.2012, s. 22)

(Bare henvisningene i artikkel 17 til artikkel 2, 3, 4, 5, 7 og 8)

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2019/518 (EUT L 91 av 29.3.2019, s. 36)

Vedlegg II

Sammenligningstabell

Forordning (EF) nr. 924/2009	Denne forordningen
Artikkel 1 nr. 1, 2 og 3	Artikkel 1 nr. 1, 2 og 3
Artikkel 1 nr. 4	–
Artikkel 2	Artikkel 2
Artikkel 3 nr. 1	Artikkel 3 nr. 1
Artikkel 3 nr. 1a	Artikkel 3 nr. 2
Artikkel 3 nr. 2	Artikkel 3 nr. 3
Artikkel 3 nr. 4	Artikkel 3 nr. 4
Artikkel 3a	Artikkel 4
Artikkel 3b	Artikkel 5
Artikkel 4 nr. 1	Artikkel 6 nr. 1
Artikkel 4 nr. 3	Artikkel 6 nr. 2
Artikkel 4 nr. 4	Artikkel 6 nr. 3
Artikkel 5	Artikkel 7
Artikkel 6	–
Artikkel 7	–
Artikkel 9 første ledd	Artikkel 8 første ledd
Artikkel 9 andre ledd	Artikkel 8 andre ledd
Artikkel 9 tredje ledd	–
Artikkel 9 fjerde ledd	Artikkel 8 tredje ledd
Artikkel 10 nr. 1 første ledd	Artikkel 9 nr. 1
Artikkel 10 nr. 1 andre ledd	–
Artikkel 10 nr. 2	Artikkel 9 nr. 2
Artikkel 11	Artikkel 10
Artikkel 12	Artikkel 11
Artikkel 13	Artikkel 12
Artikkel 14 nr. 1	Artikkel 13
Artikkel 14 nr. 2	–
Artikkel 14 nr. 3	–
Artikkel 15	Artikkel 14
Artikkel 16	Artikkel 15
Artikkel 17	Artikkel 16
–	Vedlegg I
–	Vedlegg II

Bestilling av publikasjoner

Departementenes sikkerhets- og serviceorganisasjon

publikasjoner.dep.no

Telefon: 22 24 00 00

Publikasjonene er også tilgjengelige på

www.regjeringen.no

Trykk: Aksell AS – 02/2025

